ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி.

அ, ௬, ௰, ௧௧, பத்துக்கள். **651**

இந்த க்ரந்தம்
பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த
வ்யாக்யானத்துடனும்,
அப்பு அரும்பதத்துடனும்,
உரையுடனும்,

ஸபாபண்டிதரான
ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி
வித்வான், வெங்கடாசார்யராலும்,
ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு
திருவேங்கடாசார்யராலும்,
நாநாதேசாநீத அநேக கோசங்களின் ஸஹாயத்தினல்
பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால்,
பராங்குச திருவவதாராதி ௫௰௧௩-வது ஸம்வத்ஸரமான
விரோதிகிருத் ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.
ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்,
அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1911.

விஜயதேதராம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி எட்டாம்பத்து முதல் திருமொழி

சிலையிலங்குப்ரவேசம்.

கீழ்த்திருமொழியிலே தன்னுடைய படிகளெல்லாம் காட்டிக் கொடுக்க, அநுபவித்து பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து, அது கிடையாத படியாலே ஒரு பிராட்டி தசையை ப(ஜ)ஜித்து பிராட்டியுடைய அவஸ்த்தையைப் பார்த்து திருத்தாயார், தன் பெண் பிள்ளையுடைய பாசுரமிருக்கிறபடியாலும், தன்பக்கல் விரக்தியாலும், ஆசைப்பட்ட விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலும், பிரிந்த விஷயத்தின் வைலக்ஷண்யத்துக்கு அநுரூபமாக எதிர்த்தலையை அழிக்க வல்ல குணங்கள் எவ்வளவாகவுடைத்தாயிருக்கும்; அவற்றிலே கால்தாழ்ந்தமைதோற்ற அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும், சீலாதிகளையும், ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையும் 'வாய்வெருவாநின்றாள். என்ஹிதவசநமும் கேட்கிறிலள், தன் ஸ்த்ரீத்வமும் பார்க்கிறிலள், அவன் ஸ்வரூபமும் பார்க்கிறிலள், அதுதானும் பரத்வத்திலாதல் விபவத்திலாதலன்றிக்கே,அவ்விடங்களெல்லாவற்றிலும்சொல்லுகிற ஏற்றங்களெல்லாவற்றையு முடைத்தாயிருக்கிற திருக்கண்ணபுரத்திலேபுக்கு அங்கேஎழுந்தருளியிருக்கிற சவரிப்பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரித்து அந்நீர்மையிலே அகப்பட்டாள்போலேயிராநின்றதென்று வினவ்வந்தவர்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது.

அரு.—சிலையிலங்குப்ரவேசம்.—கீழ்த் திருமொழியிலே, திருக்கண்ணமங்கையில் எம்பெருமானுடைய போக்ய(ஸௌந்த)தையிலே ஈடுபட்டிருந்தவர் திருக்கண்ணபுரத்தானைப் பிரிந்த பிராட்டிபடியைத்திருத்தாயார்சொல்லுகிற படியாகப் பேசுகைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி). (கொடுக்க) என்றவநந்தரம், "அப்போது சவரிப்பெருமாள் படியும் கண்டு" என்று கூட்டுவது. (பஜித்து) என்றவநந்தரம் "பிரிந்திருக்கிற" என்று கூட்டுவது. (ப்ரேமத்தாலும்) என்றவளவுக்கும் (தோற்ற) என்றத்தோடே ஸம்பந்தம்.

http://acharya.org

சில ஆசார்யர்கள் பக்கலிலேசென்று சிலஅர்த்தங்களைக்கேட்டு, சரீரபேதத்தளவன்றிக்கே, ஜீவர்களுக்கும் பரஸ்பரபேத (భేద) முண்டென்று அறிந்தஏகதேசஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே "ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஜகத் வைசித்ரியிருந்தபடியென்" என்றுகொண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு எல்லாமறிந்தாரைப்போலே பூர்ணனாய் ஶ்வேதகேதுவானவன்பிதாவினருகே வந்திருக்க, பிதாவும் இவன் வடிவில் வேறுபாடுகண்டு "ஜ்ஞாதவ்யாம்சம் இன்னும்அநேக முண்டாயிருக்க, எல்லாமறிந்தாரைப்போலேயிராநின்றான், அவற்றையும் இவனுக்கு அறிவிக்கவேணும்" என்று பார்த்து, (க) [స్తబ్ధో - ஸ்தப்தோஸி] பரிபூர்ணரைப்போலே எல்லாமறிந்தாயாயிராநின்றாய். [తమాదేశమప్రాక్ష్యః పరిపూర్ణఇవలక్ష్యసే - தமாதேசமப்ராக்ஷ்யஃ பரிபூர்ண இவ லக்ஷ்யஸே] அந்த ஆதேசத்தைக் கேட்டாயோ? ஆதேஶஃ - ப்ரஶாஸகம். (உ) "ప్రశాసితారం సర్వేషామ్- ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம்" என்று ஒன்றை அறியவே எல்லாவற்றையுமறிந்ததாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் ப்ரஶாஸிதாவாய் நியமிக்கக்கடவ ஸர்வேஶ்வரனையும் அறிந்தாயோ நீ என்ன;' [కోసావాదేశః - கோஸாவாதேஶஃ] ஆதேஶமாவதென்னென்ன; அவன் வேதத்தில் பூர்வபாக (భాగ) த்திலே சிலவற்றையாதல், ந்யாயாதிகளிலே சிலவற்றையாதல் கேட்டவளவாய், வேதாந்தஜ்ஞாநமின்றிக்கே ஸர்வேஶ்வரனொருவனைக்கொண்டு "குலாலாதிகளுக்கு தண்டசக்ராதிகள்மாத்ரம்நிமித்தமும், ஸஹகாரியுமாமளவேஈஶ்வரன்" என்கிறநையாயிகபக்ஷத்தினளவன்றிக்கே "உபாதாநமும் தானேயாய், (ங) 'బహుస్యామ్ - பஹூ

பிள்ளையின்படி கண்டு இப்படி அநுபவித்தாருண்டோ வென்ன; வேதாந்தங்களிலேயுமுண்டென்கிறார் (சிலஆசார்யர்களித்யாதி). (இவன்) என்றது - அருணபௌத்ரனை ஶ்வேதகேதுவை. (பிதா) என்றது- உத்தாலகனை. (ப்ரஶாஸகம்)என்றது-ப்ரக்ருத்யர்த்தமாய், ஶ்ருதியில் "தம்ஆதேச" என்ற க(ஃப)ஞந்தமான சப்தம் ப்ரஶாஸகம்பண்ணுமவனைச்சொல்லுமென்று கருத்து. ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஶாஸிதாரமித்யாதி). (வேதாந்தஜ்ஞாநமின்றிக்கே) என்றவநந்தரம், "இருக்க, இவனுக்குப் பிதாவானவன்" என்று சேஷம். (ஸர்வேஶ்வரனொருவனைக் கொண்டு) என்றது - ஶ்ரிய: பதியையுட்கொண்டு யென்றபடி. இதுக்கு (என்றான்)

(க) சாந்தோ.சு-க-ங. (உ) (ங) தை.-ஆ-சு.

http://acharya.org

ஸ்யாம்'என்கிறகார்யமும்ப்ரஹ்மமேயாய், 'சித(௨௧) சித்துக்களிரண்டும் விசேஷணம்'என்றுகொண்டு வேதாந்திகள் போனவழியையும் அறியவேண்டுங்காண்'' என்றான். அங்குஅவனறியாதஅம்ஶம் அறிவிப்பிக்கைக்காக பிதாகேட்டான்; இங்கு தன் பெண்பிள்ளையுடைய படிகளாலும், பேச்சாலும் "இவள் ஸர்வாதிகனை ஸர்வேஶ்வரனை மறுபாடுருவ அறிந்தாள்'' என்று அத்தைத்தானறிந்தமை தோற்றச்சொல்லுகிறாள். ராஜேந்த்ர சோழனிலே ஒருப்ராஹ்மணன்மகன், புத்த (௨௨) ரோடே ஸம்ப்ரதாயமுண்டாய், பூணநூலையும் குடுமியையும் அறுத்துப்பொகட்டான்; கூரத்தாழ்வான் அங்கே நடந்தவளவிலே, ஶிகா(௩)யஜ்ஞோப வீதங்களைத் தரித்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தான்; பிதாவானவன் "கூரத்தாழ்வானைச் சந்தித்தாயோ?'' என்றுகேட்டான்; புறம்புள்ளார், "நீ இதறிந்தபடி எங்ஙனே'' என்றுகேட்க, "ஆழ்வான் ஸந்நிதியில் தமோபி பூதரும் ஸத்வஸ்த்த (௪) ராவர்கள்காண்'' என்கின்றான். .... *

மூ,— சிலையிலங்குபொன்னாழி திண்படைத்
தண்டொண்சங்கமென்கின்றாளால்
மலையிலங்குதோள்நான்கே மற்ற
வனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால்
முலையிலங்கு பூம்பயலை முன்போட
அன்போடியிருக்கின்றாளால்
கலையிலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சிலை	(என்பெண்ணானவள்) திருச்சார்ங்கம்(என்	திண்	பலிஷ்டமான
		படை	திருவாள் (என்றும்
இலங்கு	ப்ரகாசியாநின்ற [றும்)	தண்டு	க (X) தை (என்றும்
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான	ஒண்	அழகியதான
ஆழி	திருவாழி (என்றும்)	சங்கம்	ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யம்

என்றத்தோடே அந்வயம். உத்தாலகன் ஶ்வேதகேதுவுக்கு அறிவிக்க வன்றோ ஜ்ஞாநத்தை அநுபவித்தது; இங்கு திருத்தாயார் அறிவிக்கவிறே அநுபவித்தது; இதுத்ருஷ்டாந்தமாகக் கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அங்கித்யாதி). அநுமித்த மாத்ரதிலே த்ருஷ்டாந்தமாகலாமென்று கருத்து. நேரான த்ருஷ்டாந்தந்தன்னை ஐதிஹ்யமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ராஜேந்த்ர சோழனித்யாதி). ... ... (*

என்கின்றாள்	என்றும் சொல்லாநின்[றாள்;	முன்பு	முன்னே
ஆல்	கஷ்டம்;	ஓட	செல்ல (அதன்பின்
அவனுக்கு	அந்த எம்பெருமானுக்கு	அன்பு	அபி(நி)நிவேசம் [னே)
		ஓடி	செல்லும்படி
மற்று	மேலும் (ஆபரணமாய்)	இருக்கின்றாள்	இருக்கின்றாள்;
மலை	மலைபோல்	கலை	சாஸ்த்ரங்கள்
இலங்கு	(அபே(தி)த்யமாய்) விளங்காநின்ற	இலங்கு	விளங்காநின்ற
நான்குதோளே	நாலுதிருத்தோள்களுமுண்டு	மொழியாளர்	வார்த்தையையுடையவர்கள்(வர்த்திக்கிற)
என்கின்றாளால்;		கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற [ராஜனை
எற்றே	இதோர் ஆஶ்சர்யமிருந்தபடி,	அம்மானை	ஸ்வாமியான சவரி
காண்	(இதை) பாரீர்;	கண்டாள்	கண்ணுரக்கண்டு
முலை	முலையிலே	கொலோ	ஸேவித்தாளோ?
இலங்கு	விளங்காநின்ற		
பூ	அழகியதான		
பயலை	(பிரிவினலுண்டான) வைவர்ண்யமானது	இதில் "ஆல்" என்பது - விஷாதத்யோதகம்.	

அவ.—முதற்பாட்டு. தன்பெண்பிள்ளை சொல்லக்கேட்ட இது தனக்கு ரஸித்தபடியாலே அப்பாசுரத்தைத்தன் வாயாலேயும் ஒருகால் பேசி அநுபவிக்கப்பார்க்கிறாள்.

வ்யா. — (சிலையிலங்கித்யாதி) திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தால் அவை ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்துக்கு உறுப்பாயிருக்குமதுவேயன்றிக்கே, ஆபரணங்களுக்கும் அழகுக்கும் முதல் விரலாயாயிற்

அரு.—முதற்பாட்டு, (சிலையித்யாதி) "என்கின்றாள்" என்கிற வர்த்தமாநத்தாலே, பெண்பிள்ளை சொலவையும், வினவவந்தவர்கள் கேட்க ப்ரஸக்தியுண்டாயிருக்க திருத்தாயார் அநுவதிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்பெண்பிள்ளையித்யாதி).

விரஹதசையில் வாய்வெருவும்போது ஸௌந்தர்யமன்றோ சொல்லவேண்டுவது, திவ்யாயுதங்களைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாயுதங்களையித்யாதி). (முதல் விரல்) முதலெண்ணலாயிருக்கை. ஆயுதத்வாகாரம் - புரஸ்ப்பூர்த்திகரமாயிருக்க, ஆபரணத்வாகாரம் இவளுக்

http://acharya.org

றிருப்பது. திவ்யாயுதங்களை "இவை-ஆபரணங்கள்"என்றறியுந்தனையும் உள்புக்காளாகையாலே "இவை ஆயுதம்" என்றிருக்கு மளவன்றிக்கே பூஷணமென்றிராநின்றாள். ஆயுதமென்றிருப்பார்-எதிரிகள்; இங்ஙனேயிருக்கவிறே ப்ரணயிநியாமவள் இத்தைச் சொல்லிவாய் வெருவுகிறது. முன்பு இவனை அநுபவித்தவர்கள் காணவேணுமென்று ஆசைப்படும்போது (க)"கூராராழி வெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" என்றிறே ஆசைப்படுவது.

திவ்யாயுதங்களானவை, காந்தனுடைய இடைச்சரி, கடைச்சரி, அறுகாழிபோலே ஆபரணகோடியிலேயுமாயிராநின்றது. (உ) "ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடையவடிகளை யின்னாரென்றறியேன்" என்று வெடிவிளக்கெரித்துக்கொண்டிருந்து அநுபவித்து, காந்தன்போன வநந்தரம் "இன்னாரென்றறியேன்" என்கிறாளிறே. வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுகிறபோது சொல்லுகிறவார்த்தையிறே. "ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கம்" என்று அடையாளம் சொல்லச்செய்தேயிறே, "இன்னாரென்றறியேன்" என்று கலங்குகிறது. பிரிந்திருந்து தூதுவிடுகிற விடத்திலும், (௩) "செருவொண் சக்கரம் சங்கு" என்றிறே அடையாளம் சொல்லிவிட்டது. "இன்னாரென்றறி

குத் தோற்றுகைக்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாயுதேத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). இவைகளைப்போலே ஆபரணகோடியாக்கி ஆசைப்பட்டாருண்டோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (முன்பித்யாதி).

எத்தனை சொன்னாலும் கோடித்வய ஸாதாரணமானவற்றைச் சொல்லுவானென்; இடைச்சரி முதலானவை இல்லையோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதி). "இடைச்சரிபோலே" என்கைக்கு ப்ரணயிநிகளாய் ஈடுபட்டதுண்டோவென்ன(ஆழியொடுமித்யாதி). ஆசையால் இடைச்சரியைப்போலே ப்ரணயிநிகளையும் ஈடுபடுத்தும்படியான ஆபரணத்வம் இவற்றுக்குண்டென்று கருத்து. திவ்யாயுதச் சேர்த்தியிலே ஈடுபட்டாளென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்) (வ்ருத்தேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). திவ்யாயுதச்சேர்த்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கைக்குநியாமகாந்தரமருளிச் செய்கிறார் (பிரிந்தித்யாதி). தூதுவிடும்போதும்இவற்றையே அடையாளமாகச்சொல்லுவானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார்(இன்னாரித்யாதி).வ்ருத்தகீர்த்தநதசையில் ஈடுபட்டவளாகையாலே அத்தையே அடையாளமாகச்சொல்லித் தூதுவிட்

(க) தி-வாய்-கூ-க-க. (உ) தி-மொ-க0-க0-க0. (௩) தி-வாய்-சு-க-எ.

http://acharya.org

யேன்'' என்று ஈடுபடுவதுதான் அழகிலேயிறே, அதுக்கு முன்பு திவ்யாயுதங்களாயிருக்குமே. ஸர்வேஶ்வரன்றனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணப் புகுந்தவர்களும் (க) "சுடராழியும் பல்லாண்டு" "அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டு" என்று திவ்யாயுதங்களுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டியிறேயிருப்பது.

(சிலை) (உ) [ஶக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா ஶத்ருநாஶநே-ஶக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா சத்ருநாசநே] என்று எங்களைத் தோற்பிக்கைக்கும் பரிகரமாயிருந்தது; இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே எங்களுக்கு தர்ஶநீயமுமாய், எங்களுக்கு ஶத்ருவான வாலியை நிரஸிக்கைக்குப் பரிகரமுமாயிருந்தது. அநுகூலர்க்கு வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும்படியாய், ப்ரதிகூலர் பிடித்த பிடியிலே மண்ணுண்ணும்படி யாயிருக்கும். அதன்றிக்கே, [சாபே] வில்வலிக்கும்படியை நினைத்தால் (ங) "ஸ்மரந்ராகவபாணாநாம் விவ்யதே - ஸ்மரந்ராகவபாணாநாம் விவ்யதே" என்னும்படியா யிருக்கும். அழகுக்கு உறுப்பாயிருக்கும் அநுகூலர்க்கு. [ஸ்மரந் ராகவபாணாநாம்] பெருமாள் திருநாமத்தாலெழுத்துவெட்டின அக்ஷரங்களையும், திரு

டாளென்று கருத்து. ஆனால்இவளுக்கு ஒருகாலும் ஆயுதத்வாகாரம் நெஞ்சில் படாதோ வென்ன (அதுக்கித்யாதி). (அதுக்கு) - ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு. அதிசங்கைதீர்க்கைக்காக ஆயுதச் சேர்த்தியைக் காட்டச்செய்தேயும் அதுக்கும் பரியவேண்டும்படி அழகாயிருக்கையாலே, நாயகி ஈடுபடச்சொல்லவேணுமோ என்னும் பா (ஞ) வத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கித்யாதி).

கீழெல்லாம் ஆக்ஷேபஸமாதாநரூபேண ஸமுதாய தாத்பர்ய மருளிச் செய்து ப்ரதிபதம் தாத்பர்யமருளிச்செய்யக் கோலி ஆழி முதலானவையிருக்க, முந்துற "சிலை" என்று ஒரு விசேஷணமிடாமல் சொல்லுமதுக்கு நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தில் ஈடுபாடென்று விவக்ஷித்து, இப்படி ஈடுபடுத்தின விடமுண்டோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் (சக்ரசாபேத்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்து வாக்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (இந்த்ரேத்யாதி). கேவலம் வில்லும் கையுமாயிருக்கையே அழகாயிருக்கும்படியாக ஒரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, வில்லேறிட்டுப் பிடித்தபிடியாகத் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலர்க்கித்யாதி). ஸ்மரணமாத்ரத்தாலே வ்யதை(ஓ) வரக்கூடுமோ, கண்டாலன்றோ வ்யதை வருவது என்ன; ப்ரத்

(க) தி-பல்லா-க. (உ) ரா. (ங) ரா-யு-சுo-ங.

http://acharya.org

ச்சரங்களினுடைய ஸந்நிவேசத்தையும் ஸ்மரியா நின்றுகொண்டு. [விவ்யதே] அவரொருகால் முன்னேநின்றுபோகச் செய்தேயும் எப்போது மொக்கமுன்னே நிற்கக் கண்டாப்போலே வ்யதி(ஒ)த்தான். [ராக்ஷஸேஸ்வர:- விவ்யதே] இவன் ஆண்டபரிகரமடங்கலும் வினைக்கு உடலாயிற்றதில்லை; எடுத்தெடுத்துக் குலைக்கிறபோது சுளைப்பிடாமிட்டு அமுக்குகைக்கு உடலாமித்தனை. (சிலை) ஒன்றையிட்டு விசேஷிக்க வேண்டாதே தன்னையே சொல்ல அமைந்திருக்கிற ஶ்ரீ சார்ங்கம்.

(இலங்குபொன்னாழி)மேகத்திலேமின்னினுப்போலே ஶ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாக (ஞா)மாய்க்கொண்டு எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் தலையாயிருக்கிற புகர்தோற்றும்படியாய் ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற திருவாழி. (திண்படை) எதிரிகள் மேலிட்டாலும் பிற்காலிக்கவேண்டாதபடி திண்மையையுடைத்தான திருவாள்; அன்றிக்கே எதிரிகள் மேலே அழுந்தப்படச் செய்தேயும் தனக்கொரு விகாரமின்றிக்கே யிருக்கிறவாள். (படை) என்று ஆயுதஸாமாந்யத்தைச்சொல்லக்கடவது; வாளையும் சொல்லக்கடவது. (தண்டு) அக்தோடொருகோவையானகதை. இப்படி ஒருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்லவேண்டாதகதை(ஙூ)யென்னுதல்; இதுக்குச்சொன்னவிசேஷணம் தன்னையே சொல்லிற்றும்படி யிருக்கிற தண்டென்னுதல்.

(ஒண்சங்கம்) (க) "கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ"

யக்ஷஸயாநாகாரமான ஸ்மரணம் அது என்றருளிச்செய்கிறார் (அவரொருகாலித்யாதி). (சுளைப்பிடாம்) கம்பளி.

"அத்தோடு" என்றதுக்கு விவரணம் (இதுக்கித்யாதி). இவ்விரண்டுக்கும் திண்மை சொன்னது-திண்மையால் தோற்றின ஆகாரஸௌஷ்டவத்திலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இங்ஙனன்றாகில் ஆபரணத்வஸமாதிக்குச் சேராதிறே.

சங்குக்கு ஒண்மை - பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி விசேஷமென்று விவக்ஷித்து நாலுவகையாக அவற்றை யருளிச்செய்கிறார் (கருப்பூரமென்று துடங்கி, நிற்கவமையுமிறே) என்னுமளவும். அதாவது ரஸஜ்ஞதையும், ஸஹஜீவநமும், ஐஶ்வர்யச்செருக்கும், அந்தரங்கதையும். அதில் ரஸஜ்ஞதையைக் காட்டுகிறார் (கருப்பூரமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (படியிறே) என்றவநந்தரம் "ரஸ

(க) நா-தி-எ-க.

http://acharya.org

என்று தேசிகராயிருந்தவைத்து, ரஸவிசேஷங்கள் இவர்களுக்கும் தன்னைக் கேட்டறியவேண்டும்படியாயிருக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். ப்ரணயிநிகளிறே வாக(X)ம்ருதத்துக்குதேசிகராயிருப்பார், அவர்களும் தன்னைக்கேட்டறியவேண்டும்படியிறே. (க) [உண்பது சொல்லிலுலகளந்தான் வாயமுதம் கண்படை கொள்ளில் கடல் வண்ணன்கைத்தலத்தே] ஸ்த்ரீஜாதியாக ஸ்பர்த்தை (ஓ)பண்ணும்படியாக பக(ஜX)வதநுபவத்தில் வாஸனை பண்ணிப்போரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (உ) [மாதவன்றன்வாயமுதம் பொதுவாக வுண்பதனைப் புக்கு நீயுண்டக்கால் சிதையாரோவுன்னோடு] பகவத்ப்ரத்யாஸந்நையான அவள் அங்கீகாரங்கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிறஸர்வஸாதாரணமான ஜீவநத்தை நீ ஒருவனுமே ஜீவித்தால், அவர்கள் உன்னோடு சீறு பாறென்னாரோ? [செல்வப்பெரும் சங்கே] உன்னுடைய ஐஶ்வர்யச் செருக்கிறே - இங்ஙன் முன்னடி தோற்ற வேண்டாதொழிகிறது. அல்லாத ஆபுதத்துக்கு விரோதிகளிருந்த விடத்தே சென்று நிரஸிக்கவேணும்; இவனுக்குள்ளேஅணுகநிற்கவமையுமிறே. (ங) "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதியசங்கொலியும்" என்று உகப்பாரும் இச்சேர்த்தியைக் காணவேணுமென்றிறே ஆசைப்படுவது.

(என்கின்றாளால்) அப்பாசுரத்தைத் தானொருகால் அநுஸந்திக்கையாகிறது - அதுக்கு அவத்யத்தை விளைவிக்கையிறே என்றாளாயிற்று; தான்சொன்னது அவள் சொன்னதுபோலிராமையாலே.

ஜ்ஞை" என்றுசேஷம். ஸாகஜீவநந்தன்னை யருளிச் செய்கிறார் (உண்பதித்யாதி). ஐஶ்வர்யச் செருக்கைக்காட்டுகிறார் (மாதவனித்யாதி). அந்தரங்கதையை உபபாதிக்கிறார் (அல்லாதவித்யாதி). இந்த ஒண்மை அநுகூலர்க்கு ஆசைப்படும்படி யிருக்குமென்னுமத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (பூங்கொளித்யாதி).

"ஒண்சங்கு" என்று வாய்வெருவின்றொன்னலாயிருக்க "என்கிறாள்" என்று - பெண்பிள்ளை சொன்னதொன்று சொல்லுகைக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்பாசுரத்தையித்யாதி). தான் சொன்னது அவத்யமாவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்(தானித்யாதி). அவளுடைய பா(ஞா)வபந்தம்தனக்கில்லையென்று கருத்து. "என்றாள்" என்னாதே"என்கின்றாள்" என்றவர்த்த

(க) நா-தி-எ-அ. (உ) நா-தி-எ-க. (ங) நா-தி-கூ-க.

ஒருகால் கண்டுவிட்டால் பின்னை ப்ராதிகூல்யத்தினெல்லையிலே நின்றுரோடு, ஆநுகூல்யத்தினெல்லையிலே நின்றுரோடு வாசியறத் துடிக்கும்படியாயிற்றிருப்பது. (என்கின்றுளால்) தலைமகளுக்கு திவ்யாயுதங்கள் ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறுட்போலேயாயிற்று இவளுக்கு மிருக்கிறபடி. இவள் சொல்லுகிறதுதன்னையே தானும் சொல்லச்செய்தே, இவள் சொல்லக் கேட்டாப்போலிருக்கிறதில்லையாயிற்றுத் திருத்தாயார்க்கு. “ (க) [𑌨𑌾𑌨𑍃𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯- நாந்ருக்வேதவிநீதஸ்ய] அநுஷ்ட்டேயார்த்தப்ரகாசகமான ருக்வேதம் சிக்ஷிதனானவனுக்கல்லது இப்படி வார்த்தைசொல்ல வொண்ணுது. [𑌨𑌾𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃- நாயஜுர்வேததாரிணஃ] யஜுர்வேதம் பாட(𑌠)தாரணந்தானேஅரிது; அத்தைத்தரித்தவனுக்கல்லதுஇவ்வார்த்தைசொல்ல் வொண்ணுது. [𑌨𑌾𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃-நாஸாமவேத விதுஷஃ] ஸாமவேதம் க(𑌗𑌾)நவிசேஷங்களறிய அரிது, அதறிந்தவனுக்கல்லது இப்படிவார்த்தை சொல்லமுடியாது. [𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 -சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதும்] இத்தை எல்லாவற்றையும் அதிகரித்தவனுக்கல்லது நம்முன்னே இப்படி வார்த்தைசொல்லலாமோ” என்றுரிறே பெருமாள். (என்கின்றுளால்) அடிதோறும் உளுக்கினமை தோற்றியிருக்கிறது. ஆருக்கு நிலமானதிலே இவள் வார்த்தை சொல்லுகிறது. (சிலையித்யாதி)(என்கின்றுளால்)பைசல்கைசு, நோய்முக்கைசு என்னுமாபோலே இவளை பாதி(𑌬𑌾𑌧𑌿)க்கைக்கு இதெல்லாம் வேணுமோ?.

இவையேயோ இவனுக்காபரணம், மற்றுமுண்டோவென்ன; (மலையிலங்குதோள்நான்கே மற்றவனுக்கு) மற்றுஅவனுக்காபரணம்

மாந தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (ஒருகாலித்யாதி). “ஆல்” என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறுர் (தலைமகளுக்கித்யாதி). இப்படி சொல்லி ஈடுபட்டாருண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (நாந்ருக்வேதேத்யாதி). மேலே “என்கின்றுள்” என்றதே அமையாதோ, இங்கும் “ என்கின்றுள் ” என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அடிதோறுமித்யாதி). உளுக்கினபடிதன்னை விவரிக்கிறுர் (ஆருக்கித்யாதி). நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமானவற்றை இவள் சொல்லுவதே என்றீடுபாடு. “ ஆல் ” என்றது - விஷாதத்திலேயாக்கி வெறுப்பாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (பைசலித்யாதி). (பைசல்) குட்டி. (கைசு) சிறுங்கை. (முக்கைசு) மூன்றுசிறுங்கை.

(க) ரா-கி-ங-உஅ.

ஆபரணத்துக்கு ஆபரணமாயிருப்பன தோள் நாலுமென்று நின்றாள்; திவ்யாயுதங்களை அநுஸந்தித்தஇது, அவ்வாயுதங்களின் வழியே அவற்றைத் தரித்திருக்கும் திருத்தோள்களளவும் கொண்டு போய் மூட்டிற்று. புறம்போரிடத்திலும் போகவேண்டாதபடியிறே விஷயந்தானிருப்பது. (க) [ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா:- ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா:] என்று ஆபரணங்களுக்கும் ஆபரணமாகைக்கு அர்ஹமாயிறே தோள்தானிருப்பது. ஆயுதங்களை ஆபரணமாகச் சொல்லிற்றிறே. ஆயுதங்கள் அபாஶ்ரயமுமாய், ஆகர்ஷகமு மாயிருக்குமா போலே தோள்களும் அபாஶ்ரயங்களுமாய் ஆகர்ஷகமுமாயிருக்கிறபடி. (மலையிலங்கு) மலைபோலே விளங்காநிற்பதாய் கல்பகதருபணைத்தாப்போலேயிருப்பன நாலு திருத்தோள்களென்றுநின்றாள். மலைபோலே எதிரிகளால் பேதி (பே) க்கவொண்ணாதபடியிருக்கை. (மற்றவனுக்கு) ஆயுதங்களை போந்திருக்கச்செய்தே அழகுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குமேலே நாலுதிருத்தோளையுமுடையனென்று நின்றாள். "மற்று" என்பது துல்யவிகல்பங்களையிறே.

கீழ் திவ்யாபரணங்களைச் சொல்லி, இங்கே "மற்று" என்கையாலே தோள்களும் ஆபரணமாயிருக்கவேணுமிறே. திவ்யாத்மகுணங்களிலும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திலுங்காட்டில் அநுபா(வ்ய)வ்யமா

மற்றும் ஆபரணங்களைச் சொல்லவேண்டினால் ஹாராதிகளைச் சொல்லாமை தோள்களைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதி). அவை மூட்டிற்றென்பானென், தானே போய் அநுஸந்திக்கிறாளென்ன வொண்ணாதோ வென்ன (புறம்பித்யாதி). ஆபரணங்களுக்கும் ஆபரணங்களானபடி யெங்ஙனே யென்ன (ஸர்வேத்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்தில் பூஷணபதம் ஆயுதங்களுக்கு வாசகமன்றே யென்ன; கீழே ஆபரணத்வம் சொல்லப்பட்டதிறே யென்கிறார் (ஆயுதங்களையித்யாதி). ஆயுதகோடிகடிதத்வமும் ஆபரண கோடிகடிதத்வமும் இரண்டும் அவற்றுக்குண்டான வோபாதி, திருத்தோள்களுக்கும் இரண்டாகாரமுண்டோ ஆபரண கோடியாக ஒதுக்குகைக்கென்ன (ஆயுதங்களித்யாதி). அபாஶ்ரயமுமாய், விரோதிநிரஸநமுகத்தாலேபுகலாயிருக்கை. சப்தார்த்தம் (மலைபோலேயித்யாதி). "அவனுக்கு" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆயுதங்களேயித்யாதி).

"நான்கே" என்ற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம்(திவ்யாத்ம குணங்

(க) ரா-கிஷ்கி-ரு-கச.

http://acharya.org

யிருப்பது திவ்யவிக்ரஹமிறே. ஶுபாஶ்ரய ப்ரகரணங்களில் த்யேய மாகச் சொல்லுகிறதும் அது தன்னையிறே. திவ்யவிக்ரஹத்துக்கும், திவ்யாத்மகுணங்களுக்குமுள்ளே ஒன்றை உபாஸ்யமென்று சொல் லிற்று. இத்தைவிட்டு அவ்வருகேபோகச் சொல்லுகிறதன்று; அவ் வருகேயும் அநுபாவ்யமுண்டென்கைக்காகச் சொன்னதத்தனை. அங்ஙனன்றாகில் (க) "ஸதா பஶ்யந்தி - ஸதாபஶ்யந்தி" என்னக்கூடா திறே. தந்தாமுடைய தபஸ்ஸாலே க்ஷீணபாபரான ருஷிகளைப் போலன்றிக்கே, பகவத்ப்ரஸாதமடியாக ஜ்ஞாநம் பிறந்த ஆழ்வார் கள் திவ்யவிக்ரஹமல்லதறியார்களிறே. நிலாத்துக்குறிபகவர், பட்ட ரை ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே சதுர்ப்புஜனாயிருக்கைக்கு ப்ரமாண மென்னென்றுகேட்க; அவர்சொல்லி வாய்மாறுவதற்குமுன்பே (உ) "தமஸ: பரமோ தாதா ஶங்கசக்ரகதாதர:- தமஸ: பரமோதாதா சங்க சக்ர கதாதர:" என்றுநின்றதேயென்ன; போக்கடி காணாமையாலே கோபத்தாலே கண்சிவக்க, ப்ரமாணகதிகள் இவையாயிருந்தது, பொறுக்குமத்தனையிறே என்றருளிச்செய்தார்.

(எற்றே) என்கிறது- "மலையிலங்கு தோள்நான்கே" என்ன, "இருந்தபடியென்" என்று தலைமகள்தான் ஆஶ்சர்யப் படுகிறாளாகவு மாம்; அதிமாத்ர ப்ராவண்யமாகாதென்று மீட்கப் பார்த்தவிடத்தி லும் மீட்கவொண்ணாதபடி "இவ்விஷயத்திலே அவகாஹித்தபடி யென்" என்று திருத்தாயார்ஆஶ்சர்யப்படுகிறாளாகவுமாம். என்னே காண் என்கிறாள் - இதோர் ஆஶ்சர்யமிருந்தபடியென்; நீங்களுமித் தைப் பாரிகொளென்ன நின்றாள். (காணென்கின்றாளால்) நான் அதிமாத்ர ப்ராவண்யமாகாதென்ன, மூத்தார்க்குமூத்து, என்னு டைய ஹிதத்துக்காக இப்பேற்றை இழக்கிறதென்னென்று விலக்க

களிலுமித்யாதி-என்றருளிச்செய்தாரித்யந்தம்).

"எற்றேகாண்" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (எற்றே யென்கிறதித்யாதி). திருத்தாயார் ஆஶ்சர்யப்படுகிறபோது "என்கின்றாள்" என்றதுக்குப்பின்பு "எற்றேகாண்" என்றது அநுஸந்திப்பது. சப்தார்த்தம் (என்னேகாணித்யாதி). "காண்" என்றது- உபதேசபரமாகத் தாத்பர்யம் (நீங்களுமித்யாதி). "காண்" என்றது ஜாத்யபிப்ராயமாக வருளிச்செய்து, தாயின் விஷயமான உபதேசமாகக்கருத்து (நானித்யாதி). இங்கே "ஆல்"

(க) ஸாம-உத்தர-கஅ-உச. (உ) ரா-யு-ககச-கஙு

http://acharya.org

ப்பார்க்கிற என்னையும் தன்படியாக்கப் பாராநின்றாள். நான் தன்னை என்படியாக்கநினைக்க, தான் என்னைத் தன்படியாக்கப் பாராநின்றாள். இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யந்தான், திருத்தாயார்க்கு அபிமதமாயிருக்கச்செய்தே அதிமாத்ரப்ராவண்யமாகாதென்று நிஷேதிக்கிறாளித்தனையிறே. (என்கின்றாளால்) இத்திவ்யாயுதங்களைச் சொன்னபோதுபோலன்றாய்த்துத் திருத்தோள்களைச் சொன்னபோ திருக்கிறபடி. இவளுக்கு திவ்யாயுதங்கள் அழகுக்கு உடலாமளவேயிறே. அணைக்கைக்குப் பரிகரமிறே தோள்கள். (என்கின்றாளால்) நாமும் எல்லாமிவற்றைச் சொல்லுகிறோமிறே, இவள் சொல்லுகிறபோதிருக்கிறபடி பாரிகோள். நாமும்எல்லாம் சொல்லிக் குறியழியாதே இராநின்றோம்; திருத்தாயாரை, இவள் "காண்"என்னப்பெறுமோ என்ன; பெறும்; (க)"குடத்தில் விளக்கே போல்கொம்பனார்காமம்புறப்படா, புறப்படில் ஆபுகுமாலையணிமலை மேல்பிடியேபோல நாடறியக்கவ்வைதரும்" இவள்அறிவுக்கு முன்பு மறைக்குமத்தனைபோக்கி, அறிந்தபின்பு மறைக்கைக் களவாமிறே.

(முலையிலங்கித்யாதி) இதர விஷயத்தில் ஸ்நேஹிக்கும் க்ரமமில்லையாகாதே பக(ஃ)வத்விஷயத்தில் தான்காட்டக்காணுமவர்களுக்கும், கதிர்பெருக்கி ஆர்ஜித்து கர்மத்தாலே க்ஷீணபாபராய் ஸ்நே

என்றதுக்கு பா(ஃ)வம்(நான் தன்னையித்யாதி).இத்தால் ஆஸ்சர்யத்தில் தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று. ஹர்ஷத்தில்தானே " ஆல் " என்கிறு ளென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (இவ்விஷயத்திலித்யாதி). சிலையிலங்கித்யாதியில் ஓரடைவுபடச் சொன்னவள் இங்கே அவனுக்கு "மற்று மலையிலங்கு தோள் நான்கே" என்னுமல் அடைவுகெடக் குளிரச்சொன்னபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச் செய்கிறார் (இத்திவ்யாயுதங்களை யித்யாதி). இப்படி அடைவுகெடச் சொல்லுகைக்கு மூலமென்னென்ன (இவளுக்கித்யாதி). "காண்" என்றது - திருத்தாயார் உபதேசிக்கிறதாகக்கருதி, "என்கின்றாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (நாமுமெல்லாமித்யாதி). "காண்" என்று திருத்தாயார்க்குப் பெண்பிள்ளை சொல்லுகை - காம்பீர்யஹாநியன்றோவென்று சங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (திருத்தாயாரையித்யாதி).

அன்பின்கார்யமான வைவர்ண்யம் முன்பாகவும், அன்பைப் பின்பாகவும் அருளிச்செய்தது - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலும், ஹேதுவிசேஷத்தாலும் கூடுமென்கிறார் (இதரேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (கதிர்பெருக்கி)

(க)

http://acharya.org

ஹித்தவர்களுக்கும் வாசியிருக்கும்படி இதுவாயிற்று. அவர்களுக்கு அப்படியால் வந்த ஸ்நேஹம் முற்பட்டிறேயிருப்பது. அதின்கார்ய மிறே பயலைமை; அங்ஙனன்றியே, இது பயலைமை முற்பட்டு ஸ்நே ஹம் பிற்பட்டிருக்கிறதாயிற்று. முலையிலே விளங்காநிற்பதாய், பூத்தபயலைமை யென்னவுமாம். "பீர்க்குபூத்தது" என்று-வைவர்ண் யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. பீர்க்கம் பூவையிட்டுத் தமிழர் சொல்லுவர்களிறே. அன்றிக்கே " பூ " என்றுகொண்டு அழகாய், முலையிலே விளங்காநின்றுள்ள பயலைமையென்று முலைக்காபரண மான வைவர்ண்யமென்றுமாம். அதாவது-யௌவநத்தில் முத்தா ஹாரம் துடக்கமானவை அல்லவாயிற்று; முலைக்காபரணம்வைவர்ண் யமாயிற்று. அபிமதனைப்பிரிந்து வைவர்ண்யத்தைத் தரியாவாகில் மரமுலையோபாதியாமித்தனையிறே. பிரிந்து வைவர்ண்யமாகாதே யிருந்தாளாகில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வாசியில்லையாம்; ஆகை யால் இவளுடைய ப்ரணயத்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே.

(பயலைமுன்போடவன்போடியிருக்கின்றாளால்) நாட்டார்படி யன்றிக்கே இராநின்றது இவள்படி. அன்புபட்டவிஷயத்தினுடைய அலாபத்தாலே பயலைமையுண்டாகக் கடவதாயிருக்க, பயலை வழி காட்ட, அத்தைப் பின் செல்லா நின்றது அன்பு. கார்யத்துக்குப் பூர்வவ்ருத்தியாயிருக்குமதிறே-காரணம்; இதுஅப்படிபுத்திபண்ணு கைக்கு அவகாசம் வைக்கிறதில்லை. இங்ஙனே சொல்லுவானென்; ஒருவிஷயத்திலே அன்புபட்டு அதினுடைய அலாபத்தாலே வருமதொன்றன்றோ பயலைமையென்னில்; அப்படியே இது திருத்தாயார்

என்றவநந்தரம் "ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்தை" என்றுசேஷம். தாத்பர்யமரு ளிச்செய்து சப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (முலையிலேயித்யாதி). வைவர்ண்யம் முத்தாஹாரத்திலும் ஆகர்ஷகமோ ஆபரணமென்கைக்கென்ன (அபிமதனை யித்யாதி). நாயகனுக்கு ஸ்வவிஷயப்ரீதி ஸூசகமாகையால்ஆகர்ஷகமென்று கருத்து. (மரமுலை) ஆண் பெண் வேஷத்திலே கட்டினமரமுலை.

"ஆல்" என்று ஆஶ்சர்யப்படுகைக்குபாவம்(நாட்டாரித்யாதி). கீழ்வாக்ய விவரணம் (அன்பித்யாதி). இது ஆஶ்சர்யமானவழியென்னென்ன (கார்யத் துக்கித்யாதி). ஶ்ரோதாக்களுடைய சங்காநுவாத பூர்வகம் வாஸ்தவாகாரத் தைப்பற்ற பரிஹாரமருளிச் செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதி - க்ரமத்திலே சொல்லுகிறாளென்னுமளவும்). வைவர்ண்யமுகத்தாலே அன்பு-முன்பு முண்

http://acharya.org

வார்த்தையாகையாலே, தான்கண்டநுபவித்தவடைவே சொல்லுகிறாள். அன்பு முற்பட்டு இது பிறப்பட்டாலும் முற்படப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாவது இதுவிறே. இவளுடம்பில் வைவர்ண்யமும் பேச்சும் கொண்டிறே இவள் விரஹத்தை நிஶ்சயிப்பது; இவளுக்கு முற்படப்ரதிபத்திக்கு விஷயம்இதுவாகையாலே தான்ப்ரதிபத்திபண்ணின க்ரமத்திலே சொல்லுகிறாள். விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே க்ரம விபர்யாஸமும் பிறக்குமிறே. (முலையிலங்கு பூம்பயலை) பர்வதத்திலும் ஏறும்போலேகாணும் வெள்ளம். அதாகிறது - இம்முலை கண்டார் வைவர்ண்யமடையக்கடவற்றை இதுதானடைந்ததென்கை. பிரிந்து நோவுபடும் லக்ஷணமிதுக்கில்லையென்கை.

நீ இதறிந்தபடி யென்னென்னில் (கலையிலங்கு மொழியாளரித்யாதி). இவ்வைவர்ண்யந்தான் ஹேத்வந்தரக்ருதமென்று புத்தி பண்ணவுமாமிறே; அதுசெய்யவொண்ணாதபடி இவள் இவ்விஷயத்

டென்று அநுமாநவிதயா அறியலாமாளுல் ஆஶ்சர்யப் படுவானென்னென்னில் அருளிச் செய்கிறார் (விஷயேத்யாதி). லோகத்தில் நாயக விஷயத்தில் நாயகிக்குச் சிலநாள் அன்புபிறந்து அது க்ரமேண முற்றினபின்பு வைவர்ண்யம் பிறக்கும் க்ரமம். விபர்யஸ்தமாய் பகவத்விஷயத்திலே கண்டவுடனே அதிமாத்ரப்ராவண்யமும், பிரிந்தவுடனே வைவர்ண்யமும் பிறக்கையாலே ஆஶ்சர்யப் படுகிறுளென்று கருத்து. "மெய்யிலங்கு" என்னவேண்டியிருக்க "முலை" என்று ஏகதேசத்தைச்சொன்னல் இவள் ப்ராவண்யத்துக்குக் குறை வாராதோவென்னில் (பர்வதேத்யாதி). அயோக்யஸ்தலத்திலும் உண்டாயிற்றென்கிறுரென்று கருத்து. இது அயோக்ய ஸ்தலமாவானென்னென்ன (அதாகிறதித்யாதி). அவனே வைவர்ண்யத்துக்கு யோக்யனைக்கு இவற்றுக்கேற்றமென்னென்ன(பிரிந்தித்யாதி). (லக்ஷணம்)வைலக்ஷண்யத்தில்குறை. (இவள்பிரிய, யோக்யதையில்லாதஇவையும்வைவர்ண்யமடைந்தன) என்கையாலே இவள் ப்ராவண்யத்துக்குக் குறை தோற்றுதென்று கருத்து.

நீ இவளுடைய வைவர்ண்யத்தை முந்துற அறியாதவள், இவள் முலையில் வைவர்ண்யத்தைக் கண்டபடி யெங்ஙனே, அவள் மறைத்துக்கொள்ளாளோ? என்று வினவவந்தவருடைய சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (நீ இத்யாதி). இதுக்கு உத்தரம் (இவ்வைவர்ண்யந்தானித்யாதி). பேச்சைக் கொண்டுகண்டாலும் அன்பின் கார்யமாகத் தோற்றுமையாலே ஏதோவென்

தில் அகப்பட்டமையை நிஸ்சயித்துத் தருகிறது - இவள்பாசுரமாயிற்று. அதாகிறது - அவனுடைய திவ்யாயுதங்களின்பேரையிறே சொல்லுகிறது. (கலையிலங்குமொழியாளர்) அவ்வூரிலுள்ளார் லோகயாத்ரைக்கு உறுப்பாக "உண்ண உடுக்க" என்று சொல்லும் வார்த்தையிலே "இன்னதனைஶாஸ்த்ரம் கற்றார்கள்" என்று கற்றஶாஸ்த்ரப்பரப்படங்கலும் தெரியும்படி வரிக்கொள்ளலாயிருக்கும். "கலை" என்கிறது- வித்யாஸ்த்தலங்களையடைய. மொழியிலே கலையிலங்காநிற்கும் கலையிலங்கும்படியான பேச்சையுடையராயிருப்பர்கள்.

கண்ணுக்குத் தோற்றுமதும் தங்கள் வார்த்தையிலே அறியும்படியிருக்குமவர்கள் நெடுநாள்பெற்று வளர்த்த என்னோட்டை ஸம்பந்தமற்று, அவ்வூரில் ஸம்பந்தம் தோற்றியிராநின்றது இவள் வார்த்தையிருக்கிறபடி. (க) [ద్రష్టుంశక్యమయోధ్యాయాం నావిద్వాన్న చనాస్తికః। సర్వేనరాశ్చ నార్యశ్చ.ధర్మశీలాస్సుసంయతాః - த்ரஷ்டும் ஶக்யமயோத்யாயாம் நாவித்வாந்நசநாஸ்திகஃ। ஸர்வேநராஶ்ச நார்யஶ்ச தர்மசீலாஸ்ஸுஸம்யதாஃ] அறுபதினாயிரம்ஆண்டு வன்னியமறுத்து நன்மைகளையுண்டாக்கிப் போந்த சக்ரவர்த்திக்கும் இரண்டு பொருளுண்டாக்கப் போச்சுதில்லை. ஓர் அவித்வானையாதல், வைதிகமான அர்த்தங்களை இல்லையென்பானொரு நாஸ்திகனையாதலுண்டாக்கப் போச்சுதில்லை. அப்படை வீட்டிலுள்ளார் "ராஜபுத்ரர்க

ளிருக்கலாமே "அன்போடியிருக்கின்றாள்" என்றறிந்தபடி யென்னென்ன; இதுக்கு மூலமென்னென்றாராய்ந்து வைவர்ண்யத்தையுங்கண்டு, இரண்டாலுமாகக் கண்ணமங்கைக்கு ஸந்நிஹிதமான திருக்கண்ணபுரத்தானையும் கண்டாளாக அறிந்தேனென்கிறாளென்று கருத்து. கலையாளரென்னாமல், இப்படி "இலங்கு மொழியாளர்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலித்யாதி). (வரிக்கொள்ளுகை) வரியடைவே எண்ணிக்கொள்ளுகை.

இப்போது திருக்கண்ணபுரத்தை இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கண்ணுக்கித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). (இருக்கிறபடி) யென்றது - இருக்கிறபடியாலே யென்றபடி. அவர்கள்பேச்சைப்போலே இவள் பேச்சும் இதர விஷய வைராக்ய பூர்வகம் ததீயப்ராவண்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து.

(க) ரா-பா-சு-அ.

http://acharya.org

ளாரேனுமொருவர் முடி சூடவமையாதோ" என்றிருக்குமவர்க ளல்லர், பெருமாளே முடிசூடாவிடில் (க) [ఇహైవ నిధనం యామో మహాప్రస్థానమేవ వా। రామేణ రహితానాఞ్చ కిమర్థం జీవితం హి నః- இஹைவநிதநம்யாமோ மஹாப்ரஸ்த்தாநமேவவா। ராமேணரஹிதாநாஞ்ச கிமர்த்தம் ஜீவிதம்ஹிந:] என்று பெருமாள் அபிஷேகம் பண்ணாத படைவீட்டிலிருப்பதில்லை, விழுந்தவிடமே சுடுகாடாகப்போகவமையும் என்றிருப்பர் புருஷர்கள்; ஸ்த்ரீகளும் (உ) [రామమేవానుగచ్ఛధ్వమశ్రుతిం వాపిగచ్ఛత - ராமமேவாநுகச்சத்த்வம ஶ்ருதிம் வாபிகச்சத] என்று பெருமாள் வழிமாறிப் போனாரென்று திறக்கவழைத்த பர்த்தாக்கள்முகம் பிளக்கத்தள்ளிக் கதவடைத்துக்கொள்ளுவர்கள். [ధర్మశీలాః- தர்மஶீலா:] ராமாநுவ்ருத்தியே பரமதர்ம மென்றிருக்குமவர்களிறே. [సుసంయతాః- ஸுஸம்யதா:] ஸ்வப்ரயோஜநத்திலே நெஞ்சு செல்லாதவர்களாயிற்று. அப்படியிருக்கு மவர்களாயிற்று இவ்வூரிலுள்ளாரும்.

(கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள் கொலோ) ஶ்ரீவைகுண்ட்டத்தில் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கும்; விபவங்களில் மநுஷ்யத்வே பரத்வமாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே அவதாரங்களிற்காட்டில் அர்ச்சாவதாரத்தில்பரத்வமுமகப்படஅறிந்தாளென்றுதோற்றியிராநின்றது. ஶ்ரீ வைகுண்ட்டத்தில் நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமதாயிருக்கும், விபவங்கள் காதாசித்கமாக ஒரு விதுரசபர்யாதிகளுக்குக் கொடுத்து விடுமதாயிருக்கும். பிற்பாடர்க்கும்இழக்கவேண்டாதபடி (ங) "பின்னானார் வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களம்" என்று எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவிடமிறே அர்ச்சாவதாரம். ஒருவஸ்துவுக்கு குணத்தாலே உத்கர்ஷமானால் அவ்வேற்றமுள்ளதிங்கேயிறே. இங்கே உபாஸித்து அது விதேயமானவாறே அவ்வருகே ஒன்றை உபாஸித்து, அது விதேயமானவாறே அதுக்கு மவ்வருகே ஒன்றைஉபாஸி

"அம்மானை" என்று அர்ச்சாவதாரே பரத்வம்தோற்றச் சொன்னதுக்குக் கருத்து (ஶ்ரீவைகுண்ட்டத்திலித்யாதி). குணபூர்த்தியுள்ள திங்கேயாகில் ஶ்ரீவைகுண்ட்ட நாதனை ப்ராப்யனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன (இங்கே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அர்ச்சாவதாரத்தில்குணபௌஷ்கல்யமெல்

(க) ரா-அ-சஎ-எ. (உ) ரா-அ-சஅ-உஎ. (ங) திருநெ-கဝ.

http://acharya.org

த்து, அதுக்கவ்வருகே போகக்கடவதாக இங்ஙனேயுமொரு க்ரமம் சொல்லுவது உபாஸகர்க்கு; முதலிலே ஸர்வப(்)ரந்யாஸம் பண்ணினவர்களுக்கு இங்கே எல்லாம் புஷ்கலமாயிருக்குமிறே. கடல ருகே போகாநின்றால், "கண்ணால் கண்டவளவேயுள்ளது"என்றி ருக்குமவனுக்கு அவ்வளவேயன்றிறேயுள்ளது; அப்படி இவன் ப்ரதி பத்தியில் குறைபோக்கி "இங்கே எல்லாம் குறைவற்றிருக்கும்" என்று நினைத்திருக்குமவனுக்கு புஷ்கலமாயிருக்குமிறே. "நாம் இவ்விசையணித்தாக உகந்தருளப் பண்ணினவிடம்" என்று இவன் குறையநினைக்கில் இழக்குமித்தனை. உகந்தருளின விடத்திலே உபாதாநத்ரவ்யத்தை நிரூபித்தானாகில் மாத்ருயோநி பரீக்ஷையோ டொக்குமிறே.

(கண்ணபுரத்தம்மானை) உகந்தருளின தேசத்திலுண்டான ஏற்றமெல்லாம் தோற்றும்படி நிற்கிற ஸ்வாமியாயிற்று. (கண்டாள் கொலோ) ஶ்ராவணஜ்ஞாநமென்றுதோற்றியிருக்கிறதில்லை. கண்ட வர்களுக்குத் தெரியுமாபோலே தேரியுமோ இவள் வார்த்தை கேட்டறிந்தநமக்கு. (கண்டாள்கொலோ) நெடுநாள் நோன்பு நோற்றுப்பெற்றதாயான முன்னே அறிந்த அம்சம் மறைக்கக்கடவ தாயிருக்க, என்முன்னேஇப்படிவெளியிட்டுச்சொல்லும்போது அவ் விஷயத்திலே இப்படிஸக்ருத்தர்ஶந முண்டாயிற்றதாக வேணும். ஒருகால் கண்டால் பூர்வவாஸனையும் மறக்கும்படியான வைலக்ஷ ண்யமுள்ளது அவ்விஷயத்துக்கேயிறே. கலையிலங்கும்படியான பேச் சையுடையராயிருப்பார் அவ்வூரிலுள்ளார்; அப்படியே இவளுடைய பேச்சைக்கொண்டு இவள்திருக்கண்ணபுரத்திலேபுக்கு சவரிப்பெரு மாளை ஸாக்ஷாத்கரித்தாளாகாதே என்று சொல்லலாயிராநின்றது. அகவாயிலோட்டமெல்லாம் வார்த்தையிலே தெரியுமிறே. திருத் தாயாராயும்பெண்பிள்ளையாயும்அநுபவிக்கிறார் ஆழ்வார்தாமேயிறே.

லாருக்கும் தோற்றுமைக்கு நியாமகம் (நாமித்யாதி). குறையநினைத்தால் இழக்கைக்கு உடலாவானென்னென்ன (உகந்தருளின வித்யாதி).

"கொலோ" என்று ஸம்ஶயிப்பானென்னென்ன (நெடுநாளித்யாதி). "அநுபவித்தாளோ" என்னாதே "கண்டாளோ" என்றதுக்குக்கருத்து (ஒரு காலித்யாதி). வர்த்தமாந தாத்பர்யம் (கலையித்யாதி). எத்தனைசொன்னாலும் பரபுத்தியப்ரத்யக்ஷமன்றோ? எல்லாம்தெரியப்போமோவென்ன (திருத்தாயா

http://acharya.org

ஆறுகள் பெருகிப்போகாநின்றால், வாய்க்கால்களாலும் பெருவாய்க் கால்களாலும் வாய்த்தலைகளாலும் போனாலும் பின்னையும் கடலிலே புகும் அம்சம்விஞ்சியிருக்குமாபோலே, எல்லாருடையதசையும் தமக்கே பிறக்கிறது. இல்லையாகில் "கண்ணபுரத்தம்மானைக் கலியன்சொன்ன" என்றுதலைக்கட்டவொண்ணாதிறே. (சிலையித்யாதி) தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் விட்டாப்போலே, ஆசைப்பட்டவிஷயத்திலொன்றும் விடமாட்டுகிறிலளென்கிறாள். உகப்பாரையும் வாய்வெருவப்பண்ணும்; உகவாதாரையும் வாய்வெருவப்பண்ணும். (க) "சங்கென்னும் சக்கரமென்னும்". .... (க)

மூ.— செருவரைமுன்னாசறுத்த சிலையன்றோ
கைத்தலத்ததென்கின்றாளால்
பொருவரைமுன்போர்தொலைத்த பொன்னாழி
மற்றொருகை யென்கின்றாளால்
ஒருவரையும் நின்னொப்பாரொப்பிலா
வென்னப்பாவென்கின்றாளால்
கருவரைபோல் நின்றானைக்கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செருவரை	யுத்தோந்முகர்களான எதிரிகளை	கைத்தலத்தது	திருக்கையில் இராநின்றது என்கின்றாளால்;
முன்	முன்பொருகாலத்தில்	பொரு	யுத்தம் செய்கிற
ஆசறுத்த	நிரஸித்த	வரை	மலைகளை
சிலையன்றோ	தநுஸ்ஸன்றோ	முன்பு	முன்னே

ரித்யாதி). ஒருவர்க்கே இரண்டவஸ்த்தையுமானால் "அதிமாத்ரப்ராவண்யமாகாது" என்கிற திருத்தாயாரானபடியாலே பகவத்ப்ராவண்யம் மட்டமாகாதோவென்ன (ஆறுகளித்யாதி). இப்படிகொள்ளாதே திருத்தாயாரை ஒரு பாகவதராக ஸ்வாபதேசம் சொன்னால் குற்றமென்னென்ன (இல்லையாகிலித்யாதி). பெண்பிள்ளையின் ப்ராவண்யமே விஞ்சியிருக்குமென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன; முதலடியிலே காணலாமென்று அத்தையெடுத்துக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (சிலையித்யாதி). விடமாட்டாமையை ஸத்ருஷ்டாந்தம் உபபாதித்து ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (உகவாதாரையுமித்யாதி). (உகவாதார்) ராவணாதிகள். ... ... (க)

(க) தி-வாய்-ச-உ-கூ.

http://acharya.org

ஓர்	ஒருகாலத்தில்	ஒப்பிலா	உபமாந ரஹிதனை
துலைத்த	அழித்த	என்னப்பா	எனக்குஸ்வாமியான வனே!
பொன்	அழகிதான		என்கின்றாளால்;
ஆழி	திருவாழியானது	கரு	கறுத்த
மற்றொருகை	வேறொரு திருக்கையில் இராநின்றது	வரைபோல்	அஞ்ஜனகிரிபோலே
	என்கின்றாளால்;	நின்றானை	(ஸுலபனாய் கண்ணுக்கிலக்காய்) நிற்கின்ற
ஒருவரையும்	ஒருவரும்		
நின்	உனக்கு [யால்)	கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ.	
ஒப்பார்	ஸத்ருமாரகார் (ஆகை		(உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.(செருவரை முன்னாசறுத்த சிலையன்றோ கைத்தலத்த தென்கின்றாளால்) ஒருநாள்கண்டுவிட்ட என்னை நித்யாநுபவம் பண்ணிவைக்க வேண்டாவோ? அது செய்யாதொழிகைக்கு ஹேது - கையிலது விரோதிநிரஸநத்துக்குப் பரிகரமல்லாமையோ வென்கிறாள். பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகரான ராவணாதிகளை நிரஸித்தஶ்ரீசார்ங்கமன்றோகையிலே யிருக்கிறது; அது என்னைக்கூட்டிக்கொள்ளுகைக்குப் பரிகரமாகாதோ? என்னுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமேயோ.? இங்ஙனே ஒருவக்கிடந்துபோவது; என்னாநின்றாள். செருவருண்டு-செருச்செய்

அந.—இரண்டாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாயுதங்களை ஆபரணங்களாக எண்ணி வாய்வெருவினபடி சொல்லிற்று. இப்படி பரமபோக்யனானவன் வாராமைகண்டு நம்பக்கல் ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களுண்டாகவேணுமென்று விசாரித்து இவற்றைப்போக்குகைக்குத்தன்கையில் ஒன்றும் காணாமையாலே அவன்கையிலே உண்டாகவேணுமென்று பார்த்தாள். "ஆபரணங்களாகத் தோற்றினவைதானே ஆயுதங்களுமாகவிருந்தன, இவை கையிலிருக்கவும் நான் கிட்டாதிருப்பானென்" என்று உடைகுலைப்படாநின்றாளென்கின்றாளென்று ஸங்கதி.

இதுதன்னைத் தாத்பர்யகதநமுகேந ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி). ஆயுதாந்தரங்களிருக்கமுந்துறசிலையின் விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொன்னது - பிராட்டிக்கு உதவினதாகையாலே என்னுமிடம் தோற்ற விவரிக்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி). "இராக்கதரை" என்னாதே, "செருவரை" என்

http://acharya.org

வார். (க) [యుధి రామవధ్యమ్ -யுதிராமவத்த்யம்] யுத்தத்திலெதிரிட்டு வெல்லவொண்ணாது, அநுதபித்துக் கால்கட்டி வெல்லில் வெல்லு மத்தனை. (உ) "ద్విధాభజ్యేయమప్యేవంనన మేయమ్ - த்விதாபஜ்யேயமப் யேவம் நநமேயம்" என்று ப்ராதிகூல்யத்திலே முதிர நின்றவர்கள்; அவர்களை. (ஆசறுத்த) யுத்தங்களை நிவர்த்திப்பித்த. "நமக்கோர் எதிருண்டாய்ப்போரப் பெறுவதுகாண்" என்று திரிந்த பையல் களை, வேறோரிடத்தில் "நாங்கள் எதிரிகள்" என்று நில்லாதபடி அவர்களை வாஸனையோடே போக்கின சிலையன்றோ கைத்தலத்தது. இதுதான் கடக்கவிருந்து எடுத்துக்கொண்டுவர வேண்டுவதாய் நான் ஆறியிருக்கிறேனோ? அதுகையிலேயிருக்க நான் இப்படிப்பட வேண்டுகிற ஹேதுவென்? அழகுக்கோ கையில் பிடித்திருக்கிறது; விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்கன்றோ? என்னாநின்றாள். (ங) [నధనుర్భ్యా షణాయమే-நதநுர்ப்பூஷணாயமே] என்றாரிறே இளையபெருமாள். ஆபா தப்ரதீதியில் "அழகுக்கு உடல்" என்றே இருக்கையாலே "வீரத் துக்கு உடலன்று" என்றிருந்தீரோ என்றாரிறே. பிள்ளை திருக் கண்ணபுரத்தரையர், விரோதிவர்க்கம் கூடிக்கொண்டுஅறமிகைத்த வாறே "செருவரைமுன் ஆசறுத்தசிலையன்றோ கைத்தலத்தது" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, ஒருக்ஷணத்திலே முடிக்கிறோமென்று அருளிச் செய்தார்.

(பொருவரையித்யாதி) "இக்கைக்கு வில்லானால் மற்றைக் கை ஒழிந்திருந்தது" என்று நான் ஆறியிருக்கிறேனோ? ப்ரணயிநிகளு டைய விரோதியைப்போக்கி நோக்குமதுவேயாய்த்தான் ஆறி யிருக்கிறேனோ? நாட்டுக்காக வந்த நலிவைப் போக்கினதுவுமில் லையோவெனக்கு என்கின்றாள். சிறகெழுந்து பொருதுகொடு திரி

றதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யம் (யுதிஇத்யாதி). "அன்றோ" என்ற ஸ்வரத்தால் ஸூசிதமான ஆபரணத்வாகாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யரு ளிச் செய்கிறார் (அழகுக்கித்யாதி). "அன்றோ" என்ற மாத்ரத்திலே இவன் கார்யம் செய்யுமோவென்ன ஓரைதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி).

பிராட்டியைப்போலே ப்ரணயம் உனக்குண்டோவென்னும்சங்கையிலே "பொருவரை இத்யாதி" என்று திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச் செய் கிறார் (ப்ரணயிநி இத்யாதி). (அறுகாழி) முத்ராமோதிரம். குவலயாபீட

(க) ரா-ஸு-ருக-சரு. (உ) ரா-யு-ஙசு-கக. (ங) ரா-அயோ-உங-உக.

http://acharya.org

கிற மலைகளைப் பண்டுயுத்தத்திலே முடித்த அழகிய திருவாழி யன்றோ மற்றைக்கையிலெடுத்திருக்கிறது. முன்பொருகாலத்திலே பர்வதங்களடையச் சிறகெழுந்து ஓரோப்ரதேசங்களிலே பறந்து வந்திருந்தவாறே அவ்வோவிடங்கள் நசிக்குமாய், அத்தை, பெருமாளுக்கு இளையபெருமாள் ப்ரதிபந்தகம் அறுத்துக் கொடுக்குமா போலே, இந்த்ரனுக்குத் தம்பியாய் உபேந்த்ர மூர்த்தியாய் வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே அவற்றின் பக்ஷங்களைத் திருவாழியையிட்டுச் சேதித்தானாகச் சொல்லக் கடவதிறே. (பொன்னாழி) அழகுக்குப் பரிகரமானத்தைக் கொண்டாயிற்றுத் திண்ணிய மலைகளினுடைய சிறகுகளை அறுத்தது. அன்றியே "பொருவரை" என்று குவலயாபீடமாய் அத்தைக்கதுப்பிலே மலங்கப் புடைத்தபோதை கையும்அறுகாழியுமாயிருந்தவிருப்பைச்சொல்லவுமாம். (க) "புகர்ச் செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கை யென்னம்மான்" என்னக்கடவதிறே. சிலருடைய நிர்ப்பந்தத்தாலே திருவாழியை மறைத்தானித்தனை போக்கி, கையில் திருவாழி ஒழிந்தன்றிறே யிருப்பது. (உ) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்று சூழ்த்துக்கொடுத்த அவதாரத்திலும் பெரியதிருவடிவந்து கார்யம் செய்து போனானிறே. இவன் மறைக்கப் பார்த்தாலும் (ங)"స్వయమారురోహ-ஸ்வயமாருரோஹ"என்றுவந்துஏறுநிற்குமிறே.

(ஒருவரையுமித்யாதி) மற்றேதேனுக்கும் ஒப்புண்டானாலும் வீரவாசிக்கு உன்னோடு ஒப்பாரில்லாதவனே!. கையிலே ஶ்ரீஶார்ங்கத்தையும் திருவாழியையும் தரித்தால் இவனே ஸர்வாதிகனென்று தோற்றியிருக்குமாயிற்று. உனக்கு ஒப்பொருவரில்லாமையாலே உபமாநரஹிதனானவனே!. (என்னப்பா)ஸர்வாதிகனாய் "அரியன்"

நிரஸநதசையிலே திருவாழியாழ்வானிருக்க ஸம்பாவனையுண்டோ வென்று யோஜநாந்தரம் (சிலரித்யாதி).

ஐகாரம் அவ்யயமாய், "நின்னொப்பாரொருவருமொப்பிலா" என்றந்வயித்து சில ஆகாரத்தில் ஒத்தாராகிலும், இவற்றில் ஒப்பிலா வென்றர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (மற்றித்யாதி). "ஒருவரும் நின்னொப்பார் - உனக்கு ஸத்ருஶராகார்; ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்திலுமொப்பிலா" என்றர்த்தாந்தரத்தை தாத்பர்ய கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (கையிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) தி-வாய்-அ-கo-ரு. (உ)ரா-யு-கஉo-கக. (ங)

http://acharya.org

என்று கைவாங்கவேண்டாதபடி நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவாயுள்ளவனே!. நாட்டில் கையில் ஆயுதம் பிடித்தவர்களையெல்லாம் உகவார்களிறே. எனக்கு நிருபாதிக பந்துவாயுள்ளவனே என்று நின்றாள். கையும் திவ்யாயுதங்களுமாய், பண்ணின உ ப கா ர ம் இன்னவளவென்று பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறதோ? நிருபாதிக பந்துவென்று தோற்றியன்றோ செயலிருக்கிறது.

(கருவரைபோல் நின்றானை) இக்கூப்பீடுமுன்பே தனக்குண்டென்னுமிடம் தோற்ற நின்றானாயிற்று. தன்னை உபகரிக்கைக்குத் தான் முற்பாடனாய் அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய் வந்துநிற்கிறபடி. (கருவரை) அஞ்ஜநகிரிபோலேயாயிற்று கண்ணுக்கு விஷயமானபோது இருக்கிறபடி. (நின்றானை) வந்து காண்பார் தாழ்வேயாம்படி தன்னைக் குறைவறுத்துக்கொடுநிற்கிறவனை. (கண்ணபுரத்தம்மானை) கருவரைபோலே இருக்குமது ஸ்ரீவைகுண்ட்டத்திலுமுண்டிறே. அங்ஙனன்றிக்கே திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து ஸுலபனான ஸர்வேஶ்வரனை. (கண்டாள் கொலோ) ஶ்ரவணமாத்ரத்திலே பர்யவஸிக்கை யன்றிக்கே அவ்வடிவிலே கண்வைத்தாள்போலே யிருந்தது. (கண்டாள்) அவன் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கையே யன்றிக்கே இவளும் ஆபி (⁹) முக்க்யம் பண்ணப்பெற்றது. வடிவழகிலும் ஔதார்யம் தோற்ற நின்றநிலையிலும்போலே காணும் இவள் கண்விழித்தது. .... (௨)

௩.— துன்னுமாமணி முடிமேல் துழாயலங்கல்
தோன்றுமாலென்கின்றாளால்
மின்னுமாமணி மகரகுண்டலங்கள்
வில்வீசுமென்கின்றாளால்
பொன்னின்மாமணியார மணியாகத்
திலங்குமாலென்கின்றாளால்
கன்னிமாமதிள்புடைசூழ் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. (௩)

"நின்றானை" என்கையாலே பரமபதத்திலிருந்து வந்து இவள் முன்னே நின்றமைதோற்றுகையாலே, இப்படி வருகைக்கு மூலம் இவளைப்பெறுமையாகையாலே, அத்தாலுண்டான கூப்பீடுண்டென்று தோற்றும் என்று விவக்ஷித்து அருளிச் செய்கிறார் (இக்கூப்பீடித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). (ஔதார்யம்) தன்னைக்கொடுக்கை. ... ... (௨)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
துன்னு	நெருங்கியிருப்பதாய்,
மா	ஶ்ரேஷ்ட்டமான
மணி	ரத்நங்களாலே (அலங்க்ருதமான)
முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின் மேலே (சாத்தின)
துழாயலங்கல்	திருத்துழாய் மாலையானது
தோன்றுமால்	தோன்றுநிற்கிறது என்கின்றாளால்;
மின்னு	ப்ரகாசிப்பதாய்
மா	ஶ்ரேஷ்ட்டமான
மணி	ரத்நங்கள் அழுத்திய
மகரகுண்டலங்கள்	திருமகரகுண்டலங்கள்
வில்	ஒளியை
வீசும்	வீசாநின்றதுகள் என்கின்றாளால்;

பதம்.	உரை.
பொன்னில்	பொன்னாலே செய்யப்பட்ட
மா	ஶ்ரேஷ்ட்டங்களான
மணி	ரத்நங்கள் அழுத்திய
ஆரம்	ஹாரமானது
அணி	(அவ்வாரந்தனக்கும்) ஆபரணமாயிருக் [கிற
ஆகத்து	திருமார்வில்
இலங்குமால்	விளங்காநின்றது என்கின்றாளால்;
கன்னி	அழிவில்லாத
மா	ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாத பெருமையையுடைய
மதிள்	திருமதிளாலே
புடை	பக்கங்களிலே
சூழ்	சூழப்பட்ட
கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ. (௩)	

அவ.— மூன்றாம்பாட்டு. இத்தனை அதிமாத்ர ப்ராவண்யமாகாதுகாண், எல்லாம் செய்தாலும் நாங்கள் சொல்லுகிற ஹிதவசநத்தை நீ கேட்கவேணுங்காணென்று நீங்கள் சொன்னால், அவனுடைய ஆபரணசோபை, கண்களுக்கு முற்படாநின்றது. உங்கள் வார்த்தை செவிப்படுகிற இத்தை நான்கேட்கவோ, கண்ணுக்கிலக்கான அவனழகிலே துவக்குண்ணவோ என்னாநின்றாள். ‡(சேஷித்வஸூசகமாயிருக்கவோ என்னாநின்றாள்).

அ௩.— மூன்றாம்பாட்டு. (துன்னுமாமணியித்யாதி) ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையித்யாதி). (இத்தனை) என்றது - "சிலையன்றே கைத்தலத்தது" என்று வெறுக்கும்படியான என்கை. "தோன்றுமால்" என்றும், "வில்வீசும்" என்றும், "அணியாகத்திலங்கும்" என்று மிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டில் "சிலையன்றே கைத்தலத்தது" என்று வெறுக்க அஞ்சி அவன் முன்வந்தானாக பா (ஶ) வநாப்ரகர்ஷம் பிறந்திருக்கத் தாய் முதலானாரும் நிஷேதிக்க, நான் எதுக்காகவென்று விஷாதப்படுகிறாளென்றுகருத்து.

† ருண் விசும் க்லாகிக்கும்.

http://acharya.org

வ்யா.— (துன்னு) நெருங்கியிருப்பதாய், பெருவிலையனான ரத்நங்களாலே அலங்க்ருதமான திருவபிஷேகத்தின்மேலே சாத்தின திருத்துழாய்மாலையானது தோன்றாநிற்க, உங்கள்வார்த்தை செவிப்படுமோ வென்னாநின்றாள். சேஷித்வஸூசகமா யிருக்குமிறே திருவபிஷேகமும் வைத்ததிருத்துழாயும். அர்ஜுநனுக்குப் பரபக்ஷத்தினுடைய கழுத்துத் தோற்றினாப்போலே வைத்தவளையமே யாயிற்று இவளுக்குத் தோற்றுகிறது. (மின்னுமித்யாதி) வளையத்திநின்றும் நெஞ்சைப் பறித்துக்கொண்டது திருமகரக்குழை. அவற்றால்வந்த அழகுக்குக்கைவிளக்குப்பிடித்துக்காட்டினாப்போலே யாயிற்றுத் திருமகர குண்டலங்களினுடைய புகர் இருக்கிறபடி. மின்னாநிற்பதாய் மஹார்க்கமான ரத்நங்கள் அழுத்தப்பட்ட திருமகர குண்டலங்களானவை அவற்றை உள்ளாக்கி தான் புறம்பே திருமேனி யடங்கலும் முட்டாக்கிடும்படி ப்ரகாசியாநின்றதென்னாநின்றாள்.

(பொன்னினித்யாதி) பொன்னாலே செய்யப்பட்ட ரத்நங்களழுத்தியிருந்துள்ள ஹாரமானது அவ்வாரந்தனக்கும் ஆரமாயிருக்கிறதிருமார்பிலேவிளங்காநின்றதென்னாநின்றாள். (அணியாகத்திலங்கும்) பிராட்டியெழுந்தருளியிருந்த திருமார்பிலே விளங்காநின்

தாய்வார்த்தை கேளாமை அழகாலேயோ ப்ராப்தியாலேயோவென்ன; (சேஷித்வேத்யாதி). அழகிலும் ப்ராப்ததையே ப்ரதாநஹேதுவென்று திருவுள்ளம். முந்துற இவை இரண்டும் தோற்ற வேண்டுவானென்னென்ன (அர்ஜுநேத்யாதி). (கழுத்து) அபாயஸ்தலமானகழுத்து. ப்ராப்தனென்று உனக்குத் தோற்றினால் (க) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 - தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்" என்று ஆறியிருக்கவன்றோ அடுப்பதுயென்னுமதிசங்கையிலே "மின்னுமித்யாதி" என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வளையத்தில் நின்றுமித்யாதி). அழகு, ஆறியிருக்க வொட்டாதென்று கருத்து. மணிமுடியும் வளையமும் அழகுக்கே உடலென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்த போதைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவற்றாலித்யாதி). "வீசும்" என்று-புகர்வ்யாபிக்குமென்றாய், அதின் தாத்பர்யம் (அவற்றையித்யாதி).

" அணி " என்றதினர்த்தம் (ஆரமாயிருக்கிற) என்றது; ஆபரணமாயென்றபடி. "அணி" கிட்டுகையாய், பிராட்டியாலே அணியப்பட்ட என்றர்த்தாந்தரம் (பிராட்டியித்யாதி). " அணி " அழகாய், மூன்றாமர்த்தம்

(க) ரா-ஸு-கூ௩-௩௦.

றது. ஆபரணம் மிகையானமார்பு. "வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கும்படி ஆபரணத்துக்காபரணமான திருமார்பிலே, ஆபரணங்களும் ஸ்ரீகௌஸ்துபமும்விளங்காநின்றது" என்னுநின்றாள். (கன்னியித்யாதி) சேமித்துவைத்த வஸ்துவை இவள் ஒருத்தியுமேஅறிந்து கொண்டாள்போலே யிருந்தது. உள்ளிருக்கிற வஸ்துவின் சீர்மைக்குத் தக்கபடி அரணுகப்போரும்படியிருப்பதாய் ஒருவராலும் அழிக்க வொண்ணுதபடியான பெருமையையுடைய மதிளாலே சூழப்பட்ட திருக்கண்ணபுரத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனவனைக் கண்டாள்போலே யிருந்தது. .... (௩)

மூ.— தாராயதண்துளபவண்டுழுத
வரைமார்பனென்கின்றாளால்
போரானைக்கொம்பொசித்தபுட்பாக
னென்னம்மானென்கின்றாளால்
ஆரானும் காண்மின்களம்பவளம்
வாயவனுக்கென்கின்றாளால்
கார்வானம்நின்றதிரும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள் கொலோ. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தார்	பூத்த	போர்	யுத்தோந்முகமான
ஆய	நல்லதான	ஆனை	(குவலயாபீடமென்கிற) யானையினுடைய
தண்	குளிர்ந்திருந்துள்ள		
துளபம்	திருத்துழாய் மாலையிலே (படிந்த)		
வண்டு	வண்டானது	கொம்பு	தந்தங்களை
உழுத	உழாநின்ற	ஒசித்த	பறித்தவனுய்,
வரை	மலைபோல் (த்ருடமான	புள்	பெரிய திருவடியின் மேல் ஏறி
மார்பன்	திருமார்பையுடையவன்	பாகன்	நடத்தாநின்ற
		என்	எனக்கு
என்கின்றாளால்;		அம்மான்	ஸ்வாமியானவன்

(ஆபரணமித்யாதி). அணிபதத்தில் மூன்றர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்துக் கொண்டு பொன்னினுரமும் மாமணியுமென்றநுவதித்து அர்த்தாந்தரம் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி). (திருமார்பிலே) என்றது - திருஇருக்கும் மார்வுலே யென்றபடி. ... ... (௩)

http://acharya.org

என்கின்றாளால்;
ஆரானும் (எனக்கு ஹிதம் சொல்லி விலக்குகிற நீங்கள்) யாராகிலும்
காண்மின்கள் பாருங்கோள் [க்கு]
அவனுக்கு அந்த எம்பெருமானு
அம் அழகிய
பவளம் பவளம்போலே
வாய் திருவதரமிரா நின்றது என்கின்றாளால்;
கார் கறுத்த
வானம் மேகமானது [து
நின்று நித்யவாஸமாய் இருந்
அதிரும் கோஷிக்கும் படியான
கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ. (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி) பூத்துத்தழைத்துச் செவ்வியையுடைத்தாய் குளிர்ந்திருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையிலே படிந்த வண்டானது, அத்திருத்துழாயில் மதுவானது புறப்பட்டு வண்டலிட்டுக்கிடந்த வரைபோன்ற மார்பிலே உழாநின்றதென்று நின்றாள். இம்முலைகளைக்கொடுபுக்கு நடலாம்படி சேறுசெய்து கிடக்குமாயிற்று மார்பு; ஆர் ஆசைப்பட்டுப்பெறுதேயிருக்கிறதை ஆர்பெறுகிறளென்றுநின்றாள். (போரானையித்யாதி). யுத்தோந்முகமான குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பை அநாயாஸேநப் பறித்து, அச்செயலாலே என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனென்றுநின்றாள். (க) "ஸக்யஃ பஶ்யத - ஸக்க்யஃ பஶ்யத" என்றவர்க

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே உருவு வெளிப்பாட்டாலே கண்ணுக்குத் தோற்றுமோ வென்று அவளை மீளவும் அலைக்க, அவர்களுக்கும் காட்டாநின்றுளென்று ஸங்கதி.

"தார்" பூவுடைத்தாய், "ஆய" நல்லதான, "தண்டுளபம்" என்று பிரித்தருளிச் செய்கிறார் (பூத்தித்யாதி). "வண்டுழுத" என்றத்தாலே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உபயுக்தமானவென்றொரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, வெறுப்பாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (ஆரித்யாதி). களிறு தருபுணர்ச்சியிலே அகப்பட்டமை சொல்லுகிறுளென்று அருளிச் செய்கிறார் (யுத்தேத்யாதி). ஆனைகையில் நின்றும் தன்னைப் பிழைப்பித்த உபகாரத்துக்குத் தோற்று, ஸம்ஶ்லேஷிக்கை களிறுதருபுணர்ச்சியாகிலும், களிற்றின்கையில் அவனகப்படப்புகில் செய்வதென்னென்று தனக்கு ப்ராணஸம்ஶயம் வந்தத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடிக்குத் தோற்றுப்புணர்ந்தாளாகையாலே இங்ஙன் சொல்லலாமென்றுகருத்து.

(க) வி-பு-ரு-உ0-ருச.

http://acharya.org

ளிலே ஒருத்திபோலே காணுமிவள். பெரியதிருவடிமுதுகிலே யிருந்து, இருப்பைக்காட்டி என்னை எனக்கு உரியேனாகாதபடி பண்ணினவன்.

(ஆரானுங்காண்மின்கள்) ஹிதம் சொல்லி விலக்குகிறநீங்களும் பாருங்கோள். அழகிய பவளம்போலேயிருந்துள்ள திருவதரத்தைக் கண்டார்க்கு விட்டுப்போகலாயிருந்ததோ?. (கார்வான மித்யாதி) கார்காலத்திலே மேகமானது நின்று கோஷியாநிற்குமாயிற்று. (க) "ఓఘమేఘస్వనః - ஓகமேகஸ்வநஃ" என்கிறதுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கை. "మేఘోదయః-மேகோதயஃ" என்னும்படியே எப்போதும் வர்ஷாவாய், ஆகாசம் அதிராநின்ற திருக்கண்ணபுரத்தம்மானை. (கண்டாள்கொலோ) உக்திமாத்ரத்தில் மீளாதே அவ்விஷயத்தைக்கண்டு அநுபவித்தாளென்றுதோற்றியிராநின்றது. (ச)

மூ.— அடித்தலமும் தாமரையே அங்கைகளும்
பங்கயமே யென்கின்றாளால்
முடித்தலமும் பொற்பூணுமென்னெஞ்சத்
துள்ளகலாதென்கின்றாளால்
வடித்தடங்கண் மலரவளோ வரையாகத்
துள்ளிருப்பாளென்கின்றாளால்
கடிக்கமலம் கள்ளுகுக்கும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அடி	திருவடிகளுடைய	பங்கயமே	தாமரைபோலிராநின்றதுகள்
தலமும்	ப்ரதேசமும்		என்கின்றாளால்;
தாமரையே	தாமரைபோல் போக்ய (భోగ్య) மாய் இராநின்றது,	முடி	திருவபிஷேகத்தினுடைய
அம்	அழகிதான	தலமும்	ப்ரதேசமும் (அதிலே சாத்தக்கடவதான)
கைகளும்	திருக்கைகளும்		

திருக்கண்ணபுரத்தை "கார்வானம்நின்றதிரும்" என்று விசேஷித்தவளுக்கு உட்கருத்து, தன் பெண்பிள்ளை மேககம்பீரமான அவனுக்தியிலே ஈடுபடுமென்கையென்று விவக்ஷித்து அருளிச் செய்கிறார் (ஓகமேகஇத்யாதி). இதுக்கு முன்னே "அது" என்று கூட்டுவது. "அதிரும்" என்றவர்த்தமாநார்த்தம் (மேகோதய இத்யாதி). ... ... (ச)

http://acharya.org

பொற்பூணும்	திருவாபரணமும் [ன	வரை	மலைபோல்விசாலமான
என்	என்னுடைய	ஆகத்து	(எம்பெருமான்) திரு மார்வினுடைய
நெஞ்சத்து	மனதினுடைய [றும்	உள்	மத்யத்திலே
உள்	உள்ப்ரதேசத்தினின்	இருப்பாள்	வாஸம் செய்கிருள்
அகலாது	பிரிகிறதில்லை		என்கின்ருளால்;
	என்கின்ருளால்;	கள்	மதுவை
வடி	கூர்மையாய்	உகுக்கும்	ப்ரவஹியாநிற்பதாய்
தடம்	விசாலமான	கடி	பரிமளிதமான [கிற
கண்மலர்	மலர் போன்ற திருக் கண்களையுடைய	கமலம்	பங்கயங்கள் வர்த்திக்
அவளோ	அந்த பெரியபிராட்டியாரன்ருே	கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ. (ரு)	

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அடித்தலமித்யாதி) நம்முடைய உத்தேஶ்யமும் நிரதிசயபோக்யமாயிராநின்றது. (அங்கைகளும் பங்கயமே) அத்திருவடிகளிலே தோற்று விழுந்தவர்களை எடுத் தணைக்கும் கைகளும் தாமரைபோலே யிராநின்றது யென்னுநின் ருள். (முடித்தலமித்யாதி) அணைத்தபோதை ஸ்பர்ஶத்திலே துவக்குண்டு மேல்நோக்கிப் பார்த்தபோது இது ப்ராப்தவிஷய மென்று தோற்றும்படியிருக்கிற திருவபிஷேகமும், அதிலே சாத் தக்கடவ திருவாபரணமும் என்நெஞ்சைவிட்டுப் போகிறதில்லை யென்னுநின்ருள்; "எல்லாம் செய்தாலும் இத்தனை அதிமாத்ர ப்ரா

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அடித்தலமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "ஆரானுங் காண்மின்கள்" என்று காட்டச் செய்தேயும், அவர்களுக்கு உருவு வெளிப் பாடில்லாமையாலே, தங்கள் வார்த்தை இவள் நெஞ்சில் படும்படி சொல்லப் புக, இப்பெண்பிள்ளை அடிதுடங்கி முடியளவும்கண்டு உங்களுக்குத்தோற்ரு மையாலே இங்ஙனே சொல்லி அலைக்கிறிகோள், என்நெஞ்சில் அவன் வடிவு அகலவில்லை யென்கிருளென்று ஸங்கதி.

"அடித்தலமும்" என்ற ச (ஃ) காரத்துக்குக் கருத்து (நம்முடைய வித்யாதி). "கைகளும்" என்ற ச(ஃ)காரத்துக்கு ப்ராதாந்யமர்த்தமாய், அத்தையருளிச் செய்கிருர் (அத்திருவடிகளித்யாதி). "என்நெஞ்சத்துள் ளகலாது" என்றது நேரே உத்தரமாகையாலே கீழ்ப்பாட்டுக்கும் இதுக்கு முண்டான ஸங்கதிதன்னை இங்கே ஸூசிப்பிக்கிருர் (எல்லாமித்யாதி). கீழ் பதத்தோடு இப்பதத்துக்கு ஸங்கதி என்னவுமாம்.

http://acharya.org

வண்யமாகாதுகாண்'' என்று நாங்கள்சொல்லுகிறஇத்தைநெஞ்சிலே கொள்ளவேணுங்காணென்பர்களே. நீங்கள் சொல்லுகிற வார்த்தை நெஞ்சிலே படுவது இவை என் நெஞ்சைவிட்டு அகலிலன்றோ.

(வடித்தடங்கணித்யாதி) மார்புக்காபரணம் - பிராட்டிபோலே காணும். சேர்ப்பாரும் அருகேயிருக்க, நான் எத்தைச்சொல்லி அகலுவது என்றுநின்றாள். எனக்குப் பற்றுசானர் இருக்க, நான் என்ன கண்ணழிவு சொல்லிக் கடக்கப்போவது. ஓராளும் ஒரு நோக்கும்நேராய், போ(ஜ)க்தாக்களளவன்றிக்கேயிருக்கிற கண்ணை யுடைய என் ஸ்வாமிநியன்றோ திருமார்விலே யிருக்கிறாள். அங்ஙனன்றியே அவன் ப்ரணயதாரையில் ஶ்ரோத்ரியனல்லனென்று நான் அறியிருக்கிறேனோ? போக்யதையில்லாமையோ? ப்ராப்த னல்லாமையோ? சேர்ப்பாரில்லாமையோ? நான் எத்தைச் சொல்லி அகலுவது. (கடிக்கமல மித்யாதி) பரிமள ப்ரசுரமாயிருந்துள்ள புஷ்பமானது மதுவை ப்ரவஹியாநிற்குமாயிற்று. மதுபாநம்பண்ண விருந்த வண்டுகளுக்கு ப்ரயோஜநமில்லாத படியாகவும், ஆஶ்ரயம் பொறுதபடியாலும், மதுவை உகாநிற்கும். அவ்வூரில் தாமரையில் படிந்த வண்டுகளால், அதில் மது வற்றப் பருகப்போகாதென்கை. (கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ) அவ்வூரில் பதார்த்தங் கள் போ(ஜ)க்தாக்களளவல்லாதபடி போக்யதை விஞ்சியாயிற் றிருப்பது. அப்படி நிரதிசயபோக்யனை இவனை, இவள் அநுபவித் துச் சொல்லுகிறாள்போலே யிருந்தது. .... (ரு)

மூ.— பேராயிரமுடைய பேராளன்
பேராளனென்கின்றாளால்
ஏரார்கனமகரகுண்டலத்த
னெண்தோளனென்கின்றாளால்

''பொற்பூண்'' என்ற ஆபரணச்சேர்த்திக்குச்சேர ஒருதாத்பர்யம்(மார்வுக் கித்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (சேர்ப்பாரித்யாதி வாக்யத்ரயமும்). மூன்றாம் தாத்பர்யம் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி). இரண்டாம் தாத்பர்யமே முக்ய மென்னுமிடம் தோற்ற மூன்றடிக்கும் தொகுத்துத் தாத்பர்யம் (போக்யதை யித்யாதி). கமலங்களில் மது பெருகின போதைக்கு வண்டுகளில்லையோ வென்ன (மதுவித்யாதி). வண்டுகள் மதுபாநம் பண்ணி த்ருப்தியடைகை யாலே இதுக்கு வேண்டுவதில்லையென்று தோற்றும்படி ப்ரவஹிக்குமென்று கருத்து. ... ... (ரு)

நீரார்மழைமுகிலே நீள்வரையே
யொக்குமாலென்கின்றாளால்
காரார் வயல்மருவும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ. (ரு)

பதம்.	உரை.
ஆயிரம்	ஆயிரமான
பேர்	திருநாமங்களை
உடைய	உடையனானதாலுண்டான
பேராளன்	பெருமையை யுடைய
பேராளன்	பெரியோன்
என்கின்றாளால்;	
ஏர்	அழகானது
ஆர்	நிறைந்திருந்துள்ள
கன	ரத்நங்களாலே சமைக்கப்பட்ட
மகரகுண்டலத்தன்	திருமகர குண்டலங்களையுடையனாய்,
எண்தோளன்	எட்டுத் திருத்தோள்களையுடையவன்
என்கின்றாளால்;	
நீர்	ஜலத்தினால்
ஆர்	நிறைந்த
மழைமுகிலே	காளமேகமும்,
நீள்	நீண்ட
வரையே	அஞ்ஜநமலையும்
ஒக்குமால்	ஸத்ருமாகா நின்ற எம்பெருமான்
என்கின்றாளால்;	
கார்	நைல்யத்தால்
ஆர்	நிறைந்த
வயல்	பயிர்களாலே
மருவும்	சூழப்பட்ட
கண்ணபுரத்தம்மானைக்	கண்டாள்கொலோ. (ரு)

வ்யா.— ஆறும்பாட்டு. (பேராயிரமித்யாதி) குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான ஆயிரம் திருநாமங்களையுடையவன். (பேராளன்) (க) "దేవో నామసహస్రవాన్ - தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" (உ) "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்-நாராயணன்" (ங)"நாமம் பலசொல்லி நாராயணாவென்று" "பால்பசுவுடையவன்" என்னுமா

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (பேரித்யாதி) இப்பெண்பிள்ளை தங்கள் சொல் கேளாதேயிருந்தபடியாலே இனி என்னென்று விசாரித்து, "உன்னை இப்படி பிச்சேற்றினவன்பேர் சொல்லிக்காணாய்" என்று கேட்க, "நான் ஒருபேராகில்றே சொல்லுவது" என்றுகொண்டு, முன்பநுபவித்த அம்சத்தையெல்லாம் வாய் வெருவாநின்றாளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

ஆயிரம்பேருடையனாகையாலே "பேராளன்" என்று விவக்ஷித்து பல ப்ரமாணங்கள் (தேவஇத்யாதி). இரண்டாம் பேராளனென்றதுக்கு ஸ்வா

(க) பார-ஸபா-௩௮-௧௧. (உ) தி-வாய்-௬-௩-௧. (ங) ௩-திருவ-அ.

போலே (க)"நாமம்பலவுமுடை நாரணன்" இந்த ஆயிரம்திருநாமங் களையுடையனுகையால்வந்த பெருமையையுடையவன். (பேராளன்) பெரியதிலே பெரியது கூடிற்றித்தனை. அத்திருநாமங்கள் தானும் அவன் பக்கலிலே புகுருகையாலே நிறம் பெற்றன என்று நின்றுள். "பேராளன்" என்று அவன்-திருநாமாதிகளால் பரிச்சேதிக்கவொண் ணுதபடி அபரிச்சேத்யஸ்வபாவனுனவனென்னுமாம். அன்றிக்கே, (பேராளன் பேராளன்) பெரியோன் பெரியோன் என்றுநின்றுள். (ஏராரித்யாதி) நாமத்வாரா சொல்லும் ஸ்வரூபமிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. முன்பு அநுபவித்த அழகுகள் பின் நாட்டுகிறபடி. அழகு நிறைந்திருந்துள்ள ரத்நங்களாலே சமைக்கப்பட்ட திருமகர குண்டலங்களை யுடையனுய், அவைவந்து அலையெறியாநின்றுள்ள தோள்களெட்டையு முடையனென்று நின்றுள். (எண்தோளன்) திருத்தோள்கள் நாலாயிருக்க ஶ்ரீபஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தாப் போலேயும், நாலுதோளாயிருக்கச்செய்தே, ஆயிரந்தோள்போலே வ்யாபரித்துக்கடலைக்கடைந்தாப்போலேயும் நாலாயிருக்கச்செய்தே "எண்தோள்" என்கிறுளென்றபடி.

(நீரார் மழை முகிலித்யாதி) உபமாநம் கதிர்பெருக்கவேண்டி யிருக்கிறபடி. கடலைக் கழுத்தேகட்டளையாகப் பருகின மேகம் போலவும், அஞ்ஜநகிரிபோலேயுமிருக்கிற வடிவையுடையவனென்று நின்றுள். ஶ்ரமஹரதையும்அபரிச்சேத்யதையும் இரண்டையும் சொல் லுகிறது. (காரார் வயலித்யாதி) எங்குமொக்கப் பயிர்மாறுமை யாலே கறுத்த நிறத்தையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட கரு வடைந்த பயிராகையாலே, எங்குமொக்கக் கறுத்தபடியே யிருக்கு மாயிற்று. முக்தர் என்றுமொக்க பஞ்சவிம்ஶதி வார்ஷிகராயிரு

பாவிகமான பெருமையுடையவனென்றர்த்தமாய் இப்படி விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (பெரியதிலித்யாதி). விவரணம் (அத்திருநாமங்களித் யாதி).சப்தார்த்தம்(பேராளன் என்று இத்யாதி). ஆதரத்தால்த்விருக்தியென் கிறுர் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "ஒக்குமால்" என்னுமளவுக்கும் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (நாமேத்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (முன்பித்யாதி). முன்பநு வித்தபோது "தோள்நான்கே" என்றிருக்க, இங்கே "எண்தோள்" என்னக் கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறுர் (திருத்தோள்களித்யாதி).

தாத்பர்யாந்தரம் (ஶ்ரமஹரதையுமித்யாதி). ... ... (சு)

(க) கo-அ-ச.

http://acharya.org

க்குமாபோலேயும், உள்ளிருக்கிறவன் நிறம்போலேயும், (க) "கரு நெற்சூழ் கண்ணமங்கையுள் காண்டும்" என்னக்கடவதிறே. இப்படி என்றும் வயல்கருத்துச்சினைகொண்டிருக்குமத்தனை. (கண்ணபுரமித்யாதி) அவ்வடிவில்கண்வைத்தாள்போலேயிராநின்றது. (சு)

மூ.— செவ்வரத்தவுடையாடையதன்மேலோர்
சிவளிகைக் கச்சென்கின்றாளால்
அவ்வரத்தவடியிணையு மங்கைகளும்
பங்கயமே யென்கின்றாளால்
மைவளர்க்கும்மணியுருவம் மரதகமோ
மழைமுகிலோ வென்கின்றாளால்
கைவளர்க்குமழலாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள் கொலோ. (எ)

பதம்.	உரை.
செம்	சிவந்த
வரத்த	ஶ்ரேஷ்டமாய்
உடை	தரிக்கப்பட்ட
ஆடை	திருப்பரியட்டமும்,
அதன்மேல்	அந்த பீதாம்பரத்தின் மேலே
ஓர்	அத்விதீயமான
சிவளிகைக்	பொன்னெழுதின
கச்சு	கச்சும்
	என்கின்றாளால்;
அவ்வரத்த	அப்படியே சிவந்த
அடியிணையும்	இரண்டு திருவடிக[ளும்]
அம்	அழகிய
கைகளும்	திருக்கைகளும்
பங்கயமே	தாமரையே
	என்கின்றாளால்;
மை	கருநிறத்தை
வளர்க்கும்	வளராநின்றுள்ள
மணி	நீலமணிபோன்ற
உருவும்	திருமேனியும்
மரதகமோ	மரதகமணியோ
மழைமுகிலோ	நீலமேகமோ
	என்கின்றாளால்;
கை	தன்கைகளால்
வளர்க்கும்	(ஹோமம் செய்து) வளர்க்கப்பட்ட
அழலாளர்	அக்நியை யுடையவர்கள் வர்த்திக்கிற
கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ.	(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (செவ்வரத்தவுடையாடை) அவனுடைய உடைவாய்ப்பிலே தோற்றமை தோற்ற வாய்விடாநின்றாள்.

அந.—ஏழாம்பாட்டு. (செவ்வரத்தவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் வடிவழகு பின்னாட்டின படியாலே மடி பிடித்துஅத்தையே மீளவும் சொல்லா நின்றாளென்று ஸங்கதி.

(க) கo-க-க.

திருப்பீதாம்பரம்சாத்தினல் (க) "[illegible]- கௌஸேய புஷ்பிதகடீதடம்" என்கிறபடியே, திருவரை பூத்தாப்போலேயா யிற்றிருப்பது. (செவ்வரத்தவுடையாடை) சிவப்பாலும் ரக்தத் தாலும் இரண்டாலும் சிவப்பையே சொல்லுகிறது. அந்த சொல்லே வரவுமாம். அத்தோடு பர்யாயமான சொல் இரட்டித்து வரவு மாம். அப்போது அதுக்கும் மீமிசையென்று பொருளாய், அர்த் தத்தினுடைய அதிசயத்தைக் காட்டக்கடவது. சிவந்த, வரத்த - ஶ்ரேஷ்ட்டமான என்றுமாம்; ஆக அறச்சிவந்தவாடைசாத்தும். அதுக்குமேலே "சிவளிகைக்கச்சு" என்று - கடுங்கச்சு; பொன் னெழுதினகச்சு. அப்படியே சிவந்திருக்கிற திருவடிகளும், திருக் கைகளும் விகாஸாதிகளாலே தாமரையே.

(மைவளர்க்குமித்யாதி) கிட்டினதனையும் மையேமிருக்கிறவத் தனையாயிற்று. இருண்ட நிறத்தை வளராநின்றுள்ள நீலமணி போன்ற வென்கை. (உ) "மல்குநீலச் சுடர்தழைப்ப" என்கிற படியே. (கைவளர்க்கும்) அவ்வூரிலொருவரும் தக்ஷிணைகொடுத்து ஹோமம் பண்ணுவிப்பாரில்லையாயிற்று. தன்கையால் வளர்க்கப் பட்ட அக்நியையுடையனுகையன்றோ அவன் பரியட்டமே பிடித்து அடைய இவளுக்குச்சிவந்து தோற்றுகிறது. (எ)

மூ.— கொற்றப்புள்ளொன்றேறிமன்றூடே
வருகின்றானென்கின்றாளால்

உடைவாய்ப்பேதென்ன (திருவித்யாதி). முதற்சொன்ன சொலவே வந்தாலன்றோ மீமிசையென்ன (அந்தவித்யாதி).

திருமேனிக்கு விசேஷணமாக வருளிச்செய்து மணிக்கு விசேஷணமாக வருளிச்செய்கிறார் (இருண்டவித்யாதி). மணியை இத்தனை சிக்ஷித்தாரு ண்டோ வென்ன (மல்கித்யாதி). (தக்ஷிணை) கைக்கூலி. அவர்கள் கூலி கொடுத்துப் பண்ணுவியாமல் தங்கள் கையாலே பண்ணுகிறார்களென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன (தன்கையாலித்யாதி). இத்தால் இவர்கள் ஆளிட் டந்தி தொழாமல் தாங்களே செய்கையாலே உத்தரவேதியில் ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமானப்போலே இவர்களுக்கும் அந்தர்யாமித்வேந வன்றிக்கே, ஸ்வயமேவ ஹவிர்ப்பாகம் கொள்ளுகையாலே எல்லாம் மிகவும் சிவந்து தோற் றுகிறதென்று தாத்பர்யம். ... ... (எ)

(க) (உ) தி-வாய்-எ-சு-சு.

http://acharya.org

வெற்றிப்போரிந்திரர்க்கு மிந்திரனே
யொக்குமாலென்கின்றாளால்
பெற்றக்காலவனாகம் பெண்பிறந்தோ
முய்யோமோ வென்கின்றாளால்
கற்றநூல்மறையாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொற்ற	(ஆச்ரிதருக்குஉபகரித்தத்தால் வந்த) ஜயமுடையவனாய்,	ஒக்குமால்	ஸத்ருசனாகும்படியானவன்
ஒன்று	அத்விதீயனான		என்கின்றாளால்;
புள்	பெரியதிருவடியின் மேலே	அவன்	அந்த எம்பெருமானுடைய
ஏறி	வீற்றிருந்து	ஆகம்	திருமார்விலே
மன்று ஊடே	ஸர்வஸாதாரணஸ்தலத்திலே	பெற்றக்கால்	அணையப்பெற்றால்
வருகின்றான்	வாராநின்றான்	பெண்	பெண்ணாக
	என்கின்றாளால்;	பிறந்தோம்	பிறந்தநாங்கள்
வெற்றிப்போர்	கேவலயுத்தம் செய்வதாலேயே	உய்யோமோ	உஜ்ஜீவிக்கமாட்டோமோ
இந்திரர்க்கும்	இந்த்ரன் என்று சொல்லும்படியான நஹுஷாதிகளுக்கும்		என்கின்றாளால்;
இந்திரனே	இந்த்ரனைதேவேந்த்ரனோடு	கற்ற	அப்யஸிக்கப்பட்ட
		நூல்	ஶாஸ்த்ரங்களையும்
		மறை	வேதங்களையும்
		ஆளர்	உடையவர்கள் வர்த்திக்கிற
			கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ. (அ)

அ௫.—எட்டாம்பாட்டு. (கொற்றவித்யாதி) கீழே இவள் அவனடியைப் பிடித்தும், மடியைப்பற்றியும்படியை அநுபவித்ததைக்கேட்டவர்கள் இவளுக்கு இப்படி அநுபவம்செல்லாநின்றால் முலையில் பூம்பயலைபிறக்கும்படி விரஹவ்யஸநம் நடக்கைக்கடியென்னென்றுகேட்க, இவளுக்குக்கிட்டவந்து ஸம்ச்லேஷித்ததில்லாதே அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாய் வந்தாப்போலே தோற்றுகையாலே தன்னிடத்திலே வரவில் நிர்ணயம் பிறவாதே விரஹக்லேசத்தையடைந்தாளென்று அவள் வார்த்தையாலே அறிந்தாளாக அநுவதிக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. பிள்ளையமுதனார் இத்திருமொழிக்கு ப்ரவேசம் சொல்லாநிற்க, ராஜாக்கள் அந்தஃபுரக்கட்டிலே தெருவிலே பள்ளியந்துலாத்திலே ஏறி உலாவாநிற்பர்கள்காணென்றாப்போலே அநேகம்வாக்யசில்பங்களைப் பண்ணினார். அப்போது பால்யத்தாலே அவ்வடைவுகள் புத்திபண்ணப் பெற்றிலோம். அவற்றுக்கு இதில் பற்றாசேதென்று விசாரித்தோம். இதுவாகாதே என்று தெளிந்தோங்காணுமென்று இவ்வளவிலே பிள்ளை யருளிச்செய்தார்.

வ்யா.-(கொற்றப்புள்ளித்யாதி)ஸர்வஸாதாரணனானவன்விடாயர் இருந்தவிடங்களிலே சாய்கரகத்தைக் கொடுவந்து கொடுப்பாரைப்போலே, எல்லார்க்கும் உபகரிக்கும்அத்விதீயனானவன், வாஹநத்திலேஏறிஸர்வஸாதாரணஸ்த்தலத்திலே வாராநின்றான். "ஆர் இருஞ்சிக்கொள்ளப்புகுகிறார். ஆர் கையிலே பறியுண்ணப்புகுகிறான்" என்றறிகிலேனென்கின்றாள். வந்தபடி தெரியாமல் வந்து, தன் கண்ணுக்குள்ளே யிருக்கக்காணும் இவளுக்கு ஓடுகிறது. வரப்புக்கால் பரதிபந்தகமில்லைகிடீரென்னா நின்றாள். (வெற்றிப்போரித்யாதி) வெறும்போரில் பூசலில் வந்தால் (க) "வீர்யேண ஸாக்ஷாச்சசிபதே:" - வீர்யேஸாக்ஷாச்சசிபதே:" என்னக்கடவதிறே. இந்த்ரனுக்கும் இந்த்ரனுண்டு மஹேந்த்ரன், வ்ருத்ரவதாதிகளாலே பட்டம்சூடினவன்; அவனோடொக்குமென்னாநின்றாள்.

பெரியதிருவடிமே லேறிவருவது - ராஜாக்கள் அந்தஃபுரத்துக்கு வருமாபோலே யிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து அரையர் இப்படி நிர்வஹித்தாரென்று ஸம்வாதத்துக்கு ஓரைதிஹ்யமருளிச் செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி). (பள்ளியந்துலாம்) தண்டிகை. (வாக்யசில்பங்களை) வாக்யசாதுர்யங்களை.

"கொற்ற" என்றது-வெற்றியாய், அதுதானும் (உ) "దీనాన్ దానేన-జయతి - தீநாந் தாநேந - ஜயதி" என்றாப்போலே உபகரித்தத்தால் வந்த வெற்றியென்று விவக்ஷித்து ஸத்ருஷ்டாந்த மருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஸாதாரணேத்யாதி). "மன்றாடே" என்றவளுக்கு உட்கருத்து(ஆர் இருஞ்சியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). மேலுக்கவதாரிகை (வரப்புக்காலித்யாதி). வெற்றிப்போரே-கேவலயுத்தமே நிரூபகமாகவுடையரான இந்த்ரனென்று சொல்லும்படியான நஹுஷன் போல்வார்க்கும் இந்த்ரனை சசீபதியை ஒக்குமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (வெறுமித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே).

(க) ரா-அயோ-௨-௩०. (உ) ரா-அயோ-கஉ-உக.

http://acharya.org

(பெற்றக்காலித்யாதி) அவன்மார்விறே அணையப்பெற்றால் (க) "ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய-ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய" என்று அவனோடே அணையப்பெறில் ஜீவித்தல், இல்லையாகில், (உ) "அஸந்நேவ - அஸந்நேவ" என்று நசிக்கும்படியாயிருக்கிறநாங்கள்உஜ்ஜீவிப்போமென்னாநின்றாள். அவ்வூரில் விழுவேடெடுத்துக்கொண்டறிதல்; புஸ்தகம் பார்த்தறிதல் செய்வாரில்லை; ஆசார்யோச்சாரணாநுச்சாரண க்ரமத்தாலே கற்ற ஶாஸ்த்ரங்களையும் வேதங்களையுமுடையராயாயிற்றெல்லாருமிருப்பது. அவ்வூரில் அவனையே கண்டாளாகவேண்டாவோ?, வேதமயன்மேலே வருகிறபடியையும் (ங) "யமிந்த்ரமாஹு: - யமிந்த்ரமாஹு:" இத்யாதிப்படியையும் சொல்லும்போது. .... (அ)

மூ.— வண்டமரும் வனமாலை மணிமுடிமேல்
மணநாறுமென்கின்றாளால்
உண்டிவர்பாலன்பெனக் கென்றொருகாலும்
பிரிகிலேனென்கின்றாளால்
பண்டிவரைக் கண்டறிவதெவ்வூரில்
யாமென்றே பயில்கின்றாளால்
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகளானவை	மணம்நாறும்	விசேஷமாய் பரிமளம் வீசாநின்றது
அமரும்	படிந்து கிடக்கிற		என்கின்றாளால்;
வநமாலை	திருத்துழாய் மாலையா	இவர்பால்	இவர் பக்கலிலே
மணி	மணிகளழுத்திய[னது	எனக்கு	எனக்கு
முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின் மேலே	அன்பு	ஆசையானது

"அவனாகம்-பெற்றக்கால்" என்றதைவயித்தருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (விழுவேடெடுக்கை) க்ரந்தாபஹரணம்பண்ணுகை. (புஸ்தகம்) க்ரமாகதமான க்ரந்தம். இத்தால் ஓராசார்யன் ஸந்நிதியில் கல்லாமையைச் சொல்லுகிறது. வேதவான்களிருந்தவூரில் அவனைக் கண்டாளென்கைக்கு அடையாளமேதென்ன; இவள் வார்த்தையிலே அறியலாமென்கிறார் (அவ்வூரிலித்யாதி). "யமிந்த்ரமாஹு:" என்றது-ஸர்வேஶ்வரனையே இந்த்ரஸப்தாஶப்தவாச்யனாக வேதம் சொல்லுகிறதென்றபடி. ... ... (அ)

(க) ரா-அயோ-சO-ஞ. (உ) தை-ஆ-சு-க. (ங)

http://acharya.org

உண்டு	இருக்கின்றது	என்றே	என்கிறபடியே
என்று	என்று சொல்லி	பயில்கின்றாள்	வாய்வெருவாநின்றாள்;
ஒருகாலும்	ஒருகாலும்	ஆல்	கஷ்டம்
பிரிகிலேன்	பிரியமாட்டுகிறிலேன் என்கின்றாளால்;	கண்டவர்	சவரிராஜனை, ஸேவித்தவர்கள்
பண்டு	முன்பு	தம்	தங்களுடைய
யாம்	நாம்	மனம்	மனதை
இவரை	இந்த எம்பெருமானை	வழங்கும்	ஸர்வஸ்வதாநமாய் கொடுக்கும்படி ஸுந்தரனை
எவ்வூரில்	எந்த திவ்யதேசத்தில்		
கண்டு	கண்ணாரக்கண்டு		கண்ணபுரத்தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ. (கூ)
அறிவது	அறிந்தது		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வண்டமரும்) தன்நிலத்தில் நின்ற போது மணம் மட்டமாய், திருக்குழலிலே ஏறினவாறேஇரட்டிற்றா யிற்றிருப்பது. வண்டுகள் பரிமளம்போலேபடிந்துகிடக்குமாயிற்று. (உண்டிவர்) பண்டு உனக்கு இவ்விஷயத்திலே அன்புண்டென்று சொன்னால் இல்லாமை ஸாதிக்குமவள்தானே, இப்போது உனக்கு இவன்பக்கலிலே அன்புண்டென்றுநின்றாள். அத்தாலே பலித்த தென்னென்ன; ஒருகாலும் உங்களை அற ஸங்யஸித்துச் சொன்னே னென்கிறாள்.

(பண்டித்யாதி) முதல் நாள்கண்டால் ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வாமித்வத்தாலும் முகத்தில் தண்ணளியாலுமாக, "முன்பே கண்டறியும் முகமாயிருந்ததீ, எவ்வூரில்தான் கண்டது" என்னும்படியிருக்

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வண்டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "மன்றாடே வருகின்றான்" என்னச் செய்தே கிட்டவந்தானாகக்கொண்டு திருத்துழாய் மணம் அலையெறியும்படியைச் சொல்ல, இத்தைக்கேட்டவர் "இதென்" என்று கேட்க, நாணிலியேனுக்கு முன்பு அன்புண்டென்று நின்றுகொண்டு அவனைக் கிட்டக்கண்டு அழகில் வைலக்ஷண்யத்தை நிர்ணயிக்கமாட்டாமல் ஆஶ்சர்யப்படுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"அமரும்" என்றவர்த்தமாநார்த்தம் (வண்டுகளித்யாதி). * அவனையொருகாலும் பிரிகிலேனென்ற இவர் எல்லாரையும் விட்டமை பலித்த தென்றருளிச் செய்கிறார் (ஒருகாலுமித்யாதி).

http://acharya.org

கும்; ஸி(2)ரபரிசயம்பிறந்தால் பின்பு "முன்போரிடத்திலும் இவனைக் கண்டறியோம்'' என்னும்படியாயிருக்கும்.நித்யாபூர்வமானவிஷய மென்றபடி. சொன்னவிரண்டர்த்தத்தையும் அது காட்டுமோவென்ன; "பயில்கின்றாளால் என்றதுகண்டாயே, எற்றைக்கும் வார்த்தை இதுவேயன்றோ, இப்படியாக வேண்டாவோ'' என்றுஜீயர். இருந்தபடியால் அவ்வூரிலேபுக்கு அவனைக் கண்டாளாக வேணுமென்னென்ன; நெஞ்சிழந்தார் வார்த்தையாயிராநின்றதே இவளது; அபஹ்ருதசித்தை யன்றாகில், தாய்முன்னே அவ்வார்த்தை சொல்லாளிறே. வந்துகண்டவர்கள் நெஞ்சை மேலெழுத்திட்டுக் கொடாநிற்பர்களாயிற்று. .... (௬)

ப்ரதமத்திலே கண்டபோது முன் கண்டாப்போலவும், பரிசயம் பண்ணும்போது காணாதாப்போலவுமாகிற இவ்விரண்டர்த்தத்தையும், "கண்டறிவதெவ்வூரில்'' என்கிற சப்தம் தானே காட்டும்படி எங்ஙனேயென்னும் சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (சொன்னவித்யாதி). "பண்டு இவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில்'' என்கையாலேமுன்கண்டாப்போலவும், "எவ்வூரில் எங்கேகண்டது'' என்கிற ஸ்வர விசேஷத்தாலே காணாதாப்போலவும் தோற்றுகையாலே ஒரு சப்தந்தானே இரண்டையும் காட்டுமென்று உத்தரம் திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டு நியாமகமருளிச் செய்தாரென்கிறார் (பயில்கின்றாளித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). அதாவது -"பயில்கின்றாள்''என்கிறவர்த்தமாநபலத்தாலும், ப்ரதமதசையிலும் இதுவேவார்த்தையாகையாலும் இப்படியேஇரண்டர்த்தமாகத் தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமென்கை. அநுபவம் நித்யமாய்ச்செல்லும்போது, விஷயம்-நித்யா பூர்வமாயிருக்கவேண்டுகையாலே அதுக்குடலாகப்ரதமதசையிலே காணாதே கண்டவனுக்கும் கண்டாப்போலேயிருக்குமென்றும், பரிசீலிக்கப்பரிசீலிக்க, கண்டறியோம் கண்டறியோமென்றும் தோற்றியிருக்கும். இங்ஙனன்றாகில் இதரவிஷயத்துக்கும் இவ்விஷயத்துக்கும் வாசியற்றிருக்கும். வர்த்தமாநஸித்தமாக உத்தரோத்தராநுபவம் கிட்டாதென்று கருத்து. (இருந்தபடியால்) இவள் வார்த்தையிருந்தபடியால். (என்னென்ன) என்றது - என்கொண்டென்ன வென்றபடி. சவரிப்பெருமாளைக் கண்டவராயிருக்கு மவ்வூரிலுள்ளார், தங்கள் மநஸ்ஸை, "வழங்கும்'' ஸர்வஸ்வதாநமாகக் கொடுக்கும்படி இங்கிருக்குமவனை யென்று விசேஷிக்கையாலே, "இவளும் அவர்களைப்போலே நெஞ்சைக்கொடுத்துவிட்டாள்'' என்று பலிக்குமென்று திருவுள்ளம் பற்றி கீழில்ப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரம் (நெஞ்சிழந்தாரித்யாதி). சப்தார்த்தம் (வந்தித்யாதி). மேலெழுத்திடுகை-தாங்களே ஸம்மதிக்கை. ... ... (௬)

மூ.— மாவளருமென்னோக்கி மாதராள்
மாயவனைக் கண்டாளென்று
காவளரும் கடிபொழில்சூழ் கண்ணபுரத்
தம்மானைக்கலியன்சொன்ன
பாவளரும் தமிழ்மாலை பன்னியநூலிவை
யைந்து மைந்தும்வல்லார்
பூவளரும்கற்பகம்சேர் பொன்னுலகில்
மன்னவராய் புகழ்தக்கோரே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மா	மான்போலே	சொன்ன	அருளிச்செய்த,
வளரும்	விசாலமாய்	பா	சந்தஸ்ஸுக்கள்
மென்	ம்ருதுவான	வளரும்	வளராநின்ற,
நோக்கி	பார்வையையுடைய	நூல்	ஶாஸ்த்ரமாகிற நூலால்
மாதராள்	பெண்ணானவள்,	பன்னிய	விஸ்தரிக்கப்பட்ட
மாயவனை	ஆஶ்சர்ய பூ (பூ) த ஞய்,	தமிழ்மாலை	தமிழ்மாலாரூபமான
கா	பூந்தோட்டம்போலே	இவையைந் துமைந்தும்	இப்பத்துப் பாட்டை யும்
வளரும்	தானே பரவாநின்ற	வல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்,
கடி	பரிமளத்தையுடைத்	பூ	புஷ்பங்கள்
பொழில்	சோலைகளாலே [தான	வளரும்	வ்ருத்தியடையாநின்ற
சூழ்	சூழப்பட்ட	கற்பகம்	கற்பகவ்ருக்ஷங்கள்
கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக் கிற	சேர்	சேர்ந்திருக்கிற
		பொன்னுலகில்	பரமபதத்தில்
அம்மானை	ஸ்வாமியான சவ ரி ராஜனை,	மன்னவராய்	ஸ்வாமிகளாய் (நித்ய ஸூரிகளால்)
கண்டாள்	கண்ணாரஸேவித்தாள்	புகழ்	புகழப்பட்டவராய்
என்று	என்ற விஷயமாய்	தக்கோரே	ப்ராப்யராவர்கள். (க0)
கலியன்	ஆழ்வார்		

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (மாவளருமித்யாதி) இனி இவள்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (மாவளருமித்யாதி) "கண்டாள்கொலோ" என்று ஸம்ஶயித்ததாக கீழெல்லாமிருக்க, இங்கே "கண்டாள்" என்றுநிஶ்ச யித்ததாக அநுவதிக்கப்போமோவென்ன (இனிஇவளித்யாதி). "மா" என்று

மீளாதபடியாளென்றுதாயார் சொன்னவார்த்தையிறே. மான் போலேயாய் பரப்பையுடைத்தாய் ம்ருதுவான நோக்கையுடைய தன் அவயவசோபைக்கிடாக ஆஶ்சர்யபூதனானவனைக் கண்டாளென்று. (காவளரும் கடிபொழில்) காவில்கடியானது, அதாவது- சோலையில் பரிமளம், பூமியெங்கும் வெள்ளமிடாநின்றது. பொழில் - பூமி. காவானது சிலர் இட்டாக்கினாற்போலே தானே வளராநின்றுள்ள பொழில்சூழ்ந்த. அவைபோலேயாயிற்றுச் சூழ்ந்த சோலையுடைய விருப்பது. (பாவளரும்) சந்தஸ்ஸுக்களால் குறைவற்று, லக்ஷணோபேதமுமான. உபரிதநலோகங்களுக்கடைய, கற்பகத்தைச் சிறப்பாகச் சொல்லக்கடவர்கள். பரமபதத்தில் (க) "ஆண்மின்கள்" என்கிறபடியே தாங்களே நிர்வாஹகராய் இவ்வருகுள்ளாரடங்கலும் ஸாத்யராவர்கள். .... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து முதல்திருமொழி முற்றிற்று.

நாலுகால் பதார்த்தமாகையாலே (மான்போலே) என்றது. "காவில் - கடிபொழில்சூழ்-வளரும்" என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (காவில்கடியித்யாதி). காவுபோலே- பூந்தோட்டம்போலே, ப்ரயத்தையோடே தானேவளருமதாய், கடி - பரிமளத்தையுடைத்தான, பொழில் - சோலை, அத்தாலே சூழப்பட்ட திருக்கண்ணபுரம் என்றர்த்தாந்தரமருளிச் செய்கிறார் (காவானதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அவை) பூந்தோட்டங்கள். "பன்னிய" நூலாலே பன்னப்பட்ட வென்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷணோபேதமான) என்று. (இவ்வருகுள்ளாரடங்கலும்) இங்கிருந்து கற்றாரடங்கலும். (ஸாத்யராவர்கள்) நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ராப்யராவர்களென்று கருத்து. ... ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அ௩.—தெள்ளியீர்ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில் "எற்றேகாண்" என்றும் "ஆரானும் காண்மின்கள்" என்றும் இவள் வார்த்தையாலே இவ்வுபதேசம்பலித்து, திருத்தாயார்க்கும் சவரிப்பெருமாளிடத்திலே பாவநாப்ரகர்ஷமுண்டாயிற்றென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வினவவந்தவர்களுக்குத் தன் பெண்படி சொல்லுகிறவள் சவரிப்பெருமாளை முன்னிட்டே இவள் விரஹதசை சொல்லுகைகூடுமோ, ஸந்நிதியுண்டாகில் விரஹமில்லையென்று சங்கையிலே

(க) தி-வாய்-கo-க-கு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி

எட்டாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி

தெள்ளியீர் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—தெள்ளியீர் ப்ரவேசம்—"உண்டிவர் பாலன்பெனக்கு" என்று தன்மகள் பாசுரத்தைக்கேட்ட திருத்தாயார் இவள் அபஹ்ருத சித்தையாளுள்போலே யிருந்தது. (க) "பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்- பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்" என்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகனைக் கண்டாளல்லள். * கண்டவர்தம்மனம்வழங்குங்கண்ண புரத்தம்மானைக் கண்டாளாமித்தனையென்று நினைத்து, முன் னிலையாய், சவரிப்பெருமாள்முகத்தைப்பார்த்து, "இவள் நெஞ்சைப் பறிக்கையன்றிக்கே கையில் வளையையும் பறிக்கவேணுமோ" என்கி ருள். கண்டவர்தங்களுடைய கண்ணையும் நெஞ்சையும் பறித்துக் கொண்டுபோமவரிறே சக்ரவர்த்தித் திருமகன்; கண்டபோதே தந்தாமுடைய நெஞ்சுகளைக் கொள்ளலாகாதோவென்று எழுதிக் கொடுக்கும்படியிறே க்ருஷ்ணன் வடிவழகிருக்கும்படி. .... *

மூ.—தெள்ளியீர் தேவர்க்கும் தேவர்திருத்தக்கீர்
வெள்ளியீர் வெய்ய விழுநிதிவண்ணரோ
துள்ளுநீர் கண்ணபுரம் தொழுதாளிவள்
கள்வியோ கைவளை கொள்வதுதக்கதே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தெள்ளியீர்	அறிவுடையராய்,	வெய்ய	காய்ச்சின
தேவர்க்கும்	நித்யஸூரிகளுக்கும்	விழுநிதி	நல்லபொன்போன்ற
தேவர்	நிர்வாஹகராய், [கு	வண்ணர்	வடிவழகுவுடையரா
திரு	பெரியபிராட்டியாருக்		ன (உமக்கு)
தக்கீர்	தகுதியானவராய்,	கை	(பெண்ணினுடைய)
வெள்ளியீர்	சுத்தஸ்வபாவராய்,		கையிலிருக்கிற

ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறுர் (உண்டிவர் பாலித்யாதி). சக்ரவர்த்தித் திருமக னன்றிக்கே இவ்விஷயத்திலே நெகிழ்ந்தா ளென்கைக்கு இங்குத்தைக்குஆதிக் யமேதென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (கண்டவரித்யாதி). ... ... *

(க) ரா-அயோ-ங-உக.

http://acharya.org

வளை	வளையை	துள்ளும்	களித்துவர்த்திக்கிற
கொள்வது	அபஹரித்துக்கொடு போகையானது	கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை
		தொழுதாள்	ஓர் அஞ்ஜலி பண்ணின
தக்கதோ	தகுமோ?	கள்வியோ	இவள் கபடியோ? [ள்,
இவள்	இந்தப்பெண்,	ஓ!	இதென்ன அந்யாயம்!
நீர்	(அசேதநமான)ஜலமும்		

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தெள்ளியீரித்யாதி) கைவளைகொள்வது தக்கதேயென்ன; என்றாள்; "நமக்குக்கைவளைகொள்ளத் தகாமையென்" என்று சவரிப்பெருமாள்கேட்க, தகாதென்னுமிடத்தை உபபாதிக்கிறாள் கீழ். (தெள்ளியீர்) தெள்ளிமை - அறிவுடைமை. நீர்தாம் சாலவாசியறிவீரொருவரன்றோ ? (க) "లోకే పురుషసారజ్ఞః పురుషాన్తరకోవిదః-லோகேபுருஷஸாரஜ்ஞ: புருஷாந்தரகோவித:" என்றிறே பெருமாளைச் சொல்லுவது. அப்படியே லோகத்தில் புருஷர்களைக்கண்டால், "இவன் இன்னான், இவனுடையஅளவிது" என்று வாசியறிந்துபோரக்கடவ நீர், பெண்பிறந்தார் வாசியறிய வேண்டாவோ?; உம்முடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குப்போருமோ இவள் கையில் வளையை அபஹரிக்கை. அதுகிடக்கிடும். (தேவர்க்கும் தேவர்) (உ) "தெள்ளியார்பலர்கைதொழும் தேவனார்" என்கிறபடியே, அக்லிஷ்டஜ்ஞாநரான நித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகராயிருக்கக் கடவநீர்,ஓர் அப(ப)லைகையில்வளையை அபஹரிக்கைஉம்முடையமேன்மைக்குப்போருமோ?. நாட்டில் க்ஷுத்ரதேவதைகளும்(ந)[நா-டா

அரு.—முதற்பாட்டு. (தெள்ளியீரித்யாதி)"தெள்ளியீர்"இத்யாதியான வைந்துபதங்களும் "தக்கதே" என்றதுக்குச்சேர உபயோகிக்குமென்கிறார் (கைவளையித்யாதி). நாம்ஸர்வஜ்ஞரான மாத்ரத்திலே உம்முடைய பெண்பிள்ளையண்டையிலிருக்கவேணுமோ? (ச) "సదా పశ్యన్తి - ஸதாபஶ்யந்தி" என்று இமைக்கொட்டாமலநுபவிப்பித்ததில்லையோவென்று கருத்தாகக் கொண்டு அதுகிடக்கிடுமென்று, மேலேயொன்றைச் சொல்லுகிறாளென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அதித்யாதி). "தேவர்க்கும்"என்கிற சகாரம் அப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி, சில அப்ரதாநதேவர்க்கும் கொடுக்கையே ஸ்வபாவமன்றோ? உமக்குக் கேட்கவேணுமோவென்றும் தாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்கிறார் (நாட்டிலித்யாதி). பெருமாளுக்குக்கொடுக்கைஸ்வபாவமென்னுமத்தை

(க) ரா-அயோ-க-கஅ. (உ) நா-தி-ச-க. (ந) (ச) ஸாம-உத்தர-கஅ-உ-ச.

கிம்‌ దేవావరమర్హన్తి - நாதாதும் தேவாவரமர்ஹந்தி] என்கிறபடியே மநுஷ்யர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டரானல் வரங்கொடுத்தல்லது போகாரிறே. அத்தேவதைகள் தாங்கள் மநுஷ்யஸ்த்தாநீயரென்னும்படியிறே நித்யஸூரிகள்படி யிருப்பது. (க) "யத్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః -யத்ரபூர்வே ஸாத்த்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ" என்னக்கடவதிறே. அவர்களுக்கும் அபேக்ஷிதப(ஃ)லங்களைக்கொடுக்கக்கடவீராயிறே தேவரிருப்பது. அந்தக்ஷுத்ர தேவதைகளுடையபடி இதுவானல் உமக்குக் கொடுக்கத்தகுமோ? கொள்ளத்தகுமோ வென்கிருள். பெருமாள் திருவயோத்த்யையில் நின்றும்போந்து ஶ்ருங்கிபேரபுரத்திலே எழுந்தருளி, ஶ்ரீகுஹப்பெருமாள் மலைத்தேனையும் காட்டுப்பழமும் கொண்டு சென்று உபஹாரமாகக்கொடுக்க, "நாம் கொள்ளப் பிறந்தோமல்லோம்காணும், கொடுக்கப் பிறந்தவர்காணும்" என்றருளிச் செய்தாரிறே; ஆனல் பிறருடைமை கொள்ளத் தகுமோ? கொடுக்கத்தகுமோ வென்கிருள். உம்முடைய மேன்மை கிடக்கிடும். (திருத்தக்கீர்) (உ) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" (ங) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్-ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" என்று சொல்லுகிறபிராட்டிக்குத்தகுதியாயன்ரே தேவரிருப்பது. லோகத்தில் சேதநர் மூன்றுகோடியாயிறே யிருப்பது;—நித்யரும், முக்தரும், முமுக்ஷுக்களும், என்று த்ரிவிதமாயிறேயிருப்பது. ஸம்ஸாரிகள் (ச) "అసన్నేవ - அஸந்நேவ" யிறே. அதில் நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகாய் தேவரோடே ஒப்புச் சொல்லலாம்படியிறேபிராட்டியிருப்பது. (ரு) "அலர்மேல் மங்கை" என்றும், (சு) "తుల్యశీలవయోవృత్తాం తుల్యాభిజనలక్షణామ్। రాఘవోర్హతి- துல்யஶீலவயோ வ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்। ராகவோர்-

---

தர்ஹதி(ப)பிக்கிருர் (பெருமாளித்யாதி). நம்முடைய மேன்மைக்குக்குறையென்? நாம் கொடுக்கவே பிறந்தோமாகிலும், * நாரீணாமுத்தமையான இவளைப் பிரியமாட்டாமையொழிந்தோ மித்தனையன்ரே வென்னுமவர் கருத்தையுட் கொண்டு மேலும் சொல்லுகிருளென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பிக்கிருர் (உம்முடையவித்யாதி). தகுதியைஉபபாதிக்கிருர்(லோகத்திலித்யாதி). பத்த(பத்த)ருமுண்டேயென்ன (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி). நீர் அவளையும் பிரியாதேயிருக்கிற

(க) புருஷஸூ. (உ) யஜுர்-ச-ச-ஙஎ. (ங) ஶ்ரீஸூ.
(ச) தை-ஆ-சு-க. (ரு) தி-வாய்-சு-கo-கo. (சு) ரா-ஸு-கசு-ரு.

http://acharya.org

ஹாதி " என்றும் சொல்லுகிறபடியே தகுதியாயிறே யிருப்பது; ஆனால் உம்முடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரம். ஒரு பெண் பெண்டாட்டியை மார்விலே வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறநீர் ஓர் அப(ப)லைகையில்வளையை அபஹரிக்கைத் தகுதியோ வென்கிறாள்.

(வெள்ளியீர்) உம்முடைய ப்ரணயித்வம் கிடக்கிடும். நீர்தாம் ஹேயப்ரதிப (ம்) டரன்றோ? ஒருத்திகையில்வளையை அபஹரிக்கை உமக்கு ஹேயமன்றோ. அதவா-நீர்தாம் சுத்த(த்த)ஸ்வபாவரே, பரத்ரவ்யாபஹாரம்பண்ணுகை உம்முடைய சுத்திக்குப்போருமோ?. (க) "[யோ॒ர்த்தே॑ சு॒சி॒ஸ்ஸ॒ ஹி சு॒சிர்ந ம்ரு॒த்வா॒ரி॒ சு॒சி॒ஶ்ஶுசி:-யோர்த்தேசுசிஸ்ஸஹி ஶுசிர்நம்ருத்வாரி சுசிஶ்ஶுசிஃ" என்கிறபடியே த்ரவ்யசுத்தியே ஶுத்தியென்றும், மண்ணாலும் நீராலும்பிறக்கும் ஶுத்தி, ஶுத்தியல்லவென்றதிறே. அதவா "வெண்மை"என்று ஆர்ஜவமாயிருக்கிறது. மநோவாக்காயங்களினுடைய ஸத்யதை வருகிறபோது, "பிரியேன், பிரியில் தரியேன்" என்றுசொன்ன சொலவுக்கும் பொகட்டுப்போகைக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. (வெய்யவிழுநிதி வண்ணர்) "உம்முடையஸ்வரூபம்கிடக்கிடும். இவ்வடிவைப்படைக்கவும் கொடாதிருக்கவும்தகுமோ?, இவ்வடிவை அபேக்ஷித்தார்க்குக் கொடுக்கவன்றோதகுவது" என்கிறாள். வெய்ய-காய்ச்சின, விழுநிதி-நல்லபொன்; இத்தால் (உ) "சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுன் திருமேனி" என்கிறாள். "வெய்ய" என்கையால் - சுட்டுரைத்தவென்

தறிவோம், அதுக்கு நமஸ்காரமென்றுஉட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆனுவித்யாதி). முன்பு ப்ரமாணத்தைப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு, ஜநக குலஸுந்தரியைக் காட்டிலே விட்டதறியோமோவென்று கருத்து.நாம் (ங) "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி - நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்றிருக்குமவனன்றோ? மார்விலே வைத்துக்கொண்டே யிருக்கிறோம், லோகாபவாத பீதியால்அனுப்பினதைக் கொண்டு ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமென்கிறதென் னென்ன சொல்லுகிறானென்கிறார் (ஒருவித்யாதி).

"நமக்குப்ரணயித்வம்போகவேணுமோ? நம்முடைய ஸ்வரூபம் ஸ்வதந்த்ரமன்றோ? வேண்டினபோதுவேண்டினார் கைவந்திருப்போமோ" என்னும் அபிப்ராயத்தின்மேலே உன்ஸ்வரூபத்துக்குத் தான்சேருமோ வென்கிறாளென்றத்தை யருளிச்செய்கிறார்(உம்முடையவித்யாதி). ஸ்வரூபக (X) த

(க) (உ) தி-வாய்-ங-க-உ. (ங) ரா-ஸு-சுரு-கO.

http://acharya.org

றது. "விழுநிதி" என்கையாலே நன்பொன்னென்கிறது. அதவா- "வண்ணம்" என்று-ஸ்வபாவமாய், நிதியானஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது. அப்போது, பிறர்க்கு உடைமையாமத்தனைபோக்கி, பிறருடைமையை அபஹரிக்குமோவென்கிறாள். இவன்படியை நேராகப் பேசினாள்; தன்மகள்படியை முன்னுருக்கொண்டாள்; இவன்படி இதுவாவதாம்; இவள்படிஇதுவாவதாம்; இதென்ன அந்யாய மென்கிறாள்.

இப்படி இவள் கூப்பிட்டவாறே*அயர்வறுமமரர்களதிபதியான பெரியமேனாணிப்போடேயிருக்கிற சவரிப்பெருமாள், "ஒரு பெண் பெண்டாட்டி கூப்பிடாநின்றாள், அதுக்கடியென்" என்று விட்ட வாசலாலேபுறப்பட்டு எதிரேவந்து "வாரீர் எம்மைநீர் கூப்பிடுகிற தென்"என்ன; "கைவளைகொள்வது தக்கதே" என்கிறாள். நீயே சொன்னையிறே "திருத்தக்கீர்"என்று; அத்திருவின்ஸ்வபாவம் இவனுக்குண்டானபோதன்றோ கையில்வளையைக்கொள்ளத்தகாதொழிவது. அவளுக்குஸ்வபாவமேதென்னில்? ஸ்வலாபத்துக்கு (க)"ஸத்ருஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத் - தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்" என்றன்றோ அவளிருப்பது. இவள்ஸ்வபாவம் ஸ்வலாபம் "ஸ்வயத்நஸாத்த்யம்" என்றிருந்

ஹேயப்ரதிபடதை- "வெண்மை" என்று கீழருளிச்செய்து, குணகதமான ஹேயப்ரதிபடதையாக விவக்ஷித்து அத்தை இரண்டுவகையாகவருளிச்செய்கிறார் (அதவேத்யாதி). (ஸத்யதை,) ஏகரூபதை. "உம்முடைய பெண்ணைக் கையில் வளையை நான் கையாலே கழற்றிக்கொண்டதுக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலே கசித்வத்துக்குக்குறையில்லை, (உ) "ஶேஷேண ஸர்வம் பூர்ணம் புருஷேண-ததேநேதம் பூர்ணம் புருஷேண" என்கிற ப்ரமாணமுண்டாகையாலே நான் பிரிந்தவனுமல்லன், அத்தால் ஆர்ஜவத்துக்குக் குறையில்லை; அதவா என் ஸ்வரூபத்துக்கும் ஹேயப்ரஸக்தியில்லையென்று சொல்லவல்லனென்று கருதி "பரார்த்தமான வடிவைப்படைத்தும்பிரித்தாய்" என்கிறாளென்றருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையவித்யாதி). ஸ்வரூபமென்றது-குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். கீழ்பதங்களையும் தொழுதாளென்றத்தையும்கடாக்ஷித்து, "ஓ" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவன்படியித்யாதி). நேராகஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளெல்லாம் மின்னிமுன்னே தோற்றுகையாலே கூப்பிடும்.

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி-உறைக்க நின்றுரென்னுமளவும்).

(க) ரா-ஸு-ருக-ரு0. (உ) ப்வே-ரு-க.

http://acharya.org

தாளே; இன்னமும் "விழிநிதிவண்ணர்" என்று ஸ்வபாவம் சொன்ஞயே. "அந்நிதியுடையவன் கொடுக்கக் கொள்ளுமதொழிய மேல் விழுந்துகொள்ளுகை ஆத்மாபஹாரிகள்க்ருத்யமன்றோ? ஆனபின்பு இவ்வளேயைக்கொள்ளத்தகுங்காண்" என்று சவரிப்பெருமாள் இதுக்கும் உறைக்க நின்றார். (துள்ளுநீர் கண்ணபுரம்தொழுதாளிவள் கள்வியோ?ஓ)படுகுலே படுகுலேயென்கிறாள். தாபஹரமானதேசமாகையாலே அத்தேசஸ்வபாவத்தாலே ஓரஞ்ஜலிபண்ணிஞளென்ன, இவளே ஆனக்கிடவேணுமோ? (துள்ளுநீர்) அசேதநமான ஜலமும் தன்னபிமதம்பெற்று களித்து வர்த்திக்கிற தேசத்திலே தன்சைதந்யம் தோற்ற ஓரஞ்ஜலிபண்ணிஞளென்ன, இதுகுறையாகவேணுமோ?. (கண்ணபுரம்தொழுதாள்) பராவஸ்த்தையைத் தொழுதாளோ? வ்யூஹங்களேத் தொழுதாளோ? அவதாரங்களேத் தொழுதாளோ? அர்ச்சாவதாரத்தில் நீர் நின்ற ஊரையன்றோ இவள் தொழுதது. (தொழுதாள்) ஆத்மாபஹாரியென்றிறே நீர் சொல்லிற்று. தொழுகை- ஆத்மாபஹாரிக்ருத்யமோ? (க) "ந்நமேயம் - நநமேயம்" என்றிருக்கையன்றோ தொழாதவர்கள் க்ருத்யம். (உ) யஸ்யாஸ்மி-யஸ்யாஸ்மி"என்றன்றோஇவள்ஸ்வரூபம்.(ங)"ஜிதந்தே-

(உறைக்க நிற்கை) இவள் வார்த்தைக்குச் சலியாதிருக்கை. (இதுக்கும்) என்கிறச(ஃ)காரத்தாலே ப்ரதிபதமும் கல்பித்தப்ரத்யுக்திகள்சொல்லிக்கொள்வது என்னுமர்த்தத்தை ஸூசிப்பித்தார். இவ்வவதாரிகைக்குத்தாத்பர்யம்-அவன் புறப்பட்டவளவிலே முறைப்படுவாரைப்போலே "சைவளேகொள்வது தக்கதே" என்று அவன்பேரில் களவை ஏற்ற, அவன் இவள்பேரில்தானே களவைச்சுமத்த, "தொழுத விவள்கள்வியோ" என்கிறுளென்று - தொழுகை ஸாதநமாய், அத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸூசிதமாய், அத்தாலே ஆத்மாபஹாரத்தையும், விழுநிதிவண்ணஞய்ஆசைப்படுகையாலே பரத்ரவ்யாபஹாரத்தையும் சுமத்திஞளென்கை. (ஆனக்கிடவேணுமோ) என்றது - அபராதிகளே ஆனயின்காலில் இடுவாரைப்போலே அந்தஃபுரபரிகரத்தை ஆனக்கிடவேணுமோவென்கை. நீர்மாத்ரத்தைச் சொல்லுகைக்குக் கருத்து (அசேதநேத்யாதி). (ச) "அர்ச்ய ஸர்வஸஹிஷ்ணு: - அர்ச்சியஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுஃ-" என்கிறபடியேயிருக்கிற உன்னுடைய ஊரைத் தொழுதால் நீர் இத்தைக் குறையாக்கப்போமோ வென்னுமத்தைவ்யாவர்த்திபூர்வகமருளிச்செய்கிறார் (பரேத்

(க) ரா-யு-நகூ-கக. (உ) (ங) ஜிதந்தா-க-டு. (ச) ர-ஸ்த-உ-கூச.

http://acharya.org

நீர்ரூபம்-பக்தாநாம்-நதேரூபம்'' என்றன்றோ உன்ஸ்வரூபம். உன்னு டைமையானது தோற்ற அஞ்ஜலிபண்ணினளே. இவளுடைமையைக் கட்டிக்கொண்டுகிடக்கிற நீயன்றோ ஆத்மாபஹாரி: அவ்வளவேயோ ஸ்வர்ணபஹாரமும் ஆத்மாபஹாரமும், பரமாத்மாபஹாரமும்மூன் றும் பண்ணினாய் நீயன்றோ வென்கிறாள். (இவள்கள்வியோ) இவ ளோகள்வி, நீயன்றோவென்கிறாள்.

(கைவளைகொள்வது தக்கதே) பிள்ளாய், தொழத்தொழ வெட்டுவாரைப்போலே தொழுதகையிலாபரணத்தைக் கழற்றுவா ருண்டோ? கீழ்ச்சொன்ன ''சிலையிலங்கு பொன்னாழி'' என்கிறதன் கையில் வளைகளைக்கழற்றி இவள்கையிலிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டி ருக்கவன்றோ தகுவது. (தக்கதே) நாட்டில்க்ஷுத்ரப்ரணயிகளும் ப்ரணயிநிகளாயிருப்பார்க்குச் சிலஉபஹாரங்களைக் கொடுத்துக் கொடுபோரக் கடவதாயிருக்கும். பரமப்ரணயியாயிருக்கிற உனக்

யாதி). பூ(ஜ்ய)தநிர்தேசதாத்பர்யம் (உன்னுடைமையானதித்யாதி). ''கள்வி யோ'' என்னவே இவளென்னுமது ஸித்தமாயிருக்க, மீளவும் ''இவள்'' என் கையாலே, இதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி). ''வண்ணம்'' என்றது-திருமேனியானபக்ஷத்திலே ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, வண்ணம்-ஸ்வபாவமென்றபக்ஷத்திலே திருவுள்ளமாய், விழுநிதிவண்ணர் தெள்ளியீர் தேவர்க்கும் தேவராயிருந்துவைத்து இவள்கைவளை கொள்ளுகையாலே, நிதி யான ஸ்வபாவமும் தெளிவுடையராயிருக்கிறபடியும் மேன்மையோடிருக்கிற படியும் போய்விடுகையாலே ஸ்வர்ணபஹாராதிகள் நீரேபண்ணினீரென்கிறா ளென்றருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவேயோவித்யாதி). தெளிவு - ஆத்மதர்ம மாகையாலே அதில்லாமை தத(த்ம)பஹாரமன்றோவென்றுகருத்து.

''கை'' என்றுவிசேஷித்ததுக்கு ''தொழுதாள்'' என்றத்தைக்கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளாயித்யாதி). ''தெள்ளியீர்'' இத்யாதியாலே பூஜித் துச் சொல்லச்செய்தேயும் கைவளைகொள்ளுகையாலே * நின்பிள்ளை தானே இல்லம்புகுந்தென்மகளைக் கூவிக்கையில் வளையைக்கழற்றிக்கொண்டமைக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாகையாலே, ''பிள்ளாய்'' என்றுஸம்போதித்தாளென்றுகரு த்து. ''கொள்வது- தக்கதே'' என்றால், இனி எதுதான்தக்கதென்னவருளிச் செய்கிறார் (கீழித்யாதி). ''தக்கதே'' என்கிற ஏகாரத்தாலே நிர்த்தாரணம் தோற்றுகையாலே லோகத்தில் ப்ரஸித்தமோ நிர்த்தரிக்கைக்கென்ன (நாட்டி லித்யாதி). திருத்தக்கீரென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து உட்கருத்து (சங்கித்

http://acharya.org

குக் கொடுபோகைதகுமோ?, (க)"சங்குதங்குமுன்கை நங்கை" என்கிற அவனைப்போலே யிருக்கையன்றோதகுவது; தக்கதல்ல. (உ) "ந தே ரூபம்- ந தே ரூபம்," என்கிறாள். .... (க)

மூ.—நீணிலாமுற்றத்து நின்றிவள்நோக்கினாள்
காணுமோ கண்ணபுரமென்றுகாட்டினாள்
பாணனார்திண்ணமிருக்க வினியிவள்
நாணுமோ நன்றுநன்று நறையூரர்க்கே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இவள்	இந்தப்பெண்ணானவள்	திண்ணம்	த்ருடமாக
நீணிலாமுற்றத்து	மூன்றும் ப்ராஸாதத்தில்	இருக்க	இருக்கும்போது,
நின்று	இருந்து	இனி	இப்படி இடைவிடாமல் ப்ரீக்ஷிக்கச் செய்தேயும்
நோக்கினாள்	கண்டாள், (பிறகு)	இவள்	இந்தப்பெண்
கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை	நாணுமோ	மீளக்கூடுமோ? [மே
காணுமோ	பாருங்கோள்	நறையூரர்க்கே	அந்நறையூரர்கார்ய
என்று	என்று	நன்று நன்று	நன்றாய்த்தலைக்கட்டிற்று. (உ)
காட்டினாள்	காட்டாநின்றாள்;		
பாணனார்	பாடுமவர்களான ஆசாரியர்கள்		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (நீணிலாவித்யாதி). (ந) "ந ந மே ஹ்யம்- நமேயம்" என்கிற ப்ரதிஜ்ஞைகுலைந்து (ச) "க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ- க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" என்கிறபடியே அவிவாதம்தோற்ற ஓரஞ்ஜலி பண்ணினாளாகில் இதுகுறையோ என்றிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று. இத்தைக்கேட்ட சவரிப்பெருமாள் "நீநம்மைக்குறை சொல்லக் கடவையோ? உன்மகளை நியமித்துக்கொள்ளமாட்டாயோ; ஸ்த்ரீகளுக்கு "நாண்மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு" என்கிறஆத்மகுணங்களில் ப்ரதாநகுணமன்றோலஜ்ஜை; அதுஉன்மகளுக்கில்லையானபின்பு அவளைநிய

யாதி). "தொழுதாள்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து * ஶரணாகதாநாம் பராபவம் உனக்குத் தகாதென்று சொல்லுகிறானென்கிறார் (தக்கதித்யாதி). (க)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (நீணிலாவித்யாதி) (ஸம்ஸர்க்கதோஷம்)என்

(க) தி-ச-வி-டுள. (உ) ஜிதந்தா-க-ரு.
(ந)-ரா-யு-கூகூ-கக. (ச)-காருட-பு-பூர்வ-கக-உகூ,

http://acharya.org

மிக்கவன்றோ அடுப்பது'' என்ன; அவளுடைய உக்திவ்யாபாரங்களிருந்தபடியாலும், ஸம்ஸர்க்கதோஷமிருந்தபடியாலும், அவளை நியமிக்க வென்பதொன்றுண்டோ? இவளை அடியிலே அலைவலையாக்கிப் புறப்படவிட்ட இவர்கார்யமே தலைக்கட்டிற்றேயென்கிறாள்.

(நீணிலாமுற்றத்து நின்றிவள் நோக்கினாள்) "மநுஷ்ய ஸஞ்சாரமில்லாதப்ரதேசத்திலே இவளைக்கொடுபோய் இட்டுவைக்கவே மீளக்கூடும்" என்றுநினைத்து நீணிலாமுற்றத்தே கொடுபோய்வைத்தாள். (நீணிலாமுற்றம்) அம்மநுஷ்யர்களுடைய வார்த்தையுங்கூடச் செவிப்படாதபடி ஒக்கத்தையுடைத்தான நிலாமுற்றம். முமுக்ஷுவானவனுக்கு சரீரஸம்பந்தாதிகளுள்ள விடத்து குத்ஸையும்பயமும் வர்த்திக்கச்செய்தேயும், பதார்த்தங்களினுடைய ஸந்நிதியில் கால் தாழ்கைக்கு யோக்யதையுண்டாமிறே, சரீரஸம்பந்தம் கிடக்கையாலே. தத்பரிஹாரார்த்தமாக விவிக்தஸேவியாய் வர்த்திப்பானென்று சொல்லிற்றிறே. அப்படியேதானும் பூர்வார்த்த(ஷ்ட)நிஷ்டையாகையாலே, தன்மகளுக்கு இந்த அதிப்ராவண்யமுண்டாகைக்கடி ஸம்ஸர்க்கதோஷமிறே என்றுநினைத்து, நிர்மாநுஷ்யமான நீணிலாமுற்றத்திலே வைத்தாள். (நின்றிவள்நோக்கினாள்) அந்நிலாமுற்றத்தைக்கண்டவாறே * கொற்றப்புள்ளொன்றேறி மன்றூடே

றது-"பாணனார்" என்று சொல்லப்பட்ட திருநறையூர் நம்பியாகிற ஆசார்ய ஸம்ஸர்க்கத்தை. (இவர்) என்றது-திருநறையூர் நம்பியை. (கார்யம்) என்றது -நாணமறப்பண்ணுகை.

அரு. — கைவளை கழலும்படியான தசைபிறக்க, இவள் நீண்ட நிலாமுற்றத்திலே போகக்கூடுமோவென்ன (மநுஷ்யேத்யாதி). (மீளக்கூடும்)பகவதலாப க்லேசத்தில் நின்றும் மீளக்கூடும். நீணிலாமுற்றமாவது- தளத்தின்மேல் தளமாக விருக்குமிதில், மூன்றாம் தளமான ப்ராஸாதம். அந்யாபதேசத்தை யருளிச்செய்து, "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதம்"என்றுசொல்லப்பட்ட பகவதேகோபாயத்வஜ்ஞாந ஸஹிதமான நிலையில் நின்றும் பாகவத் விஷயத்தில் மூட்டினாள் என்னும் ஸ்வாபதேசத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுவானவித்யாதி). (பதார்த்தங்கள்) விஷயங்கள். (நீணிலாமுற்றத்திலே) பாகவத நிஷ்டையிலே. பாகவதாலாப க்லேசத்தாலே இட்டகாலிட்டகைகளாயிருந்த இவளை, "பாகவதரே உபாயம்" என்கிற ஜ்ஞாநமாகிறப்ராஸாதத்திலேற்றிவிட்டால், எங்ஙனே நிற்கும்படி என்ன; பகவத்விஷயம்போலே இது பயஹேதுவாகாமையாலே நின்றாளென்கிறார் (அந்நிலாவித்யாதி). பகவத்விஷயங்

http://acharya.org

வந்து அநங்யார்ஹமாக்கி ப்ரதமஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணினவிடம் போலே யிருந்ததீ என்று இட்டகாலிட்ட கைகளாயிருந்த இவள் எழுந்திருந்து தரித்துநின்றாள். இதுபோலேகாணும் ஆசார்யோப திஷ்டமான யதார்த்தஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்குமுன்பு விஷயாந்தரங்க ளால் படும் கண்கலக்கமும், பின்புவகுத்த விஷயத்தில் புகுந்தால் (க) "ஶ்ரீஸ்உபயம்ஶ்ரீதோபவதி - அதஸோஉபயம் கதோபவதி" என்று நிர்ப்பயனாய் தரித்துநிற்கும் நிலையும். (இவள்நோக்கினாள்) அவ் வளவேயன்றிக்கே லோகதர்ஶநமும் பண்ணக்ஷமையானாள்.

(காணுமோ கண்ணபுரமென்று காட்டினாள்) சுற்றும்கண்ணை யோட்டிப் பார்த்தவாறே திருக்கண்ணபுரம் கண்ணுக்கு விஷயமா யிற்று; அல்லாத ப்ரதேசங்கள் கிடக்க, திருக்கண்ணபுரம் கண்ணு க்கு விஷயமாக வேண்டுவானென்னென்னில்; இவளுக்கு அபிமதம் சவரிப்பெருமாள்பக்கலிலே யாகையாலும், இவள்தான் லக்ஷ்யத்தை யுடையளாகையாலும், திருக்கண்ணபுரம் கண்ணுக்குவிஷயமாயி ற்று. த்ரௌபதியை ஸ்வயம்வரிக்கவந்த ராஜாக்களுக்கு லக்ஷ்யத் தைக்காட்டி, அதின்கழுத்தற எய்யவல்லார்க்கு இவளைக் கொடுக்கக் கடவேனென்ன; அவர்களும் "அதின்கால் கண்டேன், வயிறுகண் டேன்" என்றாப்போலே சொன்னார்கள்; அர்ஜுநன் "அதின் கழுத் தைக் கண்டேன்" என்றானிறே. லக்ஷ்யமுடையனாகையாலும், இவ ளுடைய ஸ்வயம்வரத்திலே மிகவும் ஶ்ரத்தையை யுடையனாகை யாலும். (காணுமோகண்ணபுரமென்று காட்டினாள்) (உ) "தொண்

தானே பயஹேதுவானபடி எங்ஙனேயென்ன ; (இதித்யாதி). " இது " என் றது - பாகவதநிஷ்ட்டையை. (லோகதர்சநம்) என்றதுக்கு ஸ்வாபதேசம், பாகவதருடைய ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபாதக விசேஷசாஸ்த்ர பரிசீலநம்.

(லக்ஷ்யத்தையுடையளாகை) இலக்குப்படநோக்கவல்லளாகை. விசேஷ ஶாஸ்த்ரவிசாரத்தாலே பாகவதர் ப்ராப்யரானால் எங்குமுண்டாயிருக்க, இவளுக்குத்திருக்கண்ணபுரத்திலே கண்படுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (த்ரௌ பதீத்யாதி). (லக்ஷ்யத்தை) மத்ஸ்யயந்த்ரத்தை. " காணும் " என்று பஹுவசநத்துக்குக் கருத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, " ஓ " என்றது - போக்யதையால்வந்த ஹர்ஷஸூசகமென்றும், காட்டுகை - தனக்குப்ரக்ருதி யென்றும் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம்(தொண்டீரித்யாதி). மநுஷ்யர்வார்த்தை

(க) தை-ஆ-எ. (உ) தி-வாய்-ரு-உ-உ.

http://acharya.org

டீரெல்லீரும் வாரீர்" என்றாப்போலே கண்ணால் கண்டவர்களையட ங்க நீங்கள் கண்ணபுரத்தைக் காணீகோளென்றாநின்றாள். "உனக்கு இவ்வதிமாத்ரப்ராவண்யமாகாதுகாண்" என்றுநிஷேதிக்கிறதாயை யுங்கூடத் திருக்கண்ணபுரத்தைப் பாராய் என்றாள். நல்லது கண் டால் தனியே அநுபவிக்கும் ப்ரக்ருதியன்றே. (கண்ணபுரமென்று காட்டினாள்) (க) "பிரானிருந்தமை காட்டினீர்" என்று அவனைக் காட்டினாள் தாயார்; அவனிருந்தவூரைக் காட்டுகிறாளிறே இவள். இதுபோலேகாணும் ஸதாசார்யனிற்காட்டில் ஸச்சிஷ்யனுக்கு உண் டானவாசி. "உனக்குப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் ஈஶ்வரன்திருவடி களே"என்றுகாட்டிக்கொடுக்கும் ஆசார்யன்; "அவ்விரண்டர்த்தத் தையும்என்நெஞ்சிலேப்ரதிஷ்டிப்பித்தஉன்திருவடிகளன்றோஎனக் குப் புருஷார்த்தம்" என்றிறேஸச்சிஷ்யனிருப்பது. அதவா' (காணு மோ கண்ணபுரமென்றுகாட்டினாள்) "திருக்கண்ணபுரத்தைக்காணீ கோள், அஞ்ஜலியைப்பண்ணீகோள்" என்று சொல்லப்புக்கு முடி யச் சொல்லமாட்டாதே குறையும் ஹஸ்தமுத்ரையாலே காட்டி னாள். அதவா (காணுமோ) என்கிறாள். "இக்கண்ணால் கொள்ளும்

கேளாத நீணிலாமுற்றத்தில் நின்றும் உபதேசிக்கையாலே, "ஓ" என்று எல் லாரும் கேட்கும்படி கூப்பிட்டும், அதுகேளாதார்க்கும் கையாலே காட்டினா ளென்று கருத்தாகவுமாம். "காணும்" என்று பூஜாவசநமாய் "ஓ" என்னு மது- ரஸ்யதையை ஸூசிப்பிக்கிறதாக்கி திருத்தாயார்க்கே காட்டினாளென்று தாத்பர்யாந்தரம்(உனக்கித்யாதி). கண்டவர்களுக்கெல்லாம்காட்டப்போமோ? நிஷேதிக்கிற திருத்தாயார் அருகேயிருக்கவென்ன (உனக்கித்யாதி). இதுக்கு ஸ்வாபதேசம் (இதுபோலேயித்யாதி). "பகவானாகிற ப்ராப்யம் ஸித்திக்கை க்கு பாகவதாபிமாநமென்று இரு" என்று திருத்தாயாருபதேசிக்கத் தரித்து நின்று, விசேஷசாஸ்த்ரதர்ஶநத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை அறிவிப்பித்த ஆசார் யனே ப்ராப்யனென்னுமர்த்தத்தைத்தானே விண்ணப்பம் செய்வளெ ன்று கருத்து. "காட்டினாள்" என்றதுக்கு, தான் அஞ்ஜலிபண்ணி இவளுக் குக் காட்டினாளென்றர்த்தாந்தரம் (அதவேத்யாதி). "காணுமோ - நமக்குக் காணப்பெறுமோ" என்றாக்கி, "காட்டினாள்" என்றதுக்கு இப்படித்ரஷ்ட வ்யத்தை நிஷேதிக்கையாலுண்டான க்லேசத்தாலே இரண்டுகையையும் மறித்துக் காட்டினாளென்று மூன்றாம்யோஜநையை யருளிச்செய்கிறார் (அத

(க) தி-வாய்-கூ-ரு-ரு.

http://acharya.org

ப்ரயோஜநம் திருக்கண்ணபுரத்தைக் காண்கையன்றோ? இத்தை நிஷேதிப்பாரும் சிலருண்டாவதே '' என்றுவிஷண்ணையாகிறு ளென்னுமாம். வட்டமதுரைப்பிறந்தான்மகன், கோயிலாழ்வார் ஸந்நிதியிலே கண்ணைச் செம்பிளித்துக் கொண்டிருந்து ஜபித்தான். பட்டர் திருவடிதொழவெழுந்தருளினவர் இத்தைக்கண்டு "கோயி லாழ்வார் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்க கண்ணைச் செம்பிளித்திருப் பதே; இவன்கண்ணால் ப்ரயோஜநம் கொள்ளமாட்டானாகாதே" என்று வெறுத்தெழுந்தருளினார். அவனுக்கு ஒன்றிரண்டுமாஸத் துக்குள்ளே கண்கெட்டதிறே. இது இவளுடைய உக்திவ்யாபார மிருந்தபடி.

(பாணனாரித்யாதி) ஸம்ஸர்க்கஜப்ராவண்யம் சொல்லுகிறாள். (பாணனார்)தலைமகன் பிரிந்தால் எதிர்த்தலையிலுண்டான மறத்தைப் போக்கி சேரவிடுகைக்காக பாணனைக் கொடுத்துவரவிடும்; அவர் களும் இன்சொற்களாலே அவர்கள் நெஞ்சிலே மறத்தைப்போக்கி சேரவிடுவர்கள். இங்கு பாணனாராகிறார் - சேதநர்க்கு ஸ்வாதந்த்ர் யத்தால் வந்த மறத்தைப்போக்கி சேஷத்வஜ்ஞாநத்தைஉணர்த்திச் சேரவிடுமாசார்யனிறே. "பாணனார்'' என்கிறாள்காணுமிவள். (க) "பேராளன்பேரோதும் பெரியோர்'' என்று தன்மகள் சொல்லக் கேட்டவளாகையாலே, இன்னார் இன்னார்க்குச் சொல்ல யென்ப தில்லையாகாதே, (உ) "ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் - ஸமித்பாணிஶ் ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்'' என்கிறபடியே தந்நிஷ்டனா

வேத்யாதி). "பாகவதவிஷயமே த்ரஷ்டவ்யம்'' என்கைக்கு ஸம்வாதம் காட்டு கிறார் (வட்டமதுரையித்யாதி). (கோயிலாழ்வார்) ஸ்ரீரங்கவிமாநம்.

"பாணனார்''-பாடுமவர்கள். "திண்ண''ம்த்ருடமாக. இனிஇவள்நாணுமோ என்கைக்குப் பாணனார் செய்ததென்னென்ன; (தலைமகளித்யாதி). ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யத்தை உபதேசிக்கும் ஆசார்யன். ஸ்வாபதேசம் (இங்கித்யாதி). "பாணன்'' என்றுதூதுவந்தவனைச்சொல்லவடுப்பதாயிருக்க,உபசரித்து "பாண னார்'' என்கிறதென்னென்ன; (பாணனாரித்யாதி). மகள்சொல்ல, தாய் அத் தைக்கேட்கக்கூடுமோவென்ன (இன்னாரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அவ தாரிகையிலே சவரிப்பெருமாள், "உன்பெண்பிள்ளையை நீஅடக்கி ஆளப் போகாதோ'' என்னுமதுக்கு உத்தரம்இப்பதமென்னுமத்தையருளிச்செய்கிறார்

(க) தி-மொ-எ-௬-௬. (உ) முண்ட-க-க-கஉ.

http://acharya.org

மிதுவே யாகாதே வேண்டுவது. (திண்ணமிருக்க) அவர்கள் அச(ஸ)லப்ரதிஷ்ட்டராயிருக்க. (இனி இவள்நாணுமோ) இப்படி இடைவிடாமலிருந்து துஶ்ஶிக்ஷை பண்ணச்செய்தேயும், இவள் மீளவென்பதொன்றுண்டோ?. (இனி இவள்நாணுமோ) ஸம்ஸர்க்கஜப்ராவண்யத்தாலும் மீளமாட்டாள். ஸ்வக(ீ)தப்ராவண்யத்தாலும் மீளமாட்டாள். "உனக்கு இதுவாகாதுகாண்" என்றுசொல்லுகிற நான் லஜ்ஜித்து மீளுமித்தனைபோக்கி, இவள்மீளுமோவென்கிறாள். ஆசார்யனாலும் பசையில்லையிறே. தான்ஸத்ப்ரக்ருதியன்றாகில் இரண்டும் வேண்டியிறேயிருப்பது.

(நன்றுநன்று நறையூரர்க்கே) இவள்கார்யமும் கிடக்கிடும், அச்சவரிப்பெருமாள் கார்யமும் கிடக்கிடும். அடியிலே இவள் கையில் மடலைக்கொடுத்துக் கொல்லையாக்கிப் புறப்படவிட்ட அந்நறையூரர்கார்யமே நன்றாய்த் தலைக்கட்டிற்றிறே என்கிறாள். (உ)

மூ.—அருவிசோர்வேங்கடம் நீர்மலையென்றுவாய்
வெருவினாள் மெய்யம் வினவியிருக்கின்றாள்
பெருகுசீர்க் கண்ணபுர மென்று பேசினாள்
உருகினாளுள்மெலிந்தாளிது வென்கொலோ. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அருவி	மலையருவியானது	மெய்யம்	திருமெய்யமென்றும்
சோர்	ப்ரவஹியாநின்ற [ம்,	வினவி	கேட்டு
வேங்கடம்	திருவேங்கடமென்று	இருக்கின்றாள்	இராநின்றாள் ;
நீர்மலை	திருநீர்மலை	பெருகு	(ஆறுபோலே) பெருகாநின்ற
என்று	என்றும்,	சீர்	(குணபூர்த்தியாகிற) ஐஶ்வர்யத்தை யுடைய
வாய்வெருவினாள்	அஹ்ருதயோக்திகளைப் பண்ணினாள் ;		

(இப்படியித்யாதி). "இனி" என்றதுக்கு அர்த்தம் (ஸம்ஸர்க்கேத்யாதி). ஸ்வகதப்ராவண்யம், "கண்ணபுரம்" என்று காட்டுகையாலே ஸூசிதம். "இவள்" என்றதுக்குக்கருத்து (உனக்கித்யாதி). "இவள்" என்றதுக்கு-ஸத்ப்ரக்ருதியான இவள் என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் (ஆசார்யனாலு மித்யாதி).

"நறையூரர்க்கே" என்ற அவதாரண வ்யாவர்த்த்யகதநபூர்வகம், "நன்று நன்று" என்கிற மீமிசைக்குத் தாத்பர்யம் (இவளித்யாதி). அடியிலே மடலைக் கொடுத்ததில்லையேயாகிலும், மடலெடுக்கும்படியான ஸ்வவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுத்தானென்று தாத்பர்யம். ... ... (உ)

http://acharya.org

கண்ணபுரம் என்று	திருக்கண்ணபுரமென் றும் [னே	உள்	ஹ்ருதயத்திலேயே
பேசினள்	பேசாநின்றாள்; (உட	மெலிந்தாள்	வாடினாள்,
உருகினள்	(நீராய்)உருகாநின்றாள்;	இது வென் கொலோ	இதென்னகஷ்டம். (ந)

அவ.—மூன்றாம்பாட்டு. "இனிஇவள்நாணுமோ" என்றிறே கீழ்சொல்லிற்று. அந்தலஜ்ஜைதானுண்டாவது- ஸத்தையுண்டானாலிறே; "தான்பண்ணுகிற சிசிரோபசாரங்கள் கார்யமாய்த்தலைக்கட்டக் காண்கிறிலோம், என்னைய் முடியப்புகுகிறதோ" என்கிறாள். தாபார்த்தராயிருப்பார், தாபஹரனை ஜலநிலயனையிறேபற்றுவது; அவனைப் பற்றுமவளல்லளே இவள். அவனைப்பற்றுவார் முக்தப்ராயரானஸநகாதிகளிறே; இவள் பற்றுவது அர்ச்சாவதாரரூபத்திலேயிறே. அதில்தனக்குத் தாபஹரமான திருப்பதிகளிலேசிலவற்றைச் சொல்லுகிறாள்.

வ்யா.—(அருவிசோர்வேங்கடம்) இதுக்கடியானஸஹ்யம் மாறாமையாலே ப்ரவாஹமும் மாறாதேசெல்லும். (க) "தெண்ணீர்பாய் வேங்கடம்" என்கிறபடியே ஸ்ரமஹரமான தேசமிறே. (நீர்மலை) அந்த அருவிவிழுந்தால் போக்குண்டாயிறேயிருப்பது. அங்ஙனன்

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (அருவியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணபுரத்தம்மானைக்குற்றம் சொல்லுகிறதென், உன்பெண்ணையடக்கிக் கொள்ளவொண்ணாதோவென்ன ; திருநறையூர்நம்பி நாணறப்பண்ணினாரென்ன; ஆகில் என்மேலே குற்றமில்லையென்றுவிட, திருத்தாயார் தன்னிலே தானே நொந்து தன்பெண்பிள்ளை படிகளைப்பார்த்து வினவ வந்தவர்களை நோக்கிப் புலம்புகிறாளென்று க(ஞ)ட்டஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி, கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி). "ஸத்தையுண்டானால் லஜ்ஜையுண்டாக்கலாம், அதுதானும் என்னைய்முடியுமோ" என்றுசொல்லுகிறாளென்று கருத்து. (தான்) என்றது- மகளை. (சிசிரோபசாரம்) வேங்கடத்தையும் நீர்மலையையும் நினைக்கை. தாபார்த்தையானால் (உ) "[illegible]-தாபார்த்தோஜலஶாயிநம்" என்று க்ஷீராப்த்திநாதனையன்றோ ஏத்தவடுப்பது, அர்ச்சாவதாரத்தைப்பற்றுவா னென்னென்ன; (தாபார்த்தனித்யாதி).

(ஸஹ்யம்) என்றது-ஜலம் பொசியும் மலை.

(க) நா-தி-அ-க. (உ) விஷ்ணு-தர்ம-ச-ந௦.

http://acharya.org

றியே சுற்றும்நீராய் அதினடுவே திருமலையாய், அதில் நடுவேயிறே கண்வளர்ந்தருளுவது. (என்றுவாய் வெருவினாள்) அபஹ்ருத ஹ்ருதயையாகையாலே அஹ்ருதயோக்திகளைப் பண்ணுகின்றாள். (மெய்யம் வினவியிருக்கின்றாள்) "ஆஶ்ரிதர்க்கு மெய்யேநின்று கார்யம் செய்தவிட மென்றன்றோ திருமெய்யமென்று பேராயிற்று" என்று கேட்கும். மறுமாற்றம்சொல்லுவாரில்லை. (க) ஸ்தப்³ ⁴ஸி - ஸ்தப்தோஸி" என்கிறாநின்றாள்.

(பெருகுசீர்கண்ணபுரமென்று பேசினாள்) இவ்வோதிருப்பதிகள்போலேயுள்ளவளவும் ஸம்பத்தாயிருக்கையன்றிக்கே, ஆற்றுப்பெருக்குபோலே மேன்மேலென வரையிட்டுக் காட்டும் ஐஶ்வர்யத்தையுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்தை வாய்விட்டுப் பேசாநின்றாள். (கண்ணபுரமென்று பேசினாளுருகினாள்) பேசுவதோரவஸ்த்தையும், உருகுவதோரவஸ்த்தையுமின்றிக்கே, பேசினவாயோடே நீர்ப்பண்டமாகாநின்றாள். (உள்மெலிந்தாள்) (உ) "[illegible] - அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயம்" என்கிறஆத்மவஸ்து நின்றநிலையிலே வாடிற்றென்கிறாள். அதவா, சரீரம் உருகுவது அந்தஃகரணம் உருகினாலிறே; நெஞ்சமுருகிற்றென்கிறாள். (இது வென்கொலோ) இவ்வாற்றாமைகளுக்கடி பாபமிறே. (ரு) [[illegible] - மதுராநாமநகரீ புண்யாபாபஹரீசுபா] என்று அநவத்யம் நின்றதேசத்தைப் பேசவே பாபங்களும்போம், போக ([illegible]) ங்களுமுண்டாம் என்றதிறே ஶாஸ்த்ரம்; அது இவளளவும் காணுதொழிகிறது என்பாபமிறே என்கிறாள். .... (ரு)

மூ.—உண்ணும்நாளில்லை யுறக்கமும் தானில்லைப்
பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள் பேதைதான்
கண்ணனூர் கண்ணபுரம் தொழுங்கார்க்கடல்
வண்ணர்மேலெண்ண மிவட்கிதுவென்கொலோ. (ச)

(வரையிட்டு) என்றதுக்கு-அந்தந்த மலைகளையிட்டு என்றும், திருமலை, நீர்மலை, மெய்யமலை இவற்றையிட்டுப் பெருகுமென்று கருத்து; அதாவது-அங்குள்ள கல்யாணகுணங்கள் இங்கே ஸம்ருத்தமாய் தோற்றுகிறதென்கை. (ஐஶ்வர்யத்தை) என்றது-ஈஶ்வரஸம்பந்தியான குணபூர்த்தியை. இது பூர்வவாக்ய விவரணம். ... ... (ரு)

(க) சாந்தோ-சு-க-ரு. (உ) கீதை-உ-உச. (ரு)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உண்ணும்நாள்	(இவளுக்கு) புஜிக்கும் நாள்	கண்ணபுரம் ஊர்	திருக்கண்ணபுரமென் திவ்யதேசத்தை [கிற
இல்லை	இல்லை;	தொழும்	தொழாநின்றுள்;
உறக்கமும்தான்	நித்ரையும்	இவட்கு	இவளுக்கு
இல்லை	இல்லை; [ல்	கார்	கறுத்த
பெண்மையும்	(இவள்) ஸ்த்ரீத்வத்தா	கடல்	ஸமுத்ரம்போன்ற
சால	மிகவும்	வண்ணர்மேல்	வடிவழகையுடையரான கண்ணன் மேல்
நிறைந்திலள்	நிறைந்தவளன்று;		
பேதைதான்	(இன்னமும்) இளம் பெண்தான்;	எண்ணம்	எண்ணமிருக்கிறது;
கண்ணன்	கண்ணனெழுந்தருளியிருக்கிற	இதுவென்கொலோ	இதென்ன ஆய்சர்யம்தான் [ம்தான் (ச)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. "வாய்வெருவினுள், வினவியிருக்கின்றுள், பேசினுள், உருகினுள்" என்கிற இவ்வாற்றுமைதானுண்டாவது தா(ஞா)ரகமுண்டானுலிறே; அது இருந்தபடியென்னென்ன; அதுதானே இல்லையென்கிறுள்.

வ்யா.— (உண்ணும் நாளில்லை யுறக்கமும்தானில்லை) கீழுண்டான தசைகள் ஸ்வஸ்த்த தசைகளென்னும்படி யிருந்ததீ யென்கிறுள். ஊணுமுறக்கமு முண்டானுலிறே கீழ்பிறந்த அவஸ்த்தைகளுக்கு அவகாசமுள்ளது. (உண்ணுநாளில்லை) உபவாஸக்ருசையாயிராநின்றுள். "ஊணில்லை" என்கையன்றிக்கே "உண்ணும்நாளில்லை" என்கிறுள். பிராட்டி பெருமாளைப்பிரிந்து பத்துமாஸம் உபவாஸக்ருஶையாயிருந்தபோது, தேவேந்த்ரன் அம்ருதமயமான அந்நத்தைக் கொடுவந்து ராக்ஷஸரும் ராக்ஷஸிகளும் காணுமே கொடுக்க, அத்தை அமுதுசெய்தாளென்று ருஷி எழுதினுன். இவளுக்கு அங்ஙனிருப்பது ஒருநாளுமில்லை யென்கிறுள். (உறக்கமும்தானில்லை) அஹோராத்ரம்கூடியிறே ஒருநாளாவது; அதில்பகலுக்கு க்ருத்யமானஊணில்லையாகில், ராத்ரிக்கு க்ருத்யமான உறக்கமுண்டோவென்னில்,அதுவுமில்லையென்கிறுள். உறக்கமில்லைஎன்கையன்றிக்கே

அரு.-நாலாம்பாட்டு.(உண்ணுமித்யாதி)."உறக்கமும்"என்றதுக்கு"ஊண்" என்றத்தோடே ஸமுச்சயமாகத் தாத்பர்யம் (அஹோராத்ரமித்யாதி). "தாண்"என்ற தானுன தன்மைக்குக்கருத்து (உறக்கமித்யாதி). "உறக்கமும்,

உறக்கமுந்தானில்லை என்கிறது, உறங்குகைதான் வேணுமிறே; அதுதானே இல்லையென்கிறாள். பெருமாள் காட்டிலே எழுந்தருளினபோது, கண்வளர்ந்தருளப்புக்கதசையிலே இளையபெருமாளைப் பார்த்து "மைதிலியான குழைச்சரக்குக் கூடப்போந்தாள்; உம்முடைய உறக்கத்தையும் சோம்பலையும் வழிநடந்தத்தால் வந்த ஶ்ரமத்தையும் பொகட்டுக் காவல்சோர்வுபடாமல் நோக்குங்கிடீர்" என்று பெருமாளருளிச்செய்ய. (க) "ஜஹௌ நித்ராஞ்ச தந்த்ரீஞ்ச ப்ரஸக்தஞ்ச பதிஶ்ரமம்" என்கிறபடியே அவற்றையெல்லாவற்றையும் பொகட்டாரிறே, அவரைப்போலே உண்டாய்விட்டவளன்றிறே இவள்.

(பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள் பேதைதான்) பர்த்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்தில் அவகாஹநமுண்டாகில் ஊணுமுறக்கமும்தவிரலாமிறே. அப்பருவமல்ல கிடீரென்கிறாள். (பெண்மை) ஸ்த்ரீத்வம்; ஸ்த்ரீத்வத்தில் ஏகதேசமும் புதியதுண்டிலள். அதவா (பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள்) பர்த்த்ருஸம்ஶ்லேஷ ரஸஜ்ஞாநமுண்டித்தனை, அதில்தலைநிரம்பிற்றிலள் என்கிறாள். பேரிளம் பெண்ணென அந்நிரப்பமில்லையாகிலும், மங்கையான பருவந்தானுண்டோ வென்ன; (பேதைதான்) அதிமுக்த்தை (முக்தை) யென்கிறாள்.

தானற்றாள்" என்னாதே, "இல்லை" என்றதுக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் தாத்பர்யம் (பெருமாளித்யாதி). நித்ரைதானே போயிற்றென்றுகருத்து.

ஊணும் உறக்கமும் இல்லையாகைக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸாநுஸிந்தநமிறே ஹேது. அதுவே தா(தா)ரகமாகாதோவென்ன ; அதுவுமில்லை என்கிறாரென்றுவிவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பர்த்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்திலித்யாதி). "பெண்மையும்" என்ற ச(ச)காரத்தால் இதுவும் தா(தா)ரககோடிகடிதமாக வேணுமென்றுகருத்து. (ஸ்த்ரீத்வம்) என்றது-தத்ப்ரயுக்தமான ஸம்ஶ்லேஷமென்றபடி. "சால" என்றதுக்கு நிறைந்திலாமையில் மிகுதியாகக்கீழருளிச்செய்து, நிறையிலே மிகுதியாக வருளிச்செய்கிறார் (அதவேத்யாதி). "பேதை" என்றதுக்கு முந்தினபக்ஷத்தில் ஹேதுவாகை ஸ்பஷ்டமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டாம்பக்ஷத்துக்குச்சேர அவதாரிகை (பேரிளமித்யாதி). "பேதை, பெதும்பை, தெரிவை, அரிவை, மடந்தை, மங்கை, பேரிளம்பெண்" என்கிற ஏழும் பருவத்திலும் முற்றுப்பருவமென்றுகருத்து.

(க) ரா-அயோ-றுகூ-ரு.

(கண்ணனூரித்யாதி) இப்பருவமாயிருக்கிற இவளுக்கு தா (ஶ)ரக போஷகங்கள் வேண்டாவோ, இவையிருந்தபடி யென்னென்ன; (கண்ணபுரந்தொழும்) இது இவளுடைய தா (ஶ) ரகம். அது என்னம்புது, ஒருவரைத்தொழுதாளென்றால் தா (ஶ) ரகமாமோவென்ன; (கண்ணனூர்) (க) "எல்லாம் கண்ணன்" என்கிற க்ருஷ்ணனன்றேஉள்ளேநின்றான்; (உ) [बद्धाञ्जलिपुटा हृष्टाः-பத்தாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா:] என்றிறே ஶ்வேதத்வீபவாஸிகள் இருப்பது. (ந)"தோற்றோம்" என்றும், (ச)"ஜிதம்"என்றும்,அஞ்ஜலிமாறாதே இவர்களிருப்பது. அஞ்ஜலிமாறுவது ஸந்நிதிமாறிலிறே, அஞ்ஜலியாலேஸர்வாவயவங்களும் புஷ்டமாயிறே அவர்களுக்கிருப்பது;

(கார்க்கடல்வண்ணர்மேலெண்ணம்) அவ்வூருக்குள்ளே ஒரு கடல் தேங்கினாப்போலே நிற்கிற க்ருஷ்ணனுடைய வடிவையணைக்கவேணுமென்று மநோரதியாநின்றாள். அவனூரைத் தொழுகையாலே ஊண்போயிற்று. அவன்வடிவை மநோரதிக்கையாலே உறக்கமும்போயிற்றுஇவளுக்கு. (பெண்மையும்சாலநிறைந்திலள்,பேதைதான், எண்ணமிவட்கிது) - ஆரூடயோகராயிருப்பார்க்குப் பிர

பேரிளம்பெண்ணாகில்வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷரஸாநுஸிந்தநம்- தாரகமாகலாம் அதுவன்றாகில் பேதைத்தனத்துக்கு அடுத்ததாரகாதிகள் வேண்டியிருக்க அதுவுமில்லை, இதுவுமில்லை என்றால், உல்லோகமாயன்றோ யிருக்கிறதென்னு மபிப்ராயேண ப்ரஶ்நத்தைக்கிளப்புகிறார் (இப்பருவமித்யாதி). தொழுகைதார மாகக் கண்டவிடமுண்டோவென்ன (பத்தாஞ்ஜலிபுடா இத்யாதி).

ஸந்நிதியுண்டாகில் தொழுகை தாரகமாகலாம், பிரிவில் தாரகமானவழு யென்னென்னும் ப்ரஶ்நத்தில், "கார்க்கடலித்யாதி" என்றுவிவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அவ்வூருக்குள்ளேயித்யாதி). இத்தால் மாநஸாநுபவத்தாலே ஸந்நிதியுண்டானப்போலேயிருக்குமென்றுகருத்து. "பேதைதான்" என்ற நின்றாய்; எண்ணம் அவன்மேலேயாய், உறக்கமற்றாளென்னாநின்றாய் ; இது பேரிளம்பிள்ளை; இப்படியன்றோ, இவைசேரும்படியென்னென்னும் ப்ரஶ்நத் திலே "இவட்கிதுவென்கொலோ" என்கிறாளென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்ய (பெண்மையுமித்யாதி). (ரு)"நம்படியாரெல்லாரோடுமொக்கவெண்ணியிருந் தீர்" என்கிறபாசுரத்தையுட்கொண்டு "இவளுக்கு" என்று வ்யாவர்த்த்யா களைக் காட்டாநின்றுகொண்டு கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (ஆரூடயோகர

(க) தி-வாய்-௬-எ-க. (உ) பாரத- (ந) தி-வாய்-உ-க-எ.
(ச) ஜிதம-க-க. (ரு) தி-மொ-ச-௬-௬.

http://acharya.org

க்குமளவும் இவளுக்குப்பிறந்தபடியென். இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்கிறாள். (என்கொலோ) ஆரூடயோகிகளான ருஷிகள்பக்கல் கண்டிலோம். ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்த ஆழ்வார்பக்கல் கண்டிலோம். இருபத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் பகலோடு இரவோடுவாசியற அறுபது நாழிகையுங்கூடவிருந்து அநுபவித்து, பின்பு பத்துமாஸம் பிரியக்ஷமையாளிறே பிராட்டியும். அவளுக்கும் இதுகண்டிலோம், பருவமிதுவாவதாம்; தா (ஃ) ரகபோஷகங்கள் இவையாவதாம். இதென்ன ஆஶ்சர்யமிருந்தபடி யென்கிறாள். .... (ச)

மூ.—கண்ணனூர் கண்ணபுரம் தொழுங்காரிகை
பெண்மையும்தன்னுடையுண்மை யுரைக்கின்றாள்
வெண்ணெயுண்டாப்புண்டவண்ணம் விளம்பினால்
வண்ணமும் பொன்னிறமாவதொழியுமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணன்	க்ருஷ்ணனுக்கு	வெண்ணெய்	வெண்ணெயை
ஊர்	வாஸஸ்த்தாநமான	உண்டு	(களவாய்) அமுது செய்து
கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை	ஆப்புண்ட	கட்டப்பட்ட
தொழும்	தொழுதத்தால்(வந்த)	வண்ணம்	(அவன்)ஸ்வபாவத்தை
காரிகை	அழகுடைய (பெண்)	விளம்பினால்	சொன்னால்,
தன்னுடை	தன்னுடைய	பொன்நிறமாது	பொன்னிறமாயிருக்கிற
பெண்மையும்	பெண்மையையும்	வண்ணமும்	தேஹசோபையும்
உண்மை	வாஸ்தவத்தையும்	ஒழியுமே	போய்விடுகிறது. (ரு)
உரைக்கின்றாள்	சொல்லாநின்றாள்;		

அவ.—அஞ்சாம்பாட்டு. "பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள்" யித்யாதி). ஆழ்வாருக்குக் கண்ணன் தா (ஃ) ரகாதிகளானுனித்தனே. கண்ணனிருந்தவூரைத்தொழுகையே தா(ஃ)ரகாதிகளாகையாலே வ்யாவ்ருத்தி சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். ... ... (ச)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்ணனூரித்யாதி) "சிலைஇலங்கு" இத்யாதிகளாலே நாம் இவளை அடக்கி எம்பெருமானோடேசேர்த்து ஸம்ஶ்லேஷத்தை வர்த்தி(ஃ)ப்பித்துவிடலாம். "பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள்" என்றுசொல்லுகையாலே ஸம்பாவிதமான ஸம்ஶ்லேஷரஸங்களை வெளியிடாதே அடக்கத்தோடேயிருக்கிறாளோ என்று இவர்கள் கேட்க; என்னோடுதானே அவற்றின்படிகளை வாய்விடுகிறாள், இவளுக்கு இனிஅடக்கமுண்டோவென்கிறாளென்று ஸங்கதியை ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறாள் (பெண்மையுமித்யாதி). "பெண்மை" என்

http://acharya.org

என்றிறே கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லிற்று. அதுகாலாந்தரேண உண்டாகிறது. அதுக்கடியான பெண்மைதானுண்டோ வென்ன; அதுதானே யில்லையென்கிருள். நீ எதுகொண்டறிந்தாயென்ன; கரணத்ரயங்களும் அவனைநினைத்தமாத்ரத்திலே விக்ருதமாகா நின்றன; இவளுக்கு என்ன பெண்மையென்கிருள்.

வ்யா.—(கண்ணனூர் கண்ணபுரந்தொழும்) உக்தத்தை அநுபாஷிக்கிருள். முன்பே சொன்னேனிறே. அவனைத்தொழுமளவே யன்றியே அவனூரைத் தொழுகிற இவளுக்கு என்ன பெண்மையென்கிருள். (கண்ணனூர் கண்ணபுரம்) ஸ்ரீ மதுரை, திருவாய்ப்பாடி, ஸ்ரீமத் த்வாரகை யென்கிறஇவையெல்லாம் "கண்ணன்விண்ணூர்" என்கிற பரமபதத்தோபாதி கலவிருக்கையிறே. தா(ர)ரநியதியோபோதி, பிறந்ததும் ஓரிடத்திலேயாய் வளர்ந்ததும் அங்கேயாயிறே சக்கரவர்த்தித் திருமகனிருப்பது. அதுக்கு ப்ரதிசிரஸ்ஸாயிறே இவனுக்கிருப்பது; பிறந்தவன்றே போரவேண்டும்படியிறே ஊர்களின் ஸ்வபாவமிருப்பது; அவற்றை விட்டுத் திருக்கண்ணபுரத்தே புகுந்த பின்பு இத்தையேயாயிற்று ஊராகநினைத்திருப்பது. (தொழும்) அவனுக்கு அவ்வூர் நிரூபகமானாப்போலேயாயிற்று, இவளுக்கும் தொழுகையே நிரூபகமாயிருக்கிறபடி. (க) "ప్రాఞ్జలిం ప్రహ్వమాసీనమ్- ப்ராஞ்ஜலிம்ப்ரஹ்வமாஸீநம்" என்கிறபடியே பெருமாள் அந்தஃபுரத்தினின்றும் புறப்படுகிறபோது, இரண்டாம் வாசலிலேநின்ற இளையபெருமாள், தலைமேல்வைத்தகையும், முக்கு

றது-வ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷரஸகோ(ஃ)பநம்."விளம்பினல்" என்றது-வாக்விகாரம்சொன்னது மாநஸவிகாரத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிருர் (கரணத்ரயங்களுமித்யாதி).

கண்ணனூர் ஶ்ரீமதுரைமுதலானதன்றே? கண்ணபுரமானபடி யென்னென்ன; (ஶ்ரீமதுரையித்யாதி - நினைத்திருப்பதென்னுமளவும்). (கலவிருக்கையிறே) என்றது - கொலுச்சாவடிபோலே சிலகாலமிருந்து போமிடத்தனையிறேயென்கை. இப்படி பலவூர்களிருப்பானென்னென்ன; (தாரநியதியித்யாதி). (ப்ரதிஶிரஸ்ஸா) எதிர்த்தலை. கண்ணன் ஸ்வபாவத்தால் தானன்றியே, அவ்வூர்களின் ஸ்வபாவத்தாலும் பலவாக வேண்டிற்றென்கிருர் (பிறந்தவித்யாதி).

(க) ரா-அயோ-கசு-உசு.

http://acharya.org

ணுக்கிட்ட உடம்புமாய் பெருமாள்கண்படும்படி நின்றாரிறே. அப்படியேயிறே இவள்கையும்அஞ்ஜலியுமாயிருப்பது. "காரிகை" என்று அழகு. இவ்வழகைக்கண்டால், அவன்மேல்விழுந்தகையும் அஞ்ஜலியுமாய் நிற்கவன்றோவடுப்பது. அத்தலை இத்தலையாயிருக்கிற இவளுக்கு என்ன பெண்மையென்கிறாள். இத்தால் காயிகவ்யாபாரம் சொல்லிற்று;

(பெண்மையித்யாதி)வாசிகவ்யாபாரம்,சொல்லுகிறாள். (பெண்மையும் தன்னுடை யுண்மையுரைக்கின்றாள்) பெண்மை-ஸ்த்ரீத்வம். அதாகிறது-ஏதேனும் ஓரவஸ்த்தை பிறந்தாலும் உயிர்த்தோழிக்குங்கூட மறைக்கும்படியிறேயிருப்பது. அவளும் இவளுடைய வ்யாபாரங்களைக்கண்டு, "இவளுக்குஓடுகிறதசைஇதுவாகாதே" என்றறியுமித்தனையிறே; ஆயிருக்கப் பெற்றதாயான எனக்கும் வாய்விடாநின்றாள்; இவளுக்கு என்னபெண்மையென்கிறாள். (தன்னுடையுண்மையுரைக்கின்றாள்) தன்னுடைய உள்ளிலுண்டான வ்யாபாரம்; அதவா, தன்னுடைய "உண்மை" உண்டு-ஸத்பாவம், அத்தைச்சொல்லாநின்றாள். (க) "ஆசசக்ஷே஽த ஸத்பாவம் - ஆசசக்ஷேதஸத்பாவம்" இத்யாதி. ஸ்ரீ பரதாழ்வான் வாராநின்றானென்று ஸ்ரீ குஹப்பெருமாள் கேட்டவநந்தரம், இளையபெருமாள் செய்தத்தை யெல்லாம் சொல்லத்துடங்கினார். "வந்தபோது செய்யும்படி சொல்லுகிறதென், ஓடம்நின்றதே, கோலிருந்ததே, தானும், தன்பரிகரமும் அக்கரைப்படும்படி காண்கிறேன்" என்று ஆக்ரஹசித்தனாயிருந்தான். அநந்தரம் ஸுமந்த்ரனுள்ளிட்டார் வந்து இளைய

"பெண்மையும்" என்ற ச (ஞ) காரம் விரோதத்திலேயாய், "உரைக்கப்போகாதத்தையும் உரைக்கின்றாள்" என்றாய், அத்தையருளிச் செய்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி). பெண்மை யாவது-ஸம்ஶ்லேஷரஸஜ்ஞதையாய், அத்தையும், ததநுகுணமான தன்னுடைய ஸத்வ்ருத்திவிசேஷங்களாகிற உண்மையும் - சொல்லத்தக்க விஷயமல்லாதாக்கி, கேளாதிருக்கத்தானே யுரைக்கின்றாளென்றது கூடுமோவென்ன; கானவரான கு (ஞ) ஹப்பெருமாள், ரகுகுலத்தில்பிறந்து நாகரிகரான பரதாழ்வானுக்குத்தாமே உரைத்தாப்போலே என்றத்தை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்து வ்யாக்யாநம் செய்கிறார் (ஆசசக்ஷேயித்யாதி). "அத" என்றதுக்கு - ஆநந்தர்யமர்த்தமாகையாலே பூர்வவ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வந்தபோதித்யாதி). "மஹாத்மந:" என்

(க) ரா-அயோ-அசு-க.

பெருமாள் ஸ்வபாவம் போலே காண் பரதாழ்வானுடைய ஸ்வபாவ மிருப்பது. அவனை நீ காணவேணுங்காணென்ன; இவனும்போய்க் கண்டவநந்தரம் "இவருடைய ஸ்வபாவமிருந்தபடியென்" என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு இவருக்கு நம்மால் கொடுக்கலாம் உபஹாரமென்னென்று பார்த்து, இவருக்கு ஸத்ருஶமான உபஹாரம் - இளையபெருமாள் ஸ்வபாவங்களா மித்தனையென்று அவற்றைச்சொல்லத் துடங்கினான்; [ஆசசக்ஷ ஸத்பாவம்] ஸத்பாவமாகிறது-ஸத்துக்களுடையஆசாரம், (க) సచ్ఛబ్దస్సాధువాచకః- ஸச்சப்தஸ்ஸாதுவாசக:" (உ) "సాధవఃక్షీణదోషాస్తు-ஸாதவ:க்ஷீணதோஷாஸ்து" என்கிறபடியே ஸத்துக்களாவார் க்ஷீணதோஷரிறே. [பாவம்] ஆசாரம். ஒருவன்-அர்த்தவான், அபிஜாதன், வித்வான், என்றறிவது-அவர்களநுஷ்ட்டாநம் கொண்டிறே. அப்படியேயிறே இவருடைய அநுஷ்ட்டாநமும். "பெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் புல்கள் அறுப்பது. படுக்கை படுப்பது. தாமரைஇலையைப்பறித்துத்தண்ணீரைமுகந்து திருவடிகளை விளக்குவது, பின்னையும் தண்ணீரைமுகந்து அமுது செய்யப் பண்ணுவது, சேஷித்தத்தை பிராட்டியை அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது. கண்வளர்ந்தருளப்பண்ணி, கையும் வில்லுமாய்க் கொண்டு நம்மையும்கூட அசிர்த்து நோக்குவதாய்க் காணுமவருடைய ஆசாரமிருந்தபடி" என்று அவர் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லத்துடங்கினான். [లక్ష్మణస్యమహాత్మనః - லக்ஷ்மணஸ்யமஹாத்மந:] கடலைக் கையாலே இறைக்கத்துடங்கினான். [லக்ஷ்மணஸ்யமஹாத்மந: ஸத்பாவம்-அப்ரமேயாய பரதாய-ஆசசக்ஷ] கழியின் பெருமையைக் கடலுக்குச் சொல்லத்துடங்கினான். பரதாயாப்ரமேயாய ஆசசக்ஷ] சேஷபூதனானால் "நான்பணிசெய்யக்கடவேன்" என்று சொல்லியோ பணிசெய்வது; அதுகிடக்க; (௩) [అహంసర్వం కరిష్యామి - அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி] சொல்லிற்றெல்லாம் செய்யக்கடவேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி "ராஜ்யத்திலே இரீர்"என்ன;

றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கடலையித்யாதி). "அப்ரமேயாய" என்றத்தாலே, "மஹாத்மா" என்று பரிச்சேதிக்கக் கூடாமையை விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (கழியினித்யாதி). இளையபெருமாள் காட்டிலே ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும்பண்ணியிருக்க, அவரைக் கழிஸ்த்தாநேயாக்கப்போமோவென்னவரு

(க) (உ) (௩) ரா-அயோ-௩க-உரு.

http://acharya.org

மாட்டேனென்று பின்போகை-சேஷத்வக்ருத்யமோ? நெருப்பிலே புகச்சொன்னாராகில் அத்தைச்செய்தல், அதில் நன்றும்படி ராஜ்யத்திலேயிருக்கச் சொன்னாராகில், அத்தைச்செய்தல்; பின்போகச் சொன்னாராகில், அத்தைச் செய்தல்; இப்படி சொல்விற்றுச் செய்கையன்றோ சேஷத்வக்ருத்யம். [குஹஃ] நெடுநாள் பரிசயித்த பரதனுக்கு ஒருநாள் சீலித்த குஹன் சொல்லும்படியாவதே; இன்னான் இன்னார்க்குச் சொல்லுகை யென்றில்லையாகாதே; கற்றவர்களாமித்தனையாகாதே வேண்டுவது. [ஜுகுப்ஸந்தோ- கஹநகோசரஃ] "காட்டில் மரத்திலும் மட்டையிலும் பழகிப்போந்த இவன் இளைய பெருமாள் படிகளைப்பேசிப் போந்தபடி கண்டதே" என்று ருஷி கொண்டாடுகிறான். அங்ஙனன்றிக்கே பெருமாளுடைய வ்யதிரேகத்தில் தூற்றிலே தலைமடுத்துக்கொண்டு கிடந்தவன், பரதனைக் கண்டவாறே புறப்பட்டானென்னுதல்.

(வெண்ணெயுண்டித்யாதி) வாயாலே சொல்லுமளவேயோ? ஸகல க்ரணங்களாலும் சொல்லா நின்றாள், இவளுக்கென்ன பெண்மை யென்கிறாள். கீழ்ப்பாட்டிலே "கார்க்கடல் வண்ணர்மேலெண்ணம்" என்றவன் வடிவோடே அணையவேணுமென்று மநோரதித்து *முலையிலங்கு பூம்பயலை முன்போடவிறே இவளிருக்கிறது. " அவனுகிறான், ஒருத்தியுடைய உடைமையிலே ச(ப)பலனாய் அது கிட்டாமையாலே களவிலே இழிந்து, அது தன்னிலும் வாயது கையதாக அகப்பட்டு (க)"கட்டுண்டான்காண்" என்று சிலர்சொன்னால், "அங்ஙனே ஒருஸ்த்ரீ உடைமையிலே சபலனுவானொருவனுகப்பெற்றோமிறே. அது கிட்டாதென்று விட்டுப்போகையன்றிக்கே

ளிச்செய்கிறார் (சேஷபூதனித்யாதி). (பின்போகச்சொன்னாராகில்) என்றது- மீண்டெழுந்தருளித்தாம் அபிஷிக்தராய்ப்போகச் சொன்னாராகிலென்றபடி' (சீலித்த) கண்டவென்கை.

கேவலம் வாக்வ்யாபாரமன்றிக்கே, மநஸ்ஸாலும் வெளியிடுகிறாளென்னக்கோலி, அதுக்கு அடையாளமாக வைவர்ண்யமும் போகக்கண்டோமென்கிறாளென்று விவக்ஷித்து, கீழோடுமேலெல்லாம்கூட்டித்தொகுத்தபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதி). வைவர்ண்யம் வருகைக்கு மூலத்தைக் காட்டுகிறார் (கீழித்யாதி). மகளுடைய ஸந்தோஷ ப்ரகாரந்தன்னை விவரிக்

(க) தி-மொ-கக-ரு-ரு.

http://acharya.org

களவிலே இழியப்பெற்றோமே, அதுதன்னிலும்அகப்பட்டுக்கட்டுண்ணும்படி எளியனாகப்பெற்றோமே" என்றவ்வபதாநங்களைக்கேட்ட மாத்ரத்திலே அவ்வுடம்போடே அணைந்தால் பிறக்கும் ஆஸ்வாஸங்களடையப் பிறந்து ஸந்துஷ்டையானாள். அவாப்தஸமஸ்தகாமனானவன், ஒருத்தி உடைமையை ஆசைப்படுவதாம், ஸர்வசக்தியானவன் களவிலேஇழிவதாம்; அதுதன்னிலும் அகப்பட்டுக் கட்டுண்ணும்படி எளியனாவதாம்; இனிநமக்கொரு குறையுண்டோ வென்கிறாள் ; .... (ரு)

ரு.—வடவரைநின்றும் வந்தின்றுகணபுரம்
இடவகைகொள்வது யாமென்றுபேசினாள்
மடவரல்மாதரென்பேதை யிவர்க்கிவள்
கடவதென் கண்டுயிலின்றிவர் கொள்ளவே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யாம்	நாம்	பேதை	பா([illegible])லையாய்
வட	வடக்கிலுள்ள	என்	என்னுடைய
வரைநின்றும்	திருமலையில்நின்றும்	மாதர்	பெண்ணான
வந்து	வந்து	இவள்	இவள் [கு
இன்று	இன்றைக்கு	இவர்க்கு	இந்த எம்பெருமானுக்
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை	கடவதென்	என்ன செய்யப்ராப்தியுண்டு ;
இடவகை	வாஸஸ்தாநமாக	இவர்	இந்தஎம்பெருமான்
கொள்வது	கொள்ளுகைக்காக (வந்தோம்),	இன்று	இன்றையதினம் (இவளுடைய
என்று	என்று	கண்டுயில்	நித்ரையை
பேசினாள்	சொன்னாள் ;	கொள்ளவே	கொள்வதற்குப்ரயோஜநமென். (சு)
மடவரல்	ப([illegible])வ்யையாய்		

அவ.—ஆறாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே "தன்னுடையுண்மையுரைக்கின்றாள்" என்றும், "வெண்ணெயுண்டாப் புண்டவண்ணம் விளம்பினால் வண்ணமும் பொன்னிறமாவதொழியும்" என்றும் சொன்னாய். அதிலுண்மை எது ; பொன்னிறம்போனபடியென்னெ

கிறார் (அவாப்தேத்யாதி). ... ... (ரு)

அரு.—ஆறாம்பாட்டு. (வடவரையித்யாதி) "உண்மை" என்றது - ஸத்வ்ருத்திவிசேஷம். அந்தஸத்வ்ருத்திதானும் ப்ரகாரப்ரகாரிபாவாநு ஸந்தாநத்தில் உறைப்பாலே அபேதாநுஸந்தாநமென்று விவக்ஷித்து விரஹதசை

http://acharya.org

ன்ன; அத்தைச்சொல்லுகிருள். கண்ணனூரென்ருளிறே கீழ்; அந்தக் கண்ணனூரான திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுடைய (க) [గురవః కింకరిష్యన్తి దగ్ధానాం విరహాగ్నినా - குரவః கிம்கரிஷ்யந்தி தக்த்தாநாம் விரஹாக்நிநா] என்று - "இக்குருக்கள் நம்மைச் செய்யப்புகுகிறதென்; விரஹாக்நியாலே வெந்துகிடக்கிறநம்மை ஆற்றி ஒருகுடம் நீர்சொரிவார்களோ" என்று பந்துவர்க்கங்களை நேராகவிட்டு க்ருஷ்ணனை அநுபவிக்கக் கடவதாக யமுநாதீரத்தேற வந்தார்கள்; அங்கு க்ருஷ்ணனைக்கண்டிலர்கள்; பின்பு அநுகாரத்திலே இழிந்து, "நான் நடவாநின்றேன், நீ நடைச்சக்ரவத்துப் பிடித்துக்காண் என்பது; (உ)[దుష్టకాళియతిష్ఠాత్ర కృష్ణోహమితిచాపరా] துஷ்டகாளியதிஷ்ட்டாத்ர க்ருஷ்ணோஹமிதிசாபரா] என்று - "பாரடா காளியனே! நான் உன்மேலேஏறி ஆடப்புகாநின்றேன்" என்பது-இப்படிகளாலே அநுகரித்தார்களிறே. இவளும்திருவாய்ப்பாடி-திருக்கண்ணபுரமாகவும், க்ருஷ்ணன் - சவரிப்பெருமாளாகவும், அச்சவரிப்பெருமாள்-தானாகவும், அநுகரித்துப்பேசுகிருள். (௩) "సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ -ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரஹ்ம"(௪)"అహంబ్రహ్మాస్మి-அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" என்று-தானவனாய், அவன்தானாயிறேயிருப்பது. இதிறே இவளுடையவைதிகலோகாயதமதமிருக்கிறபடி. வேறே அநுகரித்தாரும் சிலருண்டிறே. (௫) "கடல்ஞாலம் செய்தேனும்யானேயென்னும்" என்று.

யில் அவ்வநுஸந்தாநம்வர ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (கண்ணனூரித்யாதி). திருக்கண்ணபுரத்தைக் கண்ணனூராகவே தொழுவாளாகையாலே, தான் கோபிகாவஸ்த்தாபந்நையாயும், சவரிப்பெருமாளை க்ருஷ்ணனாகவும், ஊர்திருவாய்ப்பாடியாகவும், அநுஸந்தித்திருந்தவளாகையாலே அந்தப்ரஸங்கத்தில் அவர்களைப்போலே இப்பாட்டிலநுகரித்தபடி சொல்லுகிறதென்று கருத்து. "இவள் அநுகரிக்கைக்கு மூலம் - ப்ரகாரப்ரகாரிபாவத்தாலுண்டான ஐக்யம்" என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வமித்யாதி). தேஹமே ஆத்மாவென்கிற சார்வாகனைப்போலே அவனேதானுகப்ரமித்தாளோவென்ன (இதிறேயித்யாதி). அநுகரிக்கிருளாகில் ஆழ்வாரைப்போலேகாரணவஸ்துவை அநுகரியாமல், அர்ச்சாவதாரத்தை அநுகரிப்பானென்னென்ன (வேறேயித்யாதி). முன்னும்பின்னும் ஏகரூபேணவிருக்க, நடுவே அநுகாரம் பிறந்ததென்னப்

(க) வி-பு-ரு-கஅ-உஉ. (உ) வி-பு-ரு-கஈ-உஎ. (௩) சாந்தோ-௩-கச-க.
(௪) ப்ருஹ-௩-௪-க௦. (௫) தி-வாய்-ரு-௬-க.

http://acharya.org

அவளைப்போலே ஜகத்காரணரூபியையப்பற்று மவளன்றிறே இவள். அர்ச்சாவதாரரூபியையிறே இவள்அநுகரிப்பது. இவ்வர்ச்சாவதார ரூபத்தால் பிறக்கும் அநுபவமொழிய, அந்தந்த அவதாரங்களால் பிறக்குமநுபவத்தை நாய்க்கிடவென்றிருக்குமவளிறே இவள். ஆப்பான்திருவழுந்தூரரையரும், ஆழ்வார்திருநறையூரரையரும், இப்பாட்டைஅநுஸந்தித்து "இப்பாட்டுக்கு ஒருசேர்த்தி கண்டிலோம்" என்று பட்டர்பாடேவந்து, "இப்பாட்டிருக்கிறபடியென்" என்று கேட்க; "மகளநுகாரத்தைத் தாய் அநுபாஷிக்கிறாள்" என்றருளிச் செய்தார். ஆரூடயோகராயிருப்பார் சிலர்வந்தால் (க) "యోభవాన్ యన్నిమిత్తంవా యదాగమనకారణమ్- யோபவாந்யந்நிமித்தம் வாயதாகமநகாரணம்" என்கிறபடியே "நீயார், வந்ததெங்குநின்றும்" என்று கேட்கக்கடவதிறே. அப்படியே "நீஎங்கு நின்றும் வந்தது, வந்த காரணமேது"என்ன; "வந்தது இன்னிடத்தில்நின்றும், வந்தகாரியம் இன்னது" என்கிறாள்.

வ்யா—(வடவரைநின்றும்வந்து) வடக்கில்திருமலையில்நின்றும்

போமோவென்ன; இதுஸம்ப்ரதாயஸித்தமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (ஆப்பானித்யாதி). அர்ச்சாவதாரத்தை அநுகரிக்கிறாளாகில், "வடவரை நின்றேனும் யானேயென்னும்" "வண்டிருவரங்கனும்யானேயென்னும்" என்றாப்போலேஅநுகரியாமல்,"வடவரைநின்றும்வந்துஇன்றுகண்ணபுரமிடவகை கொள்வதுயாம்" என்று அநுகரியாநின்றாள்; ஆராகிலும் கேட்டாரோவென்ன (ஆரூடேத்யாதி). "பவாந் யாத்ருஶ:, யத்ஸ்த்தாநம்வா, யந்நிமித்தம்வா-வாசப்தஶ்சார்த்தே, ஆகமநஸ்ய ப்ரயோஜநதயாகாரணஞ்ச யத்" என்று ப்ரஶ்நத்ரயம் பண்ணுவாரைப்போலே, தோழிமார்இவளுடைய பொன்னிறமொழியும்படியான வடிவில் வேறுபாடுகண்டு, "எங்கேயிருந்தெழுந்தருளிற்று, எழுந்தருளின கார்யமென், தேவரீர் ஆர்" என்றார்கள். அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறாளாக அநுவதிக்கிறாரென்று கருத்து. (வந்ததெங்கு நின்றும்) என்றவநந்தரம் "ப்ரயோஜநமென்" என்று கூட்டுவது. (அப்படி)என்றவநந்தரம் "நீர்ஆர்" என்றுகூட்டுவது. (என்ன) என்ற வநந்தரம் "நான்சவரிப் பெருமாள்" என்று கூட்டுவது.

(உ) "మాయావీపరమానన్దం త్యక్త్వా వైకుణ్ఠముత్తమమ్॥ స్వామిపుష్కరిణీతీరే రమయా సహ మోదతే-மாயாவீபரமாநந்தம் த்யக்த்வா வைகுண்ட்ட முத்தம்।

http://acharya.org

வந்து. (க)"திருமால்வைகுந்தமே தண் திருவேங்கடமே" என்று அத்தலையைப்பற்றி வருமவளன்றேஇவள். அர்ச்சாவதாரத்தைப் பற்றுமவளிறே. அர்ச்சாவதாரத்துக்குக்கொண்டக்கோல் நாட்டின தேசமிறே திருமலை. வந்தகார்யமேதென்ன (இன்றுகணபுரமிட வகைகொள்வது யாம்) இன்று திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுவதாகக்காண்வந்தது, இதுகாண் நாம் வந்தகார்யம், இது என்னுடைய உண்மையிருந்தபடி. (என்றுபேசினள்) "உரைக்கின்றாள்" என்றாளிறேகீழ். அத்தைப் "பேசினள்" என்றுதாயார் சொல்லுகிறாள்.

(மடவரலித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களைப்போலேயோ? அலவலைகளாய்ப் புறப்பட்டுப் பழிதூற்றி அநுகரித்தவர்களைப்போலேயோ? இவள் பந்துக்கள் சொன்னத்தைச்செய்துபோந்தவளன்றோ? (மடவரல்மாதர்) ப(ர்)வ்யையானபெண். (என்பேதை) பந்துக்களுக்கு பவ்யையாய்ப் போந்தாளென்னுமளவேயோ? பெற்றெடுத்த என்வார்த்தையல்லதறியாதவளன்றோ?. (பேதை) ப்ராப்த யௌவனையாகில் என்வார்த்தை கொள்ளாதொழியவும் கூடுமிறே; பெற்றதமப்பனுக்கும் பர்த்தாவுக்கும் வாசியறியாத பருவம்கிடீர்

ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே" என்று அதுக்கும் அடியுண்டாயிருக்க "அங்குநின்றும்" என்பானென்னென்ன (திருமாலித்யாதி). ஆகில் திருவரங்கத்திலுமோவென்ன; (அர்ச்சாவதாரேத்யாதி). (உ) "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிற திருவாய்மொழியில் நித்யஸூரிகளுக்கு ஆழங்கால் படாமைக்கு உபதேசிக்கும்போது மற்றும் திவ்ய தேசங்களிருக்க, தெற்குத் திருமலையில் ஸௌசீல்யத்தையிறே ஆழங்காலாக வருளிச்செய்தது; அப்படியேவடமலையும் *கானமும் வாநரமுமானவற்றுக்கும் முகங்கொடுக்குமிடமாகையாலே அச்சீலத்தில் ஆழங்கால்பட்டு மற்றொன்றைச் சொல்வாளென்று கருத்து. (என்னுடைய உண்மை) என்றது-தன்பெண் தோழிமாரைக் குறித்துச்சொன்னது. இத்தால் நீயாரென்னும் ப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரம்சொன்னபடியாயிற்று.

இப்படி (௩) "ஈ꣡ஈ꣡ஈ꣡ ... குரவஃ கிங்கரிஷ்யந்தி" என்று புறப்பட்டுப்போய் அநுகரித்தவர்களைப்போலே அநுகரித்தாளாகில், இனி நீ கைவிடுமத்தனையன்றோ வென்னும் சங்கையிலே, "மடவரல்" இத்யாதி என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி). விவரணம் (அலவலையித்யாதி). (தனிசு)கடன். (பணயம்)பிச்சை.

(க) தி-வாய்-க0-எ-அ. (உ) தி-வாய்-க0-எ. (௩) வி-பு-ரு-கஅ-உஉ.

இவளுக்கு. (இவர்க்கு) அத்திருவாய்ப்பாடியில்பெண்களோடேஅநு பவித்துவைதக்த்யமூர்த்தாபிஷிக்தராயிருக்கிற இவர்க்கு. (இவள்) ஆருருக்ஷுவாயிருக்கிறஇவள். (கடவதென்) தனிசுடையார் பணய மெடுப்பாரைப்போலே இவள் கண்ணுறக்கத்தைக் கொள்ளுகைக்கு என்னப்ராப்தியுண்டு.

(கண்டுயிலின்றிவர் கொள்ளவே) அவர்களைப் போலே அலை வலையாளல், பின்புவேணுமாகில் கொள்ளுகிறுர்; இன்று இவள் கண் ணுறக்கத்தைக் கொள்ளுகைக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கி றுள். கீழ் "வண்ணமும் பொன்னிறமாவதொழியும்" என்றுள்; "அந்தபொன்னிறமாவதுளது,ஸ்வாபாவிகமானதன்நிறமாவதெது" என்ன; (க)"யஆத்மநிதிஷ்டந்-ஆத்மநோऽந்தர: -யஆத்மநிதிஷ்டட்டந், ஆத்ம நோऽந்தர:" (உ) "யஸ்யாத்மாஶரீரம்-யஸ்யாத்மாசரீரம்" என்று ஶ்ரு திகள் சொல்லுகிறபடியே சரீரசேஷத்வமும், சேஷசேஷிஜ்ஞாநமும், அந்தஜ்ஞாநத்தால் பிறக்கும்ஆநந்தமும், ஆக சேஷத்வஜ்ஞாநாநந் தங்கள்-தன்நிறமாகிறது; பொன்நிறமாகிறது-"தேவோऽஹம்,மநு ஷ்யோऽஹம்" என்று ப்ரவிஷ் டசரீரங்களிலே ஆத்மபுத்தியைப் பண்ணி (ந) "து:காऽஜ்ஞாந மலாதர்மா:- து:க்காऽஜ்ஞாநமலாதர்மா:" என்கிற தர்மங்களையேறிட்டுக்கொள்ளுகை. ஆரூடயோகராயிருப் பாரக்குக் கிட்டாத ஸ்வபாவங்களடைய ஆருருக்ஷுவாயிருக்கிற இவளுக்குப்பிறப்பதே. இதோராஶ்சர்யமிருந்தபடி யென்னென்கி றுள். .... (கூ)

மூ.—தரங்கநீர் பேசிலும் தண்மதிகாயினும்
இரங்குமோ வெத்தனைநாளிருந்தெள்கிளுள்
துரங்கம் வாய்கீண்டு கந்தானதுதொன்மையூர்
அரங்கமேயென்ப திவள்தனக்காசையே. .... (எ)

பொன்னிறம் போம்படி யென்னென்னும் ப்ரஶ்நத்துக்கு "கண்டு யில்கொள்ளுகை" என்றது உத்தரமென்று விவக்ஷித்து ஸ்வாபதேசம் (கீழித்யாதி). துயில்கொண்டாளென்கையாலே தேஹாத்ம ப்ர(ப்ரு)மாதிக ளாகிற அஜ்ஞாநத்தைப்போக்குகையாலே பொன்னிறம் போனபடி சொல் லிற்றுய்த்தென்றுகருத்து. பாட்டுக்கெல்லாம் பிண்டிதார்த்தமருளிச் செய்கி றுர் (ஆரூடேத்யாதி). ... ... (கூ)

(க) ப்ருஹ-ரு-எ-உஉ. (உ) ப்ருஹ-ரு-எ-உஉ. (ந) வி-பு-கூ-எ-உஉ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தரங்கம்	திரைக்கிளப்பத்தை யுடைய	துரங்கம்	அஶ்வரூபியான கேசி யினுடைய
நீர்	ஸமுத்ரமானது [ம்,	வாய்	வாயை
பேசினும்	கோ (ஷ) ஷிக்கிலு	கீண்டு	கிழித்து (அதனால்)
தண்	குளிர்ச்சியையுடைய	உகந்தான்அது	களித்த கண்ணனுக்கு
மதி	சந்த்ரன்	தொன்மை	பழையதான
காயினும்	காய்ந்தாலும் (இவள்)	ஊர்	கோயிலான
இரங்குமோ	இளைக்குமோ?	அரங்கமேஎன் பது	திருவரங்கமென்பதே
எத்தனைநாள்	நெடுநாளாக		
இருந்து	(இதுகளில்) இருந்து	இவள்தனக்கு	இவளுக்கு
எள்கினள்	ஈடுபட்டாள்;	ஆசையே	ஆசையாயிருக்கிறது. (எ)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. (தரங்கமித்யாதி) "இவர்க்கு இவள் கடவதுஎன்" என்று-இவள் கண்ணுறக்கத்தை இவர்கொள்ளுகைக் குப்ராப்தியுண்டோவென்றாய், "இப்படி இவரோடும் இவளோடும் கொள் கொடையற்றன்றோ விருக்கிறது, கார்க்கடல் வண்ணர்மேலெ ண்ணமென்றும், கண்ணபுரந்தொழுமென்றும், கண்ணபுரமென்று பேசினளென்றும், *சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் அவனேயாம்படியன்றோ அவளிருக்கிறது; அவரோடு அவளோடு ப்ராப்தியில்லையென்று சொல்லக்கடவையோ? அதுகிடக்கிடும், உன்

அந.—ஏழாம்பாட்டு. (தரங்கநீரித்யாதி) வினவவந்தவர்கள் திருத் தாயாரைக்குறித்து நீ சவரிப்பெருமாள்மேல் குற்றம் சொல்லியும், நறையூரர் கார்யமே நன்றாயிற்றென்றும், "உள்மெலிந்தாளிது வென்கொலோ, நோவு படுமிவளுக்கு இதுவென்" என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டும், கரணத்தாலும் கண்ண புரத்தானைப் பற்றினளென்றும், அவனே தானாக அநுகரித்தாளென்றும் சொல்லி, இவளை இப்படி படுத்துகைக்கு பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களோ டும் கலந்து விதக்த(ஸ்ர)ரான இவர்க்கு, முக்த்தை (ஸ) யான இவள் கண் ணுறக்கத்தைக்கெடுக்க ப்ராப்தியென்" என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், பெண்ணின் விரஹக்லேசந்தீருமோ? இது தீரும்படியன்றோ நமக்குத்தேட்ட மென்னும் கருத்தாலே ஆக்ஷேபிக்க; அதுக்குவெறுப்பாக "இனி என்செய் வோம், படுவதெல்லாம்பட்டாள், இன்னமும் படுகிறாள்" என்கிறாளென்று ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறார். (இவர்க்கு இவளித்யாதி).

இவள்தானே கரணத்தையும் அத்தலைக்காகக் கொடுத்துவிட்டாளே

http://acharya.org

மகள்தான் இவ்வீடுபாடுகள்தானே பொறுக்கக்ஷமையோ" என்ன; "இவற்றுக்கு இளைக்குமவளோ இவள்" என்கிறாள்.

வ்யா.—(தரங்கநீர்பேசினும் தண்மதிகாயினுமிரங்குமோ) உறக்கம்போய் கண்ணைவிழித்துப்பார்த்தாள், பிரிந்தார் இரங்கும்நிலம் கடல்கரையாகையாலே, ஸமுத்ரதீரத்திலேயிருந்து அவன்றன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபோது பெரியஅபி(ு)நிவேசத்தோடே மேல்விழுந்து அணைத்ததோளுக்கு ஸ்மாரகமாயும், ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபோது "அடியேன், குடியேன்" என்றாப்போலே சொன்ன நீசபாஷணங்களுக்கும் ஸ்மாரகமாயும், அணைக்கிறபோதை ஸ்பர்ஶஸௌக்க்யத்தால் வந்த குளிர்த்திக்கு ஸ்மாரகமாயும் இவைநலியாநின்றால் இளைக்குமோ?. (தரங்கநீர்பேசினும்) திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தானஸமுத்ரம் கோஷிக்கிலும். (தண்மதிகாயினும்) அந்தகடலிலே பிறந்தவனிறே சந்த்ரன். ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான அவன்இவளளவில் பாத(கா)கனைப்போலே, ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஆஹ்லாதகரனை சந்த்ரன் நெருப்பைமுகந்து தூவிலும், அவன்படி இதுவானால் இவர்கள்படி சொல்ல வேண்டாவிறே. (க) "யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலாப்ரக்ருதி꞉ - யச்சிலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சிலாப்ரக்ருதிஃ" இறே.

(இரங்குமோ) இளைக்குமோ; என்றாள். இவள் இளையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; (எத்தனைநாளிருந்தெள்கினாள்) முன்பே

யென்கிறார் (கார்க்கடலித்யாதி). (அதுகிடக்கிடும்) என்றது - அவர்க்கு ப்ராப்தியுண்டாகிறது, இல்லையாகிறது, நமக்கு விசாரணீயமன்றென்கை. இனி விசாரணீயந்தானேதென்ன (உன்மகள்தானித்யாதி). (இவ்வீடுபாடுகள்) விரஹத்தாலுண்டான து꞉க்கங்கள். "இளைக்கு மவளோ" என்றது - விரஹ க்லேசமெல்லாம்பட்டே குண்டவளின்னம் படத்தக்கவளென்றபடி.

(உறக்கம்போய்) என்றது - கீழ்ப்பாட்டில் "கண்டுயில் கொள்ள" என்றத்தைப்பற்ற. நீர் என்றபதவாஸனை (அணைக்கிறபோதையித்யாதி). "தண்" என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தவித்யாதி). (அவன்படி இதுவானால்) என்றது - கண்ணபுரத்தான்படி விரஹாக்நியைக் கொளுத்துமதானாலென்றபடி.

பேதையான இவள்நெடுநாள்விஶ்லேஷத்தையாகப் படுவதெல்லாம்பட்டாளென்கிறது. (உ) "த்ருடியுகாயதே - த்ருடியுகாயதே" என்னுமாபோலே

(க) (உ) பாக-கo-ஙக-கரு.

http://acharya.org

நெடுநாள் இவற்றின்கையிலே அடியுண்டு தகணேறின இவள்இவற்றுக்கு ஈடுபடுமோ?. "எள்குதல்" -ஈடுபடுதல். விடுநகத்தைப் பூட்டினால் அதில் பழக்கமில்லாதவன் நோவுபடுமிறே; அதிலே பழகிப்போந்தவன் விடுநகம்பூட்டினால் கட்டிக்கொள்ளாய் என்று கிடக்குமிறே.

(துரங்கமித்யாதி) இவள் இப்படி நோவுபடாநின்றால் இதுக்குப் பரிஹாரம் பண்ணவேண்டாவோ, பெற்றநீயிறே பரிஹாரம் பண்ணுவாய்; அத்தைச் சொல்லிக்காணுமென்ன; அவளுக்குப் பரிஹாரமறிவேன் நானேயிறே. (அரங்கமேயென்பதிவள் தனக்காசையே) "திருவரங்கம்" "திருவரங்கம்" என்பது இவளுக்காசை. ஆனால் அதுசொல்லத் தட்டென்னென்ன; இவள்ஸத்ப்ரக்ருதியாகையாலே வாய்விடில் சிதிலையாகக்கூடுமென்று, வாய்க்காவலிட்டு வைப்பர்கள் பந்துக்கள்; (ஆசையே) வருந்திச் சொல்லப்புகில் அருகேயிருந்து "வாய், வாய்" என்பர்களிறே. திருக்கண்ணபுரத்தில் நிற்கிற க்ருஷ்ணனேயன்றோ இங்கும்; அவனில்காட்டில் இவனுக்குவாசியுண்டோவென்னில், (துரங்கம்வாய்கீண்டு கந்தானது தொன்மையூர்) (க) "கேஶவ: க்லேஶநாஶந:- கேசவ: க்லேசநாசந:" என்றுபோக(போக)விரோதியான கேசியை அழித்தவனன்றோ? ஶ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே பெண்களும் தானுமாக அநுபவியாநிற்க, இதுக்கு விரோதியாய்வந்த கேசியின் வாயைக்கிழித்துப் பெண்களுக்கு ஒருகார்யம் செய்தானாயிருக்கையன்றிக்கே தன்னுடைய போக (போக) விரோதிபோயிற்று என்று உகந்தான்.

(தொன்மையூர்) பழையதானகோயில் ; கண்ணனூரென்கிற திருவாய்ப் பாடிபோலே பழையதாய், புராணபந்தமுமாயிறேயிருப்

நெடுநாளாய் தோற்றுகையாலே என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (முன்பேயித்யாதி).

(இதுக்குப்பரிஹாரம்) என்றது-சவரிப்பெருமாள்காலைக்கட்டிக்கொள்ளுகை. (பந்துக்கள்) என்றது-தாய்முறையான நங்கைமார்களை. பெற்றதாயாய் ப்ரியபரையாயிருக்க, ஏகாந்தத்திலேயாகிலும் இவளாசையைத் தலைக்கட்டலாகாதோவென்ன (வருந்தியித்யாதி).

(புராணபந்தம்) புராணத்திலே ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தாகை. தத்ப்ரதிபாத்யமென்கை. "தொன்மை" என்றுவிசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோப

(க) நாரஸிம்ஹ-உ௬-௩எ.

http://acharya.org

பது. திருக்கண்ணபுரமாகிறது - ஸமுத்ரமத்யத்திலே புதிதாகக் குடியேறின த்வாரவதிபோலேயிறே; (க) "வேலைமோதும்மதிள்" (உ) "வெள்ளியேய்ந்தமதிள்" என்றது-தனக்குஸ்மாரகமாய், நலிந்த சந்த்ரனுக்கும் கடலுக்கும் தோள்தீண்டியாயிறேயிருப்பது. தன்னைநோவுபடுத்தின கடலின்வாயை அடக்கும்போது கேசிவாயைக் கிழித்தவனாக வேண்டாவோ. நெருப்பைத்தூவின சந்த்ரனை ஆறவிடும்போது தக்ஷசாபத்தாலே நோவுபட, தன்னுடைய சந்த்ர புஷ்கரிணியிலே பரிசயிப்பித்து அவனுடைய க்ஷயத்தைப்போக்கினவனாகவேண்டாவோ.

(அரங்கமேயென்பதிவள் தனக்காசையே) திருக்கண்ணபுரமென்று சொன்னாளித்தனை; தானானதன்மை-கோயிலையே சொல்லுகையென்கிறாள். கண்ணனூரேயது; இது-ஸ்ரீரங்கமிறே. (ந) "ஶ்ரீரங்கம் ... -நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்னும்பெண்ணரசிறே. மயர்வற்றயதாஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஆரூடயோகராயிருப்பார்க்கும் (ச) "... - அபஏவஸஸர்ஜாதௌ" என்கிற அப்ஸ்ருஷ்டி வாச்யமான மூலப்ரக்ருதியும் அதின் கார்யமான சப்தாதிகளும் போனாலல்லது அநுபவம் பூர்ணமாகாதிறே. இங்கு கடலினுடைய ஸ்தாநத்திலே ப்ரக்ருதி, அதில்பிறந்த சந்த்ரஸ்தாநே சப்தாதிகள். .... (எ)

யோகம் காட்டுகிறார் (திருக்கண்ணபுரமித்யாதி). இத்தால் கோபிகாவஸ்தாபந்நையான இவளுக்குத் திருவாய்ப்பாடியில் க்ருஷ்ணன் போக (...) நிரவாஹகனாய், ஸ்ரீமத்த்வாரகையில் க்ருஷ்ணன் விரஹவர்த்தகனாகையாலே அவ்வூர்களும் அவனைப்போலே யிருக்குமென்று கருத்து. விரஹவர்த்தகமான படி யெங்ஙனேயென்ன (வேலைமோதுமித்யாதி). திருவரங்கம் விரஹநிவர்த்தகமானவழி என்னென்ன (தன்னையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

ஏவகாரார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (திருக்கண்ணபுரமித்யாதி). ஆசைப்படுகைக்கு பற்றுசேதென்ன (கண்ணனூரித்யாதி). அதில் அவனுக்குப்ராதாந்யம் தோற்றியிருக்கும், இதில் புருஷகார பூ (...) தைக்கு ப்ராதாந்யம் தோற்றியிருக்குமென்று கருத்து. இப்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதேசம் காட்டுகிறார் (மயர்வித்யாதி). ... ... (எ)

(க) தி-வாய்-கூ-கo-க. (உ) தி-வாய்-கூ-கo-உ.
(ந) ரா-யு-கககூ-சச. (ச) மநு-க-அ.

http://acharya.org

மூ.—தொண்டெல்லாம் நின்னடியே தொழுதுய்யுமா
கண்டு தான் கண்ணபுரம் தொழப்போயினாள்
வண்டுலாம்கோதையென்பேதை மணிநிறம்
கொண்டு தான்கோயின்மை செய்வதுதக்கதே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டெல்லாம்	ஸகல பாகவதர்களும்	உலாம்	ஸஞ்சரியாநின்ற
		கோதை	குழலையுடைய
நின்	தேவருடைய	என்	என்னுடைய
அடியே	திவ்யதேசத்தையே	பேதை	முக்தை ([illegible]) யான பெண்ணினுடைய
தொழுது	அஞ்ஜலிபண்ணி		
உய்யுமா	உஜ்ஜீவிப்பதை		
கண்டு	பார்த்து	மணி	மணிபோன்ற
தான்	தாமும்	நிறம்	நிறத்தை
கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை	கொண்டுதான்	அபஹரித்து தான்
தொழ	தொழுவதற்கு	கோயின்மை	அநீதியை
போயினாள்	போனாள்;	செய்வது	பண்ணுவது
வண்டு	வண்டுகளானவை	தக்கதே	(உமக்கு) தகுமோ?.

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிலே [வெள்ளியீர்,தொழுத இவள்கைவளை கொள்வதுதக்கதே] என்று தொழுத இவள் கையில் வளையைக்கொள்ளுகை உமக்குத் தகுமோவென்று இவள் சொன்னவாறே "தொழுத இவள்கையில் வளையைவாங்குகை தகுதியல்ல, தப்பச்செய்தோம்" என்று இசைந்து நின்றார் சவரிப்பெருமாள்; பின்புதன்னிலே "இவர்க்கிவள் கடவதென் கண்டுயிலின்றிவர்கொள்ள" என்றும், "அரங்கமேயென்பதிவள்தனக்காசையே" என்றும் சொன்னத்தை சவரிப்பெருமாள் கேட்டார். (க) "ஸர்வத

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (தொண்டித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தையெல்லாம் கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச் செய்கிறார் (முதலித்யாதி - இத்தனை யென்கிறுளென்னுமளவும்). (இசைந்துநிற்கை) நெஞ்சுநெகிழ்ந்து கொடுப்பதாகநிற்கை. (தன்னிலே) தங்களிலே. சவரிப்பெருமாள் முன்னிலையாய்தோற்றியிருக்கையாலே செவிப்படாமல், வினவ வந்தவர்களோடே ஏகாந்தமாகச்சொல்லச் செய்தே அவர்கேட்டபடி யென்னென்ன (ஸர்வத இத்யாதி). (தன் அபி

(க) கீ-கங-கச.

ஸ்ம்ருதிகளிலே - ஸர்வதஸ்ஸ்ருதிமல்லோகே" என்றிருக்குமவரிறே அவர். இப்படி இவள்சொன்னவாறே "வளைகொடுப்பதாக நினைத்திருந்தோம், இனிகொண்டு அதுகொடுக்கிறதென், இன்னம் எட்டுமதுண்டாகில் வாங்கஅமையாதோ?" என்று சவரிப்பெருமாள்சிவட்கென்று "உன்மகளுக்கு அரங்கமேயென்பதாசை என்றாய், அவளோடு நம்மோடு ப்ராப்தியில்லையென்றும் சொன்னாய், ஆனால் நம்மூருக்கு இவள்வருவானென், நாம்இவளை அழைத்தோமோ, ஆசைப்பட்டவிடத்தேறப் போகலாகாதோ?" என்ன; "அதில்ஸம்சயமில்லை; அரங்கமேயென்பதிவள் தனக்காசை, நினைவுமதுவே, ஸ்வாபிமதஸித்திக்கு உறுப்பாக நாட்டார் செய்கிறதைக்கண்டு தனக்கும்தன்னபிமதம் ஸித்திக்குமோ? என்று தன்ஆசையாலேசெய்வான்முறைமை கண்டுபோனாளித்தனை" என்கிறாள். கார்க்கடல்வண்ணர்மேலெண்ணமென்றென்றே இவளுக்குமநோரதம். (க) "இலங்கொலிநீர்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ணபெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்" என்று கடலைப் பருகின காளமேகம்போலேயிறே பெரியபெருமாள் வடிவிருப்பது. ஆகையாலே நினைவும் அங்கேயென்னுமிடம் ஸித்தமிறே.

(தொண்டெல்லாம்) இப்பரப்பெல்லாமென்கிறாள். தொண்டர்-பகவத்பக்தர்களெல்லாம், ஆர்த்தராயும், ஆத்ம ப்ராப்தி காமராயும், பகவத்ப்ராப்திகாமராயுமிருக்குமவர்கள். இவர்களுக்கு பந்த(ஸ்த)த்திலும், ஆஸ்ரயணத்திலும் பேதமில்லையிறே. ப (ஃ) லத்திலேயிறே

மதம்) கோயிலில்வாழ்ச்சி. (செய்வான்முறைமை) செய்வார்களுக்குச்செய்யும் ப்ராப்தி. நினைவும்அதுவேயென்னப்போமோ "கார்க்கடல்வண்ணர்மேலெண்ணம்" என்றன்றோ சவரிப்பெருமாள் விஷயம் சொல்லிற்றென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கார்க்கடலித்யாதி). அந்தப்பாட்டில் சவரிப்பெருமாள் விஷயமாகச்சொன்னாளேயாகிலும், சவரிப்பெருமாள் சிவட்கென்று வேறுபட்டு நிற்கையாலே, இவளும் இப்போது திருப்பித் தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்தாளென்னலாமென்று திருவுள்ளம்.

(ஆர்த்தராயும்) என்றது - அர்த்தார்த்திகளுக்கு முபலக்ஷணம். ப்ரயோஜநாந்தரபரரையும் "தொண்டர்" என்னலாமோவென்ன (இவர்களுக்கித்யாதி).

(க) திருநெ-உச.

http://acharya.org

பேதம். ஆகையாலே "எல்லாம்" என்கிறாள். "தொண்டெல்லாம்" என்று - பக்தரைக் காட்டுமோவென்னில்; "மஞ்சா: க்ரோசந்தி -மஞ்சா: க்ரோசந்தி" என்னுமாபோலே. (தொழுதுய்யுமாகண்டு) சதுர்வித புருஷார்த்திகளும் உன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து தந்தாம் அபிமதங்களைப் பெறக்கண்டு. (தொழுது) (க) "பத்தாஞ்ஜலிபுடா: - பத்தாஞ்ஜலி புடா:" என்று காயிகமான வ்ருத்தியிறே அஞ்ஜலி.

(கண்ணபுரம்தொழப்போயினாள்) நமக்கும் இங்கேகோயிலிலே சென்று புகலாமாகில் திருக்கண்ணபுரத்தைத் தொழுவோமென்று போயினாள். (நின்அடியேதொழுது) என்று உன்னையன்றே இவள் தொழுதது, திருக்கண்ணபுரத்தையிறே; யதோபாஸநமன்றோப(ஃ)லம். ஐஶ்வர்யார்த்திகள் ஐஶ்வர்ய விசிஷ்டனையிறே பற்றுவது. ஆத்மப்ராப்திகாமன்சுத்திவிஶிஷ்டனையிறேபற்றுவது. பகவத்ப்ராப்திகாமனும் (உ) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் -ஸோஶ்நுதேஸர்வாங்காமாங்" என்று குணவிஶிஷ்டனையிறே பற்றுவது. இவளும் இவ்வூரை ஆசைப்பட்டவளாகையாலே ஊரைத்தொழுகிறாள். யத்விஶிஷ்டவஸ்துவைப்பற்றினால் தத்விஶிஷ்டவஸ்துவேயிறேப்ராப்யம்; க்ருஷ்ணனை ஆசைப்பட்டபெண்கள், க்ருஷ்ணன் மகனானகாமன் காலிலே விழுந்தார்களிறே. உடையவர்பெருமாளுக்கு நெடுநாள் திருமஞ்ஜநமெடுத்து அவரை ஆஶ்ரயமாகப்பற்றி, பின்பிறே கோயிலிலே வந்

கண்ணபுரம் தொழப்போனது தனக்குமாத்ரம் கோயில்வாஸம் கிடைக்கைக்காகப் போனாளல்லள், தன்னடியாரான நமக்கும் கோயில்வாஸம் கிடைக்கும்படி கிடீர்போனது என்று வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார் (நமக்குமித்யாதி). ஊரைத்தொழுதாலும் நாமன்றோபலமென்ன; அன்றென்கிறாள்(நின்னடியேயித்யாதி).ஊரைத்தொழுதாலும்ஊரேபலமாவானேன்னென்ன(யதோபாஸநமித்யாதி). அப்படியே பலமாக வேண்டுவானேன்னென்ன (ஐஶ்வர்யேத்யாதி). "ப்ராப்யாநுகுணமாகப்ராபகம்"என்றருளிச்செய்து,ப்ராபகாநுகுணமாகப்ராப்யமென்கிறார் (இதித்யாதி). ப்ராப்யாநுகுணம்ப்ராபகமென்றதுக்கு உதாஹரணம் (க்ருஷ்ணனையித்யாதி). (ங) "ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி - ஆத்மாவைபுத்ரநாமாஸி" என்கிறபடியே காமனைப் பற்றினார்களென்கை. ப்ராபகாநுகுணம் ப்ராப்யமென்றதுக்கு உதாஹரணம் (உடையவரித்யாதி). கண்ணபுரத்தைத் தொழு

(க) பார-சாந்தி-ஙஙஎ-சய. (உ) தை-ஆ-க-உ.
(ங) மந்த்ரப்ர-சௌஎ.

http://acharya.org

தது. தொண்டெல்லாம் என்கிறவர்களைப்போலே ஸாதநபேதம் கொள்ளுமவளன்றேஇவள். ப்ராபகவஸ்துவேப்ராப்யமென்று, (க) *தானுகந்தவூரெல்லாம் தன்தாள் பாடித்திரியுமவளிறே. "ஒருவர்க் குரியேனோ" என்றதும் ஸாதநாந்தரங்களில்லையென்றதத்தனையிறே. (தான்போயினாள்) தொழுதாப்போலே குறியழியாமல் போரவல்ல ளாகிலன்றோ போவது; தொழப்புக்கு நிறத்தைக் கொடுத்துப் போருவார் போருவர்களோ? (போயினாள்) ஶ்ரீமிதிலையில் பிறந்தா ரிலும், குண்டிநபுரத்தில் பிறந்தாரிலும் போனாருண்டோ? வரக் கண்டவித்தனையன்றோ செய்தது. (போயினாள்) * வேயினதோள் விசிறிப் பெடையன்னமென நடத்தவவள்போக்கு நீ காணப் பெற்ற தில்லை காணென்கிறாள்.

இப்படியிருக்கிற இவள்போனால் தன்னோடொக்க ரூபஸாம் யத்தைக் கொடுக்கவன்றோஅடுப்பது. நிவாரகரில்லாத தேசத்திலே தனிநிலத்திலே அடித்துப் பறிப்பாரைப்போலே இவள்நிறத்தையும் கொள்ளவேணுமோவென்கிறாள். (வண்டுலாங்கோதையென்பேதை) இவள்மயிரைமுடித்துப்பூவைச் சுற்றிவிட்டால் வண்டுகள்பறந்து வர்த்திக்குமதுக்கு வெருவி உள்ளேபுகுரும் பருவமென்கிறாள்.

தால், அரங்கத்தில் வாஸம்வருமோவென்ன (தொண்டித்யாதி). உகந்தரு ளின நிலங்களெல்லாம்ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாகவும் அநுஸந்திக்குமவளாகை யாலே உன்னை ஒன்றுக்கு ஸாதநமென்றாலும் ஸாத்ய ஸாதநங்களுக்கு பே (த்) த மில்லையென்று கருத்து. தேசத்தைத்தொழுகை ஸாதநாந்தரமாய் விழாதோவென்ன (ஒருவர்க்கித்யாதி). உன்னைப்ராப்யமாக்கி,தேசவாஸத்தை ஸாதநமாக்கிலிறே ஸாதநாந்தரமாவதென்றுகருத்து. திருவரங்கத்தைப்பெறு கைக்கு திருக்கண்ணபுரத்தைத் தொழவந்தாளாகில் நம்வடிவில் கண்வைப்பா னென் ; விஶ்லேஷித்து இப்பாடுபடுவானென் ; என்னும் ப்ரஶ்நத்திலே "தான்" என்கிறாளென்று விவக்ஷித்து உட்கருத்து (தொழுதாப்போலேயித் யாதி). போயினாளென்று நீசொல்லி வெறுக்கைக்கு போகாதேயிருந்தார் சிலருண்டோ? தொண்டெல்லாமன்றோ வந்துதொழுவதென்ன (ஶ்ரீமிதி லையித்யாதி). (குண்டிநநகரத்தில் பிறந்தார்) விதர்ப்பராஜன் பட்டணமான குண்டிநநகரத்திலே பிறந்த ருக்மணிப்பிராட்டி. தாத்பர்யாந்தரம் (வேயித் யாதி). (போக்கு) என்றது-போனபோக்கை யென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). "பேதை" என்று ஸமபிவ்யா

(க) திரு-நெ-சு.

http://acharya.org

(தொண்டெல்லாம்) தொண்டெல்லாம் பண்டு இவனடியைப்பற்றிக் கிடக்குமாபோலேகிடீர், தானுகந்தவூரிலே வண்டுகள் இவள் மயிரைப்பற்றி கிடக்கும்படி. இது ஒப்பனையழகிருந்தபடி. (என்பேதை) (௧) "மமஸுதா - மமஸுதா" என்கிறபடியே அபி (ॆ) ஜாதையென்கிறாள். (பேதை) முக்த்தை (ॆ).

(மணிநிறங்கொண்டுதான்) உன்மகள் முக்த்தையன்றே, விதக்த்தைகளுக்கும் அவ்வருகேயன்றோ இவள் பரிமாற்றம், இவள்நிறம் கொள்ளக்குறையென்னென்ன; (உ) "நன்மணிவண்ணன்" என்கிறபடியே, உம்முடைய நிறத்தைக்கொடுக்கையன்றோ தகுவது; அது கிடக்க, முக்த்தையன்றோ, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவளன்றோ, உமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமின்றியிலே யொழியவேணுமோ?. (கொண்டுதான்) இவள் ஒப்பனையழகையும்கண்டால் ஆசைப்படுகைப்ராப்தம்; அதுகுற்றமல்ல, கொண்டால் பின்னைக்கொடாதொழிகைக்ருத்யமோ. (கோயின்மைசெய்வதுதக்கதே) ராஜநீதியில்லாதார் செய்வற்றை நீர்செய்யக்கடவீரோ? இழந்தவற்றை மீட்டுக்கொடுக்கையன்றோ ராஜக்ருத்யம்; ராஜாக்களே வழிபறிக்கை - ராஜநீதியோ? அமர்ந்தநிலத்திலேகொடுபோய் அநுபவிப்பிக்கையன்றோ தகுதியென்கிறாள். இவள் அடியில்தொழுதபோதே அமர்ந்தநிலத்திலே கொடுபோனால், இங்குநாமும் நம்முடையாரும் வாயிலே மண்ணைப் பொகட்டுக்கொள்ளவோ யென்றிறே அவனிருக்கிறது. (அ)

ஹாரலப்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொண்டெல்லாமித்யாதி). (தானுகந்தவூரிலே வண்டுகள்) என்றது- தெய்வ வண்டுகளான எம்பெருமான்களை.

"தான்" என்றது - நீதானென்றாய், தானுக்கர்த்தம்-ஸர்வஜ்ஞதையாய், அதுக்கு உபலம்பநம்தோற்ற உக்திப்ரத்யுக்திரூபேணபா(ஶா)வம் (உன்மகளித்யாதி). (ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்) என்றது-தன்பருவத்தைப்பார்க்க வல்லளென்கை. தானென்றத்தால் தோற்றின ஸர்வஜ்ஞதைக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவளித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (அதுக்கித்யாதி). திருத்தாயார் தானே தகாதென்ற அத்தை ஸர்வஜ்ஞன் அவன்செய்ய அடுக்குமோவென்ன; (இவளித்யாதி). இத்திருமொழியைத் தலைக்கட்டிவைத்துவாழலாயிருக்க, அங்கே கொடுபோனால் ப்ரயோஜநமில்லையென்று கருத்து. (அ)

---

(௧) ரா-பா-௭௩-௨௬. (உ) ௪-திருவ-௪௭.

http://acharya.org

மூ.—முள்ளெயிறேய்ந்திலகூழை முடிகொடா
தெள்ளியளென்பதோர் தேசிலளென்செய்கேன்
கள்ளவிழ்சோலைக் கணபுரம்கைதொழும்
பிள்ளையைப்பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரே. (௯)

பதம்.	உரை.
எயிறு	(இவளுக்கு) தந்தங்களினுடைய
முள்	அங்குரமும்
ஏய்ந்தில	நிரம்பவில்லை ;
கூழை	(இவளுடைய) குழல்
முடி	முடிப்பதற்கு
கொடா	பிடிகொடுக்கவில்லை ;
	(இன்னமும்)
தெள்ளியள்	தெளிவுடையவள்
என்பது	என்று சொல்லும்படியான
ஓர்	ஒருவிதமான
தேசிலள்	தேஜஸ்ஸையும் பெற்றவளன்று ;
என்செய்கேன்	(இவளைப்பற்றி) என்ன செய்வேன் ;

பதம்.	உரை.
கள்	மதுவானது
அவிழ்	பெருகாநின்ற
சோலை	சோலைகளையுடைய
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை
தொழும்	தொழாநின்ற
	(இப்படிப்பட்ட)
பிள்ளையை	பிள்ளையை
பிள்ளையென்று	(தன்வயிற்றில் பிறந்த) பிள்ளையென்று
எண்ண	எண்ணுவதற்கு
பெறுவரே	பெறுவர்களோ?.

அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே "என்பேதை மணிநிறம் கொண்டுதான் கோயின்மைசெய்வது தக்கதே" என்று நிவாரகரில்லாத தேசத்திலே வழியடிப்பாரைப்போலே முக்த்தை (ஜ) யான இவள் நிறத்தைக் கொள்ளவேணுமோவென்று இவள் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட சவரிப்பெருமாள், நீ நம்மை நியமிக்கக் கடவையோ. (க) "సర్వస్యవశీ-సర్వస్యేశానః - ஸர்வஸ்யவஶீ - ஸர்வஸ்யேஶாநஃ" என்று ஸர்வர்க்கும் நியாமகராயிருக்கிறநம்மை நியமிக்கக்கடவையோ? [மடவரல்மாதரென்பேதை] என்று - உன்மகளென்றும், உனக்கு பவ்யையென்றும் சொன்னாய்; அவளைநியமித்

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு (முள்ளித்யாதி) "பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (கீழித்யாதி). அர்ச்சகபராதீநராயிருந்த உம்மைநியமித்தாலும் நியமிக்கலாமித்தனைபோக்கி, உம்மூரைத் தொழுதவளை நியமிக்கக் கூடாதென்று கருத்து. பல்லெழாத பருவமென்று

(க) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨.

துக்கொள்ளமாட்டாரோ? நீநம்மைநியமிக்கப்போராய்காணென்ன; இவள் பருவமிது, பா(ஞா)வமிது; ஆனபின்பு என்னாலே நியமிக்க லாமோ விருப்பது வென்கிறாள். இவளளவு இதுவாயிருக்க, இவளைப்போலே அவகாஹித்தாளொரு பெண்பிள்ளை வார்த்தையாலே சொன்னாளிறே அவளுடைய திருத்தாயார். (க) [முலையோ வித்யாதி] இவளளவு இதுவாயிருக்க, அவகாஹநமிருந்தபடி யென்; அளவன்றியிருந்ததீ என்றாளிறே. [முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில) முலைபுரைகிறவித்தனை. வளருமளவும் செல்ல வரையிட்டதில்லை, இதுபருவமிருந்தபடி. [திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே] திருமலையை விடாமல் சொல்லாநின்றாள். இது அவகாஹநமிருந்தபடி. [இவள்பரமே] இவளளவன்றிக்கே யிருந்ததீ என்றாளிறே. அவளுடைய பருவமில்லையே இவளுக்கு; அவகாஹநத்திலும் வாசிகமாத்ரமேயிறே அவளுக்குள்ளது. காயிகத்தால் வந்த அவகாஹநமுண்டே இவளுக்கு. பங்கு(ஙு)க்களாயிருப்பார்க்கும் அந்த(ந்த)ராயிருப்பார்க்கும் போகவொண்ணாதபடி பரமபதத்துக்கு அடுத்தணித்தாய் அர்ச்சிராதிபோலே பெரியவேற்றமேற வேண்டியிறே திருமலையிருப்பது. அத்தனை துஷ்ப்ராபமாயன்றே திருக்கண்ணபுரமிருப்பது, இருந்தபடியே எல்லார்க்கும் புக்கநுபவிக்கலாம்படியிறே திருக்கண்ணபுரமிருக்கும்படி. ஆகையால்இவளளவு இதுவாயிருந்தது. அவகாஹநத்திலெல்லையிதுவாயிருந்தது; ஆனபின்புஇவளைநியமிப்பாருண்டோவென்று பொதுவிலேசொல்லுகிறாள்.

பருவத்தில் குறைத்தலும், "கைதொழும்" என்று அவகாஹநத்தில் ஆதிக்யமும் சொன்னதுக்கு வ்யாவர்த்த்யம்காட்டத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிஷ்டிகையிடுகிறார் (இவளையித்யாதி). (வார்த்தையாலே) என்றது "கற்கின்ற வாசகம்" என்றத்தைப்பற்ற. (புரைகிற) முளைக்கிற. காயிகமான அவகாஹநத்தாலுண்டான ஏற்றமன்றிக்கே, மாநஸாவகாஹநத்திலும் திருமலைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துக்குமுண்டான ஸ்வபாவபர்யாலோசநாரூப அவகாஹநமுமுண்டென்கிறார் (பங்குக்களித்யாதி). பெறுவேனோவென்னாதே "பெறுவரே" என்கையாலே (பொதுவிலே) என்றது. இத்தால் (உ) ಮಮಮದ್ಭಕ್ತಭಕ್ತೇಷು ಪ್ರೀತಿರಭ್ಯಧಿಕಾಭವೇತ್ - மமமத்பக்த பக்தேஷு ப்ரீதிரப்யதிகாபவேத்" என்ற உன்னாலும், இவ்வளவு அவகாஹிக்கப்போமோவென்றிருக்கிற என்னு

(க) திருவிரு-கூ௦.   (உ)

http://acharya.org

வ்யா.—(முள்ளெயிறேய்ந்தில) எயிறு -தந்தம்; முள்ளெயிறு-தந்தாங்குரம். எயிறுநிரம்பிற்றில்லை. (கூழைமுடிகொடா) இவள் குழலை வாரி யெடுத்துப்பிடித்துக் கலிக்கட்டாகக் கட்டவென்று புக்கால் அதுக்குப்பிடிகொடாது. (தெள்ளியளென்பதோர் தேசிலள்) இப்படியிருந்தாலும் தன்வல்லபனைப் பத்துஇருபது பட்டினிகொண்டாளென்னும் சொல்படைத்திலள். ஸர்வஜ்ஞனவன் மதிமயங்கும்படியான தேஜஸ்ஸைப்பெற்றிலள். (என்செய்கேன்) கீழில் இவளுடைய முக்த்ததை சொல்லி மேல் இவளுடைய ப்ரபாவத்தை நினைத்து என்செய்கேனென்கிறாள். (என்செய்கேன்) இவளை நியமிக்கவடுக்குமோ? அநுவர்த்திக்கவடுக்குமோ வென்கிறாள்.

(கள்ளவிழித்யாதி) பூர்வாவஸ்த்தையைப்பார்த்து நியமிக்கவடாது. உத்தராவஸ்த்தையைப் பார்த்து அநுவர்த்திக்க வடுக்குமென்கிறாள். இவளை அநுவர்த்திக்க வடுக்குமென்று ஸித்தாந்திக்கிறது எதுகொண்டென்ன; இப்படிப்பட்ட பேரளவுடையளான பெரியவளன்றோவென்கிறாள். (கள்ளவிழ்சோலைக் கண்ணபுரம்) நித்யவஸந்தமானதேசம். புஷ்பங்களில் கட்டவிழ்ந்து மதுவைப்ரவஹிக்கும் சோலையையுடைத்தான தேசம். (கணபுரம்கைதொழும் பிள்ளை) (க) "𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃- பால்யாத்ப்ருப்ருதி ஸுஸ்நிக்த்லும், சேர்த்துவிடும் தோழிகளாலும் நியமிக்கப்படாதவளை என்வயிற்றில் பிறப்பைக் கருதி நியமிக்கவோ வென்கிறாள் என்றதாயிற்று.

(கலிக்கட்டு) குஞ்சி. தெள்ளிய தேஜஸ்ஸைப்படைத்தவள் ஜநககுல ஸுந்தரியென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவள் திருவடி வந்தழைத்தாலும் (உ) "𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 - தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்" என்றுசொல்லி (ரு) "𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇- ஊர்த்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்றுநாளிட்டு (ச) "𑌨 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 - நமாம்ஸம் ராகவோபுங்க்தே" என்றத்தைக் கேட்டுவைத்தும், அதுக்கும் இசைந்துவிட்டாளே, அப்படி செய்யவறியாதாளாய் தொழுதாளென்னும் தாத்பர்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதி). (பத்து இருபது) என்றது - பத்துமிருபதுமென்றபடி. வாக்யார்த்தம் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதி).

பல்லெழாததசையிலும் பராவண்யமுடையாளுண்டே இவளுக்கேற்றமென்னென்ன (பால்யாத் ப்ரப்ருதியித்யாதி).

(க) ரா-பா-கஅ-உஎ. (உ) ரா-ஸு-ரு-அ-கூஎ.
(ச) ரா-ஸு-ரு-கூ-சக.

http://acharya.org

தஃ'' என்று பிறந்தவன்றே கால்கடையிலே தொட்டிலிட்டுவளரும் படி ஸாக்ஷஸிக்கத்தராயிறே இளையபெருமாளிருப்பது. இப்படியிருந்த அவரும் "(க)ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம் - ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்'' என்று அவனைத்தொழுதாரித்தனையிறே. அவனாரைத்தொழுமவளிறே இவள். (பிள்ளையை) இப்படிப்பட்ட பெரியமுதன்மையையுடையவளை.

(பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரே) தன்வயிற்றிலே பிறந்தாளென்கிறபந்த(ப)த்தைக்கொண்டு நியமிக்கப்பெறுவர்களோ? (எண்ணப்பெறுவரே) நினைக்கத்தான் பெறுவர்களோ? நினைத்தாளாகில் (உ) "ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம் - ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம்'' என்கிறபடியே ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ண வேண்டியிறேயிருப்பது. (உ) "க்ருதே பாபேऽநுதாபோ வை யஸ்ய பும்ஸஃ ப்ரஜாயதே। ப்ராயஶ்சித்தம் து தஸ்யைகம் ஹரிஸம்ஸ்மரணம் பரம் - க்ருதேபாபேऽநுதாபோவை யஸ்யபும்ஸஃ ப்ரஜாயதே। ப்ராயஶ்சித்தந்து தஸ்யைகம் ஹரிஸம்ஸ்மரணம் பரம்''. [க்ருதேபாபே] ஒருத்தன் ஒருபாபத்தை புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணுவது. [அநுதாபஃ] அநந்தரம் "தப்பச்செய்தோம், புருஷோத்தமன் அறியில்செய்வது என்'' என்று அநுதபித்தவன் ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கு அதிகாரி. [யஸ்யபும்ஸஃ ப்ரஜாயதே] இதுக்கு இன்னாரென்றில்லை. ஆரேனுமாகவுமாம். [ப்ராயஶ்சித்தந்து தஸ்யைகம் ஹரிஸம்ஸ்மரணம் பரம்] ஸர்வபாபங்களையும் போக்குமவனை நெஞ்சாலே ஒருகால்நினைக்கவமையும். [பரம்] ப்ராயஶ்சித்தங்களில் தலையானப்ராயஶ்சித்தம் இதுவேயென்கிறது. "பெரிய திருவடி எழுந்தருளச்செய்தே ஒரு பர்வதாக்ரத்திலே வைகித்தங்கப்புக்கான்; அந்த பர்வதசிகரத்திலே ஒரு பெண்பெண்டாட்டி பகவத்குணங்களைப்பேசக்கேட்டு, 'தான் ஸ்த்ரீயாயிருக்க பகவத்ப(க்த)ஜநத்திலே இத்தனை ருசியுண்டாவதே? இவள் ஒருபுண்யக்ஷேத்ரத்திலேயிருக்கப் பெற்றதில்லையே' என்று வெறுக்க, அநந்தரம் விடிந்தவளவிலே இவன்போகநினைக்க, இவன் சிறகுகள் உதிர்ந்து எழுந்திருக்கமாட்டாதே யிருந்தான்.'' என்று மஹாபாரதத்திலே ஆரண்யபர்வத்திலே எழுதிற்று.

ஆகவித்தால் சொல்லிற்றாய்த்து "பகவத்விஷயத்திலேஒருகீற்றுப் புகுரா நின்றான் யாவனொருவன், அவன் பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்

ஸ்வாபதேசம் (ஆகவித்யாதி). ... ... (க)

(க) ரா-அ-ச-சஉ. (உ) வி-பு-உ-கூ-சo.

http://acharya.org

துக்குறைய நினைக்கக்கடவனல்லன், அவனிருந்தபடியேஉத்தேஶ்யம் பண்ணிக்கொண்டாட வடுக்கும்'' என்கிற அர்த்தத்தை வெளியிடு கிறது. (க) "ஸுராசாரோபி- துராசாரோபி'' இத்யாதி. (௯)

மூ.—கார்மலி கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை
பார்மலி மங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல்
சீர்மலி பாடலிவைபத்தும் வல்லவர்
நீர்மலி வையத்து நீடுநிற்பார்களே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்	மேகங்களாலே	சொல்	அருளிச்செய்த
மலி	வ்யாப்தமான	சீர்	காம்பீர்யமாகிற சீர்மை
கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற	மலி	நிறைந்த [யால்
		பாடலிவைபத்தும்	இப்பத்துப் பாட்டையும்
எம்அடிகளை	என்ஸ்வாமிவிஷயமாய்,	வல்லவர்	அப்ய (ஸ்ய) ஸிக்க
பார்	பூமியில் [ராய்	நீர்	கடலாலே [வல்லவர்
மலி	மிக்கபுகழையுடைய	மலி	சூழப்பட்ட
மங்கையர்	திருநகரிக்கு	வையத்து	பூமியிலே
கோன்	ஸ்வாமியான	நீடு	வெகுகாலம்
பரகாலன்	ஆழ்வார்	நிற்பார்களே	வாழப்பெறுவர்கள்(கo)

அவ.—பத்தாம்பாட்டு. இத்தால் "கவிபாடிற்று இன்னாரை, பாடினேன் இந்நான், என்கவிதான் இன்னது, இதுகற்றூர்க்கு பலம் இன்னது'' என்று இவைநாலையும் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(கார்மலி கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை) ப்ரமஹரமாய், தர்ஶநீயமுமாய், உபகாரகமுமான மேகஸஞ்சாரங்களையுடைத்தான தேசம். (எம்மடிகளை) அம்மேகங்களைப்போலே தர்ஶநீயமான வடிவை யுடையனாய், ஸுலபனுமாய், பரமோதாரனுமாய், தன்னை உக

அரு.—பத்தாம்பாட்டு (கார்மலியித்யாதி) "கார்மலி'' என்றதை கண்ணபுரத்துக்கு விசேஷணமாக்கிஅர்த்தஸ்வபாவத்தாலேவந்தகுணங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சப்தார்த்தம் (ப்ரமஹரமாயித்யாதி). "கார்மலி'' என்றதை "அடிகளை'' என்றதுக்கு விசேஷணமாக்கி அர்த்தாந்தரம் (அம்மேகங்களையித்யாதி). அன்றிக்கே "கார்'' என்றபதம் தத்குணவாசகமாய், அந்தகுணங்க

(க) ஸாத்வ-ஸம்-கரு-உரு.

http://acharya.org

வாதார் தலையிலே இடிவிழ விடக்கடவனுமான என் ஸ்வாமியை. (க) "గుణైర్దాస్యముపాగతః - குணைர்தாஸ்யமுபாகத:" என்றுகுணங் களுக்குத்தோற்று அடிமை புகுகிறாரல்லர் என்குடிநாதனென்கிறார். (பார்மலிமங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல்) லோகத்தில் இருவர் கூடின விடமெல்லாம் "இதோர் அவகாஹநமே, இதொரு கவித் வமே, இவருக்கு ருஷிகள்ஒப்போ? வேதங்கள்தான் ஒப்போ? அல் லாத ஆழ்வார்கள்தான் ஒப்போ?" என்று நின்றார் நின்றபடி கொண்டாடும்படியான பெரியபுகழை யுடையவர். "பரகாலன்" என்று - பெயர்.

(சீர்மலிபாடலிவைபத்தும் வல்லவர்) தன்னைப்பொதிய வைக் கோலில்லாதபடி விளையும் செய்போலே, சப்தம் அல்பமாய், பகவத் குணங்கள் ப்ரசுரமாயிருக்கிறபாடல். "இவைபத்தும்" என்று கையி லேயிட்டுப்பார்ப்பாரைப்போலேசொல்லுகிறார். (வல்லவர்)இயலாக வுமாம், இசையாகவுமாம், ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத்திலே வல்லவர் கள். (நீர்மலிவையத்து நீடுநிற்பார்களே) கடல் சூழ்ந்த பூமியிலே சிரகாலம் வாழப்பெறுவர்கள். இதுகற்றாருக்குப் பலம் ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கையோவென்ன; பரமபதத்திலே தெள்ளியீர் இல்லையே; தெள் ளியீருள்ளது - இங்கேயன்றோ?. (உ) "భావోనాన్యత్ర గచ్ఛతి-பாவோ நாந்யத்ரகச்சதி" என்றுதிருவடிராமகுணங்களைக்கேட்டு, அத்தாலே பூர்ணனாய், அத்தேசத்தேயிருந்தாப்போலே தெள்ளியீரை இங்கே

ளாலே ஸம்ருத்தமான தேசமென்றும், காரானது மலிந்திருந்துள்ள தேச மென்றும் இரண்டர்த்தத்தைக் கூட்டியருளிச் செய்கிறாரென்னுதல்; மூன்றா மர்த்தம் (மேகங்களையித்யாதி). அதவா "கார்மலி" என்றது தேசத்துக்கே விசேஷணமாய், இப்படி விசேஷிக்கையாலேபலித்ததாத்பர்யமென்று ஏகார்த் தமேயாகவுமாம். (ஸுலபனுமாய்) என்றது - ஸ்வயத்நஸாத்யமன்றிக்கே தன்னடையே வர்ஷிக்கையாலே மேகங்களுக்கு ஸௌலப்யமுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி. என்னழகனை யென்னாதே " அடிகளை " என்றதுக்குக் கருத்து (குணைரித்யாதி). பாரிலேபுகழ்மலிந்த என்றாக்கி "இவட்கிதுவென் கொலோ" என்றவிடத்திலும் "முள்ளெயிறேய்ந்தில" என்கிறபாட்டிலும்விவ க்ஷிதமான ஆழ்வாரில் வைலக்ஷண்யத்தையுட்கொண்டுதாத்பர்யம்(லோகத்தி லித்யாதி).

(பொதிய) கோட்டைகட்ட. (தெள்ளியீரை) தெள்ளியீரென்கிற திரு

(க) ரா-கி-சு-கஉ. (உ) ரா-உத்த-சO-கசு.

http://acharya.org

பாடக்கேட்டு பூர்ணராயிருக்கப் பெறுவர்கள். .... (க0)

பேரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி

எட்டாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

எட்டாம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி,

கரையெடுத்தப்ரவேசம்.

வ்யா.—(க) "ఏతైర్నిమిత్తైరపరైశ్చ సుభ్రూస్సమ్బోధితా ప్రాగపి సాధుసిద్ధైః। వాతాతపక్లాన్తమివ ప్రణష్టంవర్షేణబీజం ప్రతిసఞ్జహర్ష- ஏதைர்நிமித்தைரபரைஶ்சஸுப்ரூஸ்ஸம்போதிதா ப்ராகபி ஸாதுஸித்தைஃ। வாதாதபக்லாந்தமிவ ப்ரணஷ்டம் வர்ஷேண பீஜம் ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ" "கைவளைகொள்வதுதக்கதே" என்று தாயார்சொன்னவாறே, இத்தைக்கேட்டு உணர்ந்தபெண்பிள்ளை தன்கையைப்பார்த்து, "இழந்தேன்வரிவளை" என்கிறாள். கீழ்த்திருமொழியிலே "கைவளைகொள்வது தக்கதே" என்று திருத்தாயார் சொன்னாள்; அவள்பலகாலும் சொல்லக் கேட்கையாலும், இவள் அதுதன்னை வாய்வெருவுகையாலும் கீழ்பிறந்த மோஹமானதுபோய், அல்பமறிவுபிறந்து, அது

மொழியை. ... ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அந.—கரையெடுத்தப்ரவேசம். திருத்தாயார்வார்த்தை கேட்டுணர்ந்த மாத்ரத்துக்குத்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஏதைரித்யாதி). (ஸஞ்ஜஹர்ஷ) என்றவநந்தரம், "என்கிறபடியே பிராட்டி நிமித்தங்களாலே உணர்த்தப் பட்டாப்போலே உணர்த்தப்பட்டு பேசுகிறாள்" என்று பூரிப்பது. இங்கே உணருகைக்கு நிமித்தமென்னென்ன; (கைவளையித்யாதி). மணிநிறங்கொண்டதும், திருத்தாயார் கீழ்த்திருமொழியில் சொன்னாளேயாகிலும் கைமேலே காணலாயிருந்தது; வளை இழப்பாகையாலே, இத்தையே பேசுகிறாளென்று திருவுள்ளத்தே ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்த ஸங்கதியை விஸ்தரிக்கிறார் (கீழிலித்யாதி). "கைவளைகொள்வதுதக்கதே" என்றொருகால் சொன்னதாயிருந்தாலும் "தெள்ளியீர் வளைகொள்வதுதக்கதே" "தேவர்க்கும்தேவரானவர் வளை கொள்வதுதகுமோ" என்றாப்போலே ப்ரதிபதம் ஹேதுகர்ப்பமாகையாலே பலகாலும் சொன்னவபிமதமென்கிறார் (இவளித்யாதி). "அதுதன்னையே) என்றவநந்தரம், "பரிஹரிக்கைக்கு வேங்கடம் முதலானவற்றை" என்று கூட்டுவது. ... ... *

(க) ரா-ஸு-உகூ-கூ.

தான் ஆஶ்வாஸத்துக்குடலாகை தவிர்ந்து, தான்படுகிற வ்யஸந த்தை அநுபாஷிக்கைக்கு உடலாக, அத்தாலே இரவல்வாயாலே தன்னிழவைச் சொல்லுகையன்றிக்கே தானே தன்னிழவுகளைச் சொல்லிகூப்பிடுகிறாளாயிருக்கிறது.

மூ,—கரையெடுத்தசுரிசங்கும் கனபவளத்தெழுகொடியும்
திரையெடுத்து வருபுனல்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
விரையெடுத்ததுழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள் புடைபெயர
வரையெடுத்த பெருமானுக்கிழந்தே னென்வரிவளையே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கரை	கோ (ஃஸ்ரீ) ஷத்தை	விரை	பரிமளத்தை
எடுத்த	உடைத்தாய்	எடுத்த	உடையதான
சுரி	வளைவுமுடையதான	துழாய்	திருத்துழாயின்
சங்கும்	சங்குகளையும்,	அலங்கல்	மாலையையுடையதாய்,
கனம்	செறிந்திருக்கிற	விறல்	மிடுக்கையுடையதாய்
பவளத்து	பவளத்தினுடைய	வரை	மலைபோலிருக்கிற
எழு	வளர்த்தியை யுடைய	தோள்	திருத்தோள்கள்
கொடியும்	கொடிகளையும் [தான	புடைபெயர	அசையும்படியாக
திரை	அலைகளானவை	வரை	கோவர்த்தந மலையை
எடுத்து	எடுத்துக்கொண்டு	எடுத்த	எடுத்தவனான
வரும்	வாராநின்ற	பெருமானுக்கு	பெரிய உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
புனல்	ஜலத்தாலே	என்	என்னுடைய
சூழ்	சூழப்பட்ட	வரி	தர்ஶநீயமான
திருக்கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலே	வளை	கைவளையை
உறையும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனாய்,	இழந்தேனே	இழந்துவிட்டேன். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கரையெடுத்த) "கரை" என்று-கோஷத்துக்குப்பெயர். சங்கானது திரைமேல் திரையாகப்போந்து ஏறுகிற போது கரையில்பார்த்து நின்றார்கள், "ஒருசங்கினுடையவளவு இருக்கிறபடியென்" என்றுசொல்லுகிற கோஷமாதல்; அன்றிக்கே

அரு.—முதற்பாட்டு. (கரையித்யாதி) "எடுத்த" என்றது - எடுவித்தவென்றாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (சங்கானதித்யாதி).

http://acharya.org

சங்குதனக்கே ஸ்வதஃ உண்டாயிருப்பதொரு கோஷமுண்டிறே; அத்தைச்சொல்லிற்றுதல். (கனவித்யாதி)செறிந்தபவளத்தினுடைய வளர்ந்தகொடியும், திரைகளானவை எடுத்துக்கொண்டு வாராநின்ற ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற.

(விரையித்யாதி) பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும்வந்த ஆபத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக கோவர்த்தநகிரியைத் தோளசையும்படி யெடுத்துக்கொண்டு நின்றுனையிற்று. மிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையையுமுடைத்தாய், பெரியமிடுக்கையுமுடைத்தாய், மலைபோலேயிருக்கிற திருத்தோள்கள் அசையும்படியாக மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்த ஆபத்ஸகனுன ஸர்வேஶ்வரனுக்கு என்னுடைய தர்ஶநீயமான வளை இழந்தேன். .... (௧)

மூ.—அரிவிரவுமுகில் கணத்தாலகில்புகையால் வரையோடும்
தெரிவரியமணிமாடத் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வரியரவினணைத்துயின்று மழைமதத்தசிறுதறுகண்
கரிவெருவமருப்பொசித்தார்க்கிழந்தெனென் கனவளை (உ)

பதம்.	உரை.
அரி	கறுப்பானது
விரவும்	(கலந்து) பரவாநின்ற
முகில்	மேகங்களுடைய
கணத்தால்	ஸமூஹத்தாலும்
அகில்புகை யால்	(அவ்வூரிலுண்டான) அகிற்புகைகளாலும்
வரையொடும்	மலையோடு
தெரிவு	பேதஜ்ஞானமானது
அரிய	(உண்டாக) அரிதான
மணி	ரத்நமயமான
மாடம்	க்ருஹங்களையுடைய
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,	

பதம்.	உ.
வரி	ரேகைகளையுடைய
அரவின்	திருவநந்தாழ்வானுகிற
அணை	படுக்கையிலே ள்ளா
துயின்று	கண்வளர்ந்தருளின,
மழை	வர்ஷதாரைகள் போலேயிருக்கிற
மதத்த	மதஜலத்தையுடைய
சிறு	சிறுத்த
தறுகண்	(க்ரௌர்யம் தோற்றும்படிபார்க்கிற) கண்களையுடையதாய்

சுத்தஸ்வபாவரும் ராகப்ரதாநரும் நீர்மையிடும்படியான தேசத்திலிருந்தவனை மாத்ரமன்றிக்கே, அரியனசெய்தும் நோக்கினவனுக்கு இழந்தேன் வளையை இது வென்னென்னுமபிப்ராயத்தை ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறுர் (பசுக்களுக்குமித்யாதி). ... ... (௧)

கரி	குவலயாபீடமானது	என்	என்னுடைய
வெருவ	அஞ்சும்படியாக	கன	க (ஃ) நமான
மருப்பொசித்	தந்தங்களை அநாயா		வளை இழந்தேனே. (உ)
தார்க்கு	ஸேந முறித்துப்		
	பொகட்டவனுக்கு		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (அரிவிரவுமுகில்கணத்தால்) கறுப்பானது எங்குமொக்கப் பரந்திருக்கிற காளமேகஸமூஹங்களாலும், அவ்வூரிலுள்ளார் உண்டாக்குகிற அகில்புகையாலுண்டானஇருட்சியாலே மலைக்கும் மாடத்துக்கும் வாசிதெரிந்து ப்ரதிபத்தி பண்ணவொண்ணாதபடியாய், ரத்நமயமான மாடங்களையுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற.

(வரியித்யாதி) நாநாவான வரிகளையுடைத்தாய், நாற்றம், குளிர்ச்சி, மென்மைகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே கண்வளர்ந்தருளி, வர்ஷதாரைகள்போலே யிருக்கிற மதஜலத்தையுடைத்தாய் வடிவில் பெருமைக்கு ஈடாகப்பெருத் திருக்கையன்றிக்கே, ஜாத்யுசிதமாம்படிசிறுத்துக்ரௌர்யமெல்லாம் தோற்றும்படி பார்க்கிற கண்களையுடைத்தாயிருந்துள்ள குவலயாபீடமானது வெருவும்படியாக அதின்கொம்புகளை அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்ட அச்செயலுக்கு வளைஇழந்தேன். .... (உ)

மூ.—துங்கமாமணிமாட நெடுமுகட்டின் சூலிகைபோம்
திங்கள்மாமுகில் துணிக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
பைங்கண்மால்விடையடர்த்துப் பனிமதிகோள் விடுத்துகந்த
செங்கண்மாலம்மானுக்கு இழந்தேனென் செறிவளையே. (௩)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (அரியித்யாதி) "வரையெடுத்த பெருமானுக்கு" என்னுகின்றாய்; (க) "మధురాం ప్రాప్య గోవిన్దః కథం గోకులమేష్యతి-மதுராம் ப்ராப்யகோவிந்த: கதம்கோகுலமேஷ்யதி" என்றுதிருவாய்ப்பாடியில்பெண்களெல்லாம் வளை இழந்தார்களேயென்ன; மதுரையிலும் தொடர்ந்து போந்தேனென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"அரி" என்று - மா, என்றாய், அத்தாலே கறுப்பை லக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (கறுப்பானது) என்று. மாடங்களழகிலும், படுக்கை வாய்ப்பிலும் மீடுபட்டு களிறு தருபுணர்ச்சிகொடுத்து வளை இழவாமை சொல்லுகிறாளென்று பாட்டுக்குத் தொகுத்தகருத்து. ... ... (உ)

(க) வி-பு-ரு-கஅ-கச.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
துங்க	ஶ்ரேஷ்ட்டமாய்,
மா	பெருவிலையனான
மணி	ரத்நங்களையுடைய
மாடம்	க்ருஹங்களினுடைய
நெடு	நீண்ட
முகட்டின்	உச்சியிலிருக்கிற
சூலிகை	கூச்சானது,
போம்	(ஆகாசத்தில்) போகாநின்ற
திங்கள்	சந்த்ரனையும் [டைய
மா	பெரியவடிவையு
முகில்	மேகங்களையும்
துணிக்கும்	பேதிக்கும்படியான
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,	
பைங்கண்	பசுமையானகண்களையுடையதுகளாய்

பதம்.	உரை.
மால்	பெரியவடிவையுடையதுகளான
விடை	எருதுகளை
அடர்த்து	அழியச்செய்து,
பனி	குளிர்ச்சியைபண்ணக்கடவனான
மதி	சந்த்ரனுடைய
கோள்	க்ஷயத்தை
விடுத்து	போக்கி (அதனால்)
உகந்த	உகப்பையுடையனாய்
செங்கண்	புண்டரீகாக்ஷனாய்
மால்	வ்யாமோஹமுடையனா
அம்மானுக்கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு[ன
என்	என்னுடைய
செறி	ஒருகாலும் கழற்றவொண்ணாமல் அமைந்த
வளை இழந்தேனே. (௩)	

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (துங்கமித்யாதி) ஓக்கத்தையுடைத்தாய், பெருவிலையனான ரத்நங்களையுடைய மாடங்களிலுண்டான சூலமானது. (திங்களித்யாதி) சந்த்ரனையும், பெரியவடிவையுடைய மேகங்களினுடையவும் கீழ்வயிற்றை பேதி(ஃபேத)க்கிற திருக்கண்ணபுரத்துறையும்.

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (துங்கமித்யாதி) நீ துடர்ந்து மதுரையில் செய்த அபதாநத்தில் ஈடுபட்டாலும் (க) "నగరస్త్రీకలాలాపమధుశ్రోత్రేణపాస్యతి- நகரஸ்த்ரீ கலாலாபமதுஶ்ரோத்ரேண பாஸ்யதி" என்கிற பதினாறுமாயிரவர்பேச்சில் பிச்சேறியிராளோ? உன்மேலே மாலேறுமவளோவென்ன, (உ) "பின்னை கொல்" என்கிறபடியே நான் நப்பின்னையைப்போலே, "அவனேமாலேறும்படியிருந்தவளன்றோ? நானும் அவனை இழக்க வழக்குண்டோ" என்னும் கருத்தாலே விடைகொண்டத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"சூலம்" என்றது - மகுடங்களின்கூச்சு. போந்திங்கள் - போகிற திங்கள் என்னுமது ஸ்பஷ்டமென்று மேலுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (சந்த்ரனையுமித்யாதி).

(க) வி-பு-டு-க௮-௧௪. (உ) தி-வாய்-௬-டு-௧0.

http://acharya.org

(பைங்கண்மாலித்யாதி) பசுமையையுடைத்தான கண்களையுடையவுமாய், பெரியவடிவையுடையவுமாயிருக்கிற ருஷபங்களை அழியச்செய்து, குளிர்ச்சியைப் பண்ணக்கடவனான சந்த்ரனுக்கு வந்தக்ஷயத்தைப்போக்கி, அதுதன்னைத் தன்பேறாக நினைத்திருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஒருகாலும் கழற்றவொண்ணாத வளையை இழந்தேன். .... (ரு)

மூ.—கணமருவுமயிலகவு கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில்
திணமருவுகனமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
மணமருவு தோளாய்ச்சி யார்க்கப் போயுரலோடும்
புணர்மருதமிற நடந்தாற்கிழந்தேனென் பொன்வளையே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கணம்	ஸமூஹமானது	மருவும்	வ்யாப்தமான
மருவும்	அதிகமாயிருந்துள்ள	தோள்	திருத்தோள்களையுடைய
மயில்	மயில்களானவை	ஆய்ச்சி	யசோதைப் பிராட்டியானவள்
அகவும்	ஆடாநிற்பதுமாய்,	ஆர்க்க	கட்ட (உடனே)
கடி	பரிமளத்தையுடைய	உரலோடும்	உரலோடு
பொழில்	சோலைகளாலே	போய்	போந்து
சூழ்	சூழப்பட்டதாய்,	புணர்	ஒன்றாய் இணைத்துக்கொண்டிருக்கிற
நெடு	பெரிதான [தாய்	மருதம்	மருதவ்ருக்ஷங்கள்
மறுகில்	திருவீதிகளை யுடைத்	இற	முறிந்துவிழும்படி
திணம்	தார்ட்ட்ய (ढ्य) த்	நடந்தாற்கு	நடந்த எம்பெருமானு
மருவும்	பொருந்தின [தால்	என்	என்னுடைய [க்கு
கனம்	க(घ)நமான	பொன்	ஸ்லாக்யமான
மதிள்	ப்ராகாரத்தாலே		வளை இழந்தேனே. (ச)
சூழ்	சூழப்பட்டதுமான		
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,			
மணம்	க (ग) ந்தத்ரவ்யங்களாலே		

"கோள்" என்று-சிறையாய், வ்யாதியாலுண்டான சிறை-க்ஷயமென்றருளிச் செய்கிறார் (சந்த்ரனுக்கு மித்யாதி). ... ... (ரு)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (கணமருவித்யாதி) நப்பின்னையிடத்திற்போலே மாலேறியிருந்தவனுக்கு என்னாநின்றாய்; அவன் ஆஸ்ரிதகரஸ்பர்ஸமுள்ள த்ரவ்யத்தில் அதிச(ஃ)பலனாகையாலே கட்டுண்டானோ? தெரியாதே நீ இங்ஙனே புலம்புவானென்னென்ன; அந்தகட்டோடேதானே விரோதியைப்

http://acharya.org

வ்யா—நாலாம்பாட்டு. (கணமித்யாதி) திரள்மிக்கிருந்துள்ள மயில்களானவை தன்னுடைய ப்ரீதியாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுநிற்பதுமாய், பரிமளப்ரசுரமான சோலையையுடைத்தாய், பெரியதிருவீதிகளை யுடைத்தாய், திண்மைமிக்கிருக்கையாலே அரணுகப்போரும்படியான மதிளையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருக்கண்ணபுரத்துறையும்.

(மணமித்யாதி) பிள்ளைபக்கல் பரிவாலே எப்போதுமொக்க கந்த(ஃ)த்ரவ்யங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட தோள்களையுடையயசோதைப் பிராட்டிபோல்வார் பந்தி(ஃ)த்தவற்றை அறுத்துக் கொடுபோகையன்றிக்கே கட்டினஉரலையும் இழுத்துக்கொண்டுபோய். பக(ஃ)தத்தாதிகள்விட்ட அஸ்த்ரங்களாகிலிறே நேரே மார்வைக்காட்டி நிற்பது. பரிவுடையளாய் கட்டினதுக்குப் பண்ணலாவதொரு ப்ரதிக்ரியை இல்லை. ஆகையால் அத்தையும் இழுத்துக்கொடுபோய் இரண்டென்ன வொண்ணுதபடி நிர்விவரமாயிருக்கிற மருதுகள் முறிந்து விழும்படியாகப்போன முக்த்த(ஃ)னுக்கு என்னுடைய ஶ்லாக்யமான வளை இழந்தேன். .... (ச)

மூ.—வாயெடுத்த மந்திரத்தா லந்தணர்தம் செய்தொழில்கள்
தீயெடுத்து மறைவளர்க்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
தாயெடுத்த சிறுகோலுக்கு உளைந்தோடித்தயிருண்ட
வாய்துடைத்த மைந்தனுக்கு இழந்தேனென்வரிவளையே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாய் எடுத்த	உச்சஸ்வரமாகச்சொல்லப்பட்ட	மறை	வேதமர்யாதையை
மந்திரத்தால்	மந்த்ரங்களாலே	வளர்க்கும்	வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிற
அந்தணர்	ப்ராஹ்மணர்கள்		திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
தம்	தங்களுக்கு	தாய்	தாயான யசோதைப்பிராட்டி
செய்தொழில்கள்	கர்த்தவ்யமான கர்மங்களை	எடுத்த	கையிலே எடுத்த
தீ	அக்நிகளை	சிறு	சிறிதான
எடுத்து	ஜ்வலிப்பித்து(செய்து)	கோலுக்கு	கொம்புக்கு

போக்கினவனுக்கு வரத்தட்டுண்டோவென்று * உரவிடையாப்புண்ட வண்ணத்தைப் பேசுகிருளென்று ஸங்கதி.

''அகவுகை'' ஆடுகையாய், அத்தையருளிச்செய்கிருர் (ஸஸம்ப்ரமேத்யாதி). ''மறுகில்'' என்று - வீதிக்குப்பெயர். ''திணம்'' - திண்மை. (ச)

http://acharya.org

உளைந்து	பயந்து	துடைத்த	தடவிக்கொள்ளுகிற
ஓடி	ஓடிச்சென்று	மைந்தனுக்கு	ஸ்வாமிக்கு
தயிர்	தயிரை	என்	என்னுடைய
உண்ட	அமுதுசெய்த	வரி	ஶ்ரேஷ்டமான
வாய்	முகமெங்கும்		வளை இழந்தேனே. (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வாயெடுத்த மந்திரத்தால்) உச்சஸ்வரமாக ப்ரயோகிக்கிறமந்த்ரங்களாலே ப்ராஹ்மணர் தங்களுக்குக் கர்த்தவ்யமானபடியாலே அக்நியை ஜ்வலிப்பித்து வைதிகமர்யாதையை நோக்கிக்கொண்டுபோருகிற திருக்கண்ணபுரத்திலே வர்த்திக்கிற.

(தாயித்யாதி) அநுகூல ஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்ய மொழியச் செல்லாமையாலே வெண்ணெயையும் பாலையும் களவிலே அமுது செய்ய, அவை ஈட்டப்பட்ட வருத்தத்தாலே யசோதைப் பிராட்டி கையிலே கோலைக்கொள்ள "அவள் தாயிறே, அச்சமுறுத்துகைக்குச் செய்த செயலிறே" என்றறிய மாட்டாதே ஈடுபட்டோடி அமுது செய்த தயிரைக்காட்டி "நீ களவுகண்டாய்" என்பர்களென்று பார்த்து அத்தை இல்லை செய்கைக்காக முகமெங்கும் தடவிக்கொள்ளுகிற இளிம்பனுக்கு நான் இளிம்புபட்டேன்.

மூ.—மடலெடுத்தநெடுந்தாழை மருங்கெல்லாம் வளர்பவளம்
திடலெடுத்துச் சுடரிமைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
அடலடர்த்தன்றிரணியனை முரணழிய வணியுகிரால்
உடலெடுத்தபெருமானுக் கிழந்தேனென்னொளிவளையே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மடல்	மடல்களை	வளர்	வளராநின்றுள்ள
எடுத்த	எடுத்துக்கொண்ட	பவளம்	பவளமானது
நெடும்	நீளமான [தான	திடல்	மேடுகளிலே
தாழை	தாழைகளை யுடைய	எடுத்து	படர்ந்து
மருங்கெல்லாம்	பக்கங்களிலெல்லாம்	சுடர்	ஒளியால்

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி) "ஒருத்தி கையிலே கட்டுண்டும், அவள் விரோதியைப்போக்கி அவளுக்குத் தன்னைத்தந்தவன், இவ்வளவான எனக்கும் உதவானோ" என்று அவனுடைய பவ்யதையிலேதுவக்குண்டு என் வளை இழந்தேனென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(ஈட்டப்பட்ட) திரட்டப்பட்ட. ... ... (ரு)

http://acharya.org

இமைக்கும்	ப்ரகாசியாநின்ற	அணி	அழகான
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,		உகிரால்	நகங்களாலே
அடல்	யுத்தத்திலே	உடல்	(அவனுடைய) ஶரீரத்தை
அடர்த்து	நெருக்கி	எடுத்த	பே (ர்) த்தவனை
அன்று	அந்த ஸமயத்திலே	பெருமானுக்கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
இரணியனை	ஹிரண்யனுடைய	என்	என்னுடைய
முரண்	மிடுக்கானது	ஒளி	ப்ரகாசியாநின்ற
அழிய	அழியும்படியாக		வளை இழந்தேனே. (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (மடலித்யாதி) மடலினுடைய ஓக்கத்தையுடைத்தான நெடிதான தாழைகளையுடைத்தான பரிஸரமெல்லாம் வளர்பவளமானது திடல்களிலே மூடப்படர்ந்து ப்ரகாசத்தைப்பண்ணாநின்றுள்ள திருக்கண்ணபுரத்துறையும். யுத்தத்திலே நெருக்கி, அன்று ஹிரண்யன் மிடுக்கழியும்படியாகப் பிராட்டிமாரும் கண்டுகொண்டிருக்கும்படியாக உகிராலே அவனுடைய சரீரத்தை பே(ர்)த்து, தன்னுடைய ஈஶ்வரத்வத்தைநிலைநிறுத்தினவனுக்கு என்பருவத்திலே ஒருவனுக்கு உதவினவனன்றோ என்றிருந்தாயிற்று வளையிழந்தது. .... (௬)

மூ.—வண்டமரும் மலர்ப்புன்னை வரிநீழலணிமுத்தம்
தெண்டிரைகள் வரத்திரட்டும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
எண்டிசையு †மெழுசுடருமிருநிலனும் பெருவிசும்பும்
உண்டுமிழ்ந்த பெருமானுக்கிழந்தேனென்னொளிவளையே. (௭)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (மடலித்யாதி) சிறுகோலுக்கு உளைந்தோடும்படியானமுக்தனாயிற்று அவன்; நீயும் "வாயில்பல்லு மெழுந்தில" என்கிறபடியே பேதைப்பருவமாயாயிற்றிருப்பது, "வளை இழக்கும்படி வந்ததென்" என்ன; "ஒருத்தன் வாசியறிந்து திருநாமம்சொல்லி, அவன் விரோதியை அழித்தவனன்றோ? நானும் அவன் வைலக்ஷண்யத்தாலே இப்பருவத்திலும் துஸ்ஸஹமான விரஹத்தாலே நோவுபட்டால் வந்துதோன்றானோ" என்றாயிற்று வளை இழந்ததென்று சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"மடலையெடுத்த" என்ற சப்தார்த்தமாய், பலிதமருளிச்செய்கிறார் (மடலித்யாதி). அணி - அழகாய், பலிதார்த்தம் (பிராட்டிமாருமித்யாதி). உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்னித்யாதி). ... ... (௬)

---

† (பா)-எழுகடலும்.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்	எண்திசையும் எட்டுத்திக்குக்களையும்,	
அமரும்	படிந்திருக்கிற	எழு	எழாநிற்கிற
மலர்	புஷ்பங்களையுடைய	சுடரும்	(ஆதித்யாதி) தேஜஸ்ஸுகளையும்,
புன்னை	புன்னைமரத்தினுடை	இரு	பரப்பை யுடைத்தான
வரி	இருண்ட [ய	நிலனும்	பூமியையும்,
நீழல்	நிழலினுடைய (நடுவில்)	பெரு	விசாலமான
அணிமுத்தம்	வெளியான ப்ரதேசங்களிலே	விசும்பும்	ஆகாசத்தையும்
தெண்	தெளிவான	உண்டு	(ப்ரளயகாலத்தில்) விழுங்கி (பிறகு)
திரைகள்	நீர்களானவை	உமிழ்ந்த	(வெளிநாடுகாண) உமிழ்ந்தவனை
வர	முத்துக்களைக் கொடுவந்து	பெருமானுக்கு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு	
திரட்டும்	சேர்க்காநிற்பதான	என்	என்னுடைய
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,		ஒளி	ப்ரகாசமான
		வளை இழந்தேனே. (எ)	

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வண்டமருமித்யாதி) வண்டுபடிந்த பூக்களையுடைத்தான புன்னையினுடைய வரிநீழலிலே ஓரிடம் வெளியாய், ஓரிடம் நிழலாயிருக்குமாயிற்று; அதில் வெளியான ப்ரதேசங்களிலே தெளிந்த நீர்களானவை முத்துக்களைக்கொடுவந்து திரட்டாநிற்குமாயிற்று.

(எண்டிசையுமித்யாதி) எட்டுத் திக்குக்களையும், எழுவகைப்பட்ட கடல்களையும்; "எழுசுடரும்" என்று பாடமானபோது எழாநிற்கிற ஆதித்யாதிகளையும் நினைத்ததாகிறது. பரப்பையுடைத்தான பூமியையும் இவற்றுக்கெல்லாம் அவகாச ப்ரதானம் பண்ணுகிற ஆகாசத்தையும், ப்ரளயகாலத்திலே எடுத்துவைத்துப் பின்னை

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (வண்டித்யாதி) ஒருசிறுக்கனுக்காக ஒருகால் உதவினதைக்கொண்டு வளைஇழப்பாருண்டோவென்ன; ப்ரளயாபத்ஸகனன்றோ எல்லாரையும் ரக்ஷித்தவனன்றோ வென்றுகிடாய் நான்வளையிழந்ததென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

நிழலிலும், முத்துக்களைத் திரட்டில் பரபாகமாயிராதென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). ... ... (எ)

http://acharya.org

வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்த ஸர்வேஸ்வரனுக்கு இழந்தே னென்வரி வளையே. அவனுடைய ஆபத்ஸகத்வத்தை விஸ்வஸித்துக் கிடாய் நான்கெட்ட தென்கிறாள். .... (எ)

மூ.—கொங்குமலிகருங்குவளை கண்ணாகத்தெண் கயங்கள்
செங்கமலமுகமலர்த்தும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வங்கமலிதடங்கடலுள் வரியரவினணைத்துயின்ற
செங்கமலநாபனுக்கிழந்தேனென் செறிவளையே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொங்கு	பரிமளத்தாலே	தடம்	விசாலமான
மலி	வ்யாப்தமாய்	கடலுள்	ஸமுத்ரத்திலே
கரும்	கறுத்தநிறத்தை யுடைத்தான	வரி	தர்சநீயமான
குவளை	குவளைப்பூக்களை	அரவின்	திருவநந்தாழ்வானுகிற
கண்ணாக	கண்களாகக்கொண்டு	அணை	படுக்கையில்
தெண்	தெளிந்த	துயின்ற	கண்வளர்ந்தருளுகிற வனுய்,
கயங்கள்	பொய்கைகளானவை	செம்	சிவந்த
செம்	சிவந்த	கமலம்	கமலத்தை
கமலம்	தாமரைப்பூவாகிற	நாபனுக்கு	நாபியிலேயுடைய பத்மநாபனுக்கு
முகம்	முகத்தை	என்	என்னுடைய
அலர்த்தும்	விகஸிப்பியாநின்ற	செறி	(கையில்) அமைந்திருக்கிற
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,			
வங்கம்	மரக்கலங்களாலே		வளை இழந்தேனே. (அ)
மலி	வ்யாப்தமாய்		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய், கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள குவளைப்பூக்களைக் கண்ணு

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) ப்ரளயகாலமாகையாலே எல்லாரையும் ரக்ஷித்தான்; உனக்கு இப்போதென்ன ப்ரளயம்வந்தது வளை இழக்கைக்கென்ன; எனக்கு விரஹத்தை யுண்டாக்கினன் அவனே யென்று அவ்வழியாலே எல்லாவற்றையு முண்டாக்கின திருநாபீகமலத்தை நினைத்தாளென்று ஸங்கதி.

குவளையைக் கண்ணுக நிருபித்து கமலத்தை முகமாக நிருபித்தால், இரண்டுக்கும் யுகபத்விகாஸம் சொல்லக்கூடாமையால் "செங்கமல முகமலர்த்தும்" என்றதுக்கு செங்கமலமாகில் முகம் அலர்த்து மென்ன வொண்ணு

கக்கொண்டுதெளிந்த பொய்கைகளானவை சிவந்த †தாமரைப் பூக்களாகிறமுகத்தை அலர்த்தாநின்றுள்ள திருக்கண்ணபுரத்துறையும்.

(வங்கமலியித்யாதி) மரக்கலங்களால் மிக்கிருப்பதாய் கண்வளர்ந்தருளுகைக்கீடான பரப்பையுடைத்தாயிருக்கிற கடலிலே தர்ஶநீயமான வடிவையுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற சிவந்த கமலத்தையுடைத்தான திருநாபியையுடையவனுக்கு உத்பாதகனை விஶ்வஸித்து முடிந்தேனென்கிறாள்.

மூ.—வாராளுமிளங்கொங்கை நெடும்பணைத்தோள் மடப்பாவை
சீராளும்வரைமார்பன் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
பேராளனாயிரம் பேராயிரவாயரவணைமேல்
பேராளர்பெருமானுக் கிழந்தேனென் பெய்வளையே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வார்	கச்சாலே	பேராளன்	(அதனால்) பெருமையையுடையனாய்,
ஆளும்	தாங்கப்பட்டதாய்	ஆயிரம்	ஆயிரமான
இளம்	இளமையை யுடைத்தான	பேர்	திருநாமங்களை (ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற)
கொங்கை	ஸ்தநங்களை யுடையளாய்,	ஆயிரம்	ஆயிரமான
நெடும்	நீண்ட	வாய்	முகங்களையுடைய
பணை	மூங்கில்போலே	அரவணைமேல்	திருவநந்தாழ்வான் மேல் (பள்ளிகொண்டிருக்கிற)வனான
தோள்	தோளையுடையளாய்,	பேராளர்	பெருமையை யுடைய
மடம்	பவ்யையான	பெருமானுக்கு	எம்பெருமானுக்கு
பாவை	பெரிய பிராட்டியார் (வர்த்திக்கையாலுண்டான)	என்	என்னுடைய
சீர்	ஸம்பத்தாலே	பெய்	ஶ்லாக்யமான
ஆளும்	வ்யாப்தமாய்	வளை	இழந்தேனே. (கூ)
வரை	மலைபோல் த்ருடமான		
மார்வன்	திருமார்வை யுடையவனாய்		
திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,			

தென்று, செங்கமலம்போலே யிருக்கிற ஸ்த்ரீகளுடைய முகத்தை அலர்த்துமென்றருளிச் செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி). (தாமரைப்பூக்களை) என்றவநந்தரம் "பேர்லே" என்றுசேஷம். ... ... (அ)

† இங்கு அரும்பதத்துக்கு அநுகுணமாயில்லை.

http://acharya.org

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாராளுமித்யாதி). வாராலே தாங்கப்பட்டிருப்பதாய், இளமையை யுடைத்தாயிருக்கிற கொங்கைகளை யுடையளாய், நெடியபணைபோலே யிருக்கிற தோள்களை யுடையளாய், ஆத்மகுணோபேதையாய், நிருபாதிகமான ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் வர்த்திக்கையாலே யுண்டான ஸம்பத்தை யுடைத்தாய், வரைபோலே திண்ணியதான திருமார்வையுடையவன். (திருக்கண்ணபுரத்துறையும் பேராளன்) திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து ஸுலபனானைகயால்வந்த ஏற்றத்தை யுடையவன்.

(ஆயிரம்பேரித்யாதி) தூங்குமெத்தைபோலே அசையாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே ஏறட்டுக்கொண்டுஆயிரவாயாலும் அநுபவத்துக்குப் பாசுரமான ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி ஸ்தோத்ரம பண்ணுகையால் வந்த பெருமையுடையவனுக்கு, யசோதைப்பிராட்டி தன் மடியிலே வைத்துக்கொண்டு ஆடுமாபோலேயாயிற்று. (இழந்தேனென் பெய்வளையே) தன்னை யொழியச் செல்லாமை யுடையார்க்குத் தன்னைக் கொடுக்குமவனன்றோ ?, நம் செல்லாமை பரிஹரியானோவென்று விஸ்வஸித்து வளையிழந்தேனென்கிறாள். .... (௯)

மூ.—தேமருவுபொழில் புடைசூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வாமனனைமறிகடல்சூழ் வயலாலி வளநாடன்
காமருசீர்க்கலிகன்றி கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை
நாமருவி யிவைபாட வினையாய நண்ணாவே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	மதுவால்	பொழில்	சோலைகளாலே
மருவும்	வ்யாப்தமான	சூழ்	சூழப்பட்ட

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாராளுமித்யாதி) "ஸகல ஜகதுத்பாதகன்றானே உண்டாக்கினவிரஹம் அநுபவிக்கத் திருமத்தனை, அவனேவருமளவும் ஆறியிருக்கவேணுங்காண்" என்ன; "தன்னைப்பிரியமாட்டாதாரைப் பிரியாமவிருக்கவில்லையோ, என்னைப் பிரித்து வைப்பானென்" என்று வளை இழந்தேனென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(பணைபோலே)மூங்கில்போலே. "ஆயிரம்பேருடையஆயிரவாய்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (தூங்கித்யாதி). ... ... (௯)

http://acharya.org

புடை	பர்யந்தங்களையுடைய,	சீர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை யுடையரான
திருக்கண்ண புரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலே [கிற	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
உறையும்	நித்யவாஸம்பண்ணு	கண்டுரைத்த	க்ருபையால் அருளிச்செய்த
வாமனனை	வாமநன்விஷயமாய்,		
மறி	ஸப்தியாநின்ற	தமிழ்மாலை	இந்தத் தமிழ்த் தொடையை
கடல்	ஸமுத்ரத்தாலே	இவை	
சூழ்	சூழப்பட்டதாய்,	நா	நாவிலே
வளம்	வளமையையுடைய	மருவி	பொருந்தும்படி
வயல்	வயல்களையுடைத்தான	பாட	பாட
ஆலிநாடன்	திருவாலி நாட்டை யுடையராய்,	வினையாய	ஸஹ்ருதயமாகப்பண்ணின பாபங்களும்
காமரு	ஆசைபண்ணத்தக்க	நண்ணாவே	கிட்டாதுகள். (க0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (தேமருவுமித்யாதி) தேன்மிக்கிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட பர்யந்தத்தை யுடைத்தானதிருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற வாமநனையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. தன்னுடையபேற்றுக்குத் தான் அர்த்தியாய் வருமவனாயிற்று. (மறியித்யாதி) சப்தியாநின்றுள்ள கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய் பரந்த வயலையுடைத்தான ஆலிநாட்டையுடையராய், எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹைபண்ணவேண்டும்படியான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை யுடையரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இந்த தமிழ்த்தொடையை நாவிலே பொருந்தும்படிபாட, ஸஹ்ருதயமாகப்பண்ணின பாபங்களும் விட்டுப்போம்; உக்திமாத்ரத்தைச் சொல்ல புத்தி(புத்தி)பூர்வகமாகப் பண்ணின பாபங்கள் கிட்டாவென்கிறார். .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (தேமருவுமித்யாதி) "வாமனன்" என்றதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி). ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறென்று கருத்து. ... ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

எட்டாம்பத்து நாலாந்திருமொழி

விண்ணவர் தங்கள் ப்ரவேசம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வ்யா.—(விண்ணவரித்யாதி) இப்பிராட்டி தன் இழவைச் சொல்லி பரவசையாய் விழுந்துகிடந்தாள்; தளர்த்தியாலே உடம்பு க்ருஶமாய், குழலும்பேணுதே பூவும் மறுத்துக்கிடக்குமிறே. இத்தை யறியாதே பழைய வாஸநையைக்கொண்டு மதுபானம்பண்ணுவதாகச் சிலதும்பிகள் வந்து பறந்தன; அத்தைப்பார்த்து (க) "వాహి వాత యతః కాన్తా తాం స్పృష్ట్వా మామపి స్పృశ - வாஹி வாத யத꞉ காந்தா தாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாமாமபிஸ்ப்ருஶ" என்னுமாபோலே மதுவுக்குக் க்ருஷியைப்பண்ணி மதுபானம் பண்ணப்பாராயென்கிறாள். *

மூ.—விண்ணவர்தங்கள் பெருமான் திருமார்வன்
மண்ணவரெல்லாம் வணங்கும் மலிபுகழ்சேர்
கண்ணபுரத் தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல்
வண்ணநறுந்துழாய் வந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்தும்பி	கோல்களிலேவர்த்திக்கிற தும்பியே?	புகழ்	ஶீலாதிகுணங்கள்
		சேர்	சேர்ந்திருக்குமவனாய்,
விண்ணவர் தங்கள்	நித்யஸூரிகளுக்கு	கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற
பெருமான்	நிர்வாஹகனாய்,		
திரு	பெரியபிராட்டியாரை	எம்பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய
மார்வன்	திருமார்வில் தரிப்பவனாய்,	கதிர்	ப்ரகாசியாநின்ற
		முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின் மேலே
மண்ணவரெல்லாம்	லீலாவிபூதியிலுள்ளாரெல்லாம்	வண்ணம்	வர்ணத்தையும்,
வணங்கும்	தொழும்படியாய்,	நறும்	பரிமளத்தையும்
மலி	அதிகமான		(உடையதான)

அந.—விண்ணவரின் ப்ரவேசம். (மறுத்து) மற்றுமறுத்தென்றபடி. நாயகனுடையமாலையில் பரிமளத்தைக்கொடுவந்துஊதினால் விரஹதாபம் தீர்ந்து பூவில் மதுசேர்ந்தால் உண்ணப்பார்க்கிற தாத்பர்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி). ... ... *

(க) ரா-ஆ.

http://acharya.org

துழாய்	திருத்துழாயிலே (படிந்து அங்குத்தை பரிமளத்தைக் கொண்டு)	வந்து	இங்கேவந்து
		ஊதாய்	ஊதவேணும். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (விண்ணவர்தங்கள் பெருமான் திருமார்வன்) நித்ய ஸூரிகளும் பிராட்டிமாரும் அநுபவிக்கிற விஷயமிதுவன்றோ? நான் உன்னைக் குடிக்கச்சொல்லுகிற வேப்பங்குடிநீர். (க) ✻ சூட்டு நன்மாலைகள் தூயனவேந்திக்கொண்டு நித்யஸூரிகள் அடிமை செய்யப்பிராட்டியும் தானுமாய் இருக்குமாயிற்று. (மண்ணவரெல்லாம் வணங்கும்) நித்யவிபூதியிலுள்ளாரெல்லாரும் அதிகாரிகளாயிருக்குமா போலேயாயிற்று இங்குள்ளாருமெல்லாம் அதிகாரிகளாம்படியாகத் தான்வந்து நிற்கிறநிலை. அங்கு அநதிகாரிகள் ஒருவருமில்லாதாப்போலே இங்கு எத்தனையேனும் தாழ்ந்தாரும் அதிகாரிகளாம்படியாக வாய்த்துவந்து நிற்கிறது.

(மலிபுகழ்சேர்) சீலகுணம் ஸத்கார்யவாதம் கொண்டு அறிய

அரு.—முதற்பாட்டு. (விண்ணித்யாதி) "கோற்றும்பி துழாயில் படிந்து வந்ததென்று சொல்லுகைக்கு இங்கேமதுமாறியிராதோ?, உன்னைப்பிரிந்திறே அவனிருப்பது" என்று அக்குறையில்லை அவனுக்கென்னுமது தோற்ற ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (நித்யேத்யாதி). "தங்கள்" என்று விசேஷித்ததத்தாலே நிரதிசயபோக்ய வஸ்துவினநுபவத்தாலுண்டான தானான தன்மை தோற்றுகையால் அதுக்குக்கருத்து (இதுவித்யாதி). ஸூரிகள் அநுபவிக்கும் விஷயமானால் எனக்கென்ன ; பூவும் மதுவுமுண்டார்கிலன்றோ நான்போவதென்ன; அதுக்கும் குறையில்லையென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (சூட்டித்யர்தி). இத்தால் செவ்விப் பூச்சூடுவாரும் சூட்டிக்கொள்ளுகைக்கு உடலாக ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்க, மதுவெள்ளமிருக்கும்; இங்கே சூட்டுவாருமின்றியே சூடினதும் செருகாயிருக்கையாலே உனக்கு அநுபவிக்க அவகாசமில்லை யென்றதாயிற்று. ஸூரிபோக்யனான ஶ்ரிய:பதியை நான்கிட்டுவதெங்ஙனேயென்னுமபிப்ராயத்தில் "மண்ணவரித்யாதி" என்றுவிவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (நித்யவிபூதியிலித்யாதி).

இங்கே "மலிபுகழ்" என்கைக்குப்பரமபதத்தில்மலிவில்லையோவென்ன; (சீலவித்யாதி). (ஸத்கார்யவாதம்) என்றது - முன்புண்டானதுக்கே கார்யத்வாஉவஸ்த்தாபத்தியென்று நிர்ணயிக்கும் வாதமென்றபடி. (அரிய

(க) திருவிரு-உக.

http://acharya.org

வேண்டும்படியாயிருக்கும். அங்கு ப்ரமாணங்கள்சொல்லவறியுமித்தனை. இங்கு எத்தனையேனும் தாழ்ந்தார்க்கும் முகம்கொடுத்துக்கொடுநிற்கிற நிலையைக்கண்ணாலேகாண்கையாலே அதுஸ்பஷ்டமாவது இங்கேயாயிற்று. (கதிர்முடிமேல்) இப்படி உபயவிபூதிக்கும் கவித்ததாகையாலே ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற திருவபிஷேகத்தின்மேலே. (வண்ணநறுந்துழாய்) செவ்விமாறுதே பரிமளத்தையுடைத்தாயிருக்கிற திருத்துழாயிலே படிந்து அங்குத்தைபரிமளத்தைக் கொடுவந்து இங்கே ஊது. (கோற்றும்பி) கோல்களிலும் பணைகளிலும் வைத்தமதுவைப்பானம் பண்ணக்கடவ உன்னை. (க) "‘ஸர்வரஸ:- ஸர்வரஸ:’ என்கிறவஸ்துவைப்போய் அநுபவி" என்றன்றோ சொல்லுகிறது. .... (க)

மூ.—வேதமுதல்வன் விளங்குபுரிநூலன்
பாதம்பரவிப் பலரும் பணிந்தேத்தி
காதன்மைசெய்யும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்
தாதுநறுந்துழாய் தாழ்ந்ததாய் கோற்றும்பீ. (உ)

வேண்டும்படியாய்) என்றது-முன்புண்டானதே கார்யமாயிற்றென்னுமாபோலே அர்ச்சாவதாரத்தில் சீலகுணம் காணப்பட்டதாகையால் பரமபதத்திலும் தர்ம்யைக்ய நிபந்தநமாகவுண்டென்று அநுமாநவிதயாஅறியவேண்டும்படியாயென்கை. அநுமாந ப்ரமாணமே யன்றியே சப்தப்ரமாணமுமுண்டென்கிறார் (ப்ரமாணங்களித்யாதி). ப்ரத்யக்ஷமே இங்கு அமையுமென்று ஏற்றமருளிச் செய்கிறார் (இங்கித்யாதி). "துழாய்" என்றவநந்தரம் "படிந்து" என்று சேஷம்பூரித்தருளிச் செய்கிறார் (செவ்வியித்யாதி). இத்திருமொழியில் மலர் செருகாயிருக்கும்படியை உரைத்ததும் வந்தூதசெவ்வி பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லுமதுவும், தும்பிகளைப்போகச் சொல்விற்றும் ஸ்வாபதேசத்தில் இவ்விபூதியில் சப்தாதி விஷயங்களின் நிஸ்ஸாரதையும், பகவதநுபவத்தின் நிரதிசய ஸாரவத்தையும் சிஷ்யர்க்கு அறிவிப்பித்தமையாகக்கொள்வது. (க)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (வேதமுதல்வனித்யாதி) "மண்ணவரெல்லாம் வணங்கும்" என்னாநின்றாய்; மண்ணவரில் தேவதாந்தரங்களையும் வணங்காநிற்கக்காணாநின்றோமென்ன; (உ) "மானிடவரல்லர்" என்கிறபடியே அஸத்துக்களை மண்ணவரென்றும் சொல்லப்போகாது, வைதிகரெல்லாம்

(க) சாந்தோ-ங-கச-ச. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேதமுதல் வன்	வேதப்ரதிபாத்யனை முதன்மையை யுடையனாய்,	எத்தி	ஸ்துதித்து (அதனால்)
விளங்கு	(திருமேனியில்) விளங்காநின்ற	காதன்மை	ஸ்நேஹத்தை
புரிநூலன்	திருயஜ்ஞோப வீதத்தை யுடையனாய்,	செய்யும்	பண்ண(ப்ராப்த)னான கண்ணபுரத் தெம்பெருமான், [ய்
பலரும்	எல்லாரும்	தாது	தாதுகளையுடைத்தா
பாதம்	திருவடிகளை	நறும்	பரிமளத்தையுடைய தான
பரவி	பரக்கச்சொல்லி	துழாய்	திருத்துழாயிலே
பணிந்து	ஸேவித்து	தாழ்ந்து	அவகாஹித்து ஊதாய்கோற்றும்பி. (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வேதமுதல்வன்) புருஷர்கள் தங்கள் ஆஶ்ரயங்கள் தோற்றச் சொன்னவஸ்துவைப் பற்றச் சொல்லுகிறேனோ? ஆகமாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற வஸ்துவைப்பற்றச் சொல்லுகிறதன்று. அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்தோஷமான வேதைக ஸமதிகம்யனாகையால் வந்த ப்ராதாந்யத்தை யுடையவன்; (விளங்குபுரிநூலன்) (க) "ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷಃ - ஹிரண்மயஃ புருஷஃ" என்கிறபடியே அழகிய விக்ரஹத்தையும் அதிலே விளங்காநின்றுள்ள திருயஜ்ஞோபவீதத்தையு முடையவன்.

(பாதமித்யாதி) திருவடிகளை அக்ரமமாக எத்தி அதிலே விழுந்து எல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுகிற. (உ) "ನಿದಿಧ್ಯಾಸಿತವ್ಯಃ- நிதித்யாஸிதவ்யஃ" என்று விதிக்கிற விஷயத்திலேயன்றோ நான் உன்னைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (தாதித்யாதி) பூத்துச் செவ்வியை யுடைத்தாயிருக்கிற திருத்துழாயிலேதாழ்ந்து இங்கேவந்து ஊதவேணும். .... (உ)

இவனையே தொழுவர்களென்னுநின்றுகொண்டு வேதவேத்யத்வம் சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதி.

(தங்கள் ஆஶ்ரயங்கள் தோற்றச் சொன்னவஸ்துவை) என்றது- தங்கள் ஆஶ்ரயங்களானவற்றுக்கு மாஹாத்ம்யமுண்டானதாகத்தோற்ற வஸ்துவான தேவதாந்தரத்தை யென்றபடி. விவரணம் (ஆகமேத்யாதி). (உ)

(க) சாந்தோ-க-கூ-கூ. (உ) ப்ரு-கூ-ரு-கூ.

மூ.—விண்டமலரெல்லாமூதிநீ யென்பெறுதி
அண்டமுதல்வ னமரர்களெல்லாரும்
கண்டுவணங்கும் கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்
வண்டுநறுந்துழாய் வந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விண்ட	விகஸிதமான	கண்டு	கண்ணாரக்கண்டு
மலரெல்லாம்	புஷ்பங்களிலெல்லாம்	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கும்படியானவனான
ஊதி	ஸஞ்சரித்து		
நீ	நீ		கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
என்	என்ன (ஸுகத்தை)	வண்டு	வண்டுகள் (படிந்துகிடக்கிற)
பெறுதி	பெற்றாய் (ஆகையால்)		
அண்ட	அண்டத்துக்கு	நறும்	பரிமளப்ரசுரமான
முதல்வன்	நிர்வாஹகனாய்	துழாய்	திருத்துழாயின் (பரிமளத்தைக்கொண்டு)
அமரர்கள்	தேவர்கள்		
எல்லாரும்	ஸகலரும்		வந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (விண்டு) திறந்து கிடந்தவாசலெல்லாம் நுழைந்து திரிவாரைப்போலேயிருந்ததீஉன்னுடையயாத்ரை. இதள் அலருமளவும்அவஸரம் பார்த்துநின்றால் மற்றுள்ளவற்றிலடங்கலும் மது ஒழுகிப்போமே, இதுதன்னில் உள்ளது அல்பமாய், அஸ்த்திரமாயிருக்கும்; அதுதான்முதலிலே கிடையாது. கிடைத்ததோ அத்யல்பம்; அல்பபலத்துக்கு யத்நம்பண்ணுவாருண்டோ?

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு (விண்டவித்யாதி) "வேதவேத்யவஸ்து" என்று அத்தைச்சொல்லாநின்றாய், தேவதாந்தரங்களும் சிலப (ஃ) லங்களைக் கொடுக்க, பெற்றிருப்பாரும்சிலருண்டேயென்ன; அதுகொடுப்பது-க்ஷுத்ரபலத்தையென்று, அத்தைத் தவிர்த்து பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"விண்ட" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (திறந்தித்யாதி). ஓடித்திரிய வேண்டுவானென்னென்ன ஹேதுத்வயம் (இதுவித்யாதி). விள்ளாமலரிருந்தால் விண்டமலரில் தேன் சுவறிப்போமென்று அங்கோட, அங்கு தானும் நாக்கு நனைக்கவுமில்லாமல் மற்றொன்றைத்தேடிப் போகையுமாய். இப்படி திரிந்தபடி சொல்லிற்றாயிற்று. விஷயாந்தரங்களின் ஸ்வபாவமிருப்பது இங்ஙனென்று கருத்து. ... ... (௩)

http://acharya.org

அண்டமுதல்வன்) அண்டத்துக்கு நிர்வாஹகன். (அமரர்களித்யாதி) தங்களை ஆஸ்ரயணீயராக நினைத்து இறுமாந்திருக்கிறவர்களெல்லாரும் அவ்விறுமாப்பைப் பொகட்டு திருவடிகளிலேவிழுந்து ஆஸ்ரயிக்கும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலேநிற்கிறவன். (வந்து) ஸஜாதீயருடைய யாத்ரை அமையாதோ உனக்கு. .... (ங)

மூ.—நீர்மலிகின்றதோர் மீனாயோராமையுமாய்
சீர்மலிகின்றதோர் சிங்கவுருவாகிக்
கார்மலிவண்ணன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்
தார்மலிதண்டுழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீர்	ஸமுத்ரத்திலே	கார்	அழகால்
மலிகின்றது	வ்யாபித்த	மலி	நிறைந்த
ஓர்	அத்விதீயமான	வண்ணன்	திருமேனியையுடையனை
மீனாய்	மத்ஸ்யாவதாரமாய்,		
ஓர்	அத்விதீயமான	கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,	
ஆமையுமாய்	கூர்மாவதாரமுமாய்,	தார்	மாலையிலே
சீர்	வீரஸ்ரீயால்	மலி	வ்யாப்தமான
மலிகின்றது	பூர்ணமான	தண்	குளிர்ச்சியான
ஓர்	அத்விதீயமான	துழாய்	திருத்துழாயின் பரிமளத்தில்
சிங்க	நரஸிம்ஹத்தினுடைய		
உருவாகி	வடிவையுடையனாய்,	தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (ச)	

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (நீர்மலிகின்றதோர் மீனாயோராமையுமாய்) கடலிலே அக்கடலைக் கண்செறியிட்டாப்போலே யிருக்கிற வடிவையுடைய மத்ஸ்யமாய், (க) "அலைகடல்நீர்க்குழம்ப" என்னக்கடவதிறே. கடலில் நீர்க்குழம்பிச் சேரும்படியிறே கொண்டவடிவின்பெருமை. அன்றிக்கே ஜலசரஜாதியுமான வடிவையுடைய

அரு.—நாலாம்பாட்டு (நீரித்யாதி) அமரர்களெல்லாரும் கண்டுவணங்குகைக்கு இவன்செய்த ஏற்றமென்னென்ன; தன்னை அழியமாறி அவதரித்து வேதப்ரதாநாதிகளைப் பண்ணினான் காணென்றுசொல்லுகிறாளென்றுஸங்கதி.

(கண்செறி) துழாய்முடியாய், அத்தாலே கடலை நெருக்கமாக வ்யாபித்தமை தோற்றுகிறது. "நீர்"என்று கடலாய் கீழருளிச்செய்து, கேவலஜலமாக வர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "ஜலஸஜாதீயமாய்" என்றுபாடமான

(க) தி-மொ-கக-ச-க.

http://acharya.org

ஆமையாய். (சீர்மலிகின்றதோர் சிங்கவுருவாகி) வரஸாயால்குறை வற்ற நரஸிம்ஹமாய் உகவாதவனுக்காகக்கொண்ட வடிவையோ நான் பற்றச் சொல்லுகிறது.

(காரித்யாதி) எல்லாருக்கும் மேல்விழுந்து பற்றவேண்டும்படி யான வடிவையுடையனுமாய்க்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனையன்றோ பற்றச் சொல்லுகிறது. (தார்மலி) பூமிக்கு ஸ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள திருத்துழாயிலே. (ச)

மூ.—ஏரார்மலரெல்லா மூதிநீயென்பெறுதி
பாராருலகம் பரவப்பெருங்கடலுள்
காராமையான கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்
தாரார்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏர்	அழகினால்	பரவ	பரவும்படியான
ஆர்	நிறைந்துள்ள	பெரும்	மஹத்தான
மலர் எல்லாம்	புஷ்பங்களில் எல்லாம்	கடலுள்	ஸமுத்ரத்திலே
ஊதி	ஸஞ்சரித்த	காராமையான	பெரிய ஆமையான
நீ	நீ [தை		கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்
என்	என்னப்ரயோஜநத்	தார்	மாலையிலே
பெறுதி	பெற்றாய்;	ஆர்	நிறைந்ததாய்
பார்	மண்ணில்	நறும்	பரிமளிதமான
ஆர்	மிக்கிருந்துள்ள	துழாய்	திருத்துழாயிலே
உலகம்	லோகங்களெல்லாம்		தாழ்ந்தூதாய்கோற்றும்பீ. (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஏரார்மலரெல்லாமூதி) ஒன்றிலே உன்அபேக்ஷை குறைவறக் கிடக்கிறதன்றே. நிறங்கொண்டு ப்ர(ஞ)

போது நீரிலேதானே புஷ்டமாயிருந்துள்ள என்றுசப்தார்த்தம். "ஜலம் மிக் கிருந்துள்ள லோகமெல்லாம் பரம்பும்படியான" என்று பாடமானபோது - நீர்மலிகின்ற லோகத்திலே அதுக்குத்தக்கதோர் ஆமையுமாயென்று சப்தார்த் தம். மேலுக்கவதாரிகை. (உகவாதவித்யாதி). (ச)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஏராரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்களிரண்டிலும் சொன்னவர்த்தந்தானே பின்னோட்ட அத்தை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

"எல்லாம்" என்றதுக்குக்கருத்து (ஒன்றிலேயித்யாதி). ஏரார் என்ற துக்குத் தாத்பர்யம் (நிறமித்யாதி). "என்பெறுதி" என்றதுக்கு உட்கருத்து

http://acharya.org

மிக்கிற இத்தனையிறே உள்ளது. எங்கும்புக்கும் ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணினுயென்னும் வார்த்தை கேட்கப் பெற்றிலேயே. (பாராருலகம்பரவ) மணம்மிக்கிருந்துள்ள லோகமெல்லாம்பரவ. (பெருங்கடலுள் காராமையான) கீழ்ச்சொன்னதுதான் பின்னாட்டுகிறபடி. (காராமை) பெரிய ஆமை. (தாராரித்யாதி) பூமிக்குச் செவ்விபெற்றிருந்துள்ள திருத்துழாயிலே தாழ்ந்தூதாய். .... (ரு)

மூ.—மார்வில்திருவன் வலனேந்து சக்கரத்தன்
பாரைப்பிளந்த பரமன் பரஞ்சோதி
காரில்திகழ்காயாவண்ணன் கதிர்முடிமேல்
தாரில்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மார்வில்	திருமார்விலே	காரில்	கறுப்புக்கிருப்பிருப்பிட
திருவன்	பெரியபிராட்டியாரை யுடையவனாய்,	திகழ்	ப்ரகாசியாநின்ற [மாய்
		காயா	காயாம்பூபோல்
வலன்	வலது திருக்கையில்	வண்ணன்	வடிவழகையுடையனை எம்பெருமானுடைய
ஏந்தும்	தரிக்கப்பட்ட [வனாய்		
சக்கரத்தன்	திருவாழியை யுடைய	கதிர்	ஒளியை யுடைத்தான
பாரை	பூமியை [னால்	முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின்
பிளந்த	பேதித்தவனாய் (அத	தாரில்	மாலையிலிருக்கும் [மேல்
பரமன்	மேன்மையை யுடையவனாய், [யாய்	நறும்	பரிமளிதமான
		துழாய்	திருத்துழாயில்
பரஞ்சோதி	பரமமான தேஜோரூபி		தாழ்ந்தூதாய் கோல்தும்பி. (சு)

அவ.—ஆறும்பாட்டு. நீ அங்கேசென்றால் முகம்தருவிப்பாருமுண்டு. அவன்றான் விரோதிநிரஸநசீலன்; என்றுமொக்க ஆபத்துக்களிலே உதவிப்போந்தவன். உதவாதொழியிலும் விடவொண்ணாத வடிவழகுடையவன்; ஆனபின்பு அவன் பக்கலிலேசென்று இங்கே வந்தூதப்பாராயென்கிறாள்.

(எங்குமித்யாதி). ... ... (ரு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (மார்விலித்யாதி) ஆமைக்கநந்தரம் வராஹாவதாரமாகையாலே அத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு சேர்ப்பாருமுண்டென்கிறாரென்று ஸங்கதியை தாத்பர்யகதநமுகேந ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறார் (நீயித்யாதி).

http://acharya.org

வ்யா.—(மார்விற்றிருவன்) திருமார்விலே பிராட்டி யெழுந்தருளியிருந்து அவன் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே இத்தலையில் குற்றங்கண்டு அழன்று கைவிடுமன்று தன்முழுநீர்மையாலே அவனை ஆற்றிப் பொருந்துவிடுமாயிற்று. (வலனேந்து சக்கரத்தன்) அவள் சொல்லவன்றிறே கையில் திருவாழியை ஏந்திற்று. (க)* எப்போதும் கைகழலாநேமியானிறே. (பாரைப்பிளந்த பரமன்) அண்டபித்தியிலே புக்குச்சேர்ந்து உருமாய்ந்துபோன பூமியைக்கைவிடாதே அதுக்கிடாயிருப்பதொருவடிவைக்கொண்டுபுக்கு, இடந்தெடுத்துக்கொண்டேறி, ரக்ஷணத்தில் தன்னை எண்ணினல் பின்னை ஒருவரை எண்ணவொண்ணுதபடி யிருக்குமவன். (பரஞ்சோதி) எல்லார்க்குமொக்க ப்ராப்யனுயிருக்குமவன்.

(காரில்திகழ்காயாவண்ணன்) ப்ராப்யனன்ருகிலும் விடவொண்ணுதாயிற்று வடிவழகு. கறுப்பு இத்தனையுமே அதுக்கேற்றமாகச் சொல்லலாவது; பரிமளமித்தனையும் அவனுக்கேற்றமா யிருக்குமாயிற்று. (கதிரித்யாதி) ஆதி(ஷ)ராஜ்யப்ரகாசகமான திருவபிஷேகத்தின்மேலேயுண்டான செவ்வியையுடைத்தான திருத்துழாயிலே படிந்து இங்கே வந்தூதப்பாராய். .... (சா)

மூ.—வாமனன்கற்கி மதுசூதன் மாதவன்
தார்மன்னுதாசரதியாய தடமார்வன்
காமன்றன்தாதை கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்
தாமநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாமநன்	வாமநாவதாரம் செய்தவனுய்,	தார்	(ரக்ஷணத்துக்கு ஸூசகமான)மாலையினுல்
கற்கி	கல்கி அவதாரம் செய்வதாக தீக்ஷித்திருக்குமவனுய்,	மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற
மதுசூதன்	மதுஎன்கிறஅஸுரனை நிரஸித்தவனுய்,	தாசரதியாய	சக்ரவர்த்தித் திருமகனுய்,

(அழன்று)-கோபித்து. "பரமன்" என்றதினர்த்தம் (ரக்ஷணத்திலித்யாதி). (உ) "பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய" என்றுசொல்லுகிற ஶ்ருதியை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிருர் (எல்லார்க்கு மித்யாதி).

"காரில் திகழ்" என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யம் (கறுத்தித்யாதி).

(க) பெரியதிரு-அஎ.   (உ) சாந்தோ-அ-கஉ-உ.

http://acharya.org

தடம்	விசாலமான [ளுய்,	தாமம்	மாலையாய்
மார்வன்	திருமார்வையுடைய	நறும்	பரிமளிதமான
காமன் தன்	மந்மதனுக்கும்	துழாய்	திருத்துழாயிலே
தாதை	உத்பாதகனுன	தாழ்ந்தூதாய் கோற்றும்பீ. (எ)	
கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,			

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வாமனன்) தன்னுடைமை பெறு கைக்குத்தானே அர்த்தி(ந)யாய்வருமவன். (கற்கி) ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துகைக்கக் கடவனாக தீக்ஷித்திருக்கிறவன். (மதுசூதன்) முன்பே முதல்களைப் பிடுங்கித் தந்தவன். (மாதவன்) இக்குணங்களுக்கடியாக ஶ்ரியஃபதியாயுள்ளவன். (தாரித்யாதி) ரக்ஷணத்துக்குத் தனி மாலை யிட்டிருக்கையாலே வளைத்துக்கார்யம் கொள்ளலாம்படி யிருக்குமவன்.

(காமன்றன்தாதை) அழகாலே நாட்டை வெருட்டித்திரிகிறகாமனுக்குங்கூட உத்பாதகன். (தாமமித்யாதி) மாலையாய் பரிமளிதமான திருத்துழாயிலே தாழ்ந்து இங்கே வந்தூதாய். (எ)

மூ.—நீலமலர்கள் நெடுநீர்வயல்மருங்கில்
சாலமலரெல்லாமூதாதே வாளரக்கர்
காலன்கண்ணபுரத் தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல்
கோலநறுந்துழாய் கொண்டூதாய் கோற்றும்பீ. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெடு	அதிகமான [டைய	ஊதாதே	ஊதவேண்டாம்;
நீர்	ஜலஸம்ருத்தியை யு	வாள்	வாளாயுதத்தை யுடையரான
வயல்	வயல்களிலுண்டான	அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களுக்கு
நீல	நீலவர்ணமான	காலன்	ம்ருத்யுவான
மலர்கள்	பூக்களிலும்,	கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்,	
மருங்கில்	(அந்தவயலினுடைய) பக்கங்களிலுண்டான	கதிர்	ப்ரகாசியாநின்ற
சால	அதிகமான [லும்	முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின் மேலிருப்பதாய்
மலரெல்லாம்	பூக்களெல்லாவற்றி	கோலம்	அழகிய

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (வாமனனித்யாதி) ஏனமாய் தன்னுடைமையை எடுத்தபடியை அநுஸந்தித்துச் சொன்னாள் கீழ்; வாமநனாய் தன்னுடைமையை ஏற்றளந்தமையைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

நறும்	பரிமளிதமான	கொண்டு	கொடுவந்து
துழாய்	திருத்துழாய்பரிமளத்தை		ஊதாய்கோற்றும்பி. (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) மிக்க நீரையுடைத்தாய் வயலிலே உண்டான நீலப்பூக்கள், அந்தவயலினுடைய பர்யந்தத்திலே உண்டான பூக்களெல்லாவற்றையும். (ஊதாதே) அல்பப்ரயோஜநத்துக்காகவும் யத்நியாதே. பூவாகில் மதுவின்றிக்கேயிருக்குமோவென்று ப்ர(ஃ)மஜநகமாமதுவேயாயிற்றுள்ளது. (வாளரக்கர் காலன்) ஸாயுதரான விரோதிகளுக்கும் ம்ருத்யுவானவன், திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய புகரையுடைத்தான திருவபிஷேகத்தின்மேலே யுண்டான தர்ஶநீயமான திருத்துழாய் மாலையிலே வந்தூதாய். (அ)

மூ.—நந்தன்மதலை நிலமங்கைநற்றுணைவன்
அந்தமுதல்வ னமரர்கள்தம்பெருமான்
கந்தங்கமழ் காயாவண்ணன் கதிர்முடிமேல்
கொந்துநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோற்றும்பீ. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நந்தன்	ஸ்ரீ நந்தகோபருடைய	வண்ணன்	திருநிறத்தையுடையனை எம்பெருமானுடைய
மதலை	திருமகனாய்,		
நிலமங்கை	ஸ்ரீ பூ (ஃபூ) தேவிக்கு		
நல்	நல்ல	கதிர்	ப்ரகாசியாநின்ற
துணைவன்	ரக்ஷகனாய்,	முடிமேல்	திருவபிஷேகத்தின்மேல்
அந்தம்	ஸம்ஹாரத்துக்கும்		
முதல்வன்	நிர்வாஹகனாய்,	கொந்து	கொத்தாய்
அமரர்கள்தம்	நித்யஸூரிகளுக்கு	நறும்	பரிமளிதமான
எம்பெருமான்	ஸ்வாமியாய்,	துழாய்	திருத்துழாயின் பரிமளத்தை
கந்தம்	கந்த (ஃகந்த) மானது		
கமழ்	வீசாநின்றுள்ள	கொண்டு	கொடுவந்து
காயா	காயாம்பூபோன்ற		ஊதாய் கோற்றும்பி. (௯)

(வெருட்டி) பயப்படுத்தி.

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதரான தாசரதியின் வீரப்பாட்டை அருளிச்செய்கிறுனென்று ஸங்கதி.

"நெடுநீர் வயலில் நீலமலர்கள் மருங்கில் சாலமலர்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறுர் (மிக்கவித்யாதி). ... ... (௯)

http://acharya.org

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நந்தனித்யாதி) நமக்கு அபூமியாயிருக்கிற விடத்திலே போகச் சொல்லுகிறேனோ? (நந்தன்மதலை) ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாய்வந்து அவதரித்து ஸ்லாலபனானவன். (நிலமங்கை நற்றுணைவன்) பிறந்தது பூமிபாரத்தைப் போக்குகைக்காகவாயிற்று. (அந்தமுதல்வன்) ஸர்வஸம்ஹர்த்தாவுமாய், ஸர்வஸ்ரஷ்டாவுமானவன். (அமரர்கள் தம்பெருமான்)அயர்வறு மமரர்களதிபதி.

(கந்தமித்யாதி)பரிமளம் கந்தி(கந்தி)யாகின் றுள்ள, காயாம்பூப்போலேயிருக்கிறதிருநிறத்தையுடையவன். காயாவோடு ஒப்புச்சொல்லலாவது நிறம்மாத்ரமே. (க)"ஸர்வகந்த:- ஸர்வகந்த:" என்கிற ஏற்றமேயுண்டு. கொத்தாய் பரிமளிதமாயிருந்துள்ள. .... (கூ)

மூ.—வண்டமரும்சோலை வயலாலிநன்னுடன்
கண்டசீர்வென்றிக் கலியனொலிமாலை
கொண்டல்நிறவண்ணன் கண்ணபுரத்தானைத்
தொண்டரோம் பாட நினைந்தூதாய்கோற்றும்பீ. (கo)

——(*)——

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்தும்பி	கோலில் வர்த்திக்கிற தும்பியே !	வயல்	வயல்களையுமுடையதான
தொண்டரோம்	சேஷபூ(ஷு)தரான நாங்கள்,	ஆலி	திருவாலி யென்கிற
வண்டு	வண்டுகளானவை	நல்	நல்லதான
அமரும்	வாஸம்செய்கின்ற	நாடன்	நாட்டுக்கு நிர்வாஹகராய்,
சோலை	சோலைகளையுடையதாய்	கண்ட	(கண்ணாலே) காணும்படியான

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நந்தனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தாசரதியின் வீரவாசியை "வாளரக்கர் காலன்" என்று சொன்னாய், "காமன்றன் தாதை" என்று க்ருஷ்ணவதாரத்தின் படிகளைச்சொல்லுகிறானென்றுஸங்கதி.

"அந்தம்" என்று முடிவாய், அதுக்கும் முதலென்றபடியாய், அதுக்கும் நிர்வாஹகனென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேத்யாதி). "காரில்திகழ்" என்று கீழருளிச்செய்கையாலே "கந்தம் கமழும்" என்றது காயாவுக்கு விசேஷணமாகமாட்டாதென்று, எம்பெருமானுக்கே விசேஷணமென்று ஸங்கிப்பிக்கிறார் (காயாவோடித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) சாந்தோ-ங-கச-ச.

http://acharya.org

சீர்	ஸம்பத்தையுடையராய்	நிறம்	வர்ணம்போன்ற
வென்றி	ப்ரதிபக்ஷத்தை ஜயித்தவரான	வண்ணன்	(ஶ்ரமஹரமான) வடிவையுடையனை
கலியன்	ஆழ்வார்	கண்ணபுரத்தானை	திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை
ஒலி	ப்ரஸித்தியை யுடையதாகஅருளிச்செய்த		
மாலை	மாலாரூபமான (இப்பத்துப் பாட்டையுங்கொண்டு)	பாட	பாடும்படியாக
		நினைந்து	உன்மனதில் வைத்துக்கொண்டு
கொண்டல்	மேகத்தினுடைய	ஊதாய்	ஊதக்கடவை. (கo)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. நிகமத்தில் (வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாநமத்தமாய்க்கொண்டுத்வநியாநின்றுள்ள சோலையையும் வயலையுமுடைத்தான திருவாலிநாட்டுக்குநிர்வாஹகராயுள்ளார், ப்ரமாணங்களிலே கேட்டுப்போகையன்றிக்கே கண்ணாலே காணலாம்படியான நிரவதிக ஸம்பத்தையுடையருமாய், ப்ரதிபக்ஷத்தை வென்றிருப்பாருமான ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாம்படி சொன்ன இத்தொடையைக்கொண்டு,ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடையனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனை ஸர்வேஶ்வரனை சேஷபூதரான நாங்கள் இவற்றைக்கொண்டு பாடும்படியாக நீ உன் ஹ்ருதயத்திலேகொண்டு அவன்பக்கலிலே அறிவித்து, எங்களுக்கு அவன்முகம் தரும்படிபண்ணி எங்கள் குறையைத் தீர்க்கப்பாராய்; இவரொருவரும் ஆஶ்வஸ்தராகவே எல்லாரும் ஆஶ்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (வண்டித்யாதி) சவரிப்பெருமாளுடைய திருத்துழாயின்தேனிலும் பரிமளத்திலுமுண்டான போக்யதாதிசயம் இவ்வாழ்வாரைமருளேற்ற, அத்தாலேதாமாகப்பேசும்போது பிராட்டி தசையைஅநுவர்த்தித்து, தும்பிகளைப்பார்த்து கண்ணபுரத்தம்மானைப்பாடுகையே ப(ஃ)லமென்னுமிடம் தோன்றவருளிச் செய்கிறுரென்று திருவுள்ளம்பற்றி வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறுர் (வண்டுகளித்யாதி). "தொண்டரோம்பாட" என்று எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (இவரித்யாதி). ... ... (கo)

http://acharya.org

வஸ்தர்காணும். .... (கο)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து நாலாம்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி
தந்தைகாலில் ப்ரவேசம்.

அவ.—அங்குத்தை ஸம்பந்தமுள்ளதொன்றைக்கொண்டுவந்து என்னை ஆஶ்வஸிப்பிக்க வேணுமென்று சில தும்பிகளைப் போகவிட்டாள். அவையும் போய் அவனைக் கொடுவந்தால், தானும் அவனுமாக அநுபவிப்பதாக இவள் இலைகலப்பாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவன் வந்திலன்; அதுக்குமேலே பாத(ஃ)கபதார்த்தங்கள் மிகைத்து அவற்றுக்கு ஆடல்கொடுத்து பதார்த்ததர்ஶநம்பண்ணிப் போதுபோக்க வொண்ணாதபடி கண்டவிடமெங்கும் இருள் மூடி ஹிதம் சொல்லுவாரும் அழைப்பாரும் தேட்டமாம்படியாய் வந்துவிழுந்தது. தானும் ராத்ரியும் பாதகபதார்த்தங்களுமேயாய் நோவுபட்டுத் திருவாய்ப்பாடியில் க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்த பெண்களெல்லாரும் ஒருஸந்த்யையில் பட்டபாட்டை இவள் ஒருத்தியும் பட்டுக் கூப்பிடுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது. .... *

மூ.—

தந்தைகாலில்விலங்கற வந்துதோன்றிய தோன்றல்பின்றமியேன்
சிந்தைபோயிற்றுத்திருவருளவனிடைப்பெறுமளவிருந்தேனை [றன்
அந்திகாவலனமுதுறு பசுங்கதிரவை சுட வதனோடு
மந்தமாருதம் வனமுலைதடவந்து வலிசெய்வதொழியாதே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தந்தை	தமப்பனாரான வஸுதேவருடைய	விலங்கு	விலங்கானது
		அற	அறந்துவிழும்படி
காலில்	காலிலிருக்கும்	வந்து.	எழுந்தருளி

அரு.—தந்தைகாலின்ப்ரவேசம். (அழைப்பாரும்) என்றது (க) "நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய் எம்மை நீர் சுற்றியும் சூழ்ந்தும் வைதிர்" என்கிறபடியே பாதி(ஃ)க்கு மவரைச் சொன்னபடி. ... ... *

(க) தி-வாய்-எ-எ-கο.

http://acharya.org

தோன்றிய	அவதரித்த	அமுதுறு	அம்ருதத்தால் மிக்க
தோன்றல்பின்	முக்த (ஜ)னனக்ருஷ்ணன் பின்னே	பசும்	பசுமையான
		அவை	அந்த
தமியேன்றன்	(பிரிந்து) தனியிருக்கிற என்னுடைய	கதிர்	கிரணங்கள்
		சுட	தஹிக்க,
சிந்தை	மநஸ்ஸானது	அதனோடு	அத்தோடு [லானது
போயிற்று	போயிற்று.	மந்தமாருதம்	ம்ருதுவானதென்ற
அவனிடை	அவனிடத்தில்	வனம்	அழகிய
திருவருள்	க்ருபையை	முலேதடம்	முலேத்தடத்தில்
பெறும்	பெறுவதற்கு	வந்து	புக்கு ஸ்பர்சித்து
அளவிருந்தேனே	அவஸரம் பார்த்திருந்த வென்னே	ஒழியாதே	இடைவிடாதே
		வலிசெய்வது	பாதி (ஹாதி)யா நின்றது.
அந்திகாவலன்	சந்த்ரனுடைய		

வ்யா—முதற்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) பிறரால்வந்த விலங்கு பரிஹரிக்குமவன் தன்னால்வந்த விலங்கு பரிஹரியாதொழிவதே. ஸ்ரீவஸுதேவர் காலில் விலங்கு கழலும்படி வந்தவதரித்த முக்தனுடைய ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து ஆபத்துக்களிலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனனபின்பு அந்தபித்ராதிகளளவல்லாத ஆசையுடைய நமக்கு வந்து உதவானோவென்று பிரிந்து தனியிருக்கிற என் நெஞ்சானது அவன்பின்னேபோயிற்று. (திருவருளவனிடைப் பெறுமளவிருந்தேனே) நெஞ்சு கைதாராத ஸமயத்தில் அவன் (க) "அருளாதொழியுமே" என்று அவனருள் பெறுவதாக அவஸரம் பார்த்திருந்தேன்நான். அவ்வருளின் கார்யம் பலியாமையேயன்றிக்கே த்வேஷகார்யமே தலைக்கட்டிற்று.

(அந்திகாவலனித்யாதி) பாடிகாப்பாரே களவு காணுமாபோலே ராத்ரிதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனனசந்த்ரனுடைய.(அமுதுறுபசுங்கதிரவைசுட)விஷம்பாத(ஸ்பர்)கமானல்அம்ருதத்தையிட்டுப்

அந.—முதற்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) வெறுப்பிலேயாக ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து சிந்தைபோகைக்கு உடலாகத் தாத்பர்யாந்தரம் (ஸ்ரீவஸுதேவரித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (அவ்வருளித்யாதி).

"அந்தி" என்றது-லக்ஷணயா ராத்ரியாக வருளுகிறார் (பாடியித்யாதி).

(க) ரு-திருவ-கக.

http://acharya.org

பரிஹரிக்கலாம். அம்ருதம் பாத(ஂஂ)கமாகுல் பின்னைபரிஹரிக்கலாவ தில்லை. அம்ருதகிரணங்களானவை நெருப்பை முகந்து எறட்டினுப் போலேசுட. (அதனோடுமேந்தமாருதம்)அதுதானேஅமையுமாயிற்று பாத(ஂஂ)கத்தில் உறைப்புக்கு. அத்தோடுகூடஅளவுபடஸஞ்சரியா நின்றுள்ளதென்றலானது தோற்றிற்று. (வனமுலைதடம்வந்து) அவ னுடைய கரஸ்பர்ஶமும் யாதோரிடத்திலுண்டாம், அவ்விடமெங் கும் புக்கு ஸ்பர்ஶித்துக்கொடுவாராநின்றதாயிற்று. (வலிசெய்வ தொழியாதே) அத்தென்றல்தனக்கு நாம் இத்தனைநலிந்தோமாகில் இனி ஓரளவிலே விடவமையாதோவென்று தயைபிறந்துகைவாங்க வுமாமிறே; அதன்றிக்கே இடைவிடாதே நலியாநின்றது. ராவணன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கும் ஓரவதி உண்டாயிற்றிறே. இது பண்ணுகிற ப்ராதிகூல்யத்துக்கு ஓரவஸாநம்காணுதொழிகிறது. (க)

மூ.—

மாரிமாக்கடல் வளைவணர்க்கிளையவன் வரைபுரை திருமார்பில்
தாரினுசையில்போயின நெஞ்சமும்தாழ்ந்த தோர்துணைகாணேன்
ஊரும் துஞ்சிற்றுலகமும்துயின்ற தொளியவன் விசும்பியங்கும்
தேரும்போயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்தனசெய்வதொன்றறியேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாரி	மேகம்போன்றவனும்,	ஆசையில்	ஆசையினுல்
மா	பெரிதான [னும்,	போயின	சென்ற
கடல்	ஸமுத்ரம் போன்றவ	நெஞ்சமும்	மநஸ்ஸும்
வளை	சங்குபோன்ற	தாழ்ந்தது	(அவனிடத்திலே) கால் தாழ்ந்தது;
வணர்க்கு	வர்ணத்தையுடைய பலதேவருக்கு	ஓர் துணை	உதவியானஒருவரை
இளையவன்	தம்பியானக்ருஷ்ண னுடைய	காணேன்	காண்கிறிலேன்; [யும்
		ஊரும்	ஊரிலுள்ளாரும்
வரைபுரை	மலைபோன்ற	துஞ்சிற்று	உறங்கினர்கள்,
திருமார்வில்	திருமார்பிலிருக்கும்	உலகமும்	லோகங்களும்
தாரின்	மாலையில்	துயின்றது	உறங்கிற்று;

"மந்த" என்றதினர்த்தம் (அளவுபட) என்றது. "ஒழியாதே" என்கிற ஸ்வரத்துக்குத்தாத்பர்யம் (ராவணனித்யாதி). இப்பாட்டில் சப்தாதி விஷயங்களின் ஸ்பர்ஶத்தின் பாத(ஂஂ)கத்வம் சொல்லிற்றென்று ஸ்வாப தேசம். ... ... (க)

http://acharya.org

ஒளியவன்	ஸூர்யனும்	திசைகளும்	திக்குக்களும்
விசும்பு	ஆகாசத்தில்	மறைந்தன	சூந்யமாயிற்று;
இயங்கும்	மயங்கினான்;	செய்வது	செய்யவேண்டுமெதான
தேரும்	(அவனுடைய) தேரும்	ஒன்று	ஒன்றையும்
போயிற்று	மறைந்தது;	அறியேனே	அறிகிறிலேன். (உ)

வ்யா—இரண்டாம்பாட்டு. (மாரியித்யாதி) புறம்பொரு ரக்ஷகரில்லாத வளவில் அணைத்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான வடிவு படைத்தவன். மாரிபோலேயும் கடல்போலவுமிருக்கிற வடிவையுடைத்தானவன். (வளைவணர்க்கிளையவன்) அவ்வடிவழகோபாதியும் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாதே யிருக்கிறதுகாணும் அவன் முன்பிறக்கப் பின்பிறந்ததுவும். (க) "ஸந்தேசைரித்யாதி - ஸந்தேசைரித்யாதி". க்ருஷ்ணன் தீம்பாலே புண்பட்ட நெஞ்சை ஆற்றி இருவரையும் சேரவிடுவானிறே. (உ)"ஹாராமஹாலக்ஷ்மண-ஹாராமஹாலக்ஷ்மண" என்னுமாபோலே. (வரையித்யாதி) ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகப் போகிவிறே அத்தைக்கொடுபோகலாவது. வரைபோலே யிருக்கிற

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (மாரியித்யாதி) க்ருஷ்ணனுடைய அநிஷ்டநிரஸநகுணத்திலே-நெஞ்சு பறிகொடுத்த கோபிமார் அவஸ்த்தையைக் கீழ்ப்பாட்டில் அருளிச்செய்து, தோளும் தோள்மாலையுமான அழகிலே நெஞ்சு பறிகொடுத்தவளுடைய அவஸ்த்தையை அடைந்து அத்தைப் பேசுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்தபா(வா)வமருளிச்செய்கிறார்(புறம்பித்யாதி). வளைபோலே - சங்குபோலேயிருக்கிற, வணர்க்கு-நம்பி மூத்த பிரானுக்கு என்றாய், அவரையிட்டு விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (அவ்வடிவித்யாதி). "இளையவன்" என்றத்தால் தோற்றினபவ்யதையைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து, பலதேவரென்னாதே "வளைவணர்" என்றத்தாலே சுத்தஸ்வபாவர். மூத்தவர், என்றத்தாலே தங்கள் நெஞ்சில் மறத்தையாற்றிச்சேரவிட ப்ராப்தரென்னுமிடம் தோற்றுகையாலே, அப்படிச்சேரவிட்டாரோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தேசைரித்யாதி). பிரிந்த தசையில் க(ஷ்ட)டகரை நினைத்துக் கூப்பிட்டதுண்டோ வென்ன, (ஹாராமேத்யாதி).

(க) வி-பு-ரு-உச-உ0. (உ) ரா-ஸு-உஅ-அ.

திருமார்விலேஇரண்டருகும் அருவிவிழுந்தாப்போலே இட்டமாலை யைப் பெறவேணுமென்னும் ஆசையாலே போனநெஞ்சானது, ஒரு கால் மீளுகையன்றிக்கே அங்கே அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தையுடைத் தாய்க்கொண்டு கால்தாழ்ந்தது.

(ஓர் துணைகாணேன்) போன நெஞ்சம்மீண்டதில்லை; நாயகனே பொகட்டுப்போனுன்; இனி துணையாவாருண்டோ?; நீதான் ஒரூரிலே யன்றேயிருக்கிறது; அவ்வூரிலுள்ளாரோவென்னில், அவர்கள் அப ஹ்ருதசித்தராயிருக்கிறுர்கள் சிலரல்லர்களே; ஆகையாலே நித்ரா காலங்களிலே உறங்கத்தட்டில்லை. ஆக அலைப்பாரும்ஹிதம்சொல்லு வாருமில்லையாயிற்று. (உலகமும் துயின்றது) அத்தோடு சேர்ந்த லோகங்களுமடைய உறங்கிற்று. (ஒளியவனித்யாதி) ஆஶ்வாஸ கரனை ஆதித்யனும்போனுன். தனக்கு ஸஞ்சரிக்கைக்கு ஸ்தல மில்லாமைபோனுனே. அவன் போனுலும் அவன் ஸஞ்சரிக்கும் ரதஸந்நிதியுண்டாகில்தான் நான்ஜீவியேனே?. (திசைகளும் மறைந் தன) அவன் ஸந்நிதிகொண்டிறே திக்விபாகம் பண்ணுவது. அவை யும்போய் மறைந்தன. (செய்வதொன்றறியேனே) புறம்புள்ளா ரொருவருமில்லையாயிற்று அகவாய் குடிபோயிற்று. நாயகனே வந்தணைகிறிலன்; இனி எத்தைச்செய்வது. .... (உ)

மூ.—

ஆயன்மாயமேயன்றி மற்றென்கையில் வளைகளுமிறைநில்லா
பேயினுருயிருண்டிடும் பிள்ளை நம்பெண்ணுயுர்க்கிரங்குமோ
தூயமாமதிக்கதிர்சுடத் துணையில்லை யிணைமுலைவேகின்றதால்
ஆயன்வேயினுக் கழிகின்றதுள்ளமு மஞ்செலென்பாரில்லையே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆயன்	க்ருஷ்ணனுடைய	வளைகளும்	வளைகளும்
மாயமேஅன்றி	வஞ்சனையொழிய	இறை	க்ஷணகாலமும்
மற்று	வேறுன	நில்லா	நிற்கிறதில்லை ;
என்	என்னுடைய	பேயினுர்	பூதனையினுடைய
கையில்	கையிலிருக்கும்	உயிர்	ப்ராணனை

"ஓர்" என்றது-ஒரு என்றுய் தாத்பர்யம். (போனவித்யாதி). மேலுக்கவ தாரிகை (நீ தானித்யாதி). கோபிமார் பலராகையாலே ஒருத்தி தன்தசை யைப்புலம்ப மற்றொருத்தி தோழியாய் கேட்கிறுளென்று கருத்து. "தோழி மாமிதற்கென் செய்தும்" என்றிறேயிருக்கிறது. ... ... (உ)

http://acharya.org

உண்டிடும்	புஜித்த [ன்	இல்லை	இல்லை;
பிள்ளை	பாலனான க்ருஷ்ண	இணை	சேர்ந்திருக்கிற
நம்	நம்முடைய	முலை	முலைகள்
பெண்	பெண்ணின்	வேகின்றது	தஹிக்கப்படுகிறது
உயிர்க்கு	ப்ராணனுக்கு	ஆல்	கஷ்டம் [கள்;
இரங்குமோ	து:க்கிக்குமோ?	ஆயன்	க்ருஷ்ணனுடைய
தூய	களங்கமில்லாத	வேயினுக்கு	குழலுக்கு [சம்
மா	மஹத்தான	உள்ளமும்	(என்னுடைய) நெஞ்
மதி	சந்த்ரனுடைய	அழிகின்றது	அழியாநின்றது;
கதிர்	கிரணங்கள்	அஞ்செலென்	அஞ்சேலென்று
சுட	தஹிக்க,	பார்	சொல்லுவர்களும்
துணை	(அத்தை அவிக்க) ஸஹாயபூதர்	இல்லையே	இல்லை. (ந)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (ஆயனித்யாதி) க்ருஷ்ணன் பிரிகிற போது "பிரியேன், பிரியல் ஆற்றேன்" என்று பிரிந்துபோனான். அங்ஙனன்றிக்கே இவைசுடக்கெனப் பிரிந்து கொடுநின்றது. (க) "ஶைதில்யமுபயாந்த்யாஶு கரேஷு வலயான்யபி - ஶைதில்யமுபயாந்த்யாஶு கரேஷு வலயாந்யபி" என்னுமாபோலே. [ஆஶு ஶைதில்யமுபயாந்தி]கடுகப்பிரிந்து கொடுநிற்கக்கண்டவித்தனை. கைப்பட்டாரடைய விட்டுப்போகிற காலமாகாதே. (இறைநில்லா) இறையும்நில்லா. அவன்போனபின்பு ஒருக்ஷணமும் தங்கிற்றில்லை. (பேயித்யாதி) முதலிலே பூதனைகையிலே அகப்பட்டு நம்மை நலியப் பார்த்தவன் இன்றுநம்பக்கலிலே இரங்குமோ?; அடியிலே துடங்கிற்றிலனோ அவன் பெண்பிறந்தாரைநலிய.

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (ஆயனித்யாதி) கீழ் இரண்டுபாட்டிலும் நெஞ்சிழந்தார்படியைப் பேசினாளாய், குழலோசையிலே அகப்பட்டு வளை இழந்த வள்படியை யடைந்து நோவுபடுகிறுளென்று ஸங்கதி.

"மாயம்" என்றது - பிரியேனென்று பிரிந்து போகையாய், அத்தை அருளிச் செய்கிறுர் (க்ருஷ்ணனித்யாதி). வளைகளென்ன வமைந்திருக்க "என் கை" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து (கைப்பட்டாரித்யாதி). பரிவிலேஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து பூதனையையும் பெண்பிறந்தாரிலே ஒருத்தியாக்கி தாத்பர்யாந்தரம் (அடியிலேயித்யாதி). ... ... (ந)

(க) வி-பு-ரு-கஅ-உகூ.

http://acharya.org

(தூயமாமதிக்கதிர்சுட) மறுவற்ற சந்த்ரனுடைய கிரணங்களானவை நெருப்பை எறட்டிச்சுட. (துணையில்லைஇணைமுலை வேகின்றதால்) அவிப்பாரின்றிக்கே ஒழிந்ததே. தான் கண்டபடியே வேவாநின்றதாயிற்று. (ஆயனித்யாதி) இவ்வளவில் வாராதேயிரானென்கிற நெஞ்சையுமழித்துக் கொடுவந்து தோற்றுநின்றதாயிற்று, இடையனூதுகிறகுழல். ப்ராஹ்மணர் ஊதுகிற குழலுக்கு அகப்படாள் காணுமிவள். (அஞ்சலென்பாரில்லையே) (க) "ஸூஶ்சஃ - மாசுசஃ" என்பாரொருவரையும் காண்கிறதில்லை. .... (ந)

மூ.—

கயங்கொள்புண்டலைக்களிறுந்துவெந்திறற்கழல்மன்னர்பெரும்போரில்
மயங்கவெண்சங்கம் வாய்வைத்த மைந்தனும்வந்திலன் மறிகடல்நீர்
தயங்குவெண்டிரைத்திவலைநுண்பனியெனும்தழல்முகந்திளமுலைமேல்
இயங்குமாருதம் விலங்கிலென்னுவியை யெனக்கெனப்பெறலாமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கயங்கொள்	வ்ருணஜலம் மாறாமலிருக்கிற	கடல்	ஸமுத்ரத்தின்
		நீர்	ஜலத்தில்
புண்	வ்ருணத்தை	தயங்கும்	அசைந்து வாராநின்ற
தலை	தலையிலேயுடைய	வெண்	வெண்மையான
களிறு	ஆனைகளை	திரை	அலைகளாலுண்டான
உந்து	நடத்தவல்லராய்,	திவலை	ஜலகணங்களாகிற
வெம்	க்ரூரமான	நுண்	ஸூக்ஷ்மமான
திறல்	பலத்தையுடையராய்,	பனியெனும்	பனியென்றுசொல்லப்படுகிற
கழல்	வீரக்கழலையுடைய		
மன்னர்	அரசர்களின்	தழல்	நெருப்பை
பெரும்	மஹத்தான	முகந்து	க்ரஹித்துக்கொண்டு
போரில்	யுத்தத்தில்	இள	இளமையான
மயங்க	அறிவு கலங்கும்படி	முலைமேல்	முலையில்
வெண்	வெளுத்த	இயங்கும்	வீசாநின்ற
சங்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	மாருதம்	தென்றலானது
வாய்வைத்த	வாயில்வைத்து (ஊதின)	விலங்கில்	மீளில்
[னும்		என்	என்னுடைய
மைந்தனும்	மிடுக்குடையக்ருஷ்ண	ஆவியை	ப்ராணனை
வந்திலன்	வருகிறிலன்;	எனக்கென	எனக்குரித்தாக
மறி	திரைக்கிளர்த்தியையுடைய	பெறலாம்	அடையக்கூடும். (ச)

(க) கீ-கஅ-சுசு.

http://acharya.org

வ்யா.— நாலாம்பாட்டு. (கயங்கொளித்யாதி) எப்போது மொக்க மதித்திருக்கையாலே துறட்டியாலே குத்துண்டு, அருக்கயமான புண்ணைத்தலையிலே யுடைத்தாயிருக்கிற ஆனைகளை மேற்கொண்டு தங்கள் கருத்திலே நடத்தவல்லாராய், பெருமிடுக்கராய், வீரக்கழலையுமுடைய ராஜாக்கள் யுத்தத்தில் மயங்கும்படியாக (க) "ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்- ஸகோஷோதார்த்தராஷ்ட்ராணும்" என்கிறபடியே ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி ப்ரதிபக்ஷத்தை அழியச்செய்த மிடுக்கனும் வருகிறிலன்; ரக்ஷகனனவன் இவ்வளவில்வந்துஉதவிற்றிலன்; பாத(ஞ்ச)கபதார்த்தம்தானே இனிக்ருபைபண்ணிமீளில் நான் எனக்கு உரியேனாயிருக்கலாம்;

(மறிகடலித்யாதி) கிளர்த்தியை யுடைத்தாயிருந்துள்ள கடலில் நீரிலே அசைந்து வாராநின்றுள்ள வெளுத்த திரையாலுண்டான திவலையாகிற நுண்ணியபனியென்று சொல்லப்படுகிற நெருப்பை முகந்து விரஹஸஹமல்லாத முலையிலே எறட்டிக்கொண்டுஸஞ்சரியாநின்றுள்ள தென்றலானது. (விலங்கில்) ஓரளவில் ஸ்த்ரீவதமன்றோ இதாமோவென்று மீளில். பாத(ஞ்ச)கரே ரக்ஷராகவேண்டும் தசைகாணும். "ராவணா நீ என்னைப் பெருமாளோடேசேர்க்கவல்லையே" என்றாளிறே பிராட்டி. நான் எனக்கு உரியேனாயிருக்கலாம்.

மூ.—

ஏழுமாமரம்துளைபடச் சிலைவளைத்திலங்கையை மலங்குவித்த
ஆழியான்நமக்கருளிய வருளொடும் பகலெல்லைகழிகின்றதால்
தோழிநாமிதற்கென்செய்தும் துணையில்லை சுடர்படுமுதுநீரில்
ஆழ வாழ்கின்றவாவியை யடுவதோரந்திவந்தடைகின்றதே. (ரு)

அரு—நாலாம்பாட்டு. (கயங்கொளித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் குழலோசைக்கு வளைஇழந்தவள் படியை அருளிச்செய்தாராய், இதில் சங்கொலியில் ஈடுபட்டு நோவுபடுமவள் படியை அடைந்தருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(துறட்டி) அங்குசம். (அருக்கயமான) என்றது-கயம்போலே சீயும், ரத்தமும் மாறுதிருக்கிற வென்கை. மேலுக்கவதாரிகை (ரக்ஷகனனவித்யாதி).

முன்அலை பின்அலையை மறிக்க அது கிளம்புகையாலே (கிளர்த்தியை) என்றது. ... ... (ச)

(க) கீதை-க-க௯.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏழு	ஏழான	நாம்	நாம்
மா	பெரிய	இதற்கு	இதுக்கு
மரம்	ஸாலவ்ருக்ஷங்கள்	என்செய்தும்	என்னசெய்வோம்,
துளைபட	துளைப்படும்படி	துணை	உதவிசெய்பவர்
சிலை	தநுஸ்ஸை	இல்லை	இல்லை;
வளைத்த	வளைத்தவனுய்,	சுடர்	ஸூர்யனும்
இலங்கையை	லங்கையை	படும்	தான் தோற்றின
மலங்குவித்த	கலங்கப்பண்ணின	முதுநீரில்	ஸமுத்ரத்தில்
ஆழியான்	கணையாழியையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகன்	ஆழ	மூழ்கி (அஸ்தமிக்க)
		வாழ்கின்ற	ஜீவநத்தில் நசையையுடைய
நமக்கு	நமக்கு	ஆவியை	ப்ராணனை
அருளிய	க்ருபைபண்ணின	அடுவது	முடிக்கப்பண்ணுவதான
அருளொடும்	க்ருபையோடுகூட	ஓர்	அத்விதீயமான
பகல்எல்லை	மத்யாந்ஹத்தின் முடிவும்	அந்தி	ஸந்த்யையானது
கழிகின்றது	போகாநின்றது;	வந்து	வந்து
ஆல்	கஷ்டம்,	அடைகின்ற	தோன்றாநின்றது. (ரு)
தோழி	ஸகியே	தே	

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஏழுமாமரம் துளைபட) பிறரை விஸ்வஸிப்பித்துக் கார்யம் செய்யுமவன்கிடீர்; விஸ்வஸித்து ஆசையோடே யிருக்கிற எனக்கு உதவாதொழுகிறுன். (இலங்கையித்யாதி) இலங்கைய்ய ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படிபண்ணின. (ஆழியான்) கைகேயியுடைய வரத்தில் அகப்படாதது கையிலேஅறு காழியொன்றுமேபோலே. (நமக்கருளிய) நமக்கு அவன்பண்ணின அருளோடேகூட அதினுடையப(ஃ)லரூபமானபகலும்போய் நின்றதாயிற்று. அருள்போகவே பகலும் போமிறே.

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (எழித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் பூமிப்பிராட்டியின் பாரத்தை இறக்கவேண்டி வெண்சங்கு ஊதினசெயலில் ஈடுபட்டு அவள்படியாகப் பேசினுர்; பெரியபிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகரமான திருவாழிமோதிரத்தில் துவக்குண்டு அவள்படியாகப் பேசுகிறுளென்று ஸங்கதி.

கோபிமார்க்கும் க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தால் அவனுடையப்லபடிகளும்

http://acharya.org

(தோழிகாமிதற்கென்செய்தும்) இனிஇரண்டப(ஜ)லேகளிருந்து நோக்கிக்கொள்ளவோ. (துணையில்லை) அவனிருந்தானாகில் அப்பொழுதைப் பிழைக்கவுமாமிறே. (சுடர்படுமுது நீரித்யாதி) ஆதித்யனானவன் தான் தோற்றின கடலிலேபுக்கு அஸ்தமிக்க, ஆம்வாஸகரனை அவனைஇழந்து, பின்னையும் ஜீவிப்பதாக நசைபண்ணியிருக்கிற ப்ராணன்களை முடிப்பதாக அத்விதீயமாயிருப்பதொரு ஸந்த்யைவந்து தோன்றாநின்றது. .... (ரு)

மூ.—

முரியும்வெண்டிரை முதுகயம்தீப்பட முழங்கழலெரியம்பின்
வரிகொள்வெஞ்சிலே வளைவித்தமைந்தனும் வந்திலனென்செய்கேன்
எரியும்வெங்கதிர் துயின்றது பாவியேனிணை நெடுங்கண் துயிலா
கரியநாழிகையூழியில்பெரியன கழியுமாறறியேனே. (சு

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முரியும்	கிளர்த்தியையுடைய	என்செய்கேன்	என்னசெய்வேன்,
வெண்	வெளுத்த	எரியும்	ப்ரகாசியாநின்ற
திரை	அலைகளையுடைய	வெங்கதிர்	வெப்பத்தையுடைய ஸூர்யன்
முதுகயம்	பழமையான ஸமுத்ரமானது	துயின்றது	அஸ்தமித்தான்
தீப்பட	நெருப்புக்கொளுத்தி எரியும்படி,	பாவியேன்	பாவியானஎன்னுடை
		இணை	பாஸ்பர ஸத்ருமா
முழங்கு	த்வநியாநின்றுள்ள	நெடும்	விசாலமான
அழல்	நெருப்பை	கண்	கண்கள்
எரி	எரியாநின்றுள்ள	துயிலா	உறங்கிற்றில்லை.
அம்பின்	அம்பையுடைய	ஊழியில்	கல்பங்களைக்காட்டிலும்
வரி கொள்	அழகையுடையதான	பெரியன	பெரிதான
வெம்சிலே	வெவ்விய தநுஸ்ஸை	கரிய	கறுத்த [யானது
வளைவித்த	வளைத்த	நாழிகை	(ராத்ரியின்) நாழிகை
மைந்தனும்	மிடுக்குடைய சக்ரவர்த்தித் திருமகனும்	கழியுமாறு	ஒழியும்படியை
		அறியேனே	காண்கிறிலேன். (சு)
வந்திலன்	வருகிறிலன்;		

பார்த்திருக்கை யுண்டாகையாலே ராமாவதாராபதாநத்திலும் ஈடுபடலாமென்று திருவுள்ளம். பகலையருளின ப(ஃ)லமென்று பாதகமல்லாமையாலே. (அப்பொழுதை) என்றது - பாத(ஜ)கமான ஸந்த்யர்காலத்தை. ... (ரு)

http://acharya.org

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (முரியுமித்யாதி) கிளர்ந்து ஸஞ்சரியா நின்றுள்ள வெளுத்த நீரையுடைத்தான முதுகயமுண்டு - கடல்; அது. (தீப்பட) நெருப்புக்கொளுத்தி எரிய. விக்ரமசோழதேவர் "இதென்ன வைக்கோல் போர்தான்". (முழங்கு) த்வநியுண்டாம் படி நெருப்பெரியாநின்றுள்ள. (க)"தீப்தபாவகஸங்காசை:- தீப்த பாவக ஸங்காசை:" என்கிறபடியே நெருப்பைத்தூவாநின்றுள்ள அம்பை யுடைத்தாய் தர்ஸநீயமாயிருக்கிற வில்லை வளைத்த மிடுக்கன்வரு கிறிலன். (என்செய்கேன்) இனிஓரபலையிருந்து நோக்கிக் கொள் ளவோ?.

(எரியும் வெங்கதிர் துயின்றது) தன்னுடைய ப்ரகாசத்தாலே. பதார்த்த தர்ஸநத்தைப் பண்ணுவித்து ஆஸ்வாஸத்தைப் பண்ணக்கடவனை ஆதித்யனும்போய் அஸ்தமித்தான்; ஈஸ்வரபார தந்த்ர்யத்தையேமுடிய அநுஷ்ட்டித்து ஓரளவில் தோற்றுதே நித் ரையிலே அந்யபரனானான். (பாவியேனினை நெடுங்கண் துயிலா) லோகத்ருஷ்டியான தான் கண்ணுறங்கினால் என்கண்ணுறங்க ஆகா தோ? (கரிய) தனக்கு அநபிமதமான ராத்ரி கறுத்திருக்கையாலே அதுக்கவயவமான நாழிகையும் கறுத்திருக்குமோ வென்கிறாள்; அன்றிக்கே கொடிதான நாழிகை யென்னவுமாம்; அன்றிக்கே அந்த ஸந்த்யாகாலமானது. (கரியநாழிகை) அந்திகாலம். (கழியுமாறறி யேன்) இது ஒருகால் கால்வாங்கிற்றும்படி அறிகிறிலேன். பண்டு சிலகல்பங்கள் கழியும்படி கேட்டிருந்தோம். இந்நாழிகை கால்வாங்க வும் காண்கிறிலோம். .... (௬)

அரு.—ஆரும்பாட்டு. (முரியுமித்யாதி) கையும் அறுகாழியுமான வதில் ஈடுபட்டவள் படியாகக் கீழருளிச்செய்து, கையும் வில்லுமாயிருந்து கடலைக் கலக்கினவன் வீரத்திலே அகப்பட்டவள்படியை யடைந்து அருளிச்செய்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

(போர்தான்) என்றவநந்தரம் "என்றார்" என்றுசேஷம்.

(லோகத்ருஷ்டியான) என்றது-ஆதித்யனை. ஸந்த்யாகாலமானபடி யெங் ஙனேயென்ன நியாமகம் (கரியவித்யாதி). கவிகள் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. ... ... (௬)

அரு.—எழாம்பாட்டு. (கலங்கவித்யாதி). பிராட்டிக்காகக் கடலைக் கலக் கின வீரத்தையநுஸந்தித்தவள்படியே யன்றிக்கே, பிராட்டிக்காகக் கடலை

(க) ரா-யு-க௬-உ௨.

http://acharya.org

மூ.—

கலங்கமாக்கடல் கடைந்தடைத்திலங்கையர் கோனதுவரையாகம்
மலங்கவெஞ்சமத்தடுசரந்துரந்த வெம்மடிகளும் வாரானால்
இலங்குவெங்கதிரிளமதி யதனொடும் விடைமணியடுமாயன்
விலங்கல்வேயின தோசையுமாயினி விளைவதொன்றறியேனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மா	பெரிதான	கதிர்	கிரணங்களையுடைய
கடல்	ஸமுத்ரமானது	இளமதியதனொடும்	பாலசந்த்ரனோடே
கலங்க	கலங்கும்படியாக, (அதுதன்னை)	விடை	வ்ருஷபத்தினுடைய
கடைந்து	மத (த்) னம் செய்து	மணி	(கழுத்தில் கட்டின) மணியின் ஓசையும்
அடைத்து	அணைகட்டி	அடும்	(என்னை) முடியாநின்றது;
இலங்கையர்	இலங்கையிலிருக்கும் ராக்ஷஸர்க்கு[டைய	ஆயன்	இடையனான கண்ணனாகிற
கோனது	ராஜாவான ராவணனு	விலங்கல்	(வேத) பர்வதத்திலுண்டான
வரை	மலைபோல்த்ருடமான	வேயினது	மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட குழலின்
ஆகம்	மார்வானது	ஓசையும்	த்வ (த்வ) நியும்
மலங்க	துடிக்கும்படி	ஆய்	ஆகிவிட்டது;
வெம்சமத்து	யுத்தத்திலே	இனி	இனிமேல்
அடுசரம்	கொலையம்பை	விளைவது	நேரிடும்படியான
துரந்த	நடத்தின [ம்	ஒன்று	ஒன்றையும்
எம்அடிகளும்	ஸர்வஸ்வாமியானவனு	அறியேனே	அறிகிறிலேன். (எ)
வாரான்	வருகிறிலன்;		
ஆல்	கஷ்டம்;		
இலங்கு	விளங்காநின்றதாய்		
வெம்	தபியாநின்ற [னை		

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கலங்கவித்யாதி) ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்க வரிதானகடலானது கீழ்மண்கொண்டு மேல்மண்ணெறியும்படி பிராட்டிக்காகக்கடைந்து, அவள் தனக்காகவடைத்து, லங்கைக்கு நிர்வாஹகனானவனுடைய வரைபோலே திண்ணிதான மார்

கடைந்தசெயலிலும், அடைத்தசெயலிலும்துவக்குண்டாளொருத்திபடியால் அருளிச்செய்கிறாரென்றுஸங்கதி.

“மாக்கடல், கலங்க” என்றந்வயித்தருளுகிறார் (ஒருவராலித்யாதி).

http://acharya.org

விலே அம்புதைத்துத் துடிக்கும்படி யுத்தத்திலே கொலையம்பை நடத்தின ஸர்வஸ்வாமியானவனும் வருகிறிலன்.

(இலங்கித்யாதி) விளங்காநின்றுகொண்டு சுடுகிற கிரணங்களையுடைய பாலசந்த்ரனோடே வ்ருஷபத்தினுடைய கழுத்தின் மணி ஓசையும் முடியாநின்றது. இவைதான்போருமிறே பாத(கத்)கத்துக்கு. அதுக்குமேலே(ஆயனித்யாதி)இடையனுடையகையில்அபிஜாதமாயிருந்துள்ள குழலோசையுமாய் என்னை முடியாநின்றது. (இனி விளைவதொன்றறியேனே) நான்முடியவே அவனைக்கிடையாது; அவன்போகவே அவனாலே நோக்கப்படும் விபூதித்வயமும் இல்லையாம்; ஆனபின்பு இது எவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுமென்றறியேன்.

ழ.—

முழுதிவ்வையகம் முறைகெடமறைதலும் முனிவனும்முனிவெய்த
மழுவினால்மன்னராருயிர்வவ்விய மைந்தனும் வாரானால்
ஒழுகுநுண்பனிக்கொடுங்கியபேடையை யடங்க வஞ்சிறைகோலித்
தழுவுநள்ளிருள்தனிமையில் கடியதோர் கொடுவினையறியேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இவ்வையகம்	இந்தலோகமானது	ஒழுகு	பெருகாநின்றுள்ள
முழுது	அடங்கலும்	நுண்	அஸஹ்யமான
முறை	மர்யாதையானது	பனிக்கு	பனிக்காக
கெட	குலையும்படியாக [ம்	ஒடுங்கிய	ஒடுங்கிக் கொண்டிருக்கிற
மறைதலும்	மறைந்துபோனதாலு		
முனிவனும்	ஜமதக்நிபகவானும்	பேடையை	பெண்பறவையை
முனிவெய்த	சீறினதாலும் (அது ஹேதுவாக)	அடங்க	அடங்கும்படியாக (பக்ஷிகளானதுகள்)
மழுவினால்	மழுவாலே	அம்	அழகிதான
மன்னர்	க்ஷத்ரியர்களுடைய	சிறை	பக்ஷங்களினுடைய
ஆர்உயிர்	அருமையான ப்ராணன்களை	கோலி	கீழ்பாகத்தில்
		தழுவும்	அணைக்கும்படியான
வவ்விய	போக்கினவரான	நள்ளிருள்	நல்இருள்நடுவில்
மைந்தனும்	ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானும்	தனிமையில்	தனியாயிருப்பதைக் காட்டிலும்
வாரான்	வருகிறிலன்;		

"விலங்கல்" வேதபர்வதத்திலுண்டான. "வேய்" என்றத்தால் பலிதம் (அபிஜாதமாயிருந்துள்ள) என்றது. ... ... (எ)

http://acharya.org

கடியது	க்ரூரமாயிருக்கிற	கொடுவினை	கொடியபாபத்தையும்
ஓர்	ஒருவிதமான	அறியேனே	அறிகிறிலேன். (அ)

வ்யா.— எட்டாம்பாட்டு. (முழுதித்யாதி). ப்ராஹ்மணரை முன்னாகக்கொண்டு நடக்கக் கடவதான க்ஷத்ரிய மர்யாதையானது குலைய, அத்தாலே ஜமதக்நிபகவான் சீற; அதுஹேதுவாக இதுக்கு நிமித்தபூதரான க்ஷத்ரியரை இருபத்தொருபடிகால் மழுவாலே துணித்துப்பொகட்ட மிடுக்கையுடைய ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானும் வருகிறிலன். க்ஷத்ரியமர்யாதையைக் குலைக்கையாலும், பிதாவைப் பரிபவிக்கையாலும் ராஜவம்சத்தைத் திரட்டி வைத்து அறுத்துப் பொகட்டானாயிற்று.

(ஒழுகித்யாதி) கூடுகளினுள்ளே வந்து பாயாநின்றுள்ள நுண்ணிய பனிக்கு ஒடுங்குகிறபேடையை அடங்கும்படியாக சிறகைவிரித்துபக்ஷிகள் அணைக்கிற காலத்திலே பிரிந்துதனியிருக்கிறஇருப்பிற்காட்டிலும். (கொடியதோர் கடுவினையறியேனே) (க) "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே அநுபவித்தல்லது நசியாதபடி க்ரூரமாயிருப்பதொரு பாபமுண்டாக வறிகிறிலேன். இன்னமிதிற் காட்டில் நரகத்தில் போய் அநுபவிப்பதொரு அநுபவந்தானுண்டாக வறிகிறிலேன். .... (கூ)

மூ.—

கனம்செய்மாமதிள் கணபுரத்தவனொடும் கனவினிலவன்தந்த
மனஞ்செயின்பம்வந்துள்புக வெள்கியென்வளை நெகவிருந்தேனை
சினஞ்செய்மால்விடைச் செறுமணியோசையென் சிந்தையைச்சிந்து
அனந்தலன்றிலினரிகுரல் பாவியேனாவியை யடுகின்றதே. [விக்கும்

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (முழுதித்யாதி). பிராட்டிக்கு அரியன செய்த செயலிலே* பண்டைநாள்படியே கீழ்அருளிச்செய்து, லோகத்தில் மர்யாதா பங்கம் பிறவாமல் அத்தை ஸ்தாபிக்கப் பிறந்த மழுவேந்தியன் மிடுக்கில் ஈடுபட்டு, அவன்படியை யருளிச்செய்கிறாரென்று சங்கதி.

"இவ்வையகமுழுதும் முறைகெட மறைதலாலும், அத்தால் முனிவர் முனிவெய்தத்தாலும் மழுவினாலித்யாதி" என்று விவக்ஷித்து அருளுகிறார் (ப்ராஹ்மணரையித்யாதி). "இதிலும்க்ரூரமான நரகமில்லையோ" என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதி). ... ... (அ)

(க)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
கனம்	க (ஃந) நமாக
செய்	செய்யப்பட்டதாய்
மா	பெரிதான
மதிள்	மதிளையுடையதான
கணபுரத்தவனெடும்	திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளி இருக்குமவனோடே
கனவினில்	ஸ்வப்நகல்பமாம்படி
அவன்	அந்த எம்பெருமான்
தந்த	கொடுத்த
மனம்செய்	மனதிலுண்டான
இன்பம்	ஸுகமானது
உள்	உள்ளே
வந்து	வந்து
புக	ப்ரவேசிக்க (அத்தாலே
வெள்கி	ஈடுபட்டு
என்	என்னுடைய
வளை	கைவளையானது
நெக	கழலும்படி

பதம்.	உரை.
இருந்தேனை	இருந்த வென்னை
செறு	பாதி (ஞா௫) யாநின்ற
சினம்செய்	கோபத்தையுடையதாய் [யதான
மால்	பெரியவடிவை யுடை
விடை	வ்ருஷபத்தினுடைய
மணி	மணியினுடைய
ஓசை	த்வ (ஃஜ) நியானது
என்	என்னுடைய
சிந்தையை	மனதை [து
சிந்துவிக்கும்	ஶிதிலமாக்கா நின்ற;
அனந்தல்	அனந்தலையுடைய
அன்றிலின்	அன்றிலினுடைய
அரி	பாதகமான த்முதமுத் [த
குரல்	பேச்சானது
பாவியேன்	பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய
ஆவியை	ப்ராணனை
அடுகின்றதே	ஹிம்ஸியா நின்றது.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கனஞ்செயித்யாதி) திண்ணியதாய் அரணாகப்போரும்படியான மதிளையுடைய திருக்கண்ணபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனோடே ஸ்வப்நகல்பமாம்படி அவன் தந்த. (மனஞ்செயின்பம்) மாநஸமாத்ரமாய், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷமில்லாமையாலே அதுஉள்ளேவந்துபுகுர அத்தாலேஈடுபட்டுகையில்

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கனஞ்செயித்யாதி). கோபிமார் தசைகளையடைந்து நோவுபட்டார் கீழெல்லாம். இதில் *சிலையிலங்கு பொன்னாழியில் பிராட்டியாயே நோவுபடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"கனமாகச்செய்யட்டமதிள்" என்றாய் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திண்ணியவித்யாதி). "கனவினில்" என்றது - லக்ஷணயாஸ்வப்நஸத்ருஶமான மாநஸாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (ஸ்வப்நேத்யாதி). "வெள்கி" என்றதின் அர்த்தம் (ஈடுபட்டு) என்றது. "செறு" என்ற

http://acharya.org

வளைகழலும்படியாக இருந்த வென்னை. (சினமித்யாதி) சீற்றத்தையும் பெரியவடிவையுமுடைத்தான வ்ருஷபத்தினுடைய கழுத்திலேயுண்டாய் கண்ணுக்கு ஆபாஸமாய் கார்யத்தில் முடித்து விடவற்றான மணியினுடைய த்வநியானது என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை சிதிலமாக்காநின்றது. (அனந்தலித்யாதி) அனந்தலையுடைத்தான அன்றிலினுடைய தழுதழுத்தபேச்சானது. (பாவியேனுவியை யடுகின்றதே) கண்டதுக்கெல்லாம் பாத்ய (ஊஷ்ஞ) கோடியிலே அந்வயிக்கும்படி மஹாபாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய தர்மிலோபத்தைப் பண்ணுகையிலே ஒருப்படாநின்றது. .... (க)

மூ.—

வார்கொள்மென்முலைமடந்தையர் தடங்கடல்வண்ணனைத்தாள்நயந்
ஆர்வத்தாலவர் புலம்பியபுலம்பலை யறிந்துமுன்னுரைசெய்த [து
கார்கொள்பூம்பொழில் மங்கையர்காவலன்கலிகன்றியொலிவல்லார்
ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகர்புக்கிமையவரோடும் கூடுவரே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வார்கொள்	கச்சையை யுடைய	தாளை	திருவடிகளை
மென்	ம்ருதுவான [தாய்	நயந்து	ஆசைப்பட்டு
முலை	ஸ்தநங்களையுடைய	ஆர்வத்தால்	அபிநிவேசத்தாலே
மடந்தையர்	பெண்கள் [ரான	அவர்	அவர்கள்
தடம்	விசாலமான	புலம்பிய	கூப்பிட்ட
கடல்	ஸமுத்ரம்போன்ற	புலம்பலை	கூப்பீடை [ணி
வண்ணன்	திருமேனி நிறத்தை	அறிந்து	அப்படியே புத்திபண்
	யுடையனான எம்	முன்	முதலிலே
	பெருமானுடைய	உரைசெய்த	கூப்பிட்ட,

தின் தாத்பர்யம் (கண்ணுக்கித்யாதி). (கார்யத்தில்) பாதி (ஊதி) க்கையில். "அரி" சத்ருவான வென்னுதல்; சப்தார்த்தமாய்பலிதம் (தழுதழுத்த) என்றது. நாகைத்துடர்ந்துபோகிற விடையின் மணிக்குரலும், போக (ஞோக) மத்த்யத்தில் போக (ஞோக) தசையில் பிரிவைஅதிசங்கை பண்ணிக்கதறும் அன்றில் குரலும் தன்நாயகன் வரவுக்கும் பிரியமாட்டாமல் கதறுகைக்கும் ஸ்மாரகமாய் பாதி (ஊதி) க்கு மென்று கருத்து. ... ... (க)

http://acharya.org

கார்கொள்	மேகஸஞ்சாரத்தை யுடையதாய்	வல்லார்	அப்ய (?) ஸிக்க வல்லவர்கள்
பூம்பொழில்	புஷ்பச்சோலைகளை யுடையதான	ஏர்கொள்	அழகையுடைய
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள் ளார்க்கு	வைகுந்தமா நகர்	நித்யவிபூ (?)தியில்
காவலன்	ரக்ஷகராயிருக்கிற	புக்கு	ப்ரவேசித்து
கலிகன்றி	ஆழ்வார்	இமையவரோடும்	நித்யஸூரிகளோடே
ஒலி	ஒலியையுடைத்தாம்படி (அருளிச்செய்த இத்திருமொழியை)	கூடுவரே	கூடி (புநராவ்ருத்தியில்லாத) பேற்றைப்பெறுவர்கள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வார்கொளித்யாதி) ப்ராப்தயௌவனைகளான திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்டு கிட்டாமையாலே அபிநிவேசம் கரைபுரண்டுகூப்பிட்ட கூப்பீடைபுத்திபண்ணி அவ்வவஸ்தை பிறந்துகூப்பிட்ட. (கார்கொளித்யாதி) நிரந்தரம்மேகஸஞ்சாரத்தையுடைத்தானபரந்த பொழிலையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ரக்ஷகராயுள்ள ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த இத்திருமொழியைஅப்ய ஸிக்கவல்லார். (ஏர்கொளித்யாதி) பிரிவாற்றாமை கூப்பிடுவது தவிர்ந்து நித்யவிபூதியில் நித்யஸூரிகளோடேகூடி (க) "ஹாவு ஹாவு ஹாவு- அஹமந்நமஹமந்நம்" என்கிறபடியே ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டுக் கூப்பிட்டுப் பின்னை ஒருகாலும் புநராவ்ருத்தியில் லாதபேற்றைப் பெறுவர். .... (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (வார்கொளித்யாதி). "நயந்து" என்றதினர்த்தம் (ஆசைப்பட்டு) என்றது. ... ... (க௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தை-ப்ருகு-க௦-சு.

http://acharya.org

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து ஆறுந்திருமொழி
தோண்டீரும்யும் ப்ரவேசம்.

அவ.—ஆதித்யனும் வந்து உதிக்கிறிலன்; நாழிகையும் கற்பத்திற் காட்டில் நெடிதாய்ச் செல்லாநின்றது; அநுகூலபதார்த்தங்களும் பாதகமாகாநின்றன; ஒருதுணைகாண்கிறிலேன்; ஸத்தையுங்கூட அழியுமளவாகாநின்றது; இது எவ்வளவாய்த்தலைக்கட்டுமோ? அறிகிறிலேனென்றார் கீழ்த்திருமொழியிலே; ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தாலே இவைதான் ஒருபடிப்பட்டு நில்லாவிறே. ஆகையாலேஆதித்யனும் ஒருகால்வந்து உதிக்கக்கூடுமிறே. இவைதான் அகஞ்சுரிப்பட்டவாறே சொன்னவார்த்தையும் செவிப்படும்; அவன் வந்திலனென்று நீர்நம்மைச் சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னீர்; நாம்திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து நிற்கிறது எதுக்காக; ஆஶ்ரிதார்த்தமாகவன்றோ இங்குவந்து நிற்கிறது; நமக்காகவென்று நீர் அறிந்தீராகில் நமக்கொருகுறைகளுமில்லை; நினைத்தவன்றே எல்லாம் செய்கைக்கு ஒருதட்டுமில்லையென்றிருந்தீராகில், இனி அவ்வருகுள்ளவையுமெல்லாம் தன்னடையே வருகிறதென்று ஆறியிருக்க வமையாதோவென்று அவன் ஸமாதாநம்பண்ண, ஸமாஹிதராய் ஆழ்வார்தம் இடையாட்டத்தில் தாம்கைவாங்கியிராநின்றார்; அவனேவந்து உதவுகிறிலன்; இதுஎவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோவென்று ஒரு நீர்ச்சாவியாய்க்கிடக்கிற அநுகூலவர்க்கத்தைப்பார்த்து, நீங்கள்இங்ஙன்நோவுபடவேண்டா; நமக்குஉஜ்ஜீவிக்கைக்குஒருவிரகுண்டென்ன; அதாகிறது ஸர்வேஶ்வரன் நம்முடைய ரக்ஷணத்திலே உத்

அந.—தொண்டீர்ப்ரவேசம். கீழே "பாவியேனுவியை யடுகின்றதே" என்றுநிரதிசய க்லேசத்தை யடைந்தவர், இத்திருமொழியில் "உய்யும் வகை கண்டேன்" என்று களிக்கைக்கு ஸங்கதியேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆதித்யனுமித்யாதி). (இவைதான்)என்றது-ஆதித்யாதிகள் தாமென்றபடி. (இவைதானகஞ்சுரிப்பட்டவாறே) என்றது - இவற்றாலுண்டான ஆற்றாமைகள் தான் ஸங்குசிதமானவாறேயென்கை. (சொன்னவார்த்தை) கண்ணபுரத்தான் சொல்லும்வார்த்தை யென்றபடி. (ஸமாஹிதராய்) என்றவநந்தரம் பரோபதேசம் பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதிகூட்டுவது. பரோபதேசப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி). ... ... *

http://acharya.org

யுக்தனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனானன்; நாமும் அவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிப்போம்; போருங்கோளென்கிறார்.

மூ.—

தொண்டருய்யும் வகைகண்டேன் துளங்காவரக்கர் துளங்கமுன்
திண்தோள்நிமிரச் சிலைவளையச் சிறிதேமுனிந்ததிருமார்பன்
வண்டார்கூந்தல் மலர்மங்கை வடிக்கண் மடந்தைமாநோக்கம்
கண்டான்கண்டுகொண்டுகந்த கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டர்	பகவத் கைங்கர்ய பரர்களே! (நான்)	ஆர்	நிறைந்துள்ள [ளான
		கூந்தல்	மயிர்முடியை யுடைய
உய்யும்	உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பான	மலர்மங்கை	பெரிய பிராட்டியாரோடும்
வகை	ஒருஉபாயத்தை	வடி	கூரிதானவாள் போலே யிருக்கிற
கண்டேன்	கண்டேன்;		
முன்	முன்பு	கண்	திருக்கண்களை யுடையளான [டும்
துளங்கா	அச்சப்படாமலிருக்கிற		
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்	மடந்தை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியோ
துளங்க	அஞ்சும்படியாகவும்,	மா	(ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குச்சேர்த்தியுண்டாக வேணுமென்று) மஹத்தான
திண்	பலிஷ்டமான		
தோள்	திருத்தோளானது		
நிமிர	நிமிரும்படியாகவும்,		
சிலை	தநுஸ்ஸானது	நோக்கம்	ஸங்கல்பத்தை
வளைய	வளையும்படியாகவும்	கண்டான்	பண்ணு நின்ற வெம்பெருமான்
சிறிதே	(ஜகத்தில்) சிலராக்ஷஸர்களையே	கண்டுகொண்டு	(ஏகாந்தமான ஸ்த்தலமென்று) கண்டு
முனிந்த	அழியச் செய்தவனாய், (அதனாலுண்டா	உகந்த	ஸந்தோஷித்தருளின
திரு	வீரலக்ஷ்மியை [ன)	கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை
மார்பன்	திருமார்வி லுடையனாய்,	நாம்	நாம்
வண்டு	வண்டுகளாலே [ய்,	தொழுதுமே	தொழுவோம். (க)

வ்யா—முதற்பாட்டு. (தொண்டர்) (க) "வழுவிலாவடிமை

அரு.—முதற்பாட்டு. (தொண்டரித்யாதி) அல்பமாக முனியவேண்டு

(க) தி-வாய்-ரு-ரு-க.

செய்யவேண்டும்'' என்றுபாரித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களே! (உய்யும்வகைகண்டேன்) (க) "அஸந்நேவ ஸ பவதி-அஸந்நேவ ஸ பவதி'' என்னும் நிலைகழிந்து அவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஒருவிரகு கண்டேன்; அதேதுஎன்றால், (கண்ணபுரம் நாம்தொழுதும்). (துளங்காவரக்கர்துளங்க) இதுக்குமுன்பு அச்சமிருக்கும்படி புதியதுண்டறியாத ராக்ஷஸஜாதியானது அஞ்சும்படியாக. (திண்டோளித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷமென்றால் சலியாத தோளானது நிமிரும்படியாகவும், வில்லானது வளையும்படியாகவும். (சிறிதேமுனிந்த) ஜகதுபஸம்ஹாரத்தோடே தலைக்கட்டுமளவன்றிக்கே ராக்ஷஸஜாதியளவிலே முனிந்தானாயிற்று. ஸங்கல்பத்தாலே இத்தையெல்லா முண்டாக்குமவன் சீறினால், பின்னை ஒன்றாக அழியுமத்தனையிறே. (திருமார்பன்) வீரஶ்ரீக்குக் குடியிருப்பான மார்வுபடைத்தவன்.

(வண்டாரித்யாதி) அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்ய வேணுமென்னுமதுவும் உண்டாகப் பெற்றதாயிற்று. (வண்டார் கூந்தல் மலர்மங்கை) தொழுவார் குற்றம்காண்கைக்குஅவஸரமில்லாதபடி மயிர்முடியாலே அவனைத் துவக்கும் பெரியபிராட்டியார். (வடிக்கண்மடந்தை) ஒருமயிர் முடி வேண்டாதே தன்நோக்காலே அவனை ஒடியெறிந்திட்டு வைக்கும் கண்ணையுடைய ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (மாநோக்கங்கண்டான்) (உ) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப கண்டசதிர்'' என்னுமாபோலே ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்கு இவர்களும் தாமுமானசேர்த்தி யுண்டாகவேணுமென்று பார்த்து வைத்தானாயிற்று. (கண்டுகொண்டித்யாதி) அவனும் நாமும் இவர்களும் சேரவர்த்திக்கைக்கு ஏகாந்தமான ஸ்தலமென்று உகந்த திருக்கண்ணபுரத்தைத் தொழுவோம். .... (க)

வானென்னென்ன; (ஸங்கல்பேத்யாதி). மலர்மங்கையென்று மேலேதிருவைச்சொல்லுகையாலே இதுவீரஶ்ரீயாக வருளிச் செய்கிறார் (வீரேத்யாதி).

ப்ராப்யகோடியிலேயாக வருளிச்செய்து க (ஞ) டகத்வ விவக்ஷயாதாத்பர்யாந்தரம் (தொழுவாரித்யாதி). "வடி'' என்று கூர்மையாய், அத்தாலே கூரிதானவாளாய், "அதுபோலேயிருக்கும்கண்'' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஒருவித்யாதி). மலர்மங்கையோடும், வடிக்கண்மடந்தையோடும் கூடி, மஹத்தானநோக்கத்தை-ஸங்கல்பத்தை, கண்டான்-பண்ணினானென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (ஒண்டொடியாளித்யாதி). ... ... (க)

(க) தை-ஆ-௬-க. (உ) தி-வாய்-௪-௬-க0.

http://acharya.org

மூ.—

பொருந்தாவரக்கர் வெஞ்சமத்துப்பொன்ற வன்றுபுள்ளூர்ந்து
பெருந்தோள்மாலி தலைபுரளப் பேர்ந்தவரக்கர் தென்னிலங்கை[ப்பக்
இருந்தார்தம்மையுடன்கொண் டங்கெழிலார் பிலத்துப்புக்கொளி
கருந்தாட்சிலைகைக் கொண்டானூர்கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொருந்தா	பொருந்தாமலிருக்கிற	இருந்தார்தம்மை	இருந்த ராக்ஷஸர்களையும்
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்	உடன்கொண்டு	கூட்டிக்கொண்டு
வெஞ்சமத்து	யுத்தத்திலே	அங்கு	அவ்விடத்திலிருந்து
பொன்ற	முடியும்படியாக	எழில்	அழகாலே
அன்று	அக்காலத்தில்	ஆர்	வ்யாப்தமான
புள்ளூர்ந்து	திருவடியை மேல்கொண்டு	பிலத்து	பாதாளத்திலே
பெரும்	பெரிதான [யுடைய	புக்கு	ப்ரவேசித்து
தோள்	தோள்வலியையுடை	ஒளிப்ப	மறையும்படியாகவும்
மாலி	மாலியினுடைய	கருந்தாள்	வயிரம்பற்றின
தலை	தலையானது	சிலை	தநுஸ்ஸை
புரள	புரளும்படியாகவும்,	கை	திருக்கையிலே
பேர்ந்த	அவனையொழிய மற்றுமுண்டான	கொண்டான்	தரித்தவனுடைய
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்,	ஊர்	ஊரான
தென்	தெற்கு திக்கிலுள்ள	கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே. (உ)	
இலங்கை	இலங்காநகரத்தில்		

அவ.— இரண்டாம்பாட்டு. அது பிராட்டி பக்கல் ஓரத்தால் செய்த செயலன்றோ, நாம் அதற்குப் பிற்பாடராநோமேயென்ன; அதுவேண்டா; அவன் விரோதி நிரஸநசீலனென்கிறார்.

வ்யா.-(பொருந்தாவித்யாதி) ஸர்வதா(ஃ)நாம் அநுகூலித்தாலும்

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (பொருந்தாவித்யாதி) ஸங்கதிதன்னேற்றமே காட்டுகிறார் (அதுவித்யாதி). (அது) துளங்காவரக்கனை ராவணவதம். (விரோதி)என்றது-ஆஶ்ரிதவிரோதியென்கை.

(க) "'ந மே த்வேஷ்யோ ஽ஸ்தி ந ப்ரிய:- நமேத்வேஷ்யோ஽ஸ்திநப்ரிய:' என்றிருக்கிற நாம்" என்று ஈஶ்வரோக்தியாகக்கண்டு கொள்வது. (அநுகூலித்

(க) கீ-கூ-உகூ.

http://acharya.org

பொருந்தாமையிலே நிலைநின்ற ராக்ஷஸஜாதியானது யுத்தத்திலே முடியும்படியாகத் திருவடியை மேற்கொண்டு மிக்க தோள்வலியை யுடைய மாலிதலையானது புரளும்படியாக, அவனையொழிந்த மற்று ள்ளராக்ஷஸர்கள் புற்றுப்போலே என்றுமொக்க துர்வர்க்கம்மாறுத லங்கையிலுண்டான ராக்ஷஸரையும் கூட்டிக்கொண்டு போக (௲௬௪) பூமியான பாதாளத்திலே புக்கு மறைய வயிரம்பற்றித் திண்ணி தான வில்லைக் கையிலே பிடித்தவனுடைய ஊரான திருக்கண்ண புரத்தை நாம் தொழுவோம். .... (௨)

மூ.—வல்லியிடையாள் பொருட்டாக மதிள்நீரிலங்கையார்கோவை
அல்லல்செய்து வெஞ்சமத்துளாற்றல் மிகுத்த வாற்றலான்
வல்லாளரக்கர் குலப்பாவைவாட முனிதன்வேள்வியைக்
கல்விச்சிலையால் காத்தானூர் கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்லி	கொடிபோன்ற	ஆற்றலான்	பெரியோனாய்,
இடையாள்	மத்யப்ரதேசத்தை யுடையளான பிராட்டியின்	வல்லாள்	வலிய ஆண்மையை யுடையரான
		அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களுடைய
பொருட்டாக	நிமித்தமாக	குலப்பாவை	குலத்திலுண்டான தாடகியானவள்
நீர்	கடலை அகழாகவுடையதாய்,	வாட	முடியும்படியாக
மதிள்	மதிளையுடையதான	முனிதன்	விஶ்வாமித்ரருடைய
இலங்கையார்	இலங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்க்கு	வேள்வியை	யாகத்தை
		கல்வி	தநுர்வித்யாப்யாஸ தசையிலிருந்த
கோவை	நியாமகனாயிருக்கிற ராவணனை	சிலையால்	வில்லால்
அல்லல்செய்து	துக்கப்படுத்தி	காத்தான்	ரக்ஷித்தவனான எம் பெருமானுடைய
வெஞ்சமத்துள்	யுத்தத்திலே		
ஆற்றல்	வலிமையால்	ஊர்	ஊரான
மிகுத்த	அதிகனான	கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே.	(௩)

தாலும்) என்றவநந்தரம் "பொருந்தார்களேயென்று நினைத்து" என்றுபூரிப் பது. "கருந்தாள்" என்று விசேஷித்ததின் கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (வயி ரம்பற்றி) என்றது. ... ... (௨)

http://acharya.org

அவ.—மூன்ரும்பாட்டு. ப்ரஸ்துதமான ராமாவதாரம் பின்னுட்டினபடி சொல்லுகிறது.

வ்யா.(வல்லியித்யாதி) கொடிபோன்றஇடையையுடையபிராட்டிக்காகக் கடலை அகழாகவுடைத்தாய், மதிளையுடைத்தான லங்கையிலுள்ளார்க்கு நான் நியாமகனல்லேனே வென்றிருக்கிறவனை. (அல்லல்செய்து) தேரை அழித்து, வில்லைமுறித்து, அவன் முதுகுகாட்டும்படிபண்ணி எளிவரவு படுத்தினபடியைச் சொல்லுகிறது. யுத்தத்திலே இன்றுபோய் நாளைவாவென்னவல்ல வில்வலியையுடையவன். (ஆற்றல்மிகுத்த) வலிமிகுத்தபெரியோன்; கைபுகுந்த சத்ருவைக்கடுக முடித்துவிடாதே, இன்றுபோய் நாளைவாஎன்றுனிறே. நீ இளைத்த ஸமயத்திலே உன்னை அழிக்கை போராதுகாண். (க) "ఆశ్వాస్య - ஆஶ்வாஸ்ய" இவன் இளைத்தால் தன் பரிகரத்திலுள்ளாரை ஆஶ்வஸிப்பிக்குமாபோலே நீ போய் ஆஶ்வஸித்துவாவென்றுனிறே.

(வல்லாளித்யாதி) பருவம்நிரம்புகிறதற்குமுன்னே செய்த செயல் இதுவன்ரே? (வல்லாளரக்கர் குலப்பாவைவாட) வலிய ஆண்மையையுடைய ராக்ஷஸஜாதிக்காகக் கண்காட்டியானவள்முடியும்படியாக. (முனியித்யாதி) ருஷியினுடைய யாகத்தை. ஶ்ரீபரசுராமாழ்வானைவென்று தன்னதானவில்லை வாங்குவதற்குமுன்பே பிடித்தவில்லைக்கொண்டு காத்தானூர். .... (௩)

அரு.—மூன்ரும்பாட்டு. (வல்லியித்யாதி) (ப்ரஸ்துதமான) என்றது - முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமானவென்கை. "நீர்மதிளிலங்கை" என்றதங்வயித்தர்த்தம் (கடலையித்யாதி). "ஆற்றல்" என்று வலிமையாகக்கீழருளிச்செய்து க்ருபையாக விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் (நீஇளைத்தவித்யாதி). (க) "ఆశ్వాస్యనిర్యాహి రథీసదస్త్వీ తదాబలం ద్రక్ష్యసే మేరథస్థః - ஆஶ்வாஸ்யநிர்யாஹி ரதீஸதந்வீததாபலம் த்ரக்ஷ்யஸிமே ரதஸ்தஃ" என்று உக்தார்த்தத்தை ப்ரமாண ப்ரதர்ஶநபூர்வகமாக விவரிக்கிருர் (ஆஶ்வாஸ்யேத்யாதி).

ஒருவீரத்தை யநுஸந்தித்து மீளவும் ஒருவீரத்தை அநுஸந்தித்தவர்க்குக்கருத்து (பருவமித்யாதி). "பாவை" மரப்பாவை; அத்தைப்போலே தர்ஶநீயை என்று விவக்ஷித்தருளுகிருர் (கண்காட்டியான) என்று. "கல்விச்சிலை" தநுர்வித்யாப்யாஸதசையில் சிலையென்றுய், இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிருர் (ஶ்ரீ பரசுராமாழ்வானையித்யாதி). ... ... (௩)

(க) ராயு-ருக-௧௪௪.

http://acharya.org

ச.—மல்லைமுந்நீரதர்படவரிவெஞ்சிலைகால் வளைவித்துக்
கொல்லைவிலங்குபணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கைபுகலுற்றுத்
தொல்லைமரங்கள்புகப்பெய்து துவலைநிமிர்ந்து வானணவக்
கல்லால்கடலை யடைத்தானூர்கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொடியோன்	க்ரூரனான ராவணனுடைய	பணி	கைங்கர்யத்தை
இலங்கை	இலங்கையில்	செய்ய	பண்ணும்படியாகவும்,
புகல்	ப்ரவேசிப்பதை	தொல்லை	பழையதான
உற்று	உத்தேசித்து,	மரங்கள்	வ்ருக்ஷங்கள் [யாக
மல்லை	அதிகமான	புக	(பறியுண்டு) புகும்படி
முந்நீர்	மூன்றுவகைப்பட்ட ஜலத்தையுடைய கடலானது	பெய்து	(ஸமுத்ரத்திலே) ப்ரவேசிப்பித்து
		துவலை	ஜல பிந்துக்களான துக
		நிமிர்ந்து	கிளர்ந்து [ள்
அதர்பட	வழிபடும்படியாக	வான்	ஆகாசத்தில்
வரி	(அழகான) வரிகளையுடையதாய்,	அணவ	ஸ்பர்சிக்கும்படியாகவு,
வெம்	வெம்மையை யுடைய	கல்லால்	மலைகளாலே [ம்
சிலைகால்	தநுஸ்ஸை [தான	கடலை	ஸமுத்ரத்தை
வளைவித்து	வளைத்தும்,	அடைத்தான்	கட்டினவனான சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு
கொல்லை	அரண்யங்களிலுண்டான கிளைகளிலே திரியாநின்ற	ஊர்	வாஸஸ்தாநமான
விலங்கு	வாநரங்கள்		கண்ணபுரம் நாம்தொழுதுமே. (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (மல்லைமுந்நீரதர்பட) “மல்லை” என்று மிகுதி. ஜலராசியாய்மூன்றுவகைப்பட்டஜலத்தையுடைத்தான கடலானதுவழிபட; (க)“அப்ரமேயோ மஹோததி:-அப்ரமேயோமஹோத

அநு.—நாலாம்பாட்டு. (மல்லையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய வீரரஸத்தில் ஈடுபட்டுப் பேசினாராய், அவ்வளவன்றிக்கே கடலைவற்றக் கோல்தொடுப்பது, குரங்கைக்கொண்டு பணிகொள்வது, கல்லை மிதக்கப்பண்ணுவதான அத்புதரஸத்தில் ஈடுபடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

“மல்லை” என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அப்ரமேய

(க) ரா-யு-கக-௬௧.

தி:" என்று ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கவரிதான கடலானது வழிப்பட. (வரிவெஞ்சிலைகால்வளைவித்து) தர்ஶநீயமான வரிகளையுடைத்தாய், பிடித்தபிடியிலே எதிரிகள் அஞ்சும்படியான வெம்மையையுடைத்தான வில்லைவளைத்து. (கொல்லைவிலங்கு பணிசெய்ய) ஒருகாலும் பூசல்கண்டறியாதே என்றுமொக்கப்பணையிலே திரியக்கடவ குரங்குகள் பணிசெய்ய; அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(ஸ்த)ரான திருவடி திருவநந்தாழ்வான் துடக்கமானார் செய்யக்கடவகைங்கர்யத்தை இடக்கை வலக்கைவாசியறியாத திர்யக்குக்கள்செய்ய. (கொடியோனிலங்கை புகலுற்று) அவன்பண்ணினக்ரௌர்யத்தைத்திருவுள்ளத்தாலே முன்னேயிட்டுக்கொண்டு கொடியோனென்கிறார். ஜநகனும் ஜநநியும் ஓரிடத்திலேயிருக்கப் பொறுத க்ரௌர்யமிறே. [இலங்கை புகலுற்று மல்லைமுந்நீர் அதர்பட வரிவெஞ்சிலைகால் வளைவித்துக் கொல்லைவிலங்கு பணிசெய்யக் கல்லால் கடலை யடைத்தானூர்].

(தொல்லைமரங்கள் புகப்பெய்து) இதுக்குமுன்பு பறியுண்டறியாத பழைய மரங்களடையப்பறியுண்டுபோம்படி அதிலேப்ரவேசிப்பித்து. (துவலைநிமிர்ந்துவானணவ) அடைக்கிறபோதைத் திவலைகளானவை கிளர்ந்து ஆகாசாவகாசத்தை இடமடைக்க, நீரிலே இட்டால் ஆழக் கடவமலைகளைக்கொண்டு கடலையடைத்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வாஸஸ்தாநமான. .... (ச)

மூ.—ஆமையாகி யரியாகி யன்னமாகிஅந்தணர்தம்
ஓமமாகி யூழியாகி§ உவரிசூழ்ந்தநெடும்புணரிச்
சேமமதிள்சூழிலங்கைக் கோன்சிரமும் கரமும்துணித்துமுன்
காமன்பயந்தான் கருதுமூர்கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.(ரு)

இத்யாதி) .(க) "'ಪದ್ಭ್ಯಾಂಯಾನ್ತು ಪ್ಲವಙ್ಗಮಾಃ - பத்ப்யாம்யாந்து ப்லவங்கமா:' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து வழிப்படயென்றது" என்று திருவுள்ளம்பற்றிசப்தார்த்தமருளுகிறார் (தர்ஶநீயேத்யாதி). கொல்லை - வரம்பில்லாத நிலமாய், அத்தாலே காட்டை விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருகாலுமித்யாதி). பணை - சாகை. கொல்லைஎன்றது-மர்யாதை யில்லாமையைச் சொல்லுகிறது என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர மருளுகிறார் (அஸ்ப்ருஷ்டேத்யாதி). அந்வயம் காட்டுகிறார் (இலங்கையித்யாதி). ... ... (ச)

(க) ரா-யு-உக-உஉ. § (பா)-உலகுசூழ்ந்த.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆமையாகி	கூர்மரூபமாய்,	இலங்கை	இலங்கைக்கு [டைய
அரியாகி	நரஸிம்ஹரூபமாய்,	கோன்	ராஜாவான ராவணனு
அன்னமாகி	ஹம்ஸரூபமாய்,	சிரமும்	தலைகளையும்
அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணர்களுடைய	கரமும்	தோள்களையும்
ஓமமாகி	யாகரூபமாய்,	துணித்து	அறுத்தவனான சக்ர
ஊழியாகி	காலரூபமாய்,		வர்த்தித் திருமக
நெடும்	விசாலமாய்	முன்	முன்பு [னாய்
உவரி	உப்புமயமான	காமன்பயந்தான்	காமனுக்கு உத்பாதக னுமானக்ருஷ்ணன்
புணரி	கடலாலே	கருதும்	விரும்பிவர்த்திக்கிற
சூழ்ந்த	சூழப்பட்டதாய்	ஊர்	திவ்யதேசமான
சேமம்	காவலான		
மதிள்	மதிளாலே		
சூழ்	சூழப்பட்டதான		

கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) ஆஶ்ரித ரக்ஷணம் ஒருதலையானல் தன்னைப்பேணுதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுயிற்று. (ஆமையாகி) கூர்மரூபமாய். (அரியாகி) ஹயக்ரீவமாய்; ஸிம்ஹமென்றுமாம். (அன்னமாகி) இழந்தவேதசக்ஷுஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக்கைக்காக அன்னமாய், ப்ராஹ்மணருடைய ஹவிஸ்ஸைக் கொள்வான்தானேயிறே. காலமே சேஷித்திருந்துள்ள காலமாகி. ஒருவருமில்லாதவன்றுதான் உளனுயிருக்குமிறே. (உவரியித்யாதி) ஓங்கினதிரைகளையுடைத்தான உவரியான கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதுமாய், ஒருவராலும் ப்ரவேசிக்க வரிதான மதிளையுடைத்தான லங்கைக்கு நிர்வாஹகனை ராவணனுடைய தலைகளை அறுப்பது, தோள்களைத் துணிப்பதாய்க்கொண்டு போதுபோக்காகக் கொன்றபடி. (முனனித்யாதி) நாட்டைத்தன் வடிவாலே பகட்டித்

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு.(ஆமையித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில்அத்புதரஸத்தையநுஸந்தித்து அவ்வளவன்றிக்கே சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடையரௌத்ரரஸத்தை அநுஸந்திக்கப்பார்த்து, முன்னும் பின்னுமுண்டான அவதாரங்களில் வித்யாப்ரதாந போக (ஸ்ரீX) ப்ரதாநங்களிலுண்டான சாந்திரஸ ஶ்ருங்கார ரஸங்களையும் சேர்த்து அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"நெடுமுவரிப்புணரியாலே சூழ்ந்த" என்றநவ்யம் திருவுள்ளம்பற்றிசப்தார்த்தமருளுகிறுர் (ஓங்கினவித்யாதி). "சேமம்"என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஒருவராலுமித்யாதி). ... ... (ரு)

http://acharya.org

திரிகிற காமனுக்கும் உத்பாதகனை க்ருஷ்ணன் விரும்பி வர்த்திக்கும் தேசம். "உலகு" என்றுபாடமாகில் லோகத்தைச் சூழ்ந்த பெரிய கடலென்றபடி. .... (ரு)

மூ.—

வருந்தாதிருநீ மடநெஞ்சேநம்மேல் வினைகள்வாராமுன்
திருந்தாவரக்கர் தென்னிலங்கைச் செந்தீயுண்ணச் சிவந்தொருநாள்
பெருந்தோள்வாணற்கருள்புரிந்து பின்னைமணாளனாகிமுன்
கருந்தாள்களிறொன் றொசித்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மடநெஞ்சே	ஸாதுவான மநஸ்ஸே	ஒருநாள்	ஒருகாலத்தில்
நீ	நீ	பெரும்	அதிகமான [ன
வருந்தாது	க்லேசியாமல்	தோள்	புஜங்களையுடையனு
இரு	இருக்கக்கடவை;	வாணற்கு	பாணாஸுரன் விஷயத்
நம்மேல்	நம்பக்கல்	அருள்	க்ருபையை [தில்
வினைகள்	பாபங்கள்	புரிந்து	பண்ணிநிற்பனாய்,
வாரா	வரமாட்டாது,	பின்னை	நப்பின்னைப் பிராட்டி
முன்	முன்னே	மணாளனாகி	வல்லபனுமாய், [க்கு
திருந்தா	திருந்தாமலிருக்கிற	முன்	முன்னே
அரக்கர்	ராக்ஷஸருடைய	கரும்	கறுத்திருக்கிற
தென்னிலங்கை	தெற்கிலுள்ள இலங்கையை [	தாள்	கால்களையுடைய
		களிறுஒன்று	ஒருகுவலயாபீடத்தை
செம்	சிவந்த		
தீ	ஜ்வாலையை யுடைய அக்நியானது	ஒசித்தான்	நிரஸித்தவனான கண்ணனுடைய
உண்ண	புஜிக்கும்படியாக	ஊர்	திவ்யதேசமான
சிவந்து	சீறினவனாய்,	கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே.	(கூ)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (வருந்தாதிருநீ) பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து "நாம்என்படக்கடவோம்" என்று க்லேசியாதே நிர்ப்பயமாக விருக்கப்பார். (மடநெஞ்சே) ஸாதுவான நெஞ்சே! உன்

அநு.—ஆறும்பாட்டு. (வருந்தாதித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்களில் தொண்டருக்கு உபதேசித்துவிட்டு ப்ரஸ்துதமான ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களில் விரோதி நிரஸந சீலதையை நெஞ்சுக்கும் அறிவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

னையே பார்த்து பகவத்ப்ரபாவமொன்றையும் பாராத நெஞ்சே!. பாபங்களைக் கூடபூரித்துவைத்து வருந்தாதிருக்கும்படி யெங்ஙனே யென்னில் ; (நம்மேல்வினைகள்வாரா) "நாம்பண்ணினவையன்றோ" என்று அவை நம்பக்கல் வந்துகிட்டவற்றோ ?; ந்யஸ்தப (ஃ) ரரை நலியமாட்டாவிறே. (க) "நயவேனித்யாதி" (உ) "ஆரேயித்யாதி" சொல்லிக்கொள்வது. அவன் ஏறிட்டுக்கொண்டு போக்க எங்கேகண்டோமென்னில் (முன்னித்யாதி) பிராட்டி தன்ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்குகைக்குத்தான்யத்நித்ததுண்டோ? ப்ரதிபந்தகம் ப்ரபலமானதனையும் அவனுக்குக் கார்யம் செய்தோமாம்படியன்றோ அவன்படி. மால்யவான்போல்வார் சொன்னஹிதத்துக் குக்கேளாத ராக்ஷஸருடைய லங்கையை. (செந்தீயுண்ண) முன்பு ராவணபயத்தாலே பாகாதிகளுக்கு வேண்டுவதுஸஞ்சரித்துஉடம்பு வெளுத்திருக்கக்கடவ அக்நி தன்நிறம் பெற்று புஜிக்கும்படியாக, (சிவந்து) சீறி.

(பெருந்தோள் வாணற்கருள்புரிந்து) அநேகம் தோள்படைத்தோமென்று அபிமாநித்திருக்கிற பாணனுடைய தோள்களாயிரத்தையும் துணித்து, அவனுக்கு தேஹயாத்ரை நடத்தும்படியாக இரண்டு கையைக்கொடுத்தானாயிற்று. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனுமாய் முன்கறுத்துத்திண்ணிதான தாளையுடைய குவலயாபீடத்தை அநாயாஸேந முறித்தானார். .... (௬)

மூ.—இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய் முதலைதன்னாலடர்ப்புண்டு
கொலையார்வேழம்நடுக்குற்றுக்குலைய வதனுக் கருள்புரிந்தான்
அலைநீரிலங்கைத் தசக்ரீவற்கிளையோற் கரசையருளிமுன்
கலைமாச்சிலையா லெய்தானூர் கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொலையார்	மதித்துக்கிடக்கிற	ஆர்	வ்யாப்தமாய்
வேழம்	யானையானது,	மலர்	விகஸிதமான
இலை	இலைகளால்	பூம்	புஷ்பங்களையுடைய

நாம்பண்ணினால் நம்மைக்கிட்டவன்றோ வடுப்பதென்ன வருளுகிறார் (ந்யஸ்தேத்யாதி). திருந்தாவென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (மால்யவானித்யாதி). தீயாகில் சிவந்திராதோ? "செம்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). ... ... (௬)

(க) க-திருவ-௬௬- (உ) ௯-திருவ-உஎ.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
பொய்கைவாய்	ஸரஸ்ஸிலே (புக்கு அங்குள்ள)
முதலைதன்னால்	ஒருமுதலையால்
அடர்ப்புண்டு	நெருக்குண்டு
நடுக்குற்று	நடுக்கமுற்றதாய்
குலைய	ஒருவ்யாபாரமின்றிக்கே இருக்கும் போது
அதனுக்கு	அந்தயானையின்விஷயத்தில்
அருள்புரிந்தான்	க்ருபைபண்ணினவனாய், (ற)
அலை	அலைகளை (எறியாநின்ற
நீர்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட
இலங்கை	இலங்காநகரத்துக்கு (ராஜாவான)

பதம்.	உரை.
தசக்ரீவற்கு	ராவணனுடைய
இளையோற்கு	தம்பியானவிபீஷணாழ்வானுக்கு
அரசை	லங்காராஜ்யத்தை (கொடுத்து)
அருளி	க்ருபைபண்ணினவனாய்
முன்	(அதுக்கு) முன்னே
கலை	மாயாம்ருகத்தை
மா	பெரிதான
சிலையால்	தநுஸ்ஸினால்
எய்தான்	முடித்தவனான எம்பெருமானுடைய
ஊர்	திவ்யதேசமான

கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே. (எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (இலையித்யாதி) இலைகளால் மிக்கிருப்பதாய் பரப்புமாறப்பூத்து தர்ஶநீயமான பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு ஒரு ஜலசரஸத்வத்தாலே நெருக்குண்டு மதித்துக் கொடுதிரிகிற ஆனையானது விழுக்காடறியாதே வேற்றுநிலத்திலே புக்கு அகப்பட்டு தன்வ்யாபார மற்று முதலையினுடைய வ்யாபாரமேயாய் அத்தாலே நடுங்கிக்குலைய, அவ்வவஸ்த்தையிலே வந்து உதவினான்.

(அலைநீரித்யாதி) ராவணன் பண்ணினப்ராதிகூல்யம் தம்பியளவும் வந்தேறுவதாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தைப்பாராதே அவன் தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்தானாயிற்று; அதுக்கு முன்பு தமயனுடைய வைரத்துக்குஹேதுவாய்க்கொண்டுவந்தமாயாம்ருகத்தை ஓரம்பாலே முடித்தவன். .... (எ)

அநு.—ஏழாம்பாட்டு. (இலையித்யாதி) துஷ்டமான ஓரானையைக் கொன்றத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலருளிச் செய்தார். அந்தப்ரஸங்கத்திலே அநுகூலமான ஆனையைக்காத்தமைதோற்ற அத்தையும், ராமாவதாரத்தில் அபதாநத்தையும் நெஞ்சுக் கறிவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முதலையென்னாதே "தன்னால்" என்றத்தாலே நிகர்ஷம்தோற்றுமென்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (ஒருஜலசரஸத்வத்தாலே) என்று. ... ... (எ)

http://acharya.org

மூ.—மாலாய் மனமே யருந்துயரில் வருந்தாதிருநீ வலிமிக்க
காலார்மருதும் காய்சினத்தகழுதும் கதமாக் கழுதையும்
மாலார்விடையும் மதகரியும் மல்லருயிரும் மடிவித்து
காலால்சகடம்பாய்ந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாலாய்	பிச்சேறின	மாலார்	பெரியவடிவையுடைத்தான
மனமே	நெஞ்சே	விடையும்	வ்ருஷபங்களையும்,
நீ	நீ	மத	மதத்தையுடைத்தான
அரும்	(அநுபவித்து) தலைக்கட்டவொண்ணாத	கரியும்	குவலயாபீடத்தையும்,
துயரில்	துக்கங்களில்	மல்லர்	(சாணூரன்முதலான) மல்லர்களுடைய
வருந்தாது	க்லேஶிபாமல்	உயிரும்	ப்ராணன்களையும்
இரு	இரு;	மடிவித்து	நிரஸித்தவனாய்,
மிக்க	அதிகமான	காலால்	திருவடிகளால்
வலி	பலத்தையுடைத்தாய்	சகடம்	சகடாஸுரனை
காலார்	வேரூன்றியிருந்துள்ள	பாய்ந்தான்	(துகளாய்ப் போம்படி) நிரஸித்தவனுமான க்ருஷ்ணனுடைய
மருதும்	மருதவ்ருக்ஷங்களையும்	ஊர்	திவ்யதேசமான
காய்சினத்த	அதிகமானசீற்றமுடையளான [யும்	கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே. (அ)	
கழுதும்	பேயான பூதனையை		
கதம்	கோபத்தையுடைய		
மா	குதிரையையும்,		
கழுதையும்	கழுதையையும்,		

அந.—எட்டாம்பாட்டு. (மாலாயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஶ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு (க) दिव्यं वर्षसहस्रम्- திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரம்" என்று பதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம் க்லேசப்பட்டு ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தி பிறந்தபின்வந்து உதவினான்; ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு(உ) "त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च- த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச" என்று ப்ராப்யாபாஸங்களையும்விட்டு சரணம் புகுருகையாலே அரசளித்தான்; எனக்கங்ஙனே யிருப்பதொரு நிலையுமின்றிக்கே (ங) "चञ्चलं हि मनः- சஞ்சலம் ஹிமந:" என்கிறபடியே நின்றவாநில்லாதஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாயிருக்கை உண்டாகையாலே எங்ஙனே வந்திருப்பதென்ன; பாஞ்சாலிக்கு விரோதிகளென்று பேர்பெற்றவற்றை யெல்லாம்

(க) வி-தர்ம-௬௬-௪௬. (உ) ரா-யு-௧௭-௧௬. (ங) கீ-௬-௩௪.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மாலாயித்யாதி) "முன்பு பண்ணின பாபங்களை அநுஸந்தித்து என்படக்கடவோம்" என்று பிச்சேறின நெஞ்சே அநுபவித்துத் தலைக்கட்டவொண்ணாத துஃக்கங்களில் நீ க்லேசியாதிரு. என்கொண்டு வருந்தாதிருப்பதென்றால் (வலியித்யாதி) அவன்படி இதுவன்றோ? மிக்க பலத்தையுடைத்தாய் வேரூன்றியிருந்துள்ள மருதும், மிக்க சீற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற பூதனையும்; கோபத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள குதிரையும், கழுதையும், பெரியவடிவையுடைத்தான வ்ருஷபங்களும், மதத்தையுடைத்தான ஆனையும், மலைதுள்ளினாப்போலே கிளர்ந்துவருகிற மல்லருடைய ப்ராணன்களும் இவற்றையடைய நிரஸித்து முலைவரவு தாழ்த்ததென்று சீறிநிமிர்த்த திருவடிகளுக்கு இலக்காய் சகடாஸுரன் துகளாய்ப் போம்படி பண்ணினவன். .... (அ)

மூ.—குன்றால்மாரிபழுதாக்கிக் கொடியேரிடையாள் பொருட்டாக
வன்தாள்விடையேழன்றடர்த்தவானோர்பெருமான்மாமாயன்
சென்றுன்றா துபஞ்சவர்க்காய்த்திரிகால்சகடம்சினமழித்துக்
கன்றால்விளங்காயெறிந்தானூர்கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்றால்	கோவர்த்தநமலையால்	இடையாள்	மத்ய (ஞ்ஞ) ப்ரதேசத்தை யுடையளான
மாரி	கல்மழையை	பொருட்டாக	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக
பழுதாக்கி	வ்யர்த்தமாம்படி பண்ணினவனாய்,	வன்	பலிஷ்டமான
கொடி	கொடிபோலே	தாள்	கால்களையுடைய
ஏர்	அழகையுடைய	ஏழு	ஏழான
		விடை	வ்ருஷபங்களையும்

கையாலும்காலாலும் கொன்றுநின்றக்ருஷ்ணன்படி அதுவாயிருக்க "உனக்கு நிலையுமுண்டாக்குவன்; நீக்லேசிப்பானென்" என்று மீளவும் நெஞ்சைத்தேற்றுகிறார் இரண்டு பாட்டிலுமென்று ஸங்கதி.

காய்தலும்-கோபமாய், சினமும்-கோபமாகையாலே(மிக்கசீற்றத்தை)என்றது. கீழ்ச்சொன்னவற்றுக்குவிசேஷணங்களிட்டு, மல்லர்க்கு விசேஷணமிடாமையாலே இவர்கள் மிடுக்கு ப்ரஸித்தமென்று திருவுள்ளமாகையாலே அதுக்குத் தாத்பர்யம் (மலையித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	அக்காலத்தில்	கால்	கால்களையுடையனான
அடர்த்த	அழியச்செய்தவனாய்,	சகடம்	சகடாஸுரனுடைய
வானோர்	நித்யஸூரிகள் பரிய விருக்கும்படியான	சினம்	சினத்தை
பெருமான்	மேன்மையை யுடைய னாய்,	அழித்து	போக்கினவனாய்,
மாமாயன்	ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங் களை யுடையனாய்,	கன்றால்	தேநுகாஸுரனால்
பஞ்சவர்க்காய்	பஞ்சபாண்டவர்களுக் காக	விளங்காய்	விளவின்காயாக நின்ற வஸுரனை
தூது	தூத (ஶ்ரூத்) னாய்	எறிந்தான்	பொகட்டு நிரஸித்தவ னுமான க்ருஷ்ண னுடைய
சென்றான்	(துர்யோதனன் பக்க வில்) சென்ற வனாய்,	ஊர்	திவ்யதேசமான
திரி	ஊருகிற		கண்ணபுரம்நாம் தொழுதுமே. (கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றாலித்யாதி) மலையைஎடுத்து இந்த்ரன் வ்யாபாரம் வ்யர்த்தமாம்படிபண்ணி, கொடிபோலே அழகிய இடையையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக வலிய தாளை யுடைய ருஷபங்களேழையு மழியச் செய்த. (வானோர் பெருமான்) ✻அயர்வறு மமர்களதிபதி. நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கும் மேன்மையையுடைய தன்னைக்கிடீர் தன்னைப்பேணாதே இவற்றின்காலிலே பொகட்டது. (மாமாயன்) ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவன். தன்னைப்பேணாதே கால்நடையே கழுத்திலே ஓலைகட்டிப் பாண்டவர்களுக்காக துர்யோதநன் பக்கலிலே தூதுபோனவன். ஊருகிற காலையுடைத்தான சகடத்தினுடைய சினத்தைப்போக்கி, இருவரும் தங்களிலே க்ருதஸங்கேதராய்வர ஒருவனைக் கொண்டு ஒருவனை நிரஸித்தவன். .... (கூ)

மூ.—கருமாமுகில்தோய் நெடுமாடக் கண்ணபுரத் தெம்மடிகளைத்
திருமாமகளாலருள்மாரிச் செழுநீராலிவளநாடன்
மருவார்புயல்கைக் கலிகன்றிமங்கை வேந்தனொலிவல்லார்
இருமாநிலத்துக்கரசாகி யிமையோரிறைஞ்சவாழ்வாரே. (கல)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றாலித்யாதி) ஶ்ரோதாக்களைக் குறித்து வ்யாக்யாதா ஈடுபாடுதோற்றத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி). (இவற்றின்)விடைகளின். "வலியதாள்" என்றுவிசேஷிக்கையாலே(காலிலே) என்றது. ... ... (கூ)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
கரு	கறுத்தும்
மா	பெரிதான
முகில்	காளமேகங்களானது
தோய்	தங்கும்படியாய் [கள்
நெடு	உயரமான
மாடம்	க்ருஹங்களையுடைய
கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற
எம் அடிகளை	என்ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன்விஷயமாய்,
திருமாமகளால்	பெரிய பிராட்டியாருடைய க்ருபைக்கு பாத்ரரானதால்
அருள்மாரி	அருள்மாரி என்றே திருநாமமுடையராய்,
செழு	ஸம்ருத்தமான
நீர்	ஜலத்தையுடைத்தான
ஆலிவளநாடன்	திருவாலிநாட்டையுடையராய்,
மருவார்	(வர்ஷா காலத்திலுண்டாய்) பூர்ணமான

பதம்.	உரை.
புயல்	மேகம்போல் (என்றும் மொக்கக் குறைவறக் கொடுக்குமதான) [ராய்
கை	திருக்கைகளையுடைய
மங்கை	திருமங்கைக்கு
வேந்தன்	ராஜாவுமான
கலிகன்றி	ஆழ்வார்
ஒலி	ஒலியை யுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த இத்திருமொழியை [லவர்
வல்லார்	அப்ய (ஸ) ஸிக்க வல்
இருமாநிலத்துக்கு	பூலோகஸ்வர்க்க லோகங்களுக்கு
அரசாகி	ராஜாவாயிருந்து (பிறகு)
இமையோர்	நித்ய ஸூரிகள்
இறைஞ்ச	திருவடிகளில் வணங்கும்படியாக
வாழ்வாரே	வாழ்வர்கள். (௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருமாமுகிலித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்தகாளமேகங்கள்வந்து தோயும்படிஓங்கினமாடங்களையுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்திலே என்ஸ்வாமியைக் கவிபாடிற்று. பெரிய பிராட்டியாருடைய முழுநோக்குக்கு இலக்கானபடியாலே "அருள்மாரி" என்றதுதன்னையே திருநாமமுடையரானாராயிற்று. ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான திருவாலி நாட்டையுடையவர்.

என்றும் மொக்க உண்டாய், குறைவறவர்ஷிப்பதான புயலுண்டாகிலாயிற்று இவர் கைக்கு ஒப்புச் சொல்லலாவது. என்றும் மொக்கக் குறைவறக் கொடுக்கிறவர்க்கு காதாசித்கமாகத் தோற்றி ப்ராதேசிகமாக வர்ஷிக்கிறது ஒப்பாகமாட்டாதே. திருமங்கைக்கு

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கருமாமுகிலித்யாதி) "புயல்" என்று-மேகமாய், அத்தை, "மருவார்" காலத்தோடு பொருந்துதலாலே பூர்ணமான வென்று

http://acharya.org

ராஜாவான ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த இத் திருமொழியை வல்லார். (இருமாநிலத்துக்கரசாகி) (க) "ஷ்௦ஷம௦ ஷநோ௦ரஷ௦ ஸ்ஹ௦ - பௌமம் மநோரதம்ஸ்வர்க்க்யம்" என்கிறபடியே அலங்காரங்களை யெல்லாம் பெற்று. (இமையோ ரிறைஞ்சவாழ் வாரே) இவ்வளவிலே போகாதே, பரமபதத்திலே போய்ப் புக்கு (உ) "பதியினில் பாங்கினில்" என்கிறபடி நித்யஸூரிகள் திருவடிகளிலே விழும்படியான பேற்றைப்பெறுவர். .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி

எட்டாம்பத்து ஆறாந்திருமொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி எட்டாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி

வியமுடையின் ப்ரவேசம்.

அவ.—"வருந்தாதிரு" என்றார், என்னவாசிகண்டு வருந்தாதிருப்பதென்ன; பரமபதம் நமக்கு ப்ராப்யமாகிறதும் ப்ராப்யனானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலேயன்றோ ? ஆனபின்பு பிராட்டிமாரோடு சேதநரோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஒக்கப்ராப்யனானவன்றான் தனக்கு ப்ராப்யமென்று விரும்பி வர்த்

விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (என்றுமொக்கவித்யாதி). (அலங்காரங்களை) என்றது-சத்ர சாமராதி ராஜசிஹ்நங்களை. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—வியமுடையின்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே திருக்கண்ணபுரத்தை ப்ராபகமாகத் தொழச்சொன்னார்; இதில் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று விவக்ஷித்து ஸங்கதி யருளுகிறார் (வருந்தாதித்யாதி). (என்னவாசி) என்றது-திருக்கண்ணபுரத்தை ப்ராபகமென்னவே ப்ராப்யமான பரமபதம் கைபுகுந்ததோ வில்லையோவென்கை. ... ... *

(க) (உ) தி-வாய்-க0-கூ-க0.

http://acharya.org

திக்கிற தேசம் திருக்கண்ணபுரம்; ஆனபின்பு நமக்கும் அவ்விடமே ப்ராப்யமென்று அத்தேசத்தை அநுபவிக்கிறார். .... *

மூ.—வியமுடைவிடையின முடைதர மடமகள்
குயமிடைதடவரை யகலமதுடையவர்
நயமுடைநடையன மிளையவர் நடைபயில்
கயமிடைகணபுர மடிகள்தமிடமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இளையவர்	(திருக்கண்ணபுரத்தில் வர்த்திக்கும்)ஸ்த்ரீகளுடைய	விடை இனம்	எழுவ்ருஷபங்களும்
நடை	நடையழகை	உடைதர	முறியும்படியாகப்பண்ணி (அதனால்)
பயில்	(கற்றுக்கொண்டு)பழகி	மடமகள்	ஆத்ம குணோபேதையானநப்பின்னைப் பிராட்டியின்
நயம்உடை	ஆநந்தத்தை விளைவிக்குமதான	குயம்	ஸ்தநங்களாலே
நடை	நடையழகையுடைய	இடை	நெருக்கப்பட்டதாய்,
அனம்	ஹம்ஸங்களையுடையதான	தடம்	விசாலமான
		வரை	மலைபோலிருக்கிற
கயம்	பொய்கைகளாலே	அகலமது	திருமார்வை
இடை	வ்யாப்தமான	உடையவர்	உடையவரான,
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான	அடிகள்தம்	நமக்கு ஸ்வாமியான கண்ணனுடைய
வியம்	வேறுபாட்டை [து,		
உடை	உடையதுகளான	இடம்	வாஸஸ்தாநம். (க)

வ்யா.— முதற்பாட்டு. (வியமுடை விடையினமுடைதர) "வியம்" என்று வேறுபாடு. அதாகிறது - கம்ஸப்ரேரிதமாய் வந்தவையிறே. அன்றிக்கே, "வியம்" என்று - ஒக்கமாய், பயாவஹமாம்படி மலைபோலே பெரியவடிவை யுடைத்தாயிருந்தபடியைச் சொல்லுதல். இப்படியிருக்கிற வ்ருஷபங்களேழும் பசளைக்கலம்போலே யுடைய. (மடமகளித்யாதி) ஆத்மகுணோபேதையான நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய குயங்களுண்டு - குசங்கள்; திருமுலைத்தடங்கள். அவைநெருக்குகிற மலைபோலே அகன்ற திருமார்பையுடையவன்.

அரு.—முதற்பாட்டு. (வியமுடையித்யாதி) (பசளைக்கலம்) பச்சைப்பானை. (அவைநெருக்குகிற) என்றது - அவற்றாலே நெருக்குண்கிற வென்ற

† அரும்பதாநுகுணமாக "நயமடநடை" என்றிருக்கவேணும்.

http://acharya.org

அன்றிக்கே, "குயமுடை" என்று பாடமானபோது, "குயமுடைத் தடவரை" என்கிறதை மெலித்து "குயமுடைதடவரை" என்று கிடக்கிறது.

(நயமித்யாதி) கண்டார்க்கு ஆகர்ஷகமாம்படி தர்ஸநீயமான நடையையுடைத்தான அன்னங்களானவை அங்குத்தை ஸ்த்ரீகளுடைய நடையிலேகுருகுலவாஸம்பண்ணாநிற்குமாயிற்று. (கயமிடை கணபுரமடிகள்தமிடமே) பொய்கைகளாலே நெருங்கியிருந்துள்ள திருக்கண்ணபுரம் நமக்கு ஸ்வாமியானவனுடைய வாஸஸ்த்தாநம்.

மூ.—இணைமலிமருதிறெருதிறவிகல்செய்து
துணைமலிமுலையவள் மணமிகு கலவியுள்
மணமலிவிழவினொடடியவரளவிய
கணமலிகணபுரமடிகள்தமிடமே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மணம்	கல்யாணகுணங்கள்	இற	இற்றுவிழும்படியாக (நடந்தவனாய்,)
மலி	மேன்மேல் உண்டாகும்படியான	துணைமலி	அதிகமான சேர்த்தி அழகையுடைய
விழவினொடு	திருநாளிலே		
அளவிய	அந்யோந்யம் கலந்திருக்கிற	முலையவள்	ஸ்தநங்களையுடையளான நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய
அடியவர்	ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய		
கணம்	ஸமூஹத்தாலே	மணமிகு	ஸ்வயம் வரத்திலுண்டான
மலி	வ்யாப்தமான [து,		
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான	கலவியுள்	ஸம்ஶ்லேஷத்தில் (ஆசையாலே)
இணைமலி	நன்றாய் சேர்த்தியை யுடைத்தான	எருதினொடு	வ்ருஷபங்களோடே
		இகல்	யுத்தத்தை
மருது	மருதவ்ருக்ஷங்களானதுகள்	செய்து	பண்ணினவருமான
			அடிகள்தம்இடமே. (உ)

படி. (மெலித்து) மெல்லொத்தாக்கி.

"நயம்" என்றுரஞ்ஜநீயதையும் "மடம்" என்று - மடப்பத்தையுமுடைய நடைஎன்று லக்ஷணயா இவ்வர்த்தம் விவக்ஷித்தருளுகிறார். (கண்டார்க்கித்யாதி). ... ... (க)

http://acharya.org

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (இணைமலி) சேர்த்திமிக்கிருந்துள்ள மருதுகளானவை இரண்டும் தன்னிலொன்றென்னலாம்படிக்ருத்ஸங்கேதமாய்ப் பொருந்திநிற்கிற மருதுகள், இவன் தவிழ்ந்துபோகிற போக்கிலே இற்றுவிழும்படி. (எருதித்யாதி) ருஷபங்களோடேகூட யுத்தம்பண்ணி சேர்த்தி அழகு மிக்கிருந்துள்ளமுலைத்தடங்களையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்திலுண்டான ஸம்ஶ்லேஷம் பெறுகைக்காக. (மணமித்யாதி) கல்யாணங்கள்மேன்மேலுண்டாகிறதிருநாளிலே; அன்றிக்கே, "மணம்" என்று கை கோக்கைக்குப்பேராய், நெருங்கக்கோத்துக்கொண்டு ஸேவித்துநிற்கிறதிருநாளிலே. (அடியவரளவியகணமலிகணபுரம்)ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய நெஞ்சுகலந்ததிரள் மிக்கிருந்துள்ளதிருக்கண்ணபுரம். மணமிக்க உத்ஸவத்துடனே அடியவர்கூடின வென்றுமாம். (உ)

மூ.—புயலுறுவரைமழை பொழிதரமணிநிரை
மயலுறவரைகுடை யெடுவியநெடியவர்
முயல்துளர்மிளைமுயல்துளவள விளைவயல்
கயல்துளுகணபுரமடி கள்தமிடமே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முயல்	யத்நியாநின்ற	மிளை	சிறுதூறிலிருந்து) புறப்பட்ட)
துளர்	களைக்கொட்டுகளை (உடையவர்கள் முகத்திலே)	முயல் துள	முசல்களானதுகள் துள்ளும்படியாகவும்,

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (இணையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே நப்பின்னைப்பிராட்டியும் தானுமாயிருக்கிற சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கிற * மதிமுக மடந்தையர் உண்டாகையாலே வைகுந்தமாநகர்போலே ப்ராப்யமாயிருந்ததென்று அநுபவித்தார்; இதில் இவ்விருவருமான சேர்த்தியிலே * அடியார் குழாங்கள் அடிமைசெய்கிறபடி யுண்டாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"இகல்" என்றதினர்த்தம் - யுத்தமென்றது. (பெறுகைக்காக) என்றதுக்கு (பண்ணி) என்ற கீழ்பதத்தோடே அந்வயம். (கல்யாணங்கள்) ஒப்பனையால் வந்தரூபகுணங்கள். "அளவிய" என்றதுக்கு அந்யோந்யம் கலந்திருக்கையாக வருளிச்செய்து, திருநாளோடு கலக்கையாக அர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (மணமித்யாதி). "மணமலிவிழவினொடு அடியவரளவியகணமலி கணபுரம்-இணைமலிமருதிற நடந்து - துணைமலிமுலையவள் மணமிருகலவியுளாசையாலே, எருதினோடு-இகல்செய்திருக்கிறவடிகள்தமிடமே" என்று சில பதங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு அந்வயம் கண்டுகொள்வது. ... ... (உ)

வளம்	அழகானது [யான	மணி	(க்ருஷ்ணனையே ரக்ஷகனைப் பெறுதலாகிற) அழகையுடைய
விளை	விளையும்படி நேர்த்தி	நிரை	பசுக்கூட்டமானது
வயல்	கழனிகளில் (உழுகிறவர்கள்முகத்திலே)	மயல்	(புத்தியில்) மயக்கத்தை
கயல்	மத்ஸ்யங்களானதுகள்	உற	அடைந்து (கலங்குமளவில்)
துளு	துள்ளும்படியாகவுமிருக்கிற	வரை	கோவர்த்தநமலையை
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான	எடுவிய	எடுத்தவனாய்
புயல்	மேகங்களில் [து,	நெடியவர்	ஜகத் ரக்ஷணத்தில் முக்யனான
உறு	(இந்த்ரன்) ப்ரவேசித்து		
வரை	கல்மயமான		
மழை	மழையை		
பொழிதர	வர்ஷிக்கும்போது		

அடிகள்தம் இடமே. (ஙு)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (புயலித்யாதி) மேகத்திலேபோய் புக்கொன்றி, அவன் கல்வர்ஷத்தைவர்ஷிக்க, இந்த்ரன் கருத்தைப் பின்சென்று வர்ஷிக்குமத்தனையிறே. (மணிநிரைமயலுற) தன்னையே ரக்ஷகனாக வுடைத்தாயிருந்துள்ள பசுநிரையானது அறிவு கெட்டுக்கலங்க. "மணி" என்று - அழகாய், அதாகிறது - அவனும் ரக்ஷிக்கத்தானும் ஒருதலைபற்றுகையன்றிக்கே அவனே ரக்ஷகனும்படியிருக்கை. மலையைக் குடையாகவெடுத்துப் பரிஹரித்து ரக்ஷணத்தில் தன்னை எண்ணினால் பின்னை ஒருவரில்லாதபடி யிருக்கிறவர்.

அநு.—மூன்றும்பாட்டு.(புயலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், அடியார்கள்குழாங்களையுடைய தேசம்போலே ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியையுடைய தேசமென்றநுபவித்தார். திருவுள்ளமானது-(க)"బహుధాస న్తతదుఃఖవర్షిణి - பஹுதாஸந்தததுஃக்கவர்ஷிணி" என்கிறபடியே ஸ(ம்)ஸார துர்திநமேநடையாடுகிற லீலாவிபூதியிலே யிருக்கிற கண்ணபுரத்தை ப்ராப்யமென்கிறபடியென்னென்ன; அரியனசெய்து அவ்வர்ஷத்தைப் போக்குவானுள்ள தேசமாகையாலே ப்ராப்யமென்னக் குறையில்லை யென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இந்த்ரன் மேகத்திலேபோய் புகுகையாவதென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (இந்த்ரனித்யாதி). நெடியவரென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ரக்ஷணத்திலித்யாதி).

(க) ஸ்தோத்ரரத்நம்-சக.

http://acharya.org

(முயல்துளர்மிளைமுயல்துள) யத்நியாநின்றுள்ள துளருண்டு - களைக்கொட்டு; அத்தைக்கொண்டு களைபறிக்கிறவர்கள் முகத்திலே, மிளையுண்டு-சிறுதூறு, அதில் நின்றும் புறப்பட்ட முயல்களானவை இவர்கள் முன்னே துள்ளுமாயிற்று. (வளவிளைவயல்) அழகிய வயலிலே உழுகிறவர்கள் முகத்திலே கயல்கள் துள்ளாநிற்குமாயிற்று, குறுஞ்சிநிலமும், மருதநிலமும் கலந்தாப்போலே காணுமிருப்பது.

மூ.—ஏதலர்நகைசெய விளையவரளைவெணெய்
போதுசெய்தமரிய புனிதர்நல்விரைமலர்
கோதியமதுகரம் குலவியமலர்மகள்
காதல்செய்கணபுர மடிகள்தமிடமே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நல	நல்லதான	ஏதலர்	சத்ருக்களான சிசுபாலாதிகள்
விரை	பரிமளத்தையுடைய	நகைசெய	சிரிக்கும்படியாக
மலர்	பூவில் (இருக்கிற மதுவை)	இளையவர்	பெண்களால்
கோதிய	பாநம்பண்ணின	அளை	கடைந்துவைத்த
மதுகரம்	வண்டுகளாலே	வெணெய்	வெண்ணெயை
குலவிய	சூழப்பட்ட	போதுசெய்து	அமுதுசெய்து
மலர்மகள்	பூவையிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார்	அமரிய	பூர்ணனாய்
காதல்செய்து	விரும்பிவர்த்திக்கும்படியான [து	புனிதர்	புனிதருமான
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான		அடிகளதம் இடமே. (ச)

(முகத்திலே) என்றதின்விவரணம் (முன்னே) என்றது. முயல்துள்ளுதலையும், கயல்துள்ளுதலையும் சொல்லுகிறவர்க்குத் தாத்பர்யமென்னென்ன வருளுகிறார் (குறுஞ்சியித்யாதி). (குறுஞ்சி)மலைச்சார்பு-கொல்லைநிலமென்கை.

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (ஏதலரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் துக்கவர்ஷத்தைப் போக்குமவன் நிற்கையாலே ப்ராப்யதேச மென்னுநின்றீர்; நமக்கு கிஞ்சித்கரிக்கப் பெற்றாலிறே நமக்கு ப்ராப்யதேசமாவதென்ன; அதுக்குக் குறையுண்டோ? அவன் ஆஶ்ரித கரஸ்பர்ஶமுள்ளதிலே அபிநிவிஷ்டனன்றோ? நமக்கு கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு உறுப்பாக பிராட்டி விரும்பிவர்த்திக்கிறவிடமென்றருளுகிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஏதலர்நகைசெய) சத்ருக்களுண்டு - சிசுபாலாதிகள்; அவர்கள் சிரிக்கும்படியாகபெண்கள் அளைந்த வெண்ணெயை அக்காலத்திலே அமுதுசெய்து அதுதனக்கு தா (ஞ) ரகமாயிருந்த விருப்பில் புரையற்றிருக்குமவன். (நல்விரையித்யாதி) மிக்கபரிமளத்தை யுடைத்தான பூவில் மதுபாநம் பண்ணின வண்டுகளானவை தந்தாம் செருக்காலே அவற்றைக்கோதி, அது - ஆத்தஸாரமானவாறே அத்தை விட்டுப்போந்து கொண்டாடிச் சூழப்பரவாநின்றுள்ள பூவை இருப்பிடமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார் விரும்பி வர்த்திக்கிற திருக்கண்ணபுரம் புநிதரான வடிகளுக்கு ஸ்த்தாநம்.

மூ:—தொண்டருமமரரும் முனிவரும் தொழுதெழ
அண்டமொடகலிடமளந்த வரமர்செய்து
விண்டவர்படமதிளிலங்கை முன்னெரியெழக்
கண்டவர்கணபுரமடி கள்தமிடமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமானது	செய்து	செய்து,
		விண்டவர்	சத்ருக்கள்
தொண்டரும்	ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும்	பட	முடியும்படியாகவும்
அமரரும்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும்	முன்	முன்பு
முனிவரும்	ஸநகாதிருஷிகளும்	மதிள்	மதிளையுடைத்தான
தொழுது	பணிந்து	இலங்கை	இலங்காநகரத்தை
எழ	உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக	எரி	அக்நியானது
அண்டமொடு	ஆகாசத்தோடே	எழ	கிளர்ந்து வ்யாபாரிக்கும்படியாகவும்
அகலிடம்	பூமிப்பரப்படங்கலும்		
அளந்தவர்	அளந்தவனாய்,	கண்டவர்	பண்ணினவனுமான
அமர்	யுத்தத்தை		அடிகள்தம்இடமே. (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (தொண்டருமித்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்

(ஆடி) என்றவநந்தரம் "அவைகள்" என்றுசேஷம். ... ... (ச)

அந.—அஞ்சாம்பாட்டு. (தொண்டருமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் பெண்கள் அளைந்த வெண்ணெயமுதுசெய்தானென்றுநின்றீர்; "அவர்கள் அவனையல்லது அறியாதபடி மிகவும் வ்யாமுக்தரன்றோ? நாம் கிஞ்சித்கரிக்கும்போது தாத்ருஶப்ரேமம் பிறக்கமாட்டாமையாலே செய்ததுகுற்றமாய் விழாதோ" என்று அஞ்சினநெஞ்சுக்கு அவன்ப்ரயோஜநாந்தர பரனுக்காகத் தன்னை இரப்பாளனுக்கியும், அவர்களை அழித்தும் செவ்வையாகப் பரியுமவனாயிருப்பானொருவன், அதுக்கு நமக்கஞ்சவேண்டா வென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

ணவர்களும் ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸநகாதிகளும் தொழுது உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக அந்தரிக்ஷத்தோடே பூமிப்பரப்பை அளந்தவர். (அமர் செய்து) பூசல்செய்து.(க) "ஞ்ஜேஷ்ஷ தவிதாபஞ்யேயம்" என்று பொருந்தாமையிலே நின்றவர்கள் முடிய; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கூடக்கணிசிக்கவரிதான ஊரை அக்நியானதுகிளர்ந்து வ்யாபரிக்கும்படி பண்ணினவர். .... (ரு)

மூ.—மழுவியல்படையுடையவனிடம் மழைமுகில்
தழுவியவுருவினர் திருமகள்மருவிய
கொழுவியசெழுமலர் முழுசியபறைவைபண்
எழுவியகணபுரமடிகள்தமிடமே. (சா)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருமகள்	பெரியபிராட்டியார்	உடையவன்	உடையவனான எம்பெருமானுக்கு
மருவிய	நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே இளமையையுடையதாய்,	இடம்	வாஸஸ்தாநமுமான
கொழுவிய	ஶ்லாக்யமானதாய்	கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமானது
செழு	அழகியதான	மழை	ஜலத்தாலே(ஸம்ருத்தமான)
மலர்	புஷ்பங்களிலே	முகில்	மேகம்போலே
முழுசிய	மூழ்கிக்கிடக்கிற	தழுவிய	ஶ்ரமஹரமான
பறவை	வண்டுகளுடைய	உருவினர்	திருமேனியையுடையனான
பண்	கா (ா) நத்தாலே		அடிகள்தம் இடமே. (சு)
எழுவிய	வ்யாப்தமாய்,		
மழுவு	மழுவுஎன்கிற ஆயுதத்தை		
இயல்படை	விதேயமான ஆயுதமாக		

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (மழுவித்யாதி) மழுவைத் தனக்கு

"விண்டவர்" என்றது-நெஞ்சுவிண்டவரென்றாய், சத்ருக்களைச்சொல்லுகிறதென்றருளிச் செய்கிறார் (த்விதேத்யாதி). ... ... (ரு)

அநு.—ஆரும்பாட்டு. (மழுவித்யாதி) அவன்கலந்து பரியாறும் ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனுகிலும், ஒருதலைக்காமமாய் விழாதோ? இத்தலையிலும் ப்ரேமம் விளையவேண்டாவோவென்ன; அதுக்கு அவன் திருமேனியைக் காணவே ஸகலதாபங்களும் தீர்ந்து காதலும் கடல்புரைய விளையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(க) ரா-யு-ரு௯-கக.

http://acharya.org

விதேயமான ஆயுதமாக வுடையவனுடைய ஸ்த்தாநம். (மழைமுகி லித்யாதி) மேகம்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவர். (திரு மகளித்யாதி) பெரிய பிராட்டியார் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே இளைதாய் கொழுவியதாய் அழகியதான பூவிலே முழுகின வண்டி னுடைய பண்கிளர்ந்த திருக்கண்ணபுரம் அடிகள்தமிடமே. (௬)

எ.—பரிதியொடணிமதி பனிவரைதிசைநிலம்
எரிதியொடெனவினவியல் வினர்செலவினர்
சுருதியொடருமறை முறைசொலுமடியவர்
கருதியகணபுர மடிகள்தமிடமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுருதியொடு	நல்லஸ்வரத்தையுடைத்தான	திசை	திக்குக்கள்
அரு	அரிதாயிருக்கிற	நிலம்	பூமி
மறை	வேதங்களை	எரி	ஜ்வலியாநின்ற
முறை	முறையிலே	தீ	அக்நி
சொலும்	சொல்லாநிற்கிற	என	என்றுசொல்லப்படுகிற
அடியவர்	தாஸஜநங்களாலே	இன	இப்படிப்பட்டபதார்த்தங்களை
கருதிய	ப்ராப்யமென்று விரும்பப்பட்ட	இயல்வினர்	ப்ரகாரமாக உடையராய்
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமானது	செலவினர்	நடத்திக் கொண்டு போருகிறவரான
பரிதியொடு	ஸூர்யனுடன்		அடிகள்தம்இடமே. (எ)
அணி	அழகான		
மதி	சந்தரன்,		
பனிவரை	ஹிமவான் முதலான குலபர்வதங்கள்		

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பரிதியித்யாதி) ஆதித்யனோடே தர்ஶ நீயமான சந்த்ரன், குலபர்வதங்கள், திக்குக்கள், பூமி, எரிகிற அக்நி

"மழுவியல் படையுடையவனுடைய விடமான கணபுரமடிகள்தமிடம்" என்றந்வயம். ... ... (௬)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (பரிதியித்யாதி) அவன் திருமேனி நமக்குக் காதல் விளைக்குமென்றாலும் போனகாலத்திலே நாம் விமுகராய்ப் போந்தபடியை நினைத்தால் அச்சமாயிருக்கிறதேயென்ன; அத்தசையிலும் நம்மைவிடமாட்டாதே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆபி (ஹ) முக்க்யம் பார்த்திருந்தானவனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டு அடியவர் பலரும் நமக்கு உசாத்துணையுண்டாகையாலே நமக்குப் பூர்வவ்ருத்தத்தை நினைக்கவும் விரகில்லை யென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

என்று சொல்லப்படுகிற இப்படிப்பட்ட பதார்த்தங்களைத் தமக்கு ப்ரகாரமாகவுடையராய் நடத்திப்போருகிறவர். இத்தால் ஜகதா காரதையைச் சொன்னபடி. (சுருதியித்யாதி) நல்ல ஸ்வரத்தை யுடைத்தாய் தன்னைப்பெறிலும் பெறவரிதாயிருக்கிற வேதங்களை "அவன்சேஷி, நாம் சேஷபூதர்" என்றிருக்கிறமுறையிலேசொல்லு கிற அடியார்தங்களுக்குப்ராப்யமென்று புத்திபண்ணி வர்த்திக்கிற திருக்கண்ணபுரம். (க) "வேதநாவர் விரும்பும் திருக்கண்ணபுரம்" என்னக்கடவதிறே. .... (எ)

மூ.—படிபுல்குமடியிணைப் பலர்தொழமலர்வைகு
கொடிபுல்குதடவரை யகலமதுடையவர்
முடிபுல்குநெடுவயல் படைசெலவடிமலர்
கடிபுல்குகணபுர மடிகள்தமிடமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முடி	நாத்துமுடிகளோடே	படி	பூமியை
புல்கு	கூடியிருக்கிற	புல்கும்	அளந்துகொண்ட
நெடு	விசாலமான	அடியிணை	திருவடிகளை
வயல்	வயல்களிலே	பலர்	ஸகலரும்
படை	கலப்பையை	தொழ	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக,
செல	நடத்தியதாலும்	மலர்வைகு	பெரியபிராட்டியாரா
அடி	காலாலே	கொடி	லே
செல	குழப்புவதாலும் (அரு கிருந்த)	புல்கு	ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டதா [ய்
		தடம்	விசாலமான
மலர்	தாமரைப்பூக்களுடை	வரை	மலைபோலிருப்பதுமா [ன
கடி	பரிமளத்தாலே [ய	அகலமது	திருமார்வை
புல்கு	வ்யாப்தமான [து	உடையவர்	உடையனுன
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான	அடிகள்தம் இடமே. (அ)	

"பனிவரை" என்று ஹிமவானைச் சொன்னது உபலக்ஷணமாயருளுகிறுர் (குலேத்யாதி). இயல்வு - ஸ்வபாவமாய், அதினர்த்தம் (ப்ரகாரேத்யாதி) "செலவினர்" என்றதுக்கர்த்தம் (நடத்தியித்யாதி). (தன்னை) ப்ரதிபாத்யனை ஈஶ்வரனையென்றபடி. ... ... (எ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (படியித்யாதி) பூர்வவ்ருத்தத்துக்கும் நினைக்க விரகில்லை யென்னவே நெஞ்சு உகந்து, நாம்கிஞ்சித்கரித்து உஜ்ஜீவிப்போ மென்று நினைத்து கிஞ்சித்கரிக்க உபகரணங்கள் வேணுமேயென்ன; அவற்

(க) தி-வாய்-கூ-கO-க.

http://acharya.org

வ்யா.-எட்டாம்பாட்டு. (படியித்யாதி) "படி" என்று-பூமி; அத்தை புல்கும் அடியிணையுண்டு-பூமிப்பரப்பை அளந்துகொண்ட திருவடிகள். (க) "ஸங்கைஸ்ஸுராணாம்" என்கிறபடியே அவற்றையெல்லாருமொக்க விருந்ததே குடியாக ஆஶ்ரயிக்க; மலர்வைகு கொடியுண்டு - பெரியபிராட்டியார், அவள் விரும்பி அணையாநின்றுள்ள பெரியவரை போன்றிருந்த மார்வையுடையவர். (முடியித்யாதி) நடுகைக்காக எங்குமொக்கப் பரம்பிக்கிடக்கிற முடிகளையுடைத்தான பரந்தவயலிலே கலப்பையைக் கொடுபுக்குநடத்தி. (அடி செல) அடைவிலே காலாலே ஒருகால்குழப்புவர்கள். அவ்வளவிலே இடையிலே தப்பிக்கிடந்த தாமரைப்பூவானது பரிமளத்தைப் புறப்படவிடாநிற்குமாயிற்று. .... (அ)

மூ.—புலமனுமலர்மிசை மலர்மகள்புணரிய
 *நிலமகளெனவின மகளிர்களிவரொடும்
 வலமனுபடையுடை மணி வணர்நிதிகுவை
 கலமனுகணபுரமடிகள்தமிடமே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிதிகுவை	பொற்குவைகளையுடைத்தான	புலன்	இந்த்ரியங்களானதுகள்
கலம்	மரக்கலங்களாலே	மனு	அழுந்தி கிடக்கும்படியாக (அழுகையுடைய)
மனு	வ்யாப்தமான [து		
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரமான		

றுக்கும் குறைவில்லை. திருவுலகளந்த * பத்தியுழவன் அடிபட்ட ஆஶ்ரித முக கமலங்களோபாதி அவ்வூரில் உழவரடியாலு மடிபட்ட தாமரைப்பூ பரிமளம் அலையெறியாநிற்கும்; வேண்டினபடி இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யலாமென்று திருவுலகளந்த அபதாநத்தையும் பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியையும் தாமரைகளின் ஸம்ருத்தியையும் அருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

மலரிலே வைகு-வர்த்திக்கிற கொடியென்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறுர் (மலரித்யாதி). (முடிகளை) நாத்துமுடிகளை. "செல" என்றத்தை "படை" என்றத்தோடந்வயித்தது மாத்ரமன்றிக்கே "அடி" என்றத்தோடும் அந்வயித்துக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதீக க்ரஹணம் பண்ணுகிறுர் (அடிசெல) என்று. ... ... (அ)

(க)

மலர்மிசை	புஷ்பத்தில் (நித்ய வாஸம்பண்ணு நிற்கிற)	மகளிர்கள்	ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய
		இவரொடும்	இவர்களோடும் [ஞான
		வல	வலதுதிருக்கையிலே
மலர்மகள்	பெரியபிராட்டியார்	மனு	பொருந்தியிருக்கிற
புணரிய	நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கிற	படை	திருவாழியை
		உடை	உடையனுமாய்,
நிலமகள்	ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியார்	மணி	நீலமணிபோலிருக்கிற
எனவின	என்றிப்படி சொல்லப்படுகிற	வணர்	நிறத்தையுடையனை
			அடிகள்தம்இடமே. (க)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) கண்டாருடைய இந்த்ரியங்கள் பிணிப்புண்ணும்படியாயிருக்கிற மலரைத் தனக்கிருப்பிடமாகவுடையளாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார், தன்னோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கிற ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டி யென்றிப்படி சொல்லப்படுகிற நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையராயிருக்கிற இவர்களோடும், வலத்திருக்கையிலே மன்னுநின்றுள்ள திருவாழியை யுடையனுமாய், நீலமணிபோலே குளிர்ந்திருந்துள்ள வடிவையுடையவர். பொற்குவைமாறாத மரக்கலங்களையுடைய திருக்கண்ணபுரம். கடலொரு புறமாயிருக்கும்போலே காணும். .... (க)

மூ.—மலிபுகழ்கணபுரமுடைய வெம்மடிகளை
வலிகெழுமதிளயல் வயலணிமங்கையர்
கலியனதமிழிவை விழுமியவிசையினொடு
ஒலிசொலுமடியவ ருறுதுயரிலரே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வலி	தார்ட்ட்ய (த்ருடத்வ) த்தாலுண்டான	வயல்	வயல்களாலே
		அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட
கெழு	பெருமையை யுடைய	மங்கையர்	திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான
மதிள்	மதிளினுடைய		
அயல்	ஸமீபத்திலேயிருக்கிற		

அநு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) கீழில் ஆராதநோபகரணமும் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுபவித்தார்; இதில் இருவர்க்கும் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி குறைவற்ற விஷயமென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"வணர்" என்றது-வண்ணரென்றாய் (வடிவையுடையவர்) என்றது.(க)

http://acharya.org

கலியன	ஆழ்வாருடையதாய்	விழுமிய	அழகியதான
மலி	(பரமபதத்திற் காட்டில்) அதிகமான	இசையினோடு	ஸ்வரத்துடன்
		ஒலிசொலும்	அப்ய (ப்ய) ஸிக்கவல்லரான
புகழ்	புகழையுடைய		
கணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்தை	அடியவர்	ஆஶ்ரிதர்கள்
உடைய	வாஸஸ்தாநமாகவுடைய	உறு	அநுபா(வ்ய)வ்யமாய் நேர்ந்திருக்கிற
எம்அடிகளை	என் ஸ்வாமிவிஷயமான	துயர்	பாபங்களை
தமிழ்இவை	இத்திருமொழியை	இலரே	அடையார்கள். (க0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (மலிபுகழித்யாதி) பரமபதத்திற்காட்டில் மிக்க புகழையுடைத்தாயிருக்கிற திருக்கண்ணபுரத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய என்ஸ்வாமியைக் கவிபாடிற்று. வலிமிக்கிருந்துள்ள மதிளினருகே யுண்டான வயலாலே அலங்க்ருதமான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்தவை. (விழுமிய விசையினொடு) அழகிய இசையோடேகூட. (ஒலிசொலுமடியவர்) இத்திருமொழியை வண்குறிஞ்சி என்று சொல்லுவர்கள். இத்தை அப்ப்யஸிக்குமவர்கள். (உறுதுயரிலரே) அவர்களுக்கு (க)"அவஶ்யமநு போக்தவ்யம்" என்கிற பாபங்கள் கிட்டாது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அநு.—பத்தாம்பாட்டு. (மலிபுகழித்யாதி) "மலிபுகழ்" என்றதுக்கு ப்ரகரணோசிதமாகப் பரமபதத்திலும் ப்ராப்யபூமியென்னும் தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (பரமேத்யாதி). ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அநு.—வானோர்ப்ரவேசம். தொண்டீருய்யும் வகையிலே திருக்கண்ணபுரத்துக்கு அநிஷ்ட நிவர்த்தகதயா ப்ராபகத்வத்தை யநுஸந்தித்து கீழ்த்திருமொழியிலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார். அவ்வளவுமன்றியே அவன்றானே உம்மைப் பெறவேணுமென்று திரியாநின்றான்; நீர் அவன்படியைக் காணீரென்று ஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குகையாலே அவன் படிகளையும் இத்தேசத்திலே கண்டேனென்று ஜ்ஞாநஸாதநதயா அநுஸந்திக்கிறாரென்று

(க) ப்ருஹந்நாரதீ.

பெரியதிருமொழி

எட்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி

வானோர் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—வானோர், திருக்கண்ணபுரம் ப்ராப்யமென்றார்கீழ்; நமக்கு ப்ராப்யமென்னுமளவேயோ? அவன் அநாதிகாலம் எதிர்சூழல் புக்குத்தட்டித்திரிய நாம் அத்தை அறியாதே யிருந்துதிரிந்தநாளில் இழவெல்லாம் தீரும்படியான தேசமன்றோவென்கிறார்.

மூ.—வானோரளவும்முதுமுந்நீர் வளர்ந்தகாலம் வலியுருவில்
மீனாய்வந்து வியந்துய்யக்கொண்ட தண்தாமரைக்கண்ணன்
ஆனாவுருவிலானாய னவனையம்மா விளைவயலுள்
கானார்புறவில் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானோரளவும்	தேவர்கள் எல்லையள[வும்	கண்ணன்	திருக்கண்களையுடையனா[ய்
முது	பழமையான	ஆனா	அழியாத
முந்நீர்	ஸமுத்ரப்ரவாஹமானது	உருவில்	ஶரீரத்தையுடைய
வளர்ந்தகாலம்	வளர்ந்தகாலத்திலே	ஆனாயன்	இடையனாயவதரித்த
வலி	மிடுக்கையுடைத்தான	அவனை	அந்தகண்ணனை,
உருவில்	ஶரீரத்தையுடைய	அம்	அழகிதாய்
மீனாய்	மத்ஸ்யரூபமாய்	மா	பரப்பையுடைய
வந்து	வந்தவதரித்து	விளை	விளையும்படியான
வியந்து	(ரக்ஷகமாய்வைத்தகடலே வளர்ந்துவருவதைக்கண்டு) ஆஶ்சர்யப்பட்டு	வயலுள	வயல்களையுடைத்தாய்
உய்யக்கொண்ட	ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணின	கானார்	காடுகள் நிறைந்த
தண்	குளிர்ந்த	புறவில்	பர்யந்தங்களையுடைத்தான[லே
தாமரை	தாமரைப்பூபோன்ற	கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்தி
		அடியேன்	ஶேஷபூதனான அடியேன்
		கண்டுகொண்டேனே.	காணப்பெற்றேன். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (வானோரித்யாதி) தேவர்கள் எல்லையளவும் செல்லக் கடல்வெள்ளம் பரந்தநாள், அத்தையடையத் தன்

ஸங்கதியை யருளுகிறார் (திருக்கண்ணபுரமித்யாதி).

http://acharya.org

னுடைய ஒருசெவுவிலே யடக்கவல்ல ஃடுக்கையுடைய மத்ஸ்ய மாய்வந்து. (வியந்துய்யக்கொண்ட) நாம் ரக்ஷகமாக விட்டகடல் தானே பாத (ஃ) கமாவதே? இருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மயப்பட்டென்னுதல்; அன்றிக்கே வேறுபட்டு. ஜகத்காரணபூதனை தான் ப்ரஹ்மாதிகளளவிலே தன்னை அமையவிட்டால் தான் நின்ற நிலைக்கு இதுசேராதாயிருக்குமிறே. அங்ஙனுமன்றிக்கே விஜாதீயமான வடிவையுடையனுகையாலே வந்த நெடுவாசியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (தண்தாமரைக்கண்ணன்) (க) "𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 - மத்ஸ்யஃ கமலலோசநஃ" என்னக்கடவதிறே.

(ஆனுவுருவிலானுயன்) ஸதாஏகரூபமான வடிவை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு வந்தவதரித்தவன். ஆனுதவுரு-கெடாதவுருவென்றபடி. அழகியதாய் பரந்திருந்துள்ள வயலையுடைத்தாய், கானுர்ந்திருந்துள்ள பர்யந்தத்தை யுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்திலே. ஒருபுறம் காடாயிருக்கும்போலே காணும். (அடியேன் கண்டு கொண்டேனே) சேஷபூதனை நான் காணப்பெற்றேன். (க)

மூ.—மலங்குவிலங்கு நெடுவெள்ளம் மறுகஅங்கோர்வரைநட்டு
இலங்குசோதியார முதமெய்துமளவோராமையாய்
விலங்கல்திரியத் தடங்கடலுள்சுமந்து கிடந்தவித்தகனை
கலங்கல்முந்நீர் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மலங்கு	மத்ஸ்யவிசேஷங்கள்	இலங்கு	(போனப்ராணன்களை மீட்கைக்கீடாய்) ப்ரகாசியாநின்ற
விலங்கு	தடுமாறும்படியாக	சோதி	தேஜஸ்ஸால்
நெடுவெள்ளம்	ஸமுத்ரவெள்ளமான	ஆர்	பூர்ணமான
மறுக	கலங்கும்படியாக [து	அமுதம்	அம்ருதமானது
அங்கு	(ஆழத்துக்கு அவதியில்லாத) அந்த ஸமுத்ரமத்யத்தில்	எய்துமளவு	தோன்றும் வரையில்
ஓர்	அத்விதீயமான	ஓர்	அத்விதீயமான
வரை	மந்தரபர்வதத்தை	ஆமையாய்	கூர்மரூபியாய்க் கொண்டு
நட்டு	நிறுத்தி		

அந.—முதற்பாட்டு. (வானேரித்யாதி) (செவுவிலே) கீழ்வயிற்றிலே. வேறுபாட்டை விவரிக்கிருர் (ஜகதித்யாதி).

அம்மாவித்யாதிக் கர்த்தமருளிச் செய்கிருர் (அழகியதாயித்யாதி). (க)

http://acharya.org

விலங்கல்	மந்தரபர்வதமானது	வித்தகனை	ஆஸ்சர்யாவஹனான எம்பெருமானை
திரிய	நான்குபக்கமும் ஸஞ்சரிக்கும்படியாக	கலங்கல்	கலங்காநின்ற
தடம்	விசாலமான	முந்நீர்	ஸமுத்ரத்தையுடைய
கடலுள்	ஸமுத்ரத்தில் (அந்த பர்வதத்தை)		கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. (௨)
சுமந்துகிடந்த	த(ஃ)ரித்துக்கொண்டு கிடந்தவனை, (ஆமையாலே)		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (மலங்குவிலங்கு நெடுவெள்ளம்) ஜலப்ராசுர்யமுள்ள விடத்தில்போலே காணும் மலங்குகள் தான் வர்த்திப்பது. உள்ளுக்கிடந்த பதார்த்தங்களடங்கலும் அங்கே இங்கே தடுமாறும்படி கடல்குழம்ப, அங்கு ஆழத்துக்கு அவதியில்லாத விடத்திலே மலையைக்கொடுபுக்கு நிறுத்தி, போனப்ராணன்களை மீட்கைக்கீடான தேஜஸ்ஸையுடைத்தான அம்ருதமானதுதோற்றுமளவும் நீருக்கிறுயாதவடிவையுடைய ஆமையாய், மலைதிரிந்துவரும்படியாகப் பரப்பையுடைத்தான கடலிலே அதுக்கு தா(ஃ)ரகபூதனாய்க்கொண்டு கிடந்த விஸ்மயநீயனை. (கலங்கலித்யாதி) கடல் ஒருபுறமாயிருச்கும்போலே. .... (௨)

மூ.—பாராரளவும் முதுமுந்நீர் பரந்தகாலம் வளைமருப்பில்
ஏராருருவத்தேனமா யெடுத்த வாற்றலம்மானைக்
கூராராரலிரைகருதிக் குருகுபாயக் கயலிரியும்
காரார்புறவில் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாராரளவும்	பூமிப்பரப்படங்கலும்	மருப்பில்	கொம்பையுடைய
முது முந்நீர்	ஸமுத்ரமானது	ஏர்	அழகால்
பரந்தகாலம்	சூழ்ந்தகாலத்தில்	ஆர்	பூர்ணமான [தான
வளை	வளைந்திருக்கிற	உருவத்து	ஸ்ரீரத்தையுடைத்

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (மலங்கித்யாதி) எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற அவதாரங்களில் தமக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணுவதாக வேதப்ரதமான அவதாரத்தை யறிந்தபடியை யருளிச்செய்தார்கீழ்; தம்முடைய ஸகலபாரத்தையும் ப(ஃ)ரிக்கப் பிறந்தானென்று மலைசுமந்த கூர்மரூபியைக் கண்டபடியை யருளுகிறுரென்று ஸங்கதி.

(மலங்குகள்) மத்ஸ்யவிசேஷங்கள். "அங்கு" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (ஆழத்துக்கித்யாதி). ... ... (௨)

http://acharya.org

ஏனமாய்	வராஹரூபியாய் (அந்த பூமியை)	இரை	ஆஹாரமென்று
எடுத்த	எடுத்து வந்தவனுய் (அதனுலே)	கருதி	எண்ணி (அந்தமத்ஸ்யங்களின்மேல்)
ஆற்றல்	மிக்கவலிமையை யுடையனுன	பாய	பாயும்போது
அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை,	கயல்	மத்ஸ்யங்களானதுகள்
கூர்ஆர்	மிகவும் தீக்ஷ்ணமான (மூக்கையுடைத்தான)	இரியும்	ஓடாநிற்குமதாய்,
குருகு	நாரைப்பக்ஷியானது	கார்	மேகங்களாலே
ஆரல்	மத்ஸ்யங்களை	ஆர்	வ்யாப்தமான
		புறவில்	பர்யந்தங்களையுடையதுமான
			கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ங)

வ்யா.—மூன்ரும்பாட்டு. (பாராரித்யாதி) பூமிப்பரப்பையடையக் கடல்கொண்டகாலத்து வளேந்த கொம்பையுடைய ஏனமாய். (ஏராருவத்து) ஆயிரம்பண்ணை ப்ரளயம் கொண்டாலாகாதோ இப்படி அழகுநிறைந்தவராஹ விக்ரஹத்தை ஒருகால் காணலாமாகில். (எடுத்தவாற்றலம்மானை) அண்டபித்தியிலே சென்று சேர்ந்த பூமியை இடந்தெடுத்துக் கொண்டேறுகைக்கீடான வலியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை.

(கூராரித்யாதி) கூரியவாயலகையுடைத்தான குருகானது ஆரலை ஆமிஷமென்று புத்திபண்ணிப்பாய கயல்களானவை இரியாநிற்கும். (காராரித்யாதி) மேகங்களினுடைய நிரந்தரஸஞ்சாரத்தையுடைத்தான பர்யந்தத்தோடுகூடின திருக்கண்ணபுரத்திலே. (ங)

மூ.—

உளேந்தவரியும் மானிடமுருடனுய்த் தோன்றவொன்றுவித்து
விளேந்தசீற்றம் விண்வெதும்ப வேற்றோனகலம்வெஞ்சமத்து
பிளந்துவளேந்தவுகிரானேப் பெருந்தண் செங்கெற்குலேதடிந்து
களஞ்செய்புறவில் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ச)

அந.—மூன்ரும்பாட்டு.(பாரித்யாதி) தம்முடைய பா(ரு)ரங்களேச்சுமக்கும்படியே யன்றிக்கே ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் நின்று மெடுக்கவல்லவனென்று வராஹாவதாரத்தை அநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதி.

ஆழ்வாருடைய ஈடுபாடுதோற்றத் தாத்பர்யமருளுகிருர் (ஆயிரமித்யாதி). (பண்ணை) ப்ரகாரம்.

(இரியாநிற்கும்) ஓடாநிற்கும். பயத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (கடலையித்யாதி). ... ... (ங)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.
உளைந்த	ஸகலரையும் பயப்படுத்துமதான
அரியும்	ஸிம்ஹரூபமும்
மானிடமும்	மனுஷ்யரூபமும்
உடனாய்	பொருந்தும்படி
ஒன்றுவித்து	சேர்த்து
தோன்ற	நரஸிம்ஹனாய்த்தோன்
விளைந்த	அப்போதுண்டான[று,
சீற்றம்	சீற்றத்தைக்கண்டு
விண்	தேவலோகமெல்லாம்
வெதும்ப	நடுங்கும்படியாக
வெம்சமத்து	யுத்தத்திலே
வேற்றோன்	சத்ருவான ஹிரண்ய
அகலம்	மார்வை [னுடைய
பிளந்து	இருகூறாய்ப்பிளந்து (அதனால்)

பதம்.	உரை.
வளைந்த	வளைந்துகிடக்கிற
உகிரானை	திருவுகிரையுடையவனை எம்பெருமா
பெரும்	பெருத்ததாய் [னை
தண்	அழகியதான
செந்நெல்குலை	செந்நெல்குலைகள்
தடிந்து	(வெட்டினபிறகும்) வயிரம்பற்றி
களம்செய்	பரிமாற்றம்மாறாமலிருக்கிற
புறவில்	பர்யந்தங்களையுடைத்தான

கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (உளைந்தவித்யாதி) தன்னுடைய தோற்றரவிலேசத்ருபக்ஷமானது குலைந்தோடும்படியிருக்கிற ஸிம்ஹமும், உளைமயிருமாய், மநுஷ்யவேஷமும் சேராதவடிவிரண்டும்சேர்ந்துதோன்ற, அப்போது பிறந்தசீற்றத்தைக்கண்டு ரக்ஷ்யகோடியிலே அந்வயித்ததேவலோகம்.“எவ்வளவாய்த்தலைக்கட்டுகிறதோ?” என்றஞ்ச; வேற்றோனுண்டு - சத்ருவான ஹிரண்யன்; அவனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே பிளந்து வளைந்த திருவுகிரையுடையவனை. (பெருந்தணித்யாதி) பெருத்தழகியதாயிருந்துள்ள செந்நெற் குலைகளை வயிரத்தை வெட்டுமாபோலே வெட்டி பரிமாற்றம் மாறாத பர்யந்தத்தையுடைத்தான. .... (ச)

அநு.—நாலாம்பாட்டு. (உளைந்தவித்யாதி) ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில்நின்ற தம்மை யெடுக்கவல்லவன்படியை அநுஸந்தித்தவுடனே ஸம்ஸாரபீஜமான அஹங்காராதி விரோதிகளை நகாக்ரத்தாலே போக்க வந்தானென்று * நரங்கலந்த சிங்கத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

“உளைந்த” - உளையப்பண்ணின வென்றாகி அருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி). “தடிந்து” என்றபத வாஸநையை அருளுகிறார் (வயிரமித்யாதி). “களஞ்செய்” என்றவர்த்தமாநார்த்தமருளுகிறார் (பரிமாற்றம்மாறாத) என்று.

http://acharya.org

மூ.—

தொழுநீர்வடிவில் குறளுருவாய் வந்து தோன்றிமாவலிபால்
முழுநீர்வையம் முன்கொண்ட மூவாவுருவிலம்மானை
உழுநீர்வயலுள் பொன்கிளைப்பவொருபால் முல்லைமுகையோடும்
கழுநீர்மலரும் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொழும்	ஸகலரும் வணங்கும் படியான	அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை
நீர்	நீர்மையையுடைய	உழுநீர்	உழுகையே ஸ்வபாவமாக உடைத்தான
வடிவில்	வடிவையுடைத்தான	வயலுள்	வயல்களிலே
குறளுருவாய்	வாமந வேஷத்தை யுடையவனுய்க்கொண்டு	பொன்	பொன்னானது
		கிளைப்ப	விளையும்படியாகவும்,
		ஒருபால்	ஒருபக்கத்தில்
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து	முல்லை	முல்லை புஷ்பமும்
மாவலிபால்	மஹாபலி பக்கல்	முகை	கருமுகில் புஷ்பமும்
முழுநீர்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட	கழுநீர்	செங்கழுநீரும்
		மலரும்	விகஸிக்கும்படியானதுமான
வையம்	லோகத்தை		
கொண்ட	யாசித்துப் பெற்றவனு[ன	கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே.	(ரு)
மூவா	ஸதா ஏகரூபமான		
உருவில்	விக்ரஹத்தையுடைய		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (தொழுநீரித்யாதி)(க)"[illegible]-அவசாஃ ப்ரதி பேதிரே" என்கிறபடியே கண்டார்க்குத் தொழுதல்லது நிற்கவொண்ணுத வடிவையுடைய வாமநவேஷத்தையுடையனாய் வந்தவதரித்து, கடல்சூழ்ந்த ராஜ்யம் மஹாபலியதாய், அவன் பக்கலிலே தான் இரந்துபெற்ருனும்படி பெற்ற.(மூவாவுருவிலம்மானை) ஸதா ஏகரூபமான விக்ரஹத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. தோன்றுகிற வாமநவேஷமன்று கிடீர் இவனுக்கு நிலைநின்ற வடிவென்கி

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (தொழுநீரித்யாதி) தம்முடைய விரோதியை நகாக்ரத்தாலே போக்கினவளவேயன்றிக்கே (க)"அடிக்கீழ் கொள்ளுமப்பன்" என்கிறபடியே தம்மைத் திருவடிகளின்கீழ்வைத்துக்கொள்ள வந்தவனென்று ஶ்ரீவாமநாவதாரத்தை அநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதி.

கண்டார்தொழுகையே நீர்மையாய் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற வடிவென்று

(க) பார-உத்யோ.

ரூர். (உழுநீர் வயலுள்பொன்கிளைப்ப) உழுகையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வயலிலே பொன்னானது வந்துதோன்றும். பொன் படுகுட்டமாயிற்று. பொன் படாநிடமடைய முல்லை, கருமுகை, செங்கழுநீர் இவையெல்லாம் மலராநிற்குமாயிற்று. .... (ரு)

மூ.—வடிவாய்மழுவே படையாக வந்து தோன்றிமூவெழுகால்
படியாரரசு களைகட்ட பாழியானை யம்மானைக்
குடியாவண்டு கொண்டுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுகுக்கும்
கடியார்புறவில் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வடி	கூரான	வண்டு	வண்டுகள்
வாய்	முகத்தையுடையதான [தை	குடியா	(தாரபுத்ராதிகளோடு) கூட்டமாக
மழுவே	மழுவென்கிற ஆயுதத்	கொண்டு	மதுவைக்கொண்டு
படையாக	ஆயுதமாக வுடைய பரசுராமனாய்	உண்ண	புஜிக்கும்போதும்
		கோலநீலம்	அழகிய நீலோத்பலமா
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து	மட்டு	மதுவை [னது
மூவெழுகால்	இருபத்தொருபடிகால்	உகுக்கும்	ப்ரவஹியாநிற்குமதாய்
படி	பூமியில்	கடி	பரிமளத்தால்
ஆர்	நிறைந்து கிடக்கிற	ஆர்	வ்யாப்தமான
அரசு	க்ஷத்ரியர்களை	புறவில்	பர்யந்தங்களை யுடைய துமான
களைகட்ட	நிரஸித்த		
பாழியானை	பலத்தையுடையவ	கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (சு)	
அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை,[னை		

வ்யா.— ஆறும்பாட்டு. (வடிவாயித்யாதி) வடித்தவாயை யுடையமழுவே ஆயுதமாகவந்து தோன்றி இருபத்தொருபடிகால்

விவக்ஷித்தருளுகிறார் (அவஶா இத்யாதி). (பொன்படுகுட்டம்) பொன் விளையுமாகரம். ... ... (ரு)

அ.—ஆறும்பாட்டு. (வடிவாயித்யாதி) தன்னடிக்கீழ் கொள்ளுமவனே யன்றிக்கே, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களாயுள்ள ஸகல ப்ரதிபந்தகங்களையும் அறுக்க வல்லவனென்று ஶ்ரீபரசுராமாழ்வானை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(வடித்த) கூராக்கின. குட்டிகளோடும் பார்யைகளோடும் உண்ண

http://acharya.org

பூமி நெளியும்படியாகவந்து தோன்றின க்ஷத்ரியகுலத்தை அறுத்துப்பொகட்ட வலியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. (குடியாவித்யாதி) பசல்களோடும் குட்டிகளோடும் வண்டுகள்வந்துபுஜிக்க, பின்னையும் தர்ஶநீயமான நீலமானது மதுவை ப்ரவஹியாநிற்கும். கடலிலே ஒரு சிறுங்கையை புஜிக்குங்காட்டில் கடல்வற்றுதிறே. பரிமளப்ரசுரமான பர்யந்தத்தையுடைய திருக்கண்ணபுரம். .... (சு)

மூ.—

வையமெல்லாமுடன் வணங்க வணங்காமன்னனாய்த்தோன்றி
வெய்யசிற்றக்கடியிலங்கை குடிகொண்டோட வெஞ்சமத்து
செய்தவெம்போர்நம்பரனைச் செழுந்தண்கானல் மணநாறும்
கைதைவேலிக் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (எ)

பதம்.	உரை.
வையமெல்லாம்	உலகமெல்லாம்
உடன்	உடன்பட்டு
வணங்க	திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிக்கும்படியாய்
வணங்கா	(தான் ஒருவரையும்) வணங்காதவனான
மன்னனாய்	சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்
தோன்றி	வந்தவதரித்து
வெய்ய	கடுமையான
சிற்றம்	சிற்றத்தையுடைத்தான
கடியிலங்கை	அரணைப் போரும்படியானமதிளையுடைய லங்காநகரத்திலுள்ளார்
குடிகொண்டு	பார்யா புத்ராதி குடிகளுடன்
ஓட	ஓடும்படியாக
வெஞ்சமத்து	க்ரூரமானயுத்தத்திலே
வெம்	க்ரூரமான
போர்	யுத்தத்தை
செய்த	பண்ணின
நம்	நம்முடைய
பரனை	ஸ்வாமியை
செழும்	அழகியதாய்
தண்	குளிர்ந்ததான
கானல்	நைதல் நிலத்தையும்
மணம்நாறும்	மிககபரிமளத்தையுடைத்தான
கைதை	தாழையையும்
வேலி	வேலியாக வுடைத்தான
கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே.	(எ)

வுண்ணவற்றுதோவென்ன வருளுகிறார் (கடலிலேயித்யாதி). ... ... (சு)

அந.—ஏழாம்பாட்டு. ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் போக்குமளவன்றிக்கே தன்னையேநாளும் நான்வணங்கும்படி தன்சேஷித்வம்தோற்றவந்தவனென்று சக்ரவர்த்தித் திருமகனை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

"எல்லாம்" என்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (உகந்தாரித்யாதி). (எ)

http://acharya.org

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வையமித்யாதி) உகந்தாருடன் உக வாதாருடன் வாசியறதன்னை வணங்கத் தான் ஒருவரையும் வணங் காத ராஜனைத்தோன்றி, வெவ்விய சீற்றத்தையுடைய கடியில ங்கை குடிகொண்டோட யுத்தத்திலே வெவ்விய போரைப்பண் ணின நம்முடையஸ்வாமியை. (செழுந்தணித்யாதி) அழகிய குளி ர்ந்த நெய்தல்நிலத்தையும் பரிமளத்தையுமுடைத்தான தாழையை யும் வேலியாகவுடைத்தான திருக்கண்ணபுரம். (எ)

மூ.—

ஒற்றைக்குழையும் நாஞ்சிலுமொருபால் தோன்றத்தான்தோன்றி
வெற்றித்தொழிலார் வேல்வேந்தர் விண்பாற்செல்லவெஞ்சமத்து
செற்றகொற்றத் தொழிலானைச் செந்தீ மூன்றுமில்லிருப்ப
கற்றமறையோர் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒற்றை	ஒருகாதில் தொங்குகிற	கொற்ற	ஜயத்தையே
குழையும்	குண்டலம் (ஒருபக்கத்	தொழிலானை	தொழிலாகவுடையவ னை
ஒருபால்	ஒருபக்கத்தில் [திலும்)		
நாஞ்சிலும்	கலப்பையும்	செம்	சிவந்த ஜ்வாலைகளோடு கூடிய
தோன்ற	தோன்றும்படி		
தான்	தாமே	தீமூன்றும்	(கார்ஹஸ்த்யாதி)மூன் று அக்நிகளும்
தோன்றி	பலராமனைத்தோன்றி		
வெற்றி	ஜயத்தையே	இல்	க்ருஹங்களில்
தொழிலார்	வ்யாபாரமாக வுடைய	இருப்ப	இருக்க
வேல்	ஆயுதத்தைதரியாநின் [ற	கற்ற	வேத ஶாஸ்த்ரங்களை கற்றவர்களான
வேந்தர்	ராஜாக்கள்		
விண்பால்	வீரஸ்வர்க்கத்துக்கு	மறையோர்	ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக் கிற
செல்ல	செல்லும்படியாக		
வெஞ்சமத்து	யுத்தத்திலே	கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டு கொண்டேனே. (அ)	
செற்ற	அழியச்செய்வதா லுண்டான		

அ௫.—எட்டாம்பாட்டு. (ஒற்றையித்யாதி) கையும் கலப்பையுமாய்ப் பிறந்த நம்பி மூத்தபிரான் விஜயத்திலே தாம்தோற்று "ஜிதம் தே- ஜிதந்தே" என்னப்பண்ணினுனென்று அவ்வவதாரத்தையநுஸந்திக்கிறுரென்றுஸங்கதி.

http://acharya.org

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (ஒற்றைக்குழையுமித்யாதி) ஒரு காதுக்குழையும் கலப்பையும் ஒருபால்தோன்றத்தான் வந்து வெற்றியே தொழிலாகவுடைய வேலையுடைய ராஜாக்கள் விண்ணிலே செல்ல, யுத்தத்திலேசெற்ற வெற்றியைத் தொழிலாகவுடையவனை. (செந்தீயித்யாதி) த்ரேதாக்நிகள் தங்கள் க்ருஹங்களிலேயிருக்கை. த்ரேதாக்நி முகத்தாலே பகவத்ஸமாராதநம் பண்ணுகையாலே ஹவிஸ்ஸைக் கொள்ளத் தங்கள் க்ருஹங்களுக்குள்ளே ஸர்வேஶ்வரனெழுந்தருளியிருக்கும்படி கற்றப்ராஹ்மணர். .... (அ)

மூ.—

துவரிக்கனிவாய் நிலமங்கை துயர்தீர்ந்துய்யப் பாரதத்துள்
இவரித்தரசர்தடுமாற விருள்நாள்பிறந்த வம்மானை
உவரியோதம் முத்துந்தவொருபா லொருபாலொண்செந்நெல்
கவரிவீசும் கண்ணபுரத்தடியேன் கண்டுகொண்டேனே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துவரி	இலவந்தம் பூப்போலேயும்	இருள்	நன்றாய் இருண்ட
கனி	கோவைப்பழம்போலேயும் (இருக்கிற)	நாள்	க்ருஷ்ணபக்ஷாஷ்டமியில்
வாய்	திருவதரத்தை யுடையளான	பிறந்த	அவதரித்தவனை
நிலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியான	அம்மானை	ஸ்வாமியான கண்ணபிரானை
துயர்	கஷ்டமானது [வள்,	உவரி	ஸமுத்ரத்தினுடைய
தீர்ந்து	நிவ்ருத்தமாகி	ஓதம்	அலைகளானதுகள்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி	ஒருபால்	ஒருபக்கத்தில்
பாரதத்துள்	பாரதயுத்தத்திலே	முத்து	முத்துக்களை
இவரித்த அரசர்	எதிரிட்டராஜாக்கள்	உந்த	ஒதுக்கும்படியாகவும்
தடுமாற	தடுமாறும்படியாக	ஒருபால்	ஒருபக்கத்தில்
		ஒண்	அழகிதான

(ஒருகாது) என்றது கலப்பையை ஒருதோளிற் சுற்றிக்கொண்டு புறப்படுகையாலே ஒருகாதிற்குழையே புறம்புள்ளாருக்கு தோற்றுமென்னும் கருத்தாலே யென்றுகொள்வது. (விண்ணிலே) வீரஸ்வர்க்கத்திலே. "செற்ற" நசிப்பித்த. "மறையாளர்" என்னவமைந்திருக்க, "கற்ற" என்கையாலே ததர்த்தஜ்ஞாநநிஷ்டராம்படி கற்கை பலிக்கையாலே, அத்தை அருளுகிறார் (த்ரேதாக்நிமுகத்தாலே யித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

செங்நெல்	செந்நெலானது	கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டு கொண்டேன். (க)
கவரி	சாமரங்களை	
வீசும்	வீசாநிற்குமதான	

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு, (துவரிக்கனிவாயித்யாதி) இலவந் துவரிகள்போலேயும் கோவைக்கனிபோலேயு மிருக்கிற வாயை யுடைய நிலமங்கை க்லேசம்கெட்டு உஜ்ஜீவிக்கைக்காக. (பாரதமித்யாதி) பாரதஸமரத்திலே இவரித்தரசர் என்னுதல்; அன்றியே பாரதத்திலே அரசர்தடுமாற இவரித்தென்னுதல். இவர்தல் - ஏறுதல். (இருள்நாள்பிறந்த வம்மானை) அபரபக்ஷத்திலே அஷ்டமியிலே நள்ளிருளிலே பிறந்தவனை. (உவரியித்யாதி) ஓரருகு கடல் திரையானது முத்தைத்தள்ள ; ஓரருகு அழகியசெந்நெலானது கவரியெறட்டும் கண்ணபுரம். .... (க)

மூ.—மீனோடாமை கேழலரிகுறளாய் முன்னுமிராமனாய்
தானாய்பின்னுமிராமனாய் தாமோதரனாய்க் கற்கியும்
ஆனான்றன்னைக் கண்ணபுரத்தடியன் கலியனொலிசெய்த
தேனாரின்சொல் தமிழ்மாலை செப்பப்பாவம்நில்லாவே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மீனோடு	மத்ஸ்யரூபியாயும்	பின்னும் இராமனாய்	பலராமனாயும்
ஆமை	கூர்மரூபியாயும்	தாமோதரனாய்	க்ருஷ்ணனாயும்
கேழல்	வராஹரூபியாயும்	கற்கியும்	கற்கியாயும்
அரி	ந்ருஸிம்ஹனாயும்	ஆனான்தன்னை	அவதரித்தருளின எம்பெருமானை
குறளாய்	வாமநனாயும்	கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்திலே (ஸேவித்து)
முன்னும்இராமனாய்	பரசுராமனாயும்	அடியன்	சேஷபூதரான
தானாய்	சக்ரவர்த்தி த்திருமகனாயும்		

அந.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) தம்மை ஜிதமென்னப் பண்ணின நம்பிமூத்தபிரானை அநுஸந்தித்துத் தம்முடைய ஸகலபாரங்களும் தீர்க்கப் பிறந்தகண்ணனை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(இலவந்துவரிகள்) என்றது - முன் இலவமரத்திற்சிவந்த பூவென்றபடி. "இருளையுடையநாள்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரமாண ப்ரஸித்தியுமுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அபரேத்யாதி). (எறட்டும்) வீசும், ... (க)

http://acharya.org

கலியன்	ஆழ்வாராலே	சொல்	சொற்களை யுடையது மான
ஒலி	ஒலியுடன்		
செய்த	அருளிச் செய்யப்பட்டதாய்	தமிழ் மாலை	இத்திருமொழியை
		செப்ப	அப்ய (ஸ்ய) ஸிக்க
தேன்	அம்ருதத்தாலே	பாவம்	பாபமானது
ஆர்	பூர்ணமான	நில்லாவே	நிற்கமாட்டாது. (கo)
இன்	அழகிதான		

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (மீனோடித்யாதி) மத்ஸ்யாதிதசாவதாரங்களையும்பண்ணி ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணின தன்னைத் திருக்கண்ணபுரத்திலே கண்டடிமைபுக்க ஆழ்வாரருளிச்செய்த தேனொடொத்த நல்லசொல்லையுடையதமிழ்மாலை சொல்லப் பாவமானதுபோம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி
கைம்மானம் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—தாம் நெடுங்காலமிழந்த விழவுகளெல்லாம்தீர திருக்கண்ணபுரத்திலெ தம்மை அநுபவிப்பதாக வெழுந்தருளி யிருந்தானென்றார் கீழ்த்திருமொழியிலே; இதில் இப்படி என்னிழவெல்லாம் தீர்க்கவந்தெழுந்தருளி நிற்கிற திருக்கண்ணபுரத்திலே கருவரைபோல் நின்றானுக்கு அடியேன் வேறொருவர்க்குரியேனல்லேனென்கிறார்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (மீனோடித்யாதி) "ஆர்தல்" பொருந்துதலாய், அத்தால்பலிதம் (ஒத்த) என்றது. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கைம்மானம் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில் அவனுடைய பலபடிகளையும் காட்டுகையாலே ஜ்ஞாநப்ரதாநதேச மென்றார். அந்த ஜ்ஞாநகார்யமான க்ருதார்த்ததாநுஸந்தாநத்தாலே இனி ஒருவர்க்கும் சேஷமன்றென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியை அருளுகிறார் (தாமித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—கைம்மானமதயானை யிடர்தீர்த்தகருமுகிலை
மைம்மானமணியை யணிகொள்மரதகத்தை
எம்மானையெம்பிரானை யீசனையென்மனத்துள்
அம்மானையடியே னடைந்துய்ந்துபோனேனே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கை	துதிக்கையினுடைய	அணிகொள்	அழகுடையதான
மானம்	பெருந்தன்மையை யுடையதான	மரதகத்தை	மரதகமணிபோன்றவனாய்,
மத	மதித்திருக்கிற [ய	எம்மானை	எனக்குஸ்வாமியானவனாய்,
யானை	கஜேந்த்ராழ்வானுடை		
இடர்	(முதலையால் நேர்ந்த) துக்கத்தை	எம்பிரானை	எனக்கு உபகாரகனான
		ஈசனை	ஸர்வேஶ்வரனாய்
தீர்த்த	போக்கினவனாய்,	என்	என்னுடைய
கருமுகிலை	காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனாய்,	மனத்துள்	ஹ்ருதயத்திலே (நித்யவாஸம்பண்ணுகிற)
		அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை
மை	மைபோன்ற நிறத்தையுடைய,	அடியேன்	சேஷபூ (ஶூ) தனான
		அடைந்து	ஆஶ்ரயித்து [நான்
மானம்	பெருவிலையனான	உய்ந்து போனேனே	உஜ்ஜீவித்துப்போனேன். (க)
மணியை	மணிபோன்றவனாய்,		

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கைம்மானமித்யாதி) முன்கைமிடுக்காலே எல்லாவற்றையும் தூக்கி அடித்துப் பொகடுகிறேமென்றிருக்கிறபெருந்தன்மையையுடையமதயானையைஇடர்தீர்த்த, காளமேகம்போன்றவடிவையுடையவனை. மைபோன்ற நிறத்தையுடைய பெருவிலையனான மணிபோன்றவனை. அழகிய மரதகத்தை; அவ்வடிவழகாலே என்னையெழுதிக்கொண்டவனை. எனக்கு உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரனை. (என்மனத்தித்யாதி) என்நெஞ்சிலே யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. அடைந்து உஜ்ஜீவித்துப்போனேன். .... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (கைம்மானமித்யாதி) "மானம" பேரளவாய்; இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (முன்கையித்யாதி). "மானம்" பெருமையாய், அதின்தாத்பர்யம் (பெருவிலையனாய்) என்றது. ... ... (க)

http://acharya.org

மூ.—தருமானமழைமுகிலைப் பிரியாது தன்னடைந்தார்
வருமானம்தவிர்க்கும் மணியை யணியுருவில்
திருமாலையம்மானை யமுதத்தைக் கடல்கிடந்த
பெருமானை யடியேனடைந் துய்ந்து பிழைத்தேனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தரு	கல்பகதருபோன்றவனாய்,	திருமாலை	ஸ்ரீயஃபதியாய்,
மானம்	பெரிதான [னாய்,	அம்மானை	எனக்கு ஸ்வாமியாய்,
மழைமுகிலை	காளமேகம் போன்றவ	அமுதத்தை	அம்ருதம்போன்றவனா
பிரியாது	ஒருகாலும்பிரியாமல்	கடல்	திருப்பாற்கடலிலே [ய்
தன்னடைந் தார்	தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு	கிடந்த	கண் வளர்ந்தருளுகிறவனுமான
வரும்	வரும்படியான	பெருமானை	ஸர்வாதிகனை எம்பெருமானை
மானம்	அவமானங்களை	அடியேன்	தாஸபூதனை நான்
தவிர்க்கும்	போக்குமதான	அடைந்து	ஆஶ்ரயித்து
மணியை	சிந்தாமணிபோன்றவ	உய்ந்து	உஜ்ஜீவித்து
அணி	அழகிதான [னாய்,	பிழைத்தேனே	பிழைக்கப் பெற்றேன்.
உருவில்	வடிவையுடையரான		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (தருமான மித்யாதி) அபேக்ஷித்தார்க்கு அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கக் கடவதாயிருந்துள்ள கல்பக தருபோலவும், அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகக் கொடுக்கக் கடவதான பெரிய மேகம்போலவுமானவனை. தன்னைச்சேர்ந்தார்க்குவரும் அவமானங்களைப்போக்கும் மணியை. "மணியை" என்கிறது - சிந்தாமணியை. அழகியவடிவையுடைய ஶ்ரியஃபதியை; ஸர்வசேஷியை. என்னைச் சாவாமைக் காத்தவனை; என்னுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்

அநு.—இரண்டாம்பாட்டு. (தருமானமித்யாதி) ஆனைக்கூக்குரல் கேட்டோடி வந்தபடியைக் கீழருளிச்செய்தார்; ஆனைக்கூக்குரல் கேட்கவேணுமென்று அணித்தாகக்கிடந்த கிடையைஅநுபவித்து க்ருதார்த்தனானேனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

தருவைப்போலவும், மானமழை முகில்போலவுமானவனையென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அபேக்ஷித்தார்க் கித்யாதி), ப்ரக்ருதோப

http://acharya.org

வாதிகளை. ப்ரஹ்மாதிகளுக்காகக் கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தரு ளின பெரியவளை. அடியேனடைந்துய்ந்து பிழைக்கப்பெற்றேன்.

மூ.—விடையேழன்றடர்த்து வெகுண்டு விலங்கலுறப்
படையாலாழி தட்ட பரமன் பரஞ்சோதி
மடையார்நீலம்மல்கும் வயல்சூழ் கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக் கடியேனொருவர்க் குரியேனோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	அந்தகாலத்திலே	ஆர்	பரந்திருக்கிற
விடைஏழ்	ஏழுவ்ருஷபங்களையும்	நீலம்	நீலோத்பலங்களாலே
வெகுண்டு	சீறிக்கொண்டு	மல்கும்	வ்யாப்தமான
அடர்த்து	நிரஸித்தவனாய்,	வயல்	வயல்களாலே
விலங்கல்	த்ரிகூடபர்வதத்தில்	சூழ்	சூழப்பட்ட
உற	சேரும்படியாக	கண்ணபுரம் ஒன்று	திருக்கண்ணபுரமொன்றையே
படையால்	வாநரஸேனையால்	உடையானுக்கு	(நித்யவாஸமாக) உடையனான எம்பெருமானுக்கு
ஆழி	ஸமுத்ரத்தில்	அடியேன்	சேஷபூ (ம) தனான நான்
தட்ட	ஸேதுபந்தநம்பண்ணினவனாய்,	ஒருவர்க்கு	வேறுசிலர்க்கு
பரமன்	ஸர்வஸ்மாத்பரனாய்,	உரியேனோ	பவ்யனாவேனோ? (ரு)
பரஞ்சோதி	பரமதேஜோரூபியாய்,		
மடை	மடைகளிலே		

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. இதுதான் உமக்கு எத்தனைகுளிக்கு நிற்குமென்ன; நான் பிறர்க்குரியேனல்லே னென்கிறார்.

வ்யா.—(விடையித்யாதி) சீறி ருஷபங்களேழையும் நெரித்து த்ரிகூடசிகரத்திலே சென்றுகிட்டும் படியாக * கானவெண்குரங்கும் முசுவும் படையாகக் கொண்டு கடலை யடைத்த. அன்றிக்கே அஸ் தமய பர்வதத்திலே ஆதித்யனஸ்தமித்தா னென்னும்படி திருவாழி யாலே ஆதித்யன் தேஜஸ்ஸைத்தடுத்து மறைத்த. (பரமன்) ஸமா திக தரித்ரன். (பரஞ்சோதி) பிராட்டிக்கு வந்த ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்கி அத்தால் வந்த தேஜஸ்ஸையுடையனாயிருக்கிறவன்.

(மடையித்யாதி) மடைகளடைய மிக்கநீலத்தை யுடைத்தான

யோகியாக தாத்பர்யமருளிச்செய்து சப்தார்த்த மருளுகிறார் (ப்ரஹ்மாதீத் யாதி). ... ... (ரு)

http://acharya.org

வயலாலே சூழப்பட்ட திருக்கண்ணபுரத்தைத்தனக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடையவனுக்கு. ஸ்ரீவைகுண்ட்ட நாதனாயிருக்கு மிருப்புக்கவ்வருகே ஒன்றுபோலே காணுமிது. (அடியேன்) சேஷபூதனான நான். (ஒருவர்க்குரியேனோ) வேறுசிலர்க்கு உரியேனல்லேன். இத்தால் தம்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறார். பிறர்க்குரியேனல்லேனென்னுமிடம் சொல்லுகிறார். அஸாதாரண விபூதியுக்தனானவனுக்கென்னுமிடம் சொல்லுகிறார். .... (௩)

மூ.—மிக்கானைமறையாய் விரிந்தவிளக்கையென்னுள்
புக்கானைப்புகழ்சேர் பொலிகின்ற பொன்மலையை
தக்கானைக்கடிகைத் தடங்குன்றின் மிசையிருந்த
அக்காரக்கனியை யடைந்துய்ந்து போனேனே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மிக்கானை	ஸர்வாதிகனாய்,	தக்கானை	க்ருபாவானாய்,
மறையாய்	வேதப்ரதிபாத்யனாய்,	கடிகை	திருக்கடிகையாகிற
விரிந்த	பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவனாய்,	தடம்	விசாலமான
விளக்கை	விளக்குபோல் ஸ்வயம் ப்ரகாசனாய்,	குன்றின்	மலையினுடைய
என்	என்னுடைய	மிசை	சிகரத்தில்
உள்	ஹ்ருதயத்திலே	இருந்த	எழுந்தருளி யிருக்கிற
புக்கானை	புகுந்தவனாய் (அதனாலுண்டான)	அக்காரக்கனியை	சர்க்கரையைப்போலவும் கோவைப்பழம்போலவும் போ (஭ோ) க்க்யபூதனான எம்பெருமானை
புகழ்சேர்	புகழையுடையனாய்	அடைந்து	ஆஶ்ரயித்து
பொலிகின்ற	ப்ரகாசியாநின்ற	உய்ந்து போனேனே	உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றேன். (௪)
பொன்மலையை	பொன்மலைபோன்றவனாய்,		

அநு.—மூன்றாம்பாட்டு. (விடையித்யாதி) ஸங்கதிதன்னை யருளுகிறார் (ஶ்ரீவைகுண்ட்டேத்யாதி). (அஸாதாரண விபூதியுக்தன்) என்றதுக்கு "வானவர்நாடு" என்னும்படியான பரமபதமன்றிக்கே *நான்முகனார்பெற்ற நாடான லீலாவிபூதியுமன்றிக்கே, *தானுகந்தவூர் திருப்பதிகளாகையாலே இதுவே அவனுக்கு அஸாதாரண விபூதியென்று கருத்து. ... ... (௩)

அநு.—நாலாம்பாட்டு. (மிக்கானையித்யாதி) "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்றார்கீழ். அதுக்கடி அவனுடைய நிரதிசயபோக்யதையென்று அக்காரக்கனியை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (மிக்கானை) ஸர்வாதிகனை. (மறையாய் விரிந்தவிளக்கை) வேறொன்றால் காணவேண்டாதே தனக்குத் தானே ப்ரகாசகமாயிருப்பது. ப்ரமாணங்களாலே அறியப்பார்க்குமன்று அவற்றாலே ப்ரகாசிக்கிற மேன்மைக்கு எல்லையன்றிக்கே யிருப்பது. (என்னுள்புக்கானை) என்ஹ்ருதயத்திலே தானே புகுந்தவனை; "ஒருஸம்ஸாரி சேதநனுடைய ஹ்ருதயத்திலே அவனுக்கபேக்ஷையின்றிக்கே யிருக்கத்தானே போய்புகுவதே? இதொரு நீர்மை யிருக்கும்படியே" என்று இருந்ததேகுடியாக எல்லாருமொக்கச்சொல்லுகையாலே வந்தமிக்கபுகழையுடையனாய்க்கொண்டு உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறவனை, பரமதார்மிகனை. திருக்கடிகையாகிற மலையின்மேலே அக்காரம்போலேயும் கனிபோலேயும் நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிறவனை. .... (ச)

மூ.—வந்தாயென் மனத்தேவந்து நீபுகுந்தபின்னை
எந்தாய் போயறியாயிதுவே யமையாதோ
கொந்தார் பைம்பொழில்சூழ் குடந்தைக்கிடந்துகந்த
மைந்தாவுன்னையென்றும் மறவாமைப் பெற்றேனே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எந்தாய்	எனக்கு ஸ்வாமியானவனே!	போய்அறியாய்	நித்யஸூரிகள் பக்கல் போவதாகவும் நினைக்கிறிலை;
வந்தாய்	(நானிருந்தவிடத்தே) வந்தாய்;	இதுவே	(இனி) இந்தபேறே
என்	என்னுடைய	அமையாதோ	போதாதோ?;
மனத்தே	ஹ்ருதயத்திலே	கொந்து	கொத்துக்களாலே
நீ	நீயே	ஆர்	பூர்ணமாய்
வந்து	கிட்டி	பைம்பொழில்	அழகியதான சோலைகளாலே
புகுந்தபின்னை	ப்ரவேசித்தபிறகு	சூழ்	சூழப்பட்டதான
		குடந்தை	திருக்குடந்தையில்

"விளக்கு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (வேறொன்றாலித்யாதி). மறைக்கு ப்ரதிபாத்யனாய், அத்தாலும் ஆராலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாதபடி விரிந்தவனென்று சப்தார்த்தமாய்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ரமாணங்களாலே யித்யாதி). புகழித்யாதிக்குக் கீழ்பதத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவித்யாதி). "தக்கான்" - தகவுடையவன் என்றுக்கித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பரமதார்மிகனை) என்று. ... ... (ச)

http://acharya.org

கிடந்து	கண்வளர்ந்தருளி	என்றும்	என்றைக்கும்
உகந்த	(அதனால்) உகப்பையு	மறவாமை	மறவாமலிருக்கும்படி
மைந்தா	மைந்தனே? [டைய		யாய்
உன்னை	உம்மை	பெற்றேன்	ப்ராபித்தேன். (ரு)

அவ.—அஞ்சாம்பாட்டு. நாம் என்னஉபகாரம்பண்ணினோமாக த்தான் இப்படிகிடந்து படுகிறதென்ன;

வ்யா.—(வந்தாயித்யாதி) இதுக்கு மேற்பட நீ பண்ணக் கடவதொருஉபகாரமுண்டோ? (வந்தாய்) நானிருந்தவிடம்தேடி நீயே வந்தாய். இவன் வந்திடுவானுக்கென்றுமிராத என்ஹ்ருதயத்திலே நீயேவந்து புகுந்தபின்பு, என்ஸ்வாமியானவனே! நித்யஸூரிகள் பக்கல் போவதாகவும் நினைக்கிறிலை. (இதுவேயமையாதோ) இனி இதுக்குமேற்பட ஒருவனுக்குப் பேறுகையாவதென்? கொத்துக்கள் மிக்கு அழகியதாயிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளி. "நாம் ஆஶ்ரிதர்க்கு உறுப்பாகப் பெற்றோமிறே" என்று அத்தாலே உகந்து இவர்களுக்கு விடவொண்ணாதபடி நவீக்ருதமான யௌவநத்தை யுடையனாயிருந்தவனே! இப்படி உபகாரகனை உன்னை மறவாதொழியப் பெற்றேன். நீயோ தீரக்கழிய உபகரித்து நின்றாய்; நான் அந்த உபகாரத்தை மறவாதொழியப் பெற்றேன். இனிஇதுக்குமேற்பட பேறுண்டோ?

மூ.—எஞ்சாவெந்நரகத்தழுந்தி நடுங்குகின்றேற்கு
அஞ்சேலென்றடியேனை யாட்கொள்ளவல்லானை
நெஞ்சேநீநினையாதிறைப்போது மிருத்திகண்டாய்
மஞ்சார்மாளிகைசூழ் வயலாலிமைந்தனையே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எஞ்சா	(ஒருகாலும்) குறைவில்லாத	அஞ்சேல்	"பயப்படாதேகொள்"
வெம்	வெவ்வியதான	என்று	என்று சொல்லி
நரகத்து	நரகத்திலே	அடியேனை	சேஷபூதனை என்னை
அழுந்தி	ஆழங்கால்பட்டு	ஆட்கொள்ள	தாஸபூதனாக ஆக்கிக்கொள்ள
நடுங்குகின்றேற்கு	நடுங்குகிற எனக்கு	வல்லானை	ஸமர்த்தனாய்,

அநு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வந்தாயித்யாதி) பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்துத் தாத்பர்யம் (இதுக்கித்யாதி). "பெற்றேன்" என்கிற ஸ்வரத்துக்குடலாகக் கருத்தருளுகிறார் (நீயோவித்யாதி). ... ... (ரு)

http://acharya.org

மஞ்சு	மேகம் (வரையில்)	மைந்தனை	ஸ்வாமியை
ஆர்	வ்யாப்தமான	நெஞ்சே	மனமே
மாளிகை	க்ருஹங்களால்	நீ	நீ
சூழ்	சூழப்பட்டதாய்	இறைப்போது	க்ஷணகாலமும்
வயல்	வயல்களோடே கூடி னதுமான	நினையாது	நினையாமலே
ஆலி	திருவாலியில் எழுந் தருளி யிராநின்ற	இருந்திகண் டாய்	இராநின்றாய். (௬)

அவ.—ஆறும்பாட்டு. நெஞ்சைப்பார்த்து அதினுடைய நினை வைக்காதாசித்கமாக்கி அவன் நமக்கு உபகரித்துநின்றான். நீ தப்பச் செய்யாநின்றாயென்கிறார்.

வ்யா.— (எஞ்சாவித்யாதி) யமன் தண்டலாளுல் பண்ணின பாபத்தைக் கணக்கிட்டு அதுக்குத் தக்கபலத்தை அநுபவிப்பித்து பின்னை விட்டடிப்பார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்துக்கே ஹேதுவான பாபத்துக்கு ஓரவதியில்லாமையாலே ஒருகாலும் குறைந்துகாட்டாதாயிற்று. ஒருகாலும் குறையாதே யிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே தரைகாணவொண்ணுதபடி அழுந்தி, நடுங்குகிற வென்னை, "நானுண்டே, நீ அஞ்சாதேகொள்" என்று, (அடியேனை யாட்கொள்ளவல்லானை) க்ஷத்ரிய புத்ரன்தலையிலே முடியை வைத் தாப்போலே.

(நெஞ்சே நீ நினையாதிறைப்போதுமிருந்திக்கண்டாய்)நீஜ்ஞா நப்ரஸரத்வாரமன்றோ? "நீ நினை" என்று என்னைப்ரேரிக்கவேண்டா வோ? ஒருக்ஷணகாலமும் நீ நினையாதேயிராநின்றாய். (மஞ்சாரித் யாதி) நினைக்க அருமைப்படவேண்டும்படி அவன்றன்னை யரியனாக் கித்தான் நீ நினையாதிருக்கிறாயோ?. மேகபதத்தளவும் ஓங்கின மாடங்கள் சூழ்ந்திருப்பதாய், வயலோடு கூடின திருவாலி யிலே வந்து ஸந்நிஹிதனான மைந்தனையே. .... (௬)

அநு.—ஆறும்பாட்டு.—(எஞ்சாவித்யாதி) கீழ்தாத்பர்ய மருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஒருகாலுமித்யாதி). "அடியேன்" என்றத்தாலே ஆட்கொள்ள ப்ராப்தனென்னுமது தோற்றுமென்று த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (க்ஷத்ரியேத்யாதி). ... ... (௬)

http://acharya.org

மூ.—பெற்றார் பெற்றொழிந்தார் பின்னும் நின்றடியேனுக்கு
உற்றானய்வளர்த் தென்னு யிராகி நின்றானை
முற்றா மாமதிகோள் விடுத்தானை யெம்மானை
எத்தால்யான் மறக்கேனிது சொல்லென்னேழைநெஞ்சே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெற்றார்	பித்ராதிகள்	நின்றானை	இருக்குமவனாய்,
பெற்று	அடியேனை (பெற்ற பின்பு)	முற்றா	பருவம் நிரம்பாத
		மாமதி	சந்த்ரனுடைய
ஒழிந்தார்	(யௌவந விரோதியென்று) பொகட்டுப் போனார்கள்;	கோள்	க்ஷயத்தை
		விடுத்தானை	போக்கினவனுயான
		எம்மானை	என்ஸ்வாமியை
பின்னும்	பின்பு	எத்தால்	எந்தமார்க்கத்தாலே
அடியேனுக்கு	சேஷபூதனான எனக்கு	யான்	நான்
உற்றானாய்	ஸகலவிதபந்துவாய்	மறக்கேன்	மறப்பேன் ; [தான்
நின்று	நின்று	இது	இந்தவிஷயத்தை
வளர்த்து	உஜ்ஜீவிப்பித்து (அத	என்	என்னுடைய
என்	என்னுடைய [னல்)	ஏழை	அஜ்ஞதையையுடைய
உயிராகி	ப்ராணபூதனாய்க் கொண்டு	நெஞ்சே	மனமே!
		சொல்	நீசொல்லு. (எ)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. உமக்கித்தனை அதிமாத்ர நிர்பந்த மென்னென்ன; இவ்விஷயத்தை விட்டுப்போய் பின்னை நீ ஆரை நினைக்கவிருக்கிறாய்;என்? புறம்பு நினைக்க ஒருவருமில்லையோ வென்னில் ; இது வன்றோ புறம்புள்ளார்படி.

வ்யா.—(பெற்றார் பெற்றொழிந்தார்) பித்ராதிகள் ராகாந்தராய் ப்ரஜைகளை உத்பாதித்து யௌவந விரோதி யென்று பொகட்டுப் போக நிற்பர்களாயிற்று. பின்னையும் இவனுக் கொரு உறவு முறை யொழியச் செல்லாதிறே பண்ணிப் போந்த வாஸனையாலே, அவ்வளவில் அவர்கள் வழியாலேநின்று முகம்கொடுக்குமாயிற்று. தன் கைபார்த்திருக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடைய வெனக்கு

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (பெற்றாரித்யாதி) "உற்றானாய்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (பின்னையுமித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (தன்கையித்யாதி).

http://acharya.org

* எல்லா உறவு முறையும் தானேயாய் நின்று நோக்கி. (என்னு யிராகிநின்றானை) தாய் தகப்பன் பொகட்டவன்றும் நான் ஜீவிக்க வேணுமென்றிருக்குமிறே இச்சேதநன்தான்; அப்படி தனக்குப் பரி வனனதாயும் நோக்கின ஞயிற்று.

பருவம் நிரம்பாதசந்த்ரனுக்கு வந்த க்ஷயத்தைப்போக்கித்தன் னுடைய ரக்ஷகத்வத்தைக்காட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (எத்தால்யான் மறக்கேன்) பண்ணின உபகாரம் அளவுபட்டு மறக் கவோ? புறம்பேயும் ஒரு புகலுண்டாய் மறக்கவோ? (இது சொல் லென் னேழை நெஞ்சே) ஸம்ஸாரத்தே சில விடவுமாய் பற்றவுமா யிருக்கிற விருப்பைக் கொண்டு பகவத்விஷயத்தை மறக்கலா மென் றிருக்கிற நீ சொல்லு. .... (எ)

மூ—கற்றார்பற்றறுக்கும் பிறவிப்பெருங்கடலே
பற்றாவந்தடியேன் பிறந்தேன் பிறந்தபின்னை
வற்றாநீர்வயல்சூழ் வயலாலியம்மானைப்
பெற்றேன் பெற்றதுவும் பிறவாமைப்பெற்றேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அடியேன்	நான்	நீர்	ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான
கற்றார்	ஜ்ஞாநிகள்	வயல்	வயல்களாலே
பற்று	ஸங்கங்களை [மதான	சூழ்	சூழப்பட்ட
அறுக்கும்	நிவர்த்தித்துக்கொள்ளு	வயலாலி	திருவாலியில் எழுந்த ருளி யிருக்கிற
பிறவி	ஸம்ஸாரமாகிற [திலே	அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை
பெரும்கடலே	பெரிதான ஸமுத்ரத்	பெற்றேன்	ப்ராபித்தேன்;
பற்றா	ஒருநிமித்தமாக	பெற்றதுவும்	அந்தபேற்றையும்
வந்து	வந்து	பிறவாமை	(விச்சேதம் பண்ணக் கடவ) மறுபிறப்பில் லாதபடி
பிறந்தேன்	ஜநித்தேன் ;	பெற்றேன்	அடைந்தேன். (அ)
பிறந்தபின்னை	பிறந்தபின்பு		
வற்றா	ஒருநாளும் வற்றுமலி ருக்கிற		

"முற்றா" என்றதுக்கர்த்தம் (பருவமித்யாதி). இதுசொல்லென்னும் படி பிடிக்கைக்கு நெஞ்சுசொல்லமாட்டுமோ வென்னும் சங்கை தீரத்தாத் பர்யமருளுகிறார் (ஸம்ஸாரத்தையித்யாதி). "ஏழை" என்று - அஜ்ஞதை யாய், அதின் தாத்பர்ய மென்னவுமாம். ... ... (எ)

கக௯

http://acharya.org

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. உமக்குஉற்ருணய்நின்றவன்பண்ணின வுபகாரந்தானென்னென்ன; ஸ்வாநுபவத்துக்கு விச்சேதம் வாராத படிபண்ணித் தந்தவனன்ருே வென்கிருர். அதுக்கு உம்முடைய பக்கல் உள்ளதென்னென்னில்;

வ்யா.—(கற்ருரித்யாதி) அறிவுடையார் (க) "இந்நின்றநீர்மை யினியாமுருமை" என்றுகழித்துக்கொள்ளத்தேடும் ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே திரைமேல் திரையாகக்கொண்டுபோந்து எறடுமா போலே ஒருஜந்மம் ஒருஜந்மத்திலே தோள்மாற * மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துபோந்தேன்; இப்படிப்பிறந்து போராநிற்கச் செய்தே நான்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலே அவன்வந்து ஸந்நிஹிதனுகை யாலே அவனைப் பெற்றுக்கொண்டு நின்றேன்.

(வற்ருநீரித்யாதி) ஒருநாளும் நீர்மாருத வயல்சூழ்ந்த திரு வாலியிலேநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனைப் பெற்றேன். (பெற்றதுவும்) அந்தபெற்ற பேறுதானும். (பிறவாமைபெற்றேன்) இப்பேற்றுக்கு விச்சேதத்தைப் பண்ணக்கடவஜந்மம் மறுவலிடாதபடி பெற்றே னென்னுதல்; அன்றிக்கே இப்பேற்றுக்கடியாக என்பக்கல் ஒருநன் மை பிறவாதிருக்கச்செய்தே பெற்றேனென்னுதல்; அங்ஙனன்றிக்கே பெற்றேனென்னும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் வர்த்தியாதபடி பெற்றே னென்னுதல்; உபகாரஸ்ம்ருதி அநுவர்த்தித்தவன்று ப்ரத்யுபகாரம்

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கற்ருரித்யாதி) (விச்சேதம் வாராதபடி) என்ற துக்கும் "பிறவாமை" என்கிற பதத்துக்குச் சொன்னயோஜனைக்கும் சேரத் தாத்பர்யம்கண்டு கொள்வது. அதாவது - இனி ஒருபிறப்பும் வாராதபடி யென்னும்பக்ஷத்தில், அநுபவவிச்சேதத்துக்கு ப்ரஸக்தியில்லாதபடி யென் கிறது; நன்மை - பிறவாமை யென்கிற பக்ஷத்தில் நாம்பண்ணின நன்மை யாலே அநுபவம் வந்ததாகில் வேண்டினபோது அநுபவிக்கவும், மற்றைப் போது ஆறியிருக்கவுமாயிருக்கையாலே விச்சேதப்ரஸக்தியுண்டு. உபகார ஸ்ம்ருதிபிறவாமையென்கிற பக்ஷத்தில் ப்ரத்யுபகாரம் தேடித்தடுமாறவேண் டுகையால் விச்சேத ப்ரஸக்திவரும். ஆகையால் இம்மூன்று யோஜனைக்கும் அநுகுணமாக இப்படி தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமென்கை.

"பற்ருவந்து" நிமித்தமாகவந்து என்ருய் அத்தைஉபபாதிக்கிருர் (திரை யித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). ... ... (அ)

(க) திருவி-க.

http://acharya.org

தேடி நெஞ்சாறல் படவேண்டும்படி யிருக்குமிறே. அதுவேண்டாதே "ப்ராப்தம்இது" என்றிருக்கும்படி உபகரித்தானாயிற்று.

மூ.—கண்ணூர்கண்ணபுரம் கடிகை கடிகமழும்
தண்ணூர்தாமரைசூழ் தலைச்சங்கமேல்திசையுள்
விண்ணோர்நாண்மதியை விரிகின்றவெஞ்சுடரை
கண்ணூரக்கண்டுகொண்டு களிக்கின்றதிங்கென்றுகொலோ.(கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்	கண்களுக்கு	நாள்மதியை	சந்த்ரனைப்போலே நித்யாநுபாவ்யனாய்,
ஆர்	பூர்ணவிஷயமான		
கண்ணபுரம்	திருக்கண்ணபுரத்திலும்,	விரிகின்ற	உதயமாகாநின்ற
		வெம்	வெவ்வியதான
கடிகை	திருக்கடிகையிலும்,	சுடரை	தேஜஸ்ஸையுடைய ஸூர்யனைப்போன்ற ப்ரதாபமுடைய எம்பெருமானை
கடி	பரிமளத்தால்		
கமழும்	வ்யாப்தமாய்		
தண்	குளிர்ச்சியால்		
ஆர்	பூர்ணமுமான	இங்கு	இவ்விடத்திலேயே
தாமரை	தாமரைகளாலே	கண்ணூர	கண்களுக்கு பூர்ணமாக
சூழ்	சூழப்பட்ட	கண்டு	ஸேவித்து
தலைச்சங்கம்	தலைச்சங்காட்டில்	களிக்கின்றது	ஆநந்திப்பது
மேல்திசையுள்	மேல்பார்ஶ்வத்திலும்	என்றுகொலோ	எந்தகாலம். (கூ).
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகளுக்கு		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கண்ணூர்கண்ணபுரம்) கண்டார்க்குக்கண்மாறவைக்கவொண்ணாதபடியான திருக்கண்ணபுரம், திருக்கடிகை, பரிமளத்தைப் புறப்படவிடாநிற்பதாய், ஶ்ரமஹரமான தாமரைகளாலே சூழப்பட்ட தலைச்சங்காட்டில் மேல்பார்ஶ்வத்தில்.
(விண்ணோர்நாண்மதியை) நித்யஸூரிகளுக்கு என்று மொக்க அநுபாவ்யனானவனாயிற்று இங்கேவந்து ஸுலபனானான். (விரிகின்ற வெஞ்சுடரை) உதயகாலத்தில் ஆதித்யனைப்போலே ப்ரதாபம்

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கண்ணூரித்யாதி) நெஞ்சும் தாமுமாய் உசாவிக்கொண்டு அநுபவியாநின்றார்கீழ். இப்படியிருக்கச்செய்தே கண்கள்தான் யுகபத்அநேக திவ்யதேசங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேணுமென்றாசைபட்டு அது இங்குபிறவாமையாலே பதறுகிறாரென்று ஸங்கதி.

கண்ணுக்குப் பரிபூர்ணமானவிஷயமென்றாய், தாத்பர்யமருளுகிறார் (கண்டாரித்யாதி).

http://acharya.org

விஞ்சியிருப்பது, கண்ணாலே முகக்கலாயிருப்பது. (கண்ணித்யாதி) ஒருதேசவிசேஷத்திலேபோனால் ஸதாதர்ஶநத்தாலே(க) "அஹமந்நமஹமந்நம் - அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமத்தை இங்கே கண்ணாலேகண்டு களிக்கப்பெறுவதுஎன்றோ வென்கிறார். இங்கே கண்ணாலே காண்கையாவதென்னென்னில்; இவருடைய த்வரையிருக்கிறபடியிறே. .... (கூ)

மூ.—செருநீர்வேல்வலவன் கலிகன்றிமங்கையர்கோன்
கருநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணபுரத்தானை
இருநீரின்தமிழின்னிசைமாலைகள் கொண்டுதொண்டீர்
வருநீர்வையமுய்ய விவைபாடியாடுமினே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கரு	கறுத்தும்	இரு	அதிகமான
நீர்	ஜலபரிதமுமான	நீர்	நீர்மையுடையதாய்
முகில்	மேகம்போன்ற	இன்	இனியதான
வண்ணன்	திருமேனி நிறத்தை யுடையரான	தமிழ்	தமிழ்ரூபமான
		இன்	இனியதான
கண்ணபுரத் தானை	திருக்கண்ணபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிற சவரிப்பெருமாள் விஷயமாக,	இசை	காநரூபமான
		மாலைகள்கொண்டு	மாலாரூபமான ப்ரபந்தத்தைக்கொண்டு
		தொண்டீர்	கைங்கர்ய பரர்களான நீங்கள்
செரு	யுத்தம் செய்கையே		
நீர்	ஸ்வபாவமாகவுடைய	வரும்	(பூமிப்பரப்படங்கலும் சூழ்ந்து) வாராநின்ற
வேல்	வேலாயுதத்தை		
வலவன்	வலது திருக்கையிலுடையராய்,	நீர்	கடலாலே சூழப்பட்ட
		வையம்	லோகங்கள்
மங்கையர்	திருமங்கைக்கு	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
கோன்	ராஜாவான	இவை	இப்ப்ரபந்தத்தை
கலிகன்றி	ஆழ்வார் (அருளிச்செய்த)	பாடி	காநம்செய்து
		ஆடுமினே.	ஆடக்கடவீர்கள். (கo)

(என்னென்னில்) என்றது-காண்கைக்குத் தடையென் னென்றபடி. (த்வரை) என்றது - நினைத்தபோதே அங்கேபோய் காணவேணுமென்னும் த்வரை யென்கை. ... ... (கூ)

(க) தை-ப்ருகு-ய-கூ.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (செருநீர் வேல்வலவன்) செருச்செய் கையை ஸ்வபாவமாகவுடைய வேல் கை வந்திருக்குமவருமாய், ப்ர திபக்ஷநிரஸநஸ்வபாவருமாய், திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாந ரான ஆழ்வார் ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடைய சவரிப்பெருமாளை யாயிற்றுக் கவிபாடிற்று.

(இருநீரித்யாதி) விஷயவைலக்ஷண்யத்தையொழியவே மிக்க நீர்மையை யுடைத்தாயிருக்கிற இன்தமிழாகிற இசைத்தொடை யைக்கொண்டு கைங்கர்ய ருசியுடையரான நீங்கள் கடல்சூழ்ந்தபூமி யிலே இவற்றைப்பாடுவது ஆடுவதாய் உஜ்ஜீவித்துப்போகப் பாருங் கோள். அன்றிக்கே (க) "ஸர்க்கே ப்ரோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யதந்தி ச - ஸர்க்கே பிரோபஜாயந்தே ப்ரளயேநவ்யதந்திச" என்கிறபடியே வரக்கடவ தான ப்ரளயத்திலேபுக்கு அழுந்திநோவுபடாமே நீங்கள் இவற்றைக் கொண்டு பாடுவதாடுவதாக உங்கள்ஸஞ்சாரத்தாலே ஜகத்தை உஜ் ஜீவிப்பிக்கப் பாருங்கோளென்னுதல். .... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி
எட்டாம்பத்து பத்தாந்திருமொழி
வண்டார் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—கண்ணாலேகண்டு களிக்கின்ற திங்கென்று சொல்லிநின்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு- (செருவித்யாதி) "வருநீர்" பூமிசூழ்ந்துவருகிற நீரானகடலென்றும், மேலேவரக்கடவ நீர்ப்ரளயஜலமென்றும் இரண்டர்த்த மருளுகிறார் (கடலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "வையத்திலே நீங்கள் உய்ய" என்று முந்தினயோஜநைக்கு சப்தார்த்தம். ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—வண்டார் ப்ரவேசம். "கண்ணாரக்கண்டு களிக்கின்ற திங்கென்று

றாரே; கண்ணாலே கண்டுகளிக்கை பேறானால் அதுக்குத்தன்கைபார்த்திருக்கவேண்டும்படி யிருக்கிறவனைக் கேட்போமென்று பார்த்து நீ சொல்லென்கிறார். உம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை ஆவிஷ்கரித்து கைங்கர்யத்தையொழியச் செல்லாத உம்முடைய சாபலத்தை ஆவிஷ்கரித்தநீர், கைங்கர்யம் பெற்றீரே; வாசிகமான வடிமைசெய்யா நின்றீராகில் இனிவேண்டுவதுண்டோவென்று அத்தை இவர் திருவுள்ளத்திலேபடுத்த, அத்தாலே இனியராய்த்தலைக்கட்டுகிறார்.*

மூ.—வண்டார்பூமாமலர்மங்கை மணநோக்கம்
உண்டானே உன்னையுகந் துகந்துன்றனக்கே
தொண்டானேற்கு என்செய்கின்றாய் சொல்லுநால்வேதம்
கண்டானே கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகளாலே	கண்டானே	வெளியிட்டவனுமான
ஆர்	பூர்ணமாய்	கண்ணபுரத்துறை	திருக்கண்ணபுரமென்கிற திவ்யதேசத்தில் வர்த்திக்குமவனான
பூ	அழகியதாய்	அம்மானே	ஸ்வாமியே!
மா	பரப்புடையதுமான	உன்னை	உம்மை
மலர்	புஷ்பத்தில் நித்ய வாஸம்பண்ணாநின்ற	உகந்துகந்து	மிகவும் உகந்து
மங்கை	பெரியபிராட்டியாருடைய	உன்றனக்கே	உனக்கே
மணம்	மங்களாவஹமான	தொண்டானேற்கு	அடிமைசெய்யவேணுமென்றிருக்கிற எனக்கு
நோக்கம்	வீக்ஷணத்தை	என்செய்கின்றாய்	(நீ) என்னசெய்வதாய் நினைத்திருக்கிறாய்
உண்டானே	(தாரகமாக) உடையவனாய்,	சொல்லு	சொல்லவேணும். (௧)
நால்	நான்குவிதமான		
வேதம்	வேதங்களையும்		

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (வண்டாரித்யாதி) வண்டுகள் ஜாதியாகப்படிந்திருப்பதாய், தர்ஶநீயமாய் பிராட்டிக்கு நினைத்தபடி

கொலோ" என்றுவிடாய்த்தவர் "காட்டினாய் கண்ணபுரத்துறை யம்மானே" என்று களிக்கப்ரஸக்தி யென்னென்னும் சங்கையிலே ப்ரஸக்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ஸங்கதியருளுகிறார் (கண்ணாலேயித்யாதி). களிக்கப்பெறுதநாளிலே சொல்லாநின்றாரென்று கீழோடே அந்வயம். (அதுக்கு) காலாவதிக்கு. *

http://acharya.org

வர்த்திக்கைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான தாமரைப்பூவையிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருடைய நோக்கை தா(ஓ)ரகாதிகளாகவுடையவனே! (உன்னை) அவளோடுகூடி யிருக்கிறஉன்னை. ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானை யன்றாய்த்து இவர்உகந்திருப்பது. (உகந்துகந்து) மிகவுமுகந்து. (உன்றனக்கே தொண்டானேற்கு) தாயும் தமப்பனும் சேரவிருக்க அநுவர்த்திப்பாரைப்போலே, அவனுமவளுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்ய வேணுமென்றாய்த்து இவர் ஆசைப்பட்டிருப்பது. பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யவேணுமென்னும் சாபலத்தையுடைய எனக்கு.

(என்செய்கின்றாய் சொல்லு) நீ செய்தருளப் பார்த்ததென் சொல்லு. ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவளும் அவனுமானசேர்த்தியிலேயாயிற்று இவர்நினைத்திருப்பது. உபாய பா(ஓ)வத்தில் குறைவறவிருக்கிற நீ செய்தருளுவதாக நினைத்திருக்கிறதென் சொல்லு. (என்செய்கின்றாய் சொல்லு) தம்முடைய உகப்பைப் பேற்றுக்குப் பரிகரமாக நினைத்திருக்கிறிலர்; அவன் நினைவே பேற்றுக்குப் பரிகரமாக நினைத்திருக்கையாலே சொல்லுஎன்கிறார். (நால்வேதம்கண்டானே)ப்ரளயகாலத்தில் இவற்றினுடையஆநுபூர்வியை ஸ்மரித்திருந்து வெளியிடுகையிறே-இவற்றைக் காண்கையாவது. நித்யமானவேதத்தில ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு மேற்படவில்லையிறே. அன்றிக்கே பட்டர் அருளிச்செய்தாராகச் சிறியாத்தான்பணிக்கும்படி; "இதுகர்த்தரி அன்று, கர்மணிகிடாய்"என்றுப்ராப்யப்ராபகங்

அரு.—முதற்பாட்டு. (வண்டாரித்யாதி). "மணமான" மங்களாவஹமான நோக்கமென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து தா(ஓ)ரகாதிகளென்று ஆதிபத ப்ரயோகம் பண்ணுகிறாரென்று கண்டுகொள்வது. உனக்கென்னாதே "உன்றனக்கு" என்றத்தாலே தோன்றின ஸம்பந்தவிசேஷத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளுகிறார் (தாயுமித்யாதி).

(குறைவறவிருக்கிறநீ) என்றது-புருஷகாரத்தோடு கூடியிருக்கிற நீயென்கை. "சொல்" என்று நிர்பந்திக்கக் கூடுமோவென்ன அவன் நினைவைக்கேளாதே தீராமையாலே கேட்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தம்முடைய வித்யாதி). (இது) என்றது - "கண்டான்" என்ற பதத்தை. (கர்மணிகிடாய்) என்றது-காணப்பட்டானென்று சொன்னபடிகிடாயென்கை. ... ... (க)

http://acharya.org

களிரண்டும் அவனே யென்னுமிடத்தையாயிற்று வேதங்கள் வெளியிட்டது. (கண்ணபுரத்துறையம்மானே) ப்ரமாணங்களிலே கேட்டுப்போகையன்றிக்கே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து ஸுலபனான நீ சொல்லு. .... (௧)

மூ.—பெருநீரும்விண்ணும் மலையுமுலகேழும்
ஒருதாராநின்னுளொடுக்கிய நின்னையல்லால்
வருதேவர்மற்றுளரென்றென் மனத்திறையும்
கருதேன்நான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணபுரத்துறை யம்மானே?		மற்று	வேறான
பெருநீரும்	ஸமுத்ரத்தையும்	தேவர்	தேவதைகள்
விண்ணும்	ஆகாசத்தையும்	உளர்	இருப்பர்கள்
மலையும்	மலைகளையும்	என்று	என்பதையே
உலகேழும்	ஸப்தலோகங்களையும்	நான்	நான்
ஒருதாரா	ஒருமாலையாக	என்	என்னுடைய
நின்னுள்	உன்னிடத்திலேயே	மனத்து	மனதில்
ஒடுக்கிய	சேர்ப்பித்துக் கொண்[ட]	இறையும்	கொஞ்சமும்
நின்னையல்லால்	உன்னைவிட்டு	கருதேன்	நினைத்தறியேன். (௨)
வரும்	("நானேப்ராப்யன்" என்று) வாராநின்ற		

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. "உன்றனக்கே தொண்டானேன்" என்றீரே; இங்ஙன்சொல்லுவானென்? புறம்பே ஆஶ்ரயிப்பாரும் ஆஶ்ரயணீயருமாயன்றோ விருக்கிறதென்ன; அவர்கள் செய்தபடி செய்கிறார்கள்; எனக்கு முன்னம் இதர விஷயங்களில் புத்தியில்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(பெருநீருமித்யாதி) கடலும் ஆகாசமும் குலபர்வதங்களும் லோகங்களேழும் இவற்றையடையப்ரளயத்தில். (ஒருதாரா) ஒருமாலையாக. (நின்னுளொடுக்கிய) ஒருபூவை விழுங்கினாப்போலேயாயிற்று வருத்தமற்றிருந்தபடி. அன்றிக்கே (ஒருதாரா) ரக்ஷணத்துக்குத் தனிமாலையிட்டு நிற்கிறவனே! இவற்றையடையவும் திருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கின உன்னையல்லது.

அரு°—இரண்டாம்பாட்டு (பெருநீருமித்யாதி) (என்றீரே) என்றவனந்தரம் "இதுக்குமறுமாற்றம் காணாமையாலே" என்று கூட்டுவது.(என்ன)என்றதுக்கு - ஈஶ்வரனுக்கபிப்ரேதமாகக் கொண்டென்று கருத்து.

ஸம்போதநயாக வர்த்தமருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). ... (௨)

http://acharya.org

(வருதேவரித்யாதி) ப்ரளயம் வந்தபோதாக உன்வயிற்றிலே போய்ப்புக்கு நீ வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டவாறே நான் ஆஶ்ரயணீயனென்று வருவதொருதேவதை யுண்டாக நான் அறியேன். (இறையும்) பூர்வபக்ஷத்வேநவும் நினைத்தறியேன். (கண்ணபுரத்துறை யம்மானே) ப்ரளயாபத்தைப் பரிஹரித்து இன்று ஆஶ்ரயணீயனென்னுமிடம் தோற்ற நீ வந்து ஸந்நிஹிதனாக நானெங்ஙனே வேறுசிலரை ஆஶ்ரயணீய ரென்றிருக்கும்படி. ஸம்ஸாரப்ரளயத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காகவிறே நீ இங்குவந்து நிற்கிறது. (௨)

மூ.—மற்றுமோர்தெய்வமுள தென்றிருப்பாரோடு
உற்றிலேனுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை
மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின் திருவெட்டெழுத்தும்
கற்றுநான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	கண்ணபுரத்துறையம்மானே?	கற்று	அப்யஸித்து (அந்த திருவஷ்டாக்ஷரம்)
மற்றும்	"உன்னைவிட வேறான	மற்றெல்லாம்	மற்றுமுள்ள அநேகார்த்தங்களை
ஓர்தெய்வம்	ஒருதெய்வமானது	பேசிலும்	சொல்லிற்றேயாகிலும்
உளது	உண்டு"	உற்றதும்	(நான்) அர்த்தமாக உணர்ந்து அறுதியிட்டது
என்றிருப்பாரோடு	என்றுசொல்லுமவர்களோடு	உன்	உம்முடைய
உற்றிலேன்	ஸம்பந்தமுடையேனல்லேன்;	அடியார்க்கு	சேஷபூதர்களான பாகவதர்களுக்கே
நான்	அடியேன்	அடிமை	சேஷபூதனாயிருப்பதுதான். (௩)
நின்	உம்முடைய		
திருவெட்டெழுத்தும்	திருவஷ்டாக்ஷரத்தை		

அவ.—மூன்றாம்பாட்டு. வேறுசிலரை ஆஶ்ரயணீயரல்லரென்று நினைத்திருக்குமளவேயோ? தாமஸபுருஷர்களோடு ஸம்பர்க்கமுமில்லை. ஸாத்விகரையொழியக் காலம் செலுத்தவும் மாட்டேனென்கிறார். (௧)* எண்ணாதமானிடத்தை யெண்ணுமவனுமல்லேன். *(௨) பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை யொருகாலும் பிரியுமவனல்லேனென்கிறார்.

அரு.— மூன்றாம்பாட்டு. (மற்றுமித்யாதி) இவர்சொல்லாலேதானே உக்தார்த்தத்தை த்ருடீகரிக்கிறார் (எண்ணாதவித்யாதி).

---

(௧) ௧௧-௬-௭. (௨) ௭-௪-௪.

௧௧௫

http://acharya.org

வ்யா.—(மற்றுமோர்தெய்வ முளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன்) தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶமுடையாரோடு எனக்கொரு ஸம்பந்தமுமில்லை. (உற்றதுமித்யாதி) அவர்களைவிட்டு உன்னளவில் நின்றவனுமல்லேன். இவ்வநுஷ்டாநம் தான் நீர் எங்கேயார் சொல்ல பரிக்ரஹித்தீரென்ன; நீ சொன்ன முதல் வார்த்தைக்கு அர்த்தமாக நான் நினைத்திருப்பது இதுவென்கிறார். இதுபின்னை அநேகார்த்தங்களைச்சொல்லுமே? ஜீவஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும், நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்; ஜீவவஸ்துக்களுக்கும்நமக்குமுண்டான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லும்; ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தளவும் வந்திருக்குமேயென்ன; அது அநேகார்த்தங்களைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் அதில்எங்குமாக நான் அறுதியிட்டிருக்குமர்த்தம்-அநந்யார்ஹசேஷத்வம்; அதுதான் ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாயல்லதிராது.

(ஸ்பர்ஶமுடையாரோடே) என்றது "மற்றுமோர் தெய்வமுடையாரோடு" என்னுதே, "உளதென்றிருப்பாரோடு" என்கையாலே மாநஸஸ்பர்ஶமுடையாரென்கை. "மற்றெல்லாம்" இத்யாதிக்கு உக்திப்ரத்யுக்திமுகேந தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்வநுஷ்டாநமித்யாதி). (முதல்வார்த்தை) என்றது - (க) "நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்னும்படி உபக்ரமத்தில் சொன்னதிருமந்த்ரம். (ப்ராப்தி) என்றது - சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்த நிபந்தநமான முறையென்கை. (எங்குமாக) ஸகலபதார்த்தங்களிலுமாக. (அறுதியிட்டு) என்றது - ஜ்ஞாதவ்யதயா அறுதியிட்டுவென்கை. ஜீவஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயதயா ப்ரஸக்தமாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூபம் விஷயதயா சொல்லவேண்டுகையாலும், தத்விஷயகைங்கர்யம் சேஷத்வகார்யமாகத் தன்னடையே வருமாகையாலும், அநந்யார்ஹசேஷத்வமே ஜ்ஞாதவ்யமாகையால், அது-பாகவதபர்யந்தமானலிறே நிலைநிற்பது; ஆகையாலேஉன்னடிமையாகையாயிற்று ப்ராதாந்யேந தோற்றுமர்த்தமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம்.

"நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநான் வல்லது" என்றதுக்கு நீஎன்னை உனக்கே அடிமையென்னுமர்த்தத்தை அறிவிப்பிக்கிறவார்த்தையிலேதானே "அடியார்க்காட்படுத்த வல்லவார்த்தை இது" என்று நான்தானே அர்த்தம் பண்ணவல்லது அது, என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துகீழ் உக்தி ப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்து, கீழ்மேல்பாட்டுக்களில் ரீதியைவிடமாட்டாமல் "கண்ணபுரத்துறையம்மானே" என்று ப்ரதீகம் க்ரஹித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்ய, அதுக்குமேலே எழுத்துக்கற்றதும், "நான்வல்லது கண்ணபுரத்து

(க) க-க-க.

(கண்ணபுரத்துறை யம்மானே) இதுவன்றோ நீ இங்குவந்திருந்து ஓதுவித்தவர்த்தம். கீழும்கண்ணபுரத்துறையம்மானேயென்று போருகையாலே இதுவும் அப்படி நடத்தப் பார்க்குமன்று அக்ஷரமேறிவரும். அதுக்காக "கற்றுநான்வல்லனு கண்ணபுரத்தானே" என்னுதல். அன்றிக்கே ரீதிபேதம் பிறவாமைக்காக "கண்ணபுரத்துறையம்மானே! நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநானுற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை" என்றுவது. "உன்னளவில் நின்றவனல்லேன்" என்றபோது, "அவன் திருவுள்ளமென்படுகிறதோ?" என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்ய; பிள்ளை "* அல்லிக்கமலக்கண்ணனுகிறான்" என்றருளிச்செய்தார். (க) "நீக்கமில்லாவடியார் தமடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்று இவர் பாகவதசேஷத்வத்தளவிலே நின்றவாறே, அவன் * அல்லிக் கமலக்கண்ணனுனன். ப்ரபந்நனுடைய லக்ஷணமாகிறது - ஸ்ரீயப்பதியே உபாயோபேயங்களென்றிருக்கையும், தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶமும், தாமஸபுருஷர்களோடு ஸம்பர்க்கமுமின்றிக்கேயிருக்கையும். பாகவதரையொழியச்செல்லாமையுண்டாயிருக்கையும். தர்மியை அநுபந்தித்திருக்கும் தர்மங்களை

றையம்மானே" என்று சேரப்பிடித்துக் கொள்ளுமளவிலே பதினறு எழுத்தாய்விழுகையாலே கீழ்அடிகளில் ஸங்க்க்யைக்கு ஏற்றம் வருமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு ரீதிபேதத்தை அங்கீகரித்து "கண்ணபுரத்தாய்" என்று பாடத்தைக் காட்டுகிறார் (கீழுமித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் "அதுநான் வல்லது" என்றத்தைவிட்டு பன்னிரண்டு எழுத்தாகவே அநுஸந்திப்பதென்று திருவுள்ளம். இப்படி பாடமே பஹுகோசஸித்தம். முந்தினது உண்டானவிடத்தில் கண்டுகொள்வது. அவனருளிச்செய்த திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ராப்தமானவர்த்தம் - பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வமாயிருக்க, இவருக்குக் கருத்தாகவெண்ணிற்று-அவனடியார்க்கடிமையானல், அவனுக்கு முகச்சுளிப்பு வாராதோவென்ன; வாராது; ப்ரத்யுத ஆநந்தமேயுண்டாமென்று ஸம்வாதமுகேந தாத்பர்யமருளுகிறார் (உன்னளவிலித்யாதி). மூன்று பாட்டாலும்பலித்த ப்ரமேய விசேஷந்தன்னையருளுகிறார் (ப்ரபந்நனுடையவித்யாதி). பாகவதர்களை யொழியச் செல்லாமை ஸ்வரூபமானல், திருமந்த்ரத்தில்இத்தைசப்தார்த்தமாகச்சொல்லாமல்போவானென்னென்னவருளுகிறார்(தர்மியையித்யாதி). பகவத்விஷயத்தில் அநந்யார்ஹசேஷத்வம் சொன்னபோதே அவ

(க) தி-வாய்-அ-௧0-௧0.

http://acharya.org

நேரே வ்யவஹரித்ததில்லையேயாகிலும் தர்மியைச் சொன்னபோதே தர்மங்களுமெல்லாம் சொல்லிற்றுமிறே. .... (௩)

மூ.—பெண்ணு ளுள் பேரிளங்கொ ங்கையினாரழல்போல்
உண்ணுநஞ்சுண்டு கந்தாரை யுகந்தேன்நான்
மண்ணாளா வாணெடுங் கண்ணி மதுமலராள்
கண்ணாளா கண்ணபுரத் துறையம்மானே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்ணாளா	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு வல்லபனாய்	பேர்	பெரிதாயும்
வாள்	ப்ரகாசமாயும்	இளம்	இளமையுடையதுமான
நெடும்	விசாலமுமான [யளாய்	கொங்கையின்	ஸ்தநத்திலிருக்கிற
கண்ணி	திருக்கண்களையுடை	ஆர்	பூர்ணமாய்
மது	மதுஸ்யந்தியான	அழல்போல்	அக்நிபோன்றதாய்
மலராள்	புஷ்பத்தில் வாஸம் பண்ணுமவளான பெரியபிராட்டியாருக்கு	உண்ணு	ஒருவராலும் புஜிக்கப் படாததுமான
		நஞ்சு	விஷத்தை
		உண்டு	புஜித்து (பூதனையை முடித்து, அதனால்)
கண்ணாளா	வல்லபனுமான கண்ணபுரத்துறையம்மானே!		
பெண்	ஸ்த்ரீரூபமாய்	உகந்தாயை	உகப்பையுடைய உன் [னை
ஆளுள்	வடிவுடையளானபூதனையினுடைய	நான்	நான்
		உகந்தேன்	ஸந்தோஷித்தேன்(௪)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. அக்குணங்களெல்லா முண்டானாலும் நாம் விரும்பியிருத்தல் வலியபுருஷகாரமுண்டாதல்செய்தவன்றன்றோ, அதுகார்யகரமாவது வென்ன; நஞ்சு தா (௯) ரகமான உனக்கு ஆகாதில்லை; பிராட்டிமார் எனக்குப் புருஷகாரமானபின்பு என் கார்யத்துக்குக் குறையுண்டோவென்கிறார்.

வ்யா.—(பெண்ணுளள்) பேயாயிருந்துவைத்துப் பெண்ணுளள். நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வமுள்ளது யசோதைப் பிராட்டிக்கிறே. அவளாகத்தன்னைபா(௯௦)வித்துவந்தாளாயிற்று.(பேரிளங்கொங்கை)

னுக்கு அநங்யார்ஹரான இவர்களை யொழியச் செல்லாமை சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. ... ... (௩)

அந.—நாலாம்பாட்டு. (பெண்ணித்யாதி) கீழ்மூன்று பாட்டோடும் ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இக்குணங்களித்யாதி).

பெருமையையும் இளமையும் இரண்டும் அருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்

http://acharya.org

ஏறிட்டுக்கொண்டதொழியபேயான படியாலே முலைபெருத்திருக்கு மிறே. யசோதைப் பிராட்டியாக வநுகரித்து வருகையாலே இள மையும் கிடக்கும். அக்நிகல்பமான விஷமாயிற்று; நெருப்பைவாயி லிடுவார் இல்லையிறே; (உண்ணாநஞ்சு) அறிவுடையார் புஜித்தறியாத விஷத்தை தா (ஞா) ரகமாக புஜித்து ப்ரதிகூலையான பூதனையை முடித்து "அநுகூலர்விரோதிபோகப் பெற்றோம்" என்று உகந்த வுன்னை உகந்தேன்நான்.

(மண்ணாளாவித்யாதி) விஷம்தாரகமான உனக்கு ஆகாதாரில் லை. நீ கைவிடப்பார்க்குமன்றும் விடவொண்ணாத புருஷகாரமுண்டு. (மண்ணாளா) பொறைதானாயிருக்கை. தான் பொறையாளாயிருக்கு மளவன்றிக்கே, செய்தகுற்றங்களை அவன் திருவுள்ளத்திலே படாத படி,(௧) "ந க்ஷ்யாஸ்ய... -நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவனை யும் பொறுப்பிக்குமவளாயிற்று. நோக்காலும் போக்ய(...)தை யாலும் அவன் தன்வழியே போம்படி நியமிக்குமவளாயிற்று. (கண் ணபுரத்துறையம்மானே) இவையெல்லாம் உண்டானாலும் கார்ய மாகாதிறே நீ தூரஸ்த்தனாயிருந்தாயாகில்; அக்கண்ணழிவையும் அறுத்துவைத்தாயே. .... (௪)

மூ.—பெற்றாரும் சுற்றமுமென்றிவை பேணேன்நான்
மற்றாரும் பற்றிலேனாதலால் நின்னடைந்தேன்
உற்றானென் றுள்ளத்து வைத்தருள் செய்கண்டாய்
கற்றார்சேர் கண்ணபுரத்துறை யம்மானே. (ரு)

பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏறிட்டித்யாதி). விஷத்தைபுஜித்தாலும் உகப்பு வருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலையித்யாதி).

"வாணெடுங்கண்ணி" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தானித் யாதி). திருவுள்ளத்தில்படாதபடி நோக்காலுமித்யாதியை ஏகமாக அந்வ யித்துக்கொள்வது. இப்படிமயக்கி அவனை வசீகரிக்கவல்லாளோவென்ன வருளுகிறார் (நகஸ்சிதித்யாதி). (அவனையும்) என்றது- சொல்மிறுங்கனை திருவடியையுமென்றபடி. ... ... (௪)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பெற்றாரித்யாதி) "கீழேதேவதாந்தரங்களிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்திகளிடத்திலும் பற்றிலேன்" என்றீராகிலும் சரீரஸம் பந்திகளிடத்திலும் ரக்ஷகத்வ ப்ரதிபத்தியும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயமும் தீர்ந்தாலிறே அதிகாரிபூர்த்தியுள்ளது. அதுவேண்டாவோவென்று பகவத

---

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கற்றார்சேர்	(ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும்)கற்றவர்வர்த்திக்கிற	ஆதலால்	ஆகையால்(நிராலம்பனனான்)
	கண்ணபுரத்துறையம்மானே?	நின்னடைந்தேன்	உம்மையே ஆஶ்ரயித்தேன் (ஆகையால்)
நான்	அடியேன்	உற்றான்	"இவன் நமக்கு உறவானவன்"
பெற்றாரும்	மாதாபித்ராதிகளும்		
சுற்றமும்	உறவாளிகளும்	என்று	என்று
என்றிவை	என்றிப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம்	உள்ளத்து	உம்முடைய திருவுள்ளத்திலே
பேணேன்	பந்துக்களாக விரும்ப மாட்டேன்;	வைத்து	வைத்துக்கொண்டு[அடியேன் பக்கல்]
மற்றாரும்	மற்றுயாரிடத்திலும்[ன்	அருள	க்ருபையை
பற்றிலேன்	ஸங்கமுடையேனல்லேன்	செய்கண்டாய்	செய்தருளவேணும்.

அவ.—அஞ்சாம்பாட்டு. நாமும் உகந்து, வலியபுருஷகாரமுமுண்டாய், ஸுலபனுமானாலும் நீர்புறம்பு பற்றற்று அகிஞ்சநராய் வருமன்றன்றோ அதுகார்யகரமாவதென்ன; என் குறையறுத்து வைத்தேன்; நீ உன்தலையில் குறைகிடவாதபடி பரிஹரித்துக்கொள்ளாயென்கிறார்.

(பெற்றாரித்யாதி) நான் வேறுசிலரை பந்துக்களென்று நினைத்திருப்பதில்லை. (மற்றாரும் பற்றிலேன்) ஐயோ? இவனுக்குப்புறம்பொருவருமில்லை யென்பாரையுமுடையேனல்லேன்; புறம்பொருவருமில்லையாகில், நீர் உண்டேயென்ன; நானும்எனக்குக் கழுத்துக்கட்டி. (ஆதலால் நின்னடைந்தேன்) நிராலம்பநனாய் விழுமவனுக்கு ஒருதரையிலே விழவேணுமே. (க) "ஸதம் நிபதிதம் பூமௌ".

பிப்ராயத்தைக் காட்டாநின்று கொண்டு ஸங்கதியருளுகிறார் (நாமுமித்யாதி). (அகிஞ்சநராய்) என்றது "மற்றாரும்" என்றவிடத்தில் தாமும் அங்விதராகையாலே ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயமற்றவரென்கை.

நின்னடைந்தேனென்ன வமைந்திருக்க "ஆதலால்" என்றுவிசேஷித்தவருக்குக்கருத்தை யருளுகிறார் (நிராலம்பநேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-௨௨-௮-௨௮.

http://acharya.org

(உற்றனென்றுள்ளத்துவைத்து) "இவன்நம்மைவிட்டுப் புறம்பேபோய் படக்கடவதெல்லாம் பட்டான்" என்று உன்திருவுள்ளத்திலேகொண்டு என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யருளவேணும்' அன்றிக்கே "என்னாலறுத்துக் கொள்ளவொண்ணாத ஸம்பந்தம்உன்கையதன்றோ? இவன்கிழ் விட்டுப்போந்த உறவுமுறையெல்லாம் நாமேயன்றோ" என்னுமித்தைத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு என் பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யருளவேணும். என்றான் இங்ஙனே செய்யவேண்டுகிறதென்னென்ன; (கற்றாரித்யாதி) நீ வர்த்திக்கிற ஊரிலுள்ளார் விழுந்தவேடெடுத்து வாசித்தறிவாருண்டோ? அறிவுடையார்க்கெல்லாம்படவேண்டாவோ?.(க) "கார்யம் கருணமார்யேண- ஆர்யேண - கருணம் - கார்யம்" என்னக்கடவதிறே என்று ஜீயரருளிச்செய்தவார்த்தை. அவர்கள்பக்கல் வேண்டாதவற்றைக் கிடந்து ஆராயாநிற்கிறதென்? நம்ஸ்வரூபத்துக்கீடாகச் செய்யவேண்டுவதுகிடக்க ஆராய்ந்தால் கைவிடவொண்ணாதவற்றை ஆராய்கிறதென்? .... (ரு)

மூ.—ஏத்தியுன்சேவடி யெண்ணியிருப்பாரை
பார்த்திருந்தங்கு நமன்றமர்பற்றாது
சோத்தம்நாமஞ்சுதுமென்று தொடாமைநீ
காத்திபோல் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணபுரத்துறையம்மானே ?		எண்ணிஇருப்	(நித்ய கைங்கர்யம்செ
உன்	உம்முடைய	பாரை	ய்யவேணுமென்று)
சேவடி	திருவடிகளை		எண்ணி இருக்குமவர்களை
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம் செய்து	நமன்றமர்	யமபடர்கள்

"உற்றான்" என்றதுக்கு துக்கங்களையுற்றானென்றும், எனக்கு உறவானவனென்றும் இரண்டர்த்தமருளுகிறார் (இவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). ஸம்வாதமுகேநதாத்பர்யமருளுகிறார் (அறிவுடையார்க்கித்யாதி). (க) "பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா- பாபாநாம் வா சுபாநாம்வா" என்றெடுத்தஶ்லோகத்துக்கு அர்த்தத்தை யுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்கள் பக்கலித்யாதி). (நம்ஸ்வரூபத்துக்கு) என்றது - ஆர்யரான நம்முடைய விசேஷஜ்ஞதைக்கென்றபடி. ... ... (ரு)

(க) ரா-யு-கககூ-சச.

http://acharya.org

பார்த்திருந்து	(ஸ்ரீரவியோகஸமயம்) பார்த்திருந்து	நாம்	"நாம்
		அஞ்சுதும்	பயப்படுகிறோம்"
அங்கு	அந்த அந்திமதசையில்	என்று	என்று
பற்று	கிட்டாமல்	தொடாமை	ஸ்பர்ஸியாமலிருக்கும்படி
சோத்தம்	சோத்தமென்றுதாழ்ந்தார் சொல்லும் சப்தத்தைச் சொல்லி	நீ	தேவரீர்
		காத்திபோல்	காத்திருப்பாய்போலும்.

அவ.— ஆறும்பாட்டு. நீ என்குற்றங்கள்பாராதே என்னைக் கொள்ளுமளவுபோராது; செய்த குற்றங்கள் ஆராய்வதாக நீ இட்டயமாகிகளும் என்பக்கல் வாராதபடி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(எத்தியித்யாதி)உன் திருவடிகளை எத்தி (௧) "வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிற மநோரதத்தையுடையாரா யிருக்குமவர்களை. (பார்த்திருந்து) அவர்களுடைய சரீரவிஶ்லேஷ ஸமயம் பார்த்திருந்து. அவ்வவஸ்த்தையிலே அந்திமஸமயத்திலே யமபடர்வந்துகிட்டாதே.

(சோத்தநாமஞ்சுதுமென்று)அவர்கள் அநுகூலராயிருப்பாரைக்கண்டால் சொல்லுவன இச்சப்தங்கள்.(௨) "இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப்போதுமின்கள்" என்கிறபடியே, "அவர்களைக்கண்டால் நாங்கள் அருகுவாரோம்" என்று கடக்கப் போம்படியாயன்றோ உன்ஸ்வபாவம். (கண்ணபுரத்துறையம்மானே) அவ்வவளவுகளறிந்து நோக்குகைக்காகவன்றோ இங்குவந்து நிற்கிறது. (௬)

மூ.—வெள்ளைநீர்வெள்ளத்தணைந்த வரவணைமேல்
துள்ளுநீர்மெள்ளத் துயின்ற பெருமானே
வள்ளலே யுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்
கள்ளர்போல் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெள்ளைநீர்	திருப்பாற்கடலினுடைய	வெள்ளத்து	வெள்ளத்திலே
		அணைந்த	அணைத்துக் கொண்டு கிடக்கிற

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (எத்தியித்யாதி) உன் சேவடியெண்ணியிருப்பாரை நீ காத்திருப்பாயென்று அந்யாபதேசேந வநுஸந்தித்தது - ஸ்வகதமான தசையென்று விவக்ஷித்து ஸங்கதியருளுகிறார் (நீ யித்யாதி).
அவ்வவளவுகள் - அந்தந்த அவஸ்த்தைகள். ... ... (௬)

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௧. (௨) ௪-திருவ-௬அ.

http://acharya.org

அரவணைமேல் திருவநந்தாழ்வான் மேலே	பெருமானே ஸர்வாதிகனாய்,
	வள்ளலே உதாரனுமான
துள்ளும் துள்ளாநின்ற	கண்ணபுரத்துறை யம்மானே?
நீர் திவலைகள் (ஸ்பர்ஶிப்பதால்)	உன்றமர்க்கு உன்னடியார்பக்கல்
	என்றும் எந்த காலத்திலும்
மெள்ள மெள்ள	நமன் தமர் யமபடர்கள்
துயின்ற திருக்கண் வளருமவனாய்,	கள்ளர்போல் சோரரைப்போல் மறைந்துவர்த்திப்பர்கள்.

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. அவர்கள்கிட்டாமையேயோ? உன் ப்ரபாவத்தாலே அவர்களுக்கு மறைந்து வர்த்திக்கவேண்டும்படியாயன்றோ இருக்கிறதென்கிறார்.

வ்யா.—(வெள்ளையித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே. (துள்ளுநீர்) கடலில் சிறுதிவலைகளானவை திருமேனியில் ஸௌகுமார்யத்துக் கிடாகவந்து துடைகுத்த. (மெள்ளத்துயின்ற பெருமானே) ஆர் யமவஶ்யராகிறார்; ஆர்கூப்பிடுகிறார், என்றுகூக்குரல்கேட்கும்படி செவிதாழ்த்துக்கொண்டு மெள்ள கண்வளரும் ஸர்வாதிகனே!

(வள்ளலே) ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் பண்ணின ஔதார்யவெள்ளமிருந்தபடியென். (உன்றமர்க்கென்றும்) உன்னுடையாரைக் கண்டால் யமபடர்கிட்டாமையேயோ? மறைந்தன்றோ வர்த்திப்பது. (கண்ணபுரத்துறையம்மானே) காக்கிற நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்க, அவர்கள் எங்ஙனே வெளியிலே திரியும்படி. .... (எ)

மூ.—மாணுகிவையமளந்ததுவும் வாளவுணன்
பூணாகங்கீண்டதுவுமீண்டு நினைந்திருந்தேன்
பேணுதவல்வினையே னிடரெத்தனையும்
காணேன்நான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (அ)

அர.—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) ஸங்கதியை யருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). அவர்கள் - யமபடர்.

துள்ளுநீராலே மெள்ளத் துயிலுகிறானென்று விவக்ஷித்து நீராலே துயிலுகையை வெளியிடுகிறார் (கடலித்யாதி). ... ... (எ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு.(மாணுகியித்யாதி)"ஈண்டு" என்றது நீட்டிக்கிடக்

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணபுரத்துறை யம்மானே!		ஈண்டு	இப்போது
மாணுகி	(நீர் முன்பு) ப்ரஹ்ம சாரியாய்	நினைந்திருந் தேன்	நினைத்திருந்தேன்; (அதனால்)
வையம்	லோகங்களை [யும்,	பேணுத	(ஆத்மாவுக்கு ஒருஹிதமும்) செய்யாதவனாய்
அளந்ததுவும்	அளந்துகொண்டதை		
வாள்	வாளாயுதமுடையனு	வல்வினையேன்	கொடிய பாபங்களைப் பண்ணினவனுமா [ன
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய [ன		
பூண்	ஆபரணங்களாலே (அலங்க்ருதமான)	நான்	அடியேன்
		இடர்எத்தனை	ஸகலபாபங்களையும்
ஆகம்	மார்வை	யும்	(இப்போது)
கீண்டதுவும்	கிழித்ததையும் (நான்)	காணேன்	காணவில்லை. (அ)

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. நீபாபங்களைக் கனக்கக்கூடுபூரித்து வைக்கஅதினுடையப(ஃ)லாநுபவத்தைப்பண்ணுவிக்குமவர்களுக்கு மறைந்து வர்த்திக்கைக்கு வேண்டுகிற ஹேதுவென்னென்ன; நீ ஆஶ்ரிதர்க்காக உன்னை அர்த்தியாக்கின படியையும், விரோதிநிரஸந சீலனாயிருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்தேன். அவைவாஸனையோடே போய்நிற்கக் கண்டேனென்கிறார்.

வ்யா.—(மாணுகி) உண்டென்று இட்டபோதோடு இல்லையென்று தள்ளிக் கதவையடைத்தபோதோடு வாசியற முகமலர்ந்து போம்படி இரப்பிலேதகணேறினவடிவையுடையனாய் பூமிப்பரப்பையடைய அளந்துகொண்டதும், சிறுக்கனுக்காக ஶாயுதனான ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான மார்வைக்கிழித்ததுவும். (ஈண்டுநினைந்திருந்தேன்) நீமுற்காலத்திலே செய்தசெயலை நான்இப்போது நினைத்திருந்தேன்.

(பேணுதவித்யாதி) தேஹாத்வ்யதிரிக்தமா யிருப்பதோர் ஆத்மாஉண்டென்று அதுக்கொருநன்மைபாராதே, தேஹாத்மாபிமாநியாய் மஹாபாபங்களைத் திரட்டினநான், அவையடங்கலும் நிஶ

கிறதாய், அதுதானும்இன்றுமென்றபடியாகையாலே இப்படிவிசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (நீயித்யாதி).

ஆத்மாவைப்பேணுதவனாய் வல்வினையேனனவென்று அர்த்தம்விவக்ஷித்தருளுகிறார் (தேஹாதித்யாதி). போக்குமவன் கிட்டிநிற்கையாலே போம்

ஶேஷமாகப்போய்க் கொடுநிற்கக்கண்டேன். (கண்ணபுரத்துறையம்மானே) போக்குமவனளவுக்கு ஈடாயன்றோ போமதினளவு இருப்பது. .... (அ)

மூ.—நாட்டினாயென்னையுனக்கு முன்தொண்டாக
மாட்டினேனத்தனையே கொண்டென்வல்வினையைப்
பாட்டினாலுன்னை யென்னெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய் கண்ணபுரத்துறையம்மானே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணபுரத்துறை யம்மானே?		வல்வினையை	கொடியபாபங்களை
முன்	ப்ரதமத்திலே	மாட்டினேன்	போக்கினேன்; (மேலும்)
என்னை	அடியேனை	பாட்டினால்	அடியேன் பாடின பாட்டினால்
உனக்கு	உமக்கு	என்	என்னுடைய
தொண்டாக	தாஸ பூ (பூ) தனாக	நெஞ்சத்து	மனதில்
நாட்டினாய்	ஸ்த்திரப் படுத்தினாய்; (பிறகு அடியேன்)	உன்	உம்முடைய
அத்தனையே கொண்டு	அந்தக்ருபாவிசேஷத்தைக்கொண்டே	இருந்தமையை	இருப்பை
என்	அடியேனுடைய	காட்டினாய்	அறிவித்தாய். (கூ)

அவ.— ஒன்பதாம்பாட்டு. உம்முடையவிரோதி போனபடி தானென்? நீர்பெற்ற பேறுதா னென்னென்ன;

வ்யா.—(நாட்டினாயென்னை யுனக்குமுன் தொண்டாக) முந்

பாபங்கள் தூரப்போயிற்றென்று தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (போக்குமவனித்யாதி). ... ... (அ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நாட்டியித்யாதி). முதற்பாட்டுத்துடங்கி இவ்வளவும், கைங்கர்யத்தில் தம்முடையசாபல்யத்தையும், தம்முடையஅநந்யகதித்வாதிகளையும், அவனுக்குத்தாம்அறிவிப்பித்து "இப்படிப்பட்ட எனக்கு கண்ணாலே உன்னைக் கண்டுகளிக்கப்பெறுகையென்று சொல்" என்றுகேட்க, ஈஶ்வரனும் இவர்திருவுள்ளத்திலே களிப்புண்டாம்படி அடிமைகொண்டமையை அறிவிப்பித்து, இத்தையும் அவர் திருப்பவளத்தாலே கேட்கவேணுமென்று ஆசையாலே கேட்கிறுகை கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியை தர்ஶிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதி).

முன் என்னை உனக்கு நாட்டினாயென்று யருளுகிறார் (முந்துறவித்யா

துறமுன்னம் நீ செய்தது இவனை நம்முடையானென்று அங்கே நாட்டுங்களென்ருய். நீ எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமாகச் செய்தது இவனை நம்முடையனுக அங்கே நாட்டுங்களென்று சொன்னுய். (மாட்டினேனித்யாதி) நானும் அவ்வளவைக்கொண்டு உன்னைப்பற்றின ராஜகுலத்தாலே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகப்பண்ணின பாபங்களை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கினேன்.

(பாட்டினுவித்யாதி) விரோதிபோகப் பெற்றவளவேயோ? அதுபோனுல் பெறக்கடவ கைங்கர்யத்தையும் பெற்றேன். வாசிகமானவடிமையும் செய்யப்பெற்றேன். நாம்பாடின கவியினுடைய மதிப்பிருந்தபடியால், இதுநம்மால் வந்ததாகக்கூடாது, உள்ளேயிருந்து பாடுவிக்கிருனொருத்த னுண்டென்றறிந்த விதுகொண்டே நீ என்ஹ்ருதயத்திலேயிருக்கிற விருப்பை நிஶ்சயிக்கலாம்படி பண்ணினுய். (கண்ணபுரம்) இவரைப்பாடுவித்த மூக்கோட்டையிருந்தபடி. .... (௯)

மூ.—கண்டசீர்க் கண்ணபுரத்துறையம்மானை
கொண்டசீர்த்தொண்டன் கலியனுலிமாலை
பண்டமாய்ப்பாடுமடியவர்க் கெஞ்ஞான்றும்
அண்டம்போயாட்சி யவர்க்கதறிந்தோமே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ட	கண்ணுலே கண்டநுபவிக்கலாம்படியான	உறை	நித்யவாஸஸ்த்தலமாக வுடையரான
சீர்	ஸம்பத்தையுடைய	அம்மானை	ஸர்வேஶ்வரனை,
கண்ணபுரத்து	திருக்கண்ணபுரத்தையே	கொண்ட	(எல்லாரும் நெஞ்சிலே) கொள்ளும்படியான

தி), (என்ருய்) என்றவநந்தரம் "என்கை" என்றுசேஷம். எதத்விவரணம் (நீ எனக்கித்யாதி). (அங்கே) என்று அடிமையெழுதிக்கொள்ளும் அக்கணக்குத் திட்டத்திலென்கை. தொகைமுறியான எட்டெழுத்தில் முதலெழுத்திலேதானே பகவதநந்யார்ஹ சேஷபூதரிலே நீருமொருவரே என்று அறிவிப்பித்தானென்று திருவுள்ளம்.

மலையாளத்தில் "மூக்கோட்டை" என்கிறவூரை நினைத்தால் கவிகளுக்

http://acharya.org

சீர்	வைபவமுடைய	அடியவர்க்கு	தாஸபூ)ஃ)தர்களு[க்கு
தொண்டன்	பகவத் கைங்கர்ய ஸ்ரீ யை யுடையரான	எந்நான்றும்	எந்தகாலத்திலும்
		அண்டம்போய்	பரமபதத்தில்சென்று
கலியன்	ஆழ்வாராலே	ஆட்ச்சி	ஆளுகைஉண்டாகக் கடவது;
ஒலி	ஒலியுடன் அருளிச் செய்யப்பட்ட	அவர்க்கு	இத்தை அப்யஸித்த வர்களுக்கு
மாலை	மாலாரூபமான இத் திருமொழியை	அது	அந்தபேறுஸித்திக்கு மென்பதை
பண்டமாய்	நிதியாகக்கொண்டு		
பாடும்	பாடுமவர்களான	அறிந்தோம்	அறிந்தோம். (கo)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கண்டசீரித்யாதி) உண்டான ஸம்பத்தை ப்ரமாணங்களிலே கேட்டுப் போகையன்றிக்கே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி நிரவதிக ஸம்பத்தை யுடைத்தான திருக்கண்ணபுரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனே. (கொண்டசீர் தொண்டன்) ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயைச் சொன்னால் அதிலே சிலர்விப்ரதிபத்தி பண்ணுகையன்றிக்கே "ஆழ்வாராகில் தொண்டர்" என்று எல்லாரும் நெஞ்சிலே கொள்ளும்படியான நன்மையை யுடையராயிருப்பாராயிற்று. இதில் விமதி விஷயமன்றிக்கேயிருக்கை. ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாக வருளிச்செய்தமாலை.

இவற்றை நிதியாகக்கொண்டு பாடுமடியார்களுக்கு காலதத்வமுள்ளதனையும் (க)"ஆண்மின்கள்வானகம்" என்கிறபடியேபரமபதம்

குப் பாட்டுக்கிளம்புமாபோலே இவருக்கும் திருக்கண்ணபுரத்தை நினைத்தால் பாட்டுக்கிளம்புமாகையாலே இவரைப் பாடுவித்த மூக்கோட்டை என்கிறது.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கண்டவித்யாதி) "கண்ட"என்றத்தாலே பரமபதத்தை வ்யாவர்த்திக்கிற தென்றருளுகிறார் (உண்டானவித்யாதி). (விமதி) விப்ரதிபத்தி.

பண்டமாவது - பண்டே அமர்ந்திருக்கிற வைப்பாகச் சேமித்ததாக்கியருளுகிறார் (இவற்றையித்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி-வாய்-கo-கூ-கூ.

http://acharya.org

ஆட்சியாகக்கடவது. (அதறிந்தோமே) ஸர்வேஶ்வரன் என் பக்கல் பண்ணின ஓரமிருந்தபடி கண்டேனுக்கு இத்தை அப்ப்ய(ஸ்ய)ஸித்தவர்களுக்கும் அவ்வளவு சென்றல்லது பர்யவஸிக்கவொண்ணாததென்னுமிடத்தை அழகிதாகவறிந்தோம். (அண்டம்) ஆகாசம்; பரமாகாசம். * * * * * * * * * (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி

எட்டாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி

முற்றிற்று.

http://acharya.org